

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 51 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

22 februarie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European

SESIUNEA 2011-2012

Ședințele dintre 13 și 15 septembrie 2011

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 7 E, 10.1.2012.

TEXTE ADOPTATE

Mărti, 13 septembrie 2011

2013/C 51 E/01

Politica de audit: lecțiile crizei

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 privind politica de audit: lecțiile crizei (2011/2037(INI)) 1

2013/C 51 E/02

Situația femeilor care se apropie de vârsta pensionării

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la situația femeilor care se apropie de vârsta pensionării (2011/2091(INI)) 9

2013/C 51 E/03

Directiva privind medierea în statele membre

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind medierea în statele membre, impactul acesteia asupra medierii și acceptarea sa de către instanțe (2011/2026(INI)) 17

2013/C 51 E/04

O strategie eficientă privind materiile prime pentru Europa

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la o strategie eficientă privind materiile prime pentru Europa (2011/2056(INI)) 21

2013/C 51 E/05

Gestionarea actuală și viitoare a pescuitului în Marea Neagră

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la gestionarea actuală și viitoare a pescuitului în Marea Neagră (2010/2113(INI)) 37

RO

(continuare în pagina următoare)

2013/C 51 E/06	Siguranța activităților petroliere și gaziere offshore Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la confruntarea cu provocarea reprezentată de siguranța activităților petroliere și gaziere offshore (2011/2072(INI))	43
2013/C 51 E/07	Spiritul întreprinzător al femeilor în întreprinderile mici și mijlocii Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la spiritul întreprinzător al femeilor în întreprinderile mici și mijlocii (2010/2275(INI))	56
Miercuri, 14 septembrie 2011		
2013/C 51 E/08	Raportul anual privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2009) Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la cel de-al 27-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2009) (2011/2027(INI))	66
2013/C 51 E/09	Accesul public la documente în perioada 2009-2010 Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la accesul public la documente (conform articolului 104 alineatul (7) din Regulamentului de procedură) pentru anii 2009-2010 (2010/2294(INI))	72
2013/C 51 E/10	Negocierile în curs de la Doha Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la stadiul actual al negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha	84
2013/C 51 E/11	O mai bună legiferare, subsidiaritate și proporționalitate și reglementare inteligentă Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o mai bună legiferare, subsidiaritate și proporționalitate și o reglementare inteligentă (2011/2029(INI))	87
2013/C 51 E/12	Activitățile Comisiei pentru petiții în anul 2010 Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 privind activitățile Comisiei pentru petiții din anul 2010 (2010/2295(INI))	95
2013/C 51 E/13	Strategia UE privind persoanele fără adăpost Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost	101
2013/C 51 E/14	O abordare globală a emisiilor antropice, altele decât emisiile de CO ₂ , ce afectează clima Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o abordare globală privind emisiile antropice cu efecte asupra climei, altele decât cele de CO ₂	104
Joi, 15 septembrie 2011		
2013/C 51 E/15	Negocierile în vederea încheierii Acordului de asociere UE-Moldova Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 conținând recomandările Parlamentului European adresate Consiliului, Comisiei și SEAE privind negocierile dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova în vederea încheierii unui Acord de asociere (2011/2079(INI))	108
2013/C 51 E/16	Situația din Libia Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la situația din Libia	114

Marți, 13 septembrie 2011

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Politica de audit: lecțiile crizei

P7_TA(2011)0359

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 privind politica de audit: lecțiile crizei (2011/2037(INI))

(2013/C 51 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 13 octombrie 2010 privind politica de audit: lecțiile crizei (COM(2010)0561)),
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la guvernarea financiară ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate ⁽²⁾,
 - având în vedere Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0200/2011),
- A. întrucât recenta criză economică a pus la îndoială activitatea de audit;
- B. întrucât, așa cum a rezultat în urma crizei, asumarea unor riscuri excesive de către instituțiile financiare a fost în mare măsură legată de mecanismele flexibile, insuficiente și ineficiente de control și de gestionare a riscurilor, în special în instituțiile financiare de importanță sistemică (IFIS);
- C. întrucât s-a stabilit că auditorii sunt în măsură să joace un rol esențial în consolidarea supravegherii gestionării riscurilor, în special în instituțiile financiare;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0223.⁽²⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 23⁽³⁾ JO L 157, 9.6.2006, p. 87.

Marți, 13 septembrie 2011

- D. întrucât rolul comitetelor de audit din cadrul instituțiilor financiare, în special, nu a fost valorificat pe deplin;
- E. întrucât un audit de calitate este fundamental pentru stabilitatea economică și încrederea piețelor, dat fiind că reprezintă garanția veridicității solidității financiare a întreprinderilor;
- F. întrucât independența auditorului este esențială pentru calitatea misiunii de audit;
- G. întrucât apariția conflictelor de interese este foarte probabilă atunci când firmele de audit oferă servicii diferite aceleiași companii;
- H. întrucât puternica concentrare a celor patru mari firme de audit poate implica un risc excesiv, iar întreprinderile mai mici au un caracter divers, fiind necesar ca dezvoltarea și competențele acestora să fie încurajate prin crearea mai multor posibilități de concurență;
- I. întrucât este necesar, prin urmare, să fie relansată o dezbatere aprofundată privind rolul auditorului și structura pieței de audit;

Aspecte generale

1. salută Cartea verde a Comisiei și apreciază abordarea sa holistică;
2. salută întrebarea fundamentală lansată în Cartea verde cu privire la modul în care funcția de audit poate fi îmbunătățită, chiar dacă în trecut nu au existat dovezi solide care să arate că auditul nu s-a desfășurat în conformitate cu normele și cerințele relevante;
3. consideră că dezbaterile privind rolul auditorului trebuie să funcționeze în mână în mână cu o consolidare a rolului comitetului de audit, care în prezent este puțin eficient, precum și informațiile financiare și riscul pe care întreprinderile trebuie să îl înlesnească;
4. constată că, până în prezent, nu există o bază corespunzătoare pentru o evaluare finală și, în consecință, reamintește Comisiei necesitatea utilizării în mai mare măsură a regulamentelor și a unei evaluări detaliate și aprofundate a impactului, care să analizeze diferitele opțiuni politice, să se concentreze asupra aspectelor practice, în conformitate cu principiul mai bunei legiferări și care să abordeze importanța contabilității în ceea ce privește furnizarea unor informații exacte referitoare la dezvoltarea economică sustenabilă a întreprinderilor și să includă o analiză a grupurilor de interes, cu scopul de a clarifica segmentarea studiului de evaluare a impactului în funcție de diferitele grupuri, precum IMM-urile, instituțiile financiare de importanță sistemică și alte societăți cotate sau necotate la bursă; consideră că ar trebui evaluat impactul asupra beneficiarilor rapoartelor de audit, precum investitorii și organismele de reglementare ale instituțiilor financiare de importanță sistemică; solicită Comisiei să analizeze valoarea adăugată generată atât de regulamentul propus, cât și de armonizarea progresivă a standardelor și a practicilor de audit pe piața unică europeană;
5. salută recunoașterea principiului proporționalității în Cartea verde;

Atribuțiile auditorului

6. opinează că auditul statutar are o funcție socială și servește interesul public, deoarece constituie o componentă absolut fundamentală a sistemului economic și politic democratic și, astfel, salută intenția Cărmii verzi de a spori transparența și de a îmbunătăți calitatea rapoartelor de audit, pentru a contribui la stabilitatea pieței financiare și a îmbunătăți accesul la finanțare; este în favoarea tuturor măsurilor bazate pe faptul dovedit că îmbunătățirea semnificativă a calității în instituțiile financiare, în special, precum și evaluările externe regulate și o supraveghere reglementară adecvată sunt mai importante decât cheltuielile și obligațiile acestora; pune accentul pe necesitatea unei legislații specifice;

Marți, 13 septembrie 2011

7. subliniază că un sistem de audit de înaltă calitate constituie o parte integrantă a unui cadru solid de management al întreprinderilor; solicită Comisiei să prezinte în mod constant Parlamentului și Consiliului propunerile privind guvernanta corporativă și auditul;
8. întrucât rapoartele de audit sunt importante pentru acționari și pentru public; întrucât recunoaște principiul „un audit este un audit” și avertizează cu privire la riscul mare ca aplicarea unor standarde diferite să conducă la insecuritate juridică; prin urmare, este favorabil extinderii sferei sale de aplicare la toate instituțiile financiare;
9. este de acord cu Comisia în ceea ce privește principiul conform căruia concluziile raportului de audit ar trebui să se concentreze mai degrabă asupra fondului, decât asupra formei;
10. solicită Comisiei să ia în considerare modul în care misiunea auditorului poate fi extinsă la auditul privind informațiile de risc furnizate de către entitatea auditată, fără a neglija verificarea informațiilor furnizate în situațiile financiare principale; recomandă ca auditorii să fie informați cu privire la toate situațiile în care avizul comitetului de risc nu a fost urmat;
11. consideră că rapoartele de audit ar trebui să fie succinte, cu concluzii clare și concise și că ar trebui să abordeze toate aspectele sferei de competențe statutare ale auditorilor; consideră că auditorul trebuie să pună la dispoziția comitetului de audit și a adunării generale explicații suplimentare referitoare la aspecte generale, cum ar fi metodologia utilizată la elaborarea bilanțului, și la aspecte specifice, precum indicatorii-cheie, cifrele semnificative și evaluarea riscurilor pe care le implică estimările contabile semnificative sau avizele semnificative emise, precum și, în special, orice probleme specifice apărute în cursul auditului;
12. solicită ca rapoartele de audit ale instituțiilor financiare să includă cerințe sporite privind divulgarea informațiilor legate de evaluarea activelor mai puțin lichide, pentru a permite compararea evaluărilor instrumentelor financiare între instituții;
13. accentuează faptul că, atunci când identifică probleme care ar putea periclita viitorul entității auditate, auditorii trebuie să alerteze supraveghetorii sau autoritățile pertinente; recomandă să fie organizate reuniuni bilaterale între auditori și supraveghetorii principalelor instituții financiare;
14. constată răspunderea potențială care ar putea fi asociată furnizării de informații suplimentare care depășesc ceea ce se solicită prin reglementări; cu toate acestea, consideră că societatea solicită ca auditorii să aibă atât responsabilitatea de a gândi în perspectivă, cât și responsabilitatea de a privi spre exterior, în special în privința marilor corporații de importanță sistemică; opinează că informațiile disponibile auditorilor, care sunt de interes public, referitoare la risc, la operațiunile în afara bilanțului sau la posibilele expuneri viitoare ar trebui să fie întotdeauna dezvăluite autorităților de reglementare și, în cele mai multe cazuri, puse la dispoziția publicului;
15. solicită să fie consolidat rolul comitetelor de audit din cadrul tuturor instituțiilor financiare, cerându-le acestora să aprobe un model de evaluare a riscurilor care să conțină comparații specifice întreprinderii în cauză cu valori de referință, inclusiv raportarea eventualelor nevoi de finanțare viitoare, convențiile bancare, fluxurile de capital viitoare, gestionarea riscurilor, previziunile privind managementul și adoptarea principiilor contabile de bază și orice riscuri care pot fi prevăzute în ceea ce privește modelul de afaceri al companiei; solicită ca aceste evaluări să fie prezentate în fiecare an consiliilor de administrație și de supraveghere ale instituțiilor financiare, împreună cu raportul integral de audit, în vederea examinării și aprobării;
16. consideră că scepticismul profesional este o piatră de temelie a activității de audit care se aplică în toate fazele acesteia; subliniază că acest scepticism se manifestă ca rezultat al obiectivității și independenței auditorului, combinate cu judecata profesională dezvoltată pe baza experienței, care nu poate fi înlocuită cu simple proceduri formale;

Marți, 13 septembrie 2011

17. consideră că sistemul de calificări în rapoartele de audit nu ar trebui redefinit, dat fiind că are un rol disuasiv și contribuie la calitatea informațiilor financiare;

18. estimează că un dialog cursiv și regulat între auditorul extern, auditorul intern și comitetul de audit este esențial pentru un audit eficace, dat fiind că așionarii trebuie ținuti în permanență la curent, de exemplu, cu privire la motivele alegerii, realegerii sau revocării unui anumit auditor, prin explicații specifice legate de raportul comitetului de audit;

19. consideră că auditorii trebuie să aibă dreptul de a fi ascultați în cadrul reuniunilor generale ale întreprinderii în legătură cu probleme care se referă la rolul lor de auditori;

20. consideră că este necesară o delimitare clară, în legislație, a celor două tipuri de audit, respectiv auditul intern și cel extern;

Standardele Internaționale de Audit (ISA)

21. sugerează ca Comisia să adopte urgent standardele internaționale de audit (ISA), clarificate printr-un regulament, ceea ce ar permite armonizarea auditului la nivel european și ar facilita sarcina organismelor de supraveghere; consideră că activitatea de audit presupune o procedură unică, indiferent de dimensiunea întreprinderii auditate, dar că se impune o aplicare adaptată caracteristicilor întreprinderilor mici și mijlocii (IMM); amintește Comisiei că, în afară de societățile comerciale cărora ar urma să li se aplice standardele internaționale de audit (ISA), există și alte societăți care, deși exceptate de la aplicarea acestor standarde, ar trebui totuși să aibă situațiile financiare auditate de entități autorizate;

Guvernanța și independența entităților de audit

22. este de acord că există un conflict inevitabil prin faptul că auditorul este numit și plătit de către întreprinderea auditată; actualmente, nu consideră însă că numirea acestora de către terți ar fi justificată; solicită, având în vedere cele de mai sus și fără a aduce atingere articolului 37 alineatul (2) din Directiva 2006/43/CE, întărirea rolului comitetului de audit;

23. consideră că auditorul, în cazul în care deține un rol statutar, trebuie să fie numit de către comitetul de audit și nu de către consiliul de administrație al întreprinderii care urmează să fie auditată, iar în acest context cel puțin jumătate dintre membrii comitetului de audit ar trebui să aibă experiență în contabilitate și în audit; consideră că comitetul de audit ar trebui să asigure independența auditorului, în special în ceea ce privește serviciile de consultanță pe care auditorul le prestează sau se oferă să le presteze;

24. consideră că reglementările care garantează independența auditorilor și calitatea auditului trebuie să fie revizuite amănunțit de un organism public de supraveghere întrutotul independent de comunitatea profesională;

25. sprijină crearea unui cod internațional de bună guvernanță pentru entitățile de audit care auditează entități de interes public;

26. este de acord că independența auditorului este de importanță capitală și că sunt necesare măsuri care să împiedice o familiaritate excesivă; sugerează că Comisia ar trebui să efectueze o evaluare de impact care să acopere o multitudine de opțiuni, în special rotația externă și efectele auditurilor mixte voluntare; consideră rotația externă ca pe un mijloc de a consolida independența auditorului, însă își reafirmă opinia, și anume că nu rotația externă, ci mai curând schimbarea regulată a auditorilor interni reprezintă cea mai bună soluție de reglementare, opinie care a fost confirmată și de Directiva 2006/43/CE, și că sistemul actual de rotație a partenerilor asigură independența necesară pentru ca auditurile să fie eficace;

Marți, 13 septembrie 2011

27. solicită Comisiei să asigure că practicile întreprinderilor concură la menținerea protecțiilor oferite, inclusiv protecția legată de rotația obligatorie a principalilor parteneri auditori, chiar și atunci când respectivii parteneri schimbă societățile;

28. sugerează că ar trebui luate în considerare opțiuni diferite de ciclul de rotație fix sau opțiuni suplimentare; de exemplu, dacă se folosesc audituri mixte, ciclul de rotație poate fi dublu față de cazul în care se folosește un singur auditor, deoarece dinamica „trei participanți la activitate” diferă de dinamica „doi participanți la activitate”, iar rotația auditurilor mixte ar putea fi, de asemenea, rărită;

29. consideră că ar trebui să se facă o distincție netă între serviciile de audit și cele de altă natură pe care o firmă de audit le furnizează unui client, în vederea evitării conflictelor de interese, conform celor menționate la articolul 22 alineatul (2) din Directiva 2006/43/CE și în conformitate cu codul de conduită profesională; relevă că în acest fel se limitează fenomenul de „low balling” (ofertare sub prețul pieței), practica de a oferi auditări la prețuri reduse, cu perspectiva de a compensa prețul mai mic prin taxarea unor servicii suplimentare; opinează, din acest motiv, că această distincție trebuie să se aplice tuturor firmelor și clienților lor; cere Comisiei ca, prin raportare la Recomandările 2002 privind independența statutară a auditorilor, să întocmească o listă de condiții în care astfel de servicii ar fi considerate incompatibile cu serviciile de audit; recunoaște că prestarea altor servicii decât acelea de audit, în cazul în care nu sunt incompatibile cu independența auditorilor, pot juca un rol esențial în ceea ce privește lărgirea bazei de competențe ale firmelor de audit mici și mijlocii, însă opinează că serviciile de audit intern și extern nu ar trebui prestate concomitent;

30. consideră că este esențială garantarea independenței auditorului; este de părere că auditorilor externi trebuie să li se interzică prestarea de servicii către întreprinderea auditată care ar putea duce la încălcarea normelor aplicabile în materie de independență sau a oricăror alte norme de natură etică; recunoaște că, în scopul stimulării creșterii economiei europene, este necesar ca toate întreprinderile, indiferent de dimensiunea lor, inclusiv IMM-urile, să poată recurge la auditori și la entități de audit independente, având o gamă largă de competențe;

31. remarcă, în special, că serviciile de audit despre care se crede că ar da naștere unor conflicte de interese nu trebuie efectuate de aceeași societate, inclusiv unele servicii de consiliere și evaluare a unor produse cu structură complexă și își menține părerea conform căreia acest aspect ar trebui să fi monitorizat de autoritățile de supraveghere competente;

32. consideră că comitetele de audit au un rol important de supraveghere în ceea ce privește garantarea independenței auditorilor și solicită Comisiei să ofere comitetelor de auditare îndrumări în acest sens;

33. recomandă ca comitetele de audit, în calitatea lor de componentă a consiliului de supraveghere, și nu consiliul de administrație, să decidă dacă să permită sau nu prestarea altor servicii decât cele de audit către respectiva companie financiară și să negocieze oferta și detaliile mandatului; solicită Comisiei să realizeze un studiu de impact al viabilității și efectelor unei limite superioare maxime, în raport cu încasările, pentru serviciile care nu sunt de audit;

34. consideră că procentul onorariilor pe care firma de audit sau o rețea de firme de audit le poate percepe de la un singur client ar trebui să fie publicat atunci când depășește un prag dat și că supraveghetorii ar trebui să fie în măsură să intervină, prin controale, limitări sau alte cerințe în materie de planificare, atunci când aceste onorarii depășesc un anumit procent din veniturile totale ale acestora, pentru a evita ca ele să se afle în situația de a-și pierde independența economică; relevă însă că, în cazul firmelor mici, o astfel de intervenție nu ar trebui să limiteze creșterea și că câștigarea unui client important și semnificativ, care are, la început, o pondere mare în activitatea firmei, constituie o componentă esențială a procesului de creștere;

Marți, 13 septembrie 2011

35. consideră că firmele care auditează entități de interes public ar trebui să își publice conturile și că aceste conturi, precum și metodele utilizate, ar trebui să fie verificate, pentru a se constata dacă sunt în ordine;

36. consideră că, în cazul în care există probe conform cărora directorii unei întreprinderi, ai unei entități de interes public și/sau ai unei firme de audit comit abuzuri în funcție, trebuie să existe posibilitatea urmăririi în justiție a tuturor persoanelor în cauză;

37. consideră că modelul adecvat pentru entitățile de audit este cel în parteneriat, dat fiind că acest model le protejează independența;

38. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că auditurile organismelor publice sunt ireproșabile și să prevină apariția conflictelor de interese ca urmare a legăturilor dintre auditor și factorii de decizie din cadrul organismului public auditat;

Auditul grupurilor

39. sprijină propunerile Cărții verzi cu privire la auditul grupurilor;

40. cheamă Comisia să examineze chestiunea transmiterii datelor în cursul auditului grupurilor în contextul viitoarei revizuirii a cadrului legislativ privind protecția datelor în UE;

41. consideră că auditorii grupurilor ar trebui să aibă o imagine clară asupra grupului, iar în cazul instituțiilor financiare supravegheate pe bază de grup, ar trebui să dialogheze cu supraveghetorul grupului;

Monitorizarea

42. solicită Comisiei să prezinte o propunere în vederea îmbunătățirii comunicării între auditorii entităților de interes public și autoritățile de reglementare;

43. afirmă că trebuie create protocoale de comunicare și de confidențialitate și că dialogul trebuie să fie cu adevărat bidirecțional;

44. solicită o comunicare mai intensă, în ambele sensuri, între auditori și autoritățile de supraveghere financiară a instituțiilor financiare, în special în ceea ce privește domeniile sensibile specifice, inclusiv interacțiunea dintre diverse produse financiare; solicită ca același tip de comunicare să fie instituit de auditori și autoritățile europene de supraveghere și în ceea ce privește entitățile transfrontaliere;

45. evidențiază necesitatea armonizării practicilor de supraveghere a auditurilor și solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea integrării Grupului european al organelor de supraveghere a auditorilor în Sistemul european de supraveghere financiară, eventual prin AEVMP;

46. solicită ca auditorii externi ai instituțiilor financiare să prezinte periodic CERS rapoarte sectoriale, pentru a identifica tendințele din sector și potențialele surse de risc sistemic și falimentele potențiale și remarcă faptul că acest lucru trebuie realizat în mod proporțional;

47. solicită Comisiei și statelor membre să asigure conformitatea cu constatările publicate de către birourile naționale de audit în exercitarea mandatului lor de audit;

Marți, 13 septembrie 2011

Concentrarea și structura pieței

48. consideră că, având în vedere configurația actuală a pieței, colapsul uneia dintre cele patru mari entități ar submina credibilitatea întregii comunități de audit profesional;

49. opinează că, chiar dacă este posibil ca falimentul firmelor de audit să nu exercite un efect de domino asupra restului economiei, firmele considerate „prea mari pentru a intra în faliment” ar putea genera pericole morale și că planurile de urgență privind principalele firme de audit ar trebui potențate; este încredințat, de asemenea, că aceste planuri ar trebui concepute astfel încât să reducă la minimum riscul ca o entitate de audit să iasă de pe piața fără motive întemeiate, pentru a reduce incertitudinea și perturbările pe care le-ar provoca o astfel de eventualitate;

50. opinează că planurile de urgență constituie un mijloc important de prevenire a destrămării dezordonate a unei firme și că planurile ar trebui să includă un mecanism prin care autoritatea de reglementare să fie informată cu privire la orice amenințări la care este expusă o firmă de audit la nivel național și internațional, pentru ca autoritățile de reglementare să-și poată îndeplini rolul și să controleze aceste situații cu atenția cuvenită;

51. sprijină introducerea unor dispoziții testamentare (living wills) pentru cele patru mari firme de audit și pentru acei auditori care prestează servicii de audit importante pentru sectorul financiar, precum și stabilirea unor planuri transfrontaliere de urgență pentru transferul ordonat al contractelor cu clienții în eventualitatea retragerii de pe piață a unui actor major;

52. accentuează faptul că unul dintre obiectivele oricărei acțiuni întreprinse în materie de audit trebuie să fie dezvoltarea concurenței între diferitele firme care își desfășoară activitatea în acest sector, menținând totodată calitatea, exactitatea și rigurozitatea auditurilor;

53. solicită Comisiei să instituie aceleași condiții concurențiale pentru toate firmele care își desfășoară activitatea pe piața de audit și să simplifice normele care reglementează auditul la nivel european; opinează că accesul mai ușor pe piață și eliminarea obstacolelor din calea pătrunderii pe piață a firmelor sunt elemente-cheie pentru atragerea pe piața auditului a unui număr mai mare de participanți; consideră că, pentru selectarea tipului de audit care corespunde în mod optim nevoilor entităților auditate și pentru monitorizarea eficacității și calității auditurilor, comitetele de audit sunt mai bine plasate decât consiliile de administrație ale societăților și că ar trebui să se acorde o atenție deosebită independenței auditorilor; consideră că Comisia ar trebui să exploreze unele modalități care să permită entităților de interes public, sectorului public și instituțiilor europene să aprecieze mai bine calitatea serviciilor de audit prestate de firmele de audit, indiferent de mărimea lor;

54. recunoaște că implementarea auditurilor mixte ar putea avea efecte benefice asupra diversificării pieței de audit; reamintește că situația piețelor și experiența în materie de audituri mixte diferă de la un stat membru la altul; solicită Comisiei să determine avantajele potențiale și costurile introducerii obligatorii a acestora atât pentru firmele de audit, în special pentru cele de mici dimensiuni, cât și pentru întreprinderile auditate, mai ales pentru instituțiile financiare, și modul în care va afecta acest lucru concentrarea de pe piața auditului și stabilitatea financiară;

55. consideră că preluările efectuate de cele patru firme mari trebuie să fie analizate din perspectiva impactului asupra creșterii altor firme sau rețele;

56. solicită Comisiei să investigheze utilizarea acordurilor restrictive de către bănci și alte instituții financiare în ceea ce privește împrumuturile și alte produse financiare pentru companii, care ar putea limita alegerea auditorilor;

57. consideră că este esențială introducerea interdicției privind includerea în contracte a unor clauze restrictive în favoarea celor patru firme mari;

Marți, 13 septembrie 2011

58. solicită încurajarea fuziunii firmelor de audit mici și mijlocii; îndeamnă Comisia să ia în considerare crearea unui certificat și a unui registru de calitate a societăților de audit, astfel ca firmele de audit mici și mijlocii să poată demonstra că serviciile lor se ridică la un standard satisfăcător; consideră că sectorul achizițiilor publice ar trebui să urmărească utilizarea altor firme decât cele patru firme mari și că organismele publice ar trebui să stabilească un procent de referință pentru utilizarea unor astfel de firme;

59. cere Comisiei ca, în legătură cu licitațiile organizate de entitățile de interes public, să stipuleze că, în ceea ce privește procesul de licitare, pe lângă cele patru firme mari, trebuie să se asigure accesul în condiții echitabile a cel puțin alte două firme de audit, care nu fac parte din grupul celor patru; consideră că comitetele de audit trebuie să aibă un rol-cheie în acest proces, la care trebuie să participe și acționarii; cere Comisiei să revizuiască practicile comitetelor de audit legate de procesele de licitare, concentrându-se în special asupra aspectelor sarcinilor administrative asociate unui proces de licitare oficial, având în vedere fundamentarea deciziei finale a acționariatului cu privire la numirea auditorilor pe o propunere din partea comitetului de audit; această propunere trebuie să includă o descriere a procesului derulat, criteriile avute în vedere și motivele care stau la baza recomandării comitetului de audit;

60. solicită Comisiei (DG COMP) să efectueze o analiză detaliată a pieței de audit;

Crearea unei piețe europene

61. consideră că auditul este o parte esențială a procesului de revitalizare a pieței interne; solicită Comisiei să examineze în ce măsură facilitarea prestării serviciilor de audit transfrontalier ar putea servi la eliminarea barierelor din calea accesului pe piață și a curenților legate de capacitate; solicită Comisiei să verifice în ce măsură o piață europeană a serviciilor de audit ar putea servi la reducerea complexității procedurale și a costurilor pentru toți participanții de pe piață, în special pentru firmele de audit mici și mijlocii; îndeamnă Comisia să ia toate măsurile pertinente pentru incorporarea în legislația UE și punerea în execuție a standardelor internaționale de audit, ceea ce ar putea contribui la crearea unor condiții concurențiale cu adevărat uniforme pentru firmele de audit; reamintește recomandările Comisiei privind răspunderea auditorilor; cere Comisiei ca, în acest context, să prezinte propuneri vizând intensificarea armonizării în vederea creării unui pașaport european al auditorilor, punând un accent deosebit pe toate elementele care garantează independența acestora;

62. solicită Comisiei să instituie un sistem paneuropean în materie de răspundere pentru profesia de auditor;

Cooperarea internațională

63. cere Comisiei să-și intensifice eforturile pentru a asigura o mai mare convergență;

*

* *

64. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Marți, 13 septembrie 2011

Situația femeilor care se apropie de vârsta pensionării

P7_TA(2011)0360

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la situația femeilor care se apropie de vârsta pensionării (2011/2091(INI))

(2013/C 51 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană în special, articolele 2 și 3,
- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 19,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în special, articolele 21, 23 și 25,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 septembrie 2010, intitulată „Strategie pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015” (COM(2010)0491),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 aprilie 2009, intitulată „Gestionarea impactului îmbătrânirii populației în UE” (Raport privind îmbătrânirea populației, 2009) (COM(2009)0180),
- având în vedere recomandarea Comisiei din 3 octombrie 2008 referitoare la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii (2008/867/CE) ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul din 22 iulie 2010 comandat de Comisie, intitulat „Accesul la îngrijirea medicală și la îngrijirile pe termen lung - egalitate pentru femei și bărbați?”,
- având în vedere raportul din 24 noiembrie 2009 comandat de Comisie, intitulat „Integrarea perspectivelor de gen în politicile de incluziune activă”,
- având în vedere concluziile Consiliului din 7 martie 2011 privind Pactul european pentru egalitatea de gen pentru perioada 2011-2020,
- având în vedere concluziile Consiliului din 6 decembrie 2010 privind Impactul îmbătrânirii forței de muncă și a populației asupra politicilor de ocupare a forței de muncă,
- având în vedere concluziile Consiliului din 7 iunie 2010 referitoare la îmbătrânirea activă,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind „Îmbătrânirea sănătoasă și demnă”,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 8 iunie 2009 privind egalitatea de șanse pentru femei și bărbați: îmbătrânire activă și demnă
- având în vedere raportul din 1 mai 2008 al Fundației Europene pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă intitulat „Condiții de muncă pentru o forță de muncă în curs de îmbătrânire”,
- având în vedere Planul internațional de acțiune de la Madrid privind îmbătrânirea, adoptat de cea de a doua Adunare Mondială privind Îmbătrânirea (A/CONF.197/9 8) la 12 aprilie 2002,

⁽¹⁾ JO L 307, 18.11.2008, p. 11.

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite din 1979 privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW),
 - având în vedere Rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la rolul femeilor într-o societate în curs de îmbătrânire ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere Raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0291/2011),
- A. întrucât egalitatea de gen și nediscriminarea, printre altele pe criterii legate de vârstă, reprezintă un principiu fundamental al Uniunii Europene, consacrat în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și unul dintre obiectivele și sarcinile Comunității;
- B. întrucât Strategia Europa 2020 stabilește obiectivul principal privind o rată a ocupării forței de muncă de 75 % atât pentru femei, cât și pentru bărbați, precum și obiectivul de reducere cu 20 de milioane a numărului persoanelor aflate în pericol de sărăcie; întrucât, din cauza nivelurilor ridicate ale sărăciei și șomajului, înregistrate îndeosebi în cadrul acestui grup, femeile de peste 50 de ani reprezintă o grupă de vârstă decisivă pentru realizarea ambelor obiective;
- C. întrucât persistența stereotipurilor de gen, amplificată de discriminarea pe motive de vârstă cu care se confruntă persoanele în vârstă pe piața muncii, reduce semnificativ posibilitățile de angajare, formare și promovare ale femeilor în vârstă și este, într-o anumită măsură, responsabilă pentru riscul sporit de sărăcie în rândul persoanelor în vârstă;
- D. întrucât discriminarea pe motive de gen reprezintă un tip specific de discriminare în măsura în care este sistematică și sistemică, se intersectează cu toate celelalte forme de discriminare și se adaugă acestora;
- E. întrucât piața muncii este mult mai dinamică și mai fluctuantă decât a fost vreodată, ceea ce înseamnă că nu mai există garanția ocupării pe parcursul întregii vieți a unui loc de muncă în același domeniu, întrucât, prin urmare, criza economică a demonstrat că femeilor le revine un rol important în cadrul pieței muncii;
- F. întrucât, în viitor, competitivitatea economică, prosperitatea și incluziunea depind, în Europa, de capacitatea acestora de a îmbunătăți în mod concret utilizarea resurselor sale de forță de muncă, nu numai prin prelungirea duratei vieții active, dar și prin crearea unor condiții de lucru și a unor sisteme de asigurări sociale care să sprijine îmbunătățirea condițiilor de lucru și de viață și să fie totodată profitabile pentru economie; întrucât aceasta presupune, de asemenea, adoptarea de politici adecvate care să permită reconcilierea vieții profesionale, a vieții de familie și a vieții private și să combată discriminarea directă și indirectă și stereotipurile legate de gen care conduc la disparități între femei și bărbați pe piața muncii;
- G. întrucât, în intervalul 1990-2010, populația activă (20-64 de ani) din UE-27 a crescut cu 1,8 %, iar populația în vârstă (peste 65 de ani) a crescut cu 3,7 %, în timp ce proporția de tineri (0-19 %) a scăzut cu 5,4 %; întrucât se estimează că proporția populației de peste 65 de ani va crește de la 17,4 % în 2010 la 30 % în 2060 ⁽²⁾;
- H. întrucât riscul de sărăcie în rândul femeilor în vârstă în 2008 era de 22 %, față de 16 % pentru bărbații în vârstă ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0306.

⁽²⁾ Document de lucru elaborat de serviciile Comisiei: Raport demografic 2010, Comisia Europeană, pag. 62.

⁽³⁾ Lista celor 100 de inegalități, Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați.

Marți, 13 septembrie 2011

- I. întrucât femeile sunt deseori și într-o măsură din ce în ce mai mare suprareprezentate în rândul persoanelor în vârstă izolate, ca urmare a creșterii ratei divorțurilor și a unei speranțe de viață mai reduse a bărbaților; întrucât vădulele și femeile în vârstă singure sunt în general expuse unui risc sporit de sărăcie, izolare și excluziune socială;
- J. întrucât rata de ocupare profesională a femeilor cu vârste între 55 și 64 de ani era în 2009 de 37,8 %, spre deosebire de 54,8 %, valoare înregistrată în rândul bărbaților de aceeași vârstă ⁽¹⁾;
- K. întrucât rata șomajului este mai mare pentru femei decât pentru bărbați în 21 de state membre și, deși rata șomajului pe termen lung este mai mare pentru bărbați în 12 state membre, șomajul femeilor este adesea mascat prin utilizarea termenului „inactivitate” dacă acestea sunt căsătorite și au copii;
- L. întrucât media remunerației pe oră în cazul femeilor sub 30 de ani este de 92 % din cea a bărbaților și de 67,5 % în grupa de vârstă 50-59 de ani ⁽²⁾, iar media diferențelor salariale dintre bărbați și femei în UE se ridică la 17,5 %;
- M. întrucât diferențele de gen în ceea ce privește statutul socioeconomic își au în mare măsură originea în diviziunea de gen tradițională a rolurilor, în care se consideră că bărbații sunt principalii responsabili de susținerea familiei, iar femeile de munca domestică neplătită și de îngrijirea familiei, inclusiv de îngrijirea familiei în sens mai larg, fapt care are un impact major asupra capacității femeilor, în comparație cu cea a bărbaților, de a acumula drepturi legate de asigurările sociale, de exemplu, în vederea pensiei și, prin urmare, asupra situației în care ajung acestea la vârste înaintate, îndeosebi în caz de divorț, despărțire sau văduvie;
- N. întrucât femeile sunt mai susceptibile de a avea cariere cu avansări mai puțin rapide, mai scurte și/sau cu întreruperi, precum și câștiguri salariale medii mai mici decât bărbații, fapt care se reflectă în diferențe salariale de gen mai mari și care conduce la contribuții la pensii diferite pentru bărbați și femei, crescând astfel riscul de sărăcie la bătrânețe;
- O. întrucât diferențele dintre femei și bărbați sunt mai mici înainte de formarea unei familii și sporesc în momentul în care indivizii formează un cuplu; întrucât, după nașterea primului copil, se înregistrează o scădere a ratei de ocupare profesională a femeilor, iar dezavantajele de pe piața muncii se acumulează în primele etape ale ciclului lor de viață, deoarece femeile se ocupă de îngrijirea copilului, urmată, mai târziu, de îngrijirea persoanelor vârstnice, ceea ce, în numeroase cazuri, duce la sărăcie, deși femeile respective sunt încadrate în muncă;
- P. întrucât, comparativ cu bărbații, femeile în vârstă optează adesea sau sunt obligate să opteze pentru angajarea cu fracțiune de normă și părăsesc mult mai des piața muncii, optând sau fiind obligate să opteze pentru pensionarea anticipată;
- Q. întrucât, în aproape toate țările europene, este recunoscută importanța unei abordări care ține seama de aspectele de gen în cadrul politicilor active privind piața muncii, dar evaluarea politicilor active privind piața muncii demonstrează că integrarea aspectelor de gen este în continuare neuniformă și aplicată la scară relativ restrânsă;

⁽¹⁾ Raport privind progresele realizate în ceea ce privește egalitatea între bărbați și femei în 2010, Comisia Europeană, p. 31.

⁽²⁾ Viața femeilor și a bărbaților în Europa - un portret statistic, Eurostat, 2008, p. 196.

Marți, 13 septembrie 2011

- R. întrucât majoritatea femeilor cu vârste peste 50 de ani se confruntă cu discriminări duble sau multiple, bazate pe stereotipuri legate de gen și de vârstă care sunt adesea amplificate de munca lor cu specific de gen și de modul lor de viață (de exemplu, întreruperi de carieră, angajare cu fracțiune de normă, reangajare după o perioadă de șomaj, probabilitatea de a-și abandona locul de muncă pentru a își îngriji familiile sau pentru a lucra în cadrul întreprinderilor familiale, în special în sectorul comerțului distributiv sau în agricultură, fără a beneficia de salariu și fără a fi încadrate într-un sistem de asigurări sociale, precum și diferențele salariale de gen); întrucât, în consecință, apare tendința ca femeile să se confrunte mai des decât bărbații din aceeași grupă de vârstă cu o serie de dezavantaje cumulate; întrucât, în plus, în perioade de recesiune economică, riscul de a se confrunța cu sărăcia este cu atât mai mare pentru aceste femei;
- S. întrucât femeile de pe piața muncii sunt frecvent considerate „bătrâne” la vârste mult mai tinere decât bărbații; întrucât 58 % din europeni consideră că discriminarea pe motive de vârstă este un fenomen larg răspândit ⁽¹⁾;
- T. întrucât violența împotriva femeilor în vârstă este o chestiune mult subestimată din cauza reticenței deosebite a femeilor în vârstă de a raporta abuzurile, a opiniei generale a furnizorilor de servicii care consideră că femeile în vârstă sunt expuse riscurilor într-o măsură mai mică și a gamei reduse de opțiuni disponibile pentru femeile în vârstă, victime ale abuzurilor;
- U. întrucât educația în spiritul egalității începând de la vârsta cea mai fragedă, politicile de orientare profesională și politicile de promovare a ocupării profesionale a femeilor constituie modalități eficiente de combatere definitivă a acestui tip de discriminare,

Dispoziții generale

1. salută decizia Comisiei de a declara 2012 drept An european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații și solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsuri adecvate și eficiente pentru combaterea discriminărilor, inclusiv prin combaterea stereotipurilor asociate cu discriminarea pe motive de vârstă și de gen și prin promovarea solidarității între generații;
2. invită Comisia și statele membre să se asigure că discriminarea multiplă împotriva femeilor de peste 50 de ani se reflectă mai bine și este combătută mai eficient în cadrul metodei deschise de coordonare în ceea ce privește pensiile, incluziunea socială, ocuparea forței de muncă, schimbarea stereotipurilor de gen și includerea femeilor în organismele decizionale de ordin politic și economic;
3. invită statele membre să implementeze abordarea bazată pe egalitatea de gen în pregătirea și punerea în aplicare a reformei sistemului de pensii - un aspect care ar trebui luat în considerare și în viitoarea Carte albă privind sistemele de pensii și alte reforme în materie de politică de securitate socială -, să promoveze utilizarea unui calcul al pensiilor pe o bază actuarială care să încurajeze într-o mai mare măsură egalitatea între bărbați și femei, să promoveze măsuri având drept obiectiv scăderea riscului de sărăcie, să combată sărăcia cu care se confruntă în prezent persoanele în vârstă, să amelioreze calitatea și accesibilitatea - inclusiv în ceea ce privește tarifele - îngrijirilor (medicale) și să desființeze practica pensionării obligatorii, permițând în același timp femeilor în vârstă, prin combaterea discriminării, să participe pe pieței muncii;
4. invită statele membre ca, în cadrul legislațiilor privind pensiile, să adopte prevederi suplimentare cu privire la pensiile de urmaș acordate văduvelor, astfel încât să reducă vulnerabilitatea femeilor în vârstă la riscul de sărăcie;

⁽¹⁾ Eurobarometru special 317, Discriminarea în UE, 2009, noiembrie 2009, p. 71.

Marți, 13 septembrie 2011

5. subliniază importanța adoptării de măsuri pentru promovarea incluziunii femeilor din categoriile cele mai vulnerabile, și anume: femeile imigrante, femeile aparținând minorităților, femeile cu handicap, femeile cu un nivel redus de educație, femeile fără experiență profesională, femeile aflate în detenție etc., în vederea garantării dreptului acestora la o viață decentă;

6. invită statele membre să adopte măsuri vizând asigurarea unei îmbătrâniri demne, fără umilințe, discriminări sau orice forme de violență față de femeile în vârstă;

7. subliniază faptul că femeile în vârstă reprezintă o resursă economică și o sursă de experiență și oferă un sprijin de o importanță vitală comunității și familiilor, întrucât se ocupă de îngrijirea persoanelor dependente și, de asemenea, oferă consiliere în ceea ce privește locul de muncă, având în vedere solida lor experiență profesională și, în plus, contribuie la conservarea lumii rurale;

8. invită Comisia și statele membre să promoveze inițiative pentru a încuraja înțelegerea limbajului și a culturii specifice noilor tehnologii, astfel încât să permită populației feminine în vârstă să reducă „decalajul digital” și să își îmbunătățească aptitudinile interpersonale și de comunicare, precum și capacitatea de a-și gestiona propria independență și propriile interese;

9. solicită Comisiei și statelor membre să efectueze, în strânsă cooperare cu Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, un studiu având drept subiect situația femeilor cu vârste de peste 50 de ani, care să se concentreze îndeosebi asupra experiențelor trăite de această categorie pe piața muncii, în acordarea de îngrijiri altor persoane, precum și asupra modului în care bărbații și femeile își gestionează timpul, a aspectelor legate de sănătate și a altor provocări cu care se confruntă femeile;

Femeile pe piața muncii

10. invită Comisia și statele membre ca, pe durata Anului european al îmbătrânirii active și al solidarității între generații, să creeze condiții care să permită femeilor în vârstă și, respectiv, să le ajute să rămână și/sau să se reintegreze pe piața muncii, astfel încât să-și poată valorifica potențialul pe piața muncii, iar drepturile lor să fie respectate; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să pună în aplicare măsuri care să încurajeze angajatorii să-și îmbunătățească politicile de egalitate de șanse, astfel încât să combată atitudinile discriminatorii față de femeile în vârstă și să asigure angajatelor în vârstă egalitatea în ceea ce privește accesul, de exemplu, la formare profesională, promovare și evoluția în carieră;

11. invită Comisia și statele membre să instituie, fără întârziere, o abordare globală, multidimensională, care să țină seama de dimensiunea de gen și să fie adaptată persoanelor în vârstă în ceea ce privește politicile de ocupare a forței de muncă și politicile sociale, astfel încât să garanteze ocuparea profesională și incluziunea socială a femeilor; solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze, de asemenea, o analiză aprofundată a situației generației femeilor în vârstă care trăiesc deja în condiții de sărăcie și să adopte rapid măsuri adecvate și eficiente pentru a permite acestor femei să iasă din sărăcie;

12. solicită statelor membre să abordeze în mod adecvat discriminarea multiplă, care constituie un obstacol în calea accesului femeilor în vârstă pe piața forței de muncă;

13. invită Comisia să dezvolte în continuare și să amelioreze culegerea și analiza unor date exacte, relevante, comparabile la nivel european, specifice fiecărui gen și fiecărei grupe de vârstă, care să evidențieze îndeosebi rata de ocupare profesională și rata șomajului în rândul femeilor în vârstă, contribuția (informală) a femeilor în vârstă la îngrijirea (neremunerată) a familiilor și a rudelor lor, procentajul persoanelor în vârstă dependente, precum și abuzurile asupra persoanelor în vârstă, aceste informații trebuind să intre sub incidența tuturor legislațiilor actuale ale statelor membre în materie de protecție a datelor;

Marți, 13 septembrie 2011

14. salută faptul că statele membre au recunoscut deja că tipurile și cauzele inegalității de gen de pe piața muncii sunt strâns legate de stadiul din ciclul de viață și subliniază că, în consecință, trebuie promovată o abordare a muncii bazată pe ciclurile de viață; îndeamnă, cu toate acestea, statele membre ca, pentru a aborda în mod corespunzător provocările legate de ciclurile de viață, să combată, prin adoptarea de măsuri specifice, poziția dezavantajată a femeilor tinere și a celor în vârstă în comparație cu cea a bărbaților de aceeași vârstă, în cadrul politicilor active privind piața muncii și să nu se limiteze doar la abordarea acestei probleme în cazul femeilor și bărbaților de vârstă adultă;

15. invită statele membre să facă schimb de cele mai bune practici în ceea ce privește îmbunătățirea calității condițiilor de lucru ale femeilor în vârstă, pentru a le pune la dispoziție locuri de muncă durabile într-un mediu profesional sănătos;

16. încurajează statele membre să includă femeile în vârstă în procesele de învățare de-a lungul vieții, să dezvolte și să sprijine în continuare programe flexibile de recalificare adaptate femeilor în vârstă, luând în considerare nevoile și capacitățile lor specifice, astfel încât să amelioreze capacitatea lor de inserție profesională și să contribuie la a le sprijini să ducă o viață independentă și activă, precum și să transmită generațiilor mai tinere experiența și cunoștințele acumulate;

17. invită Comisia și statele membre să se asigure că dezavantajele cu care se confruntă femeile pe piața muncii, în special cele care decurg din responsabilitățile de îngrijire, nu conduc la penalizarea femeilor în ceea ce privește drepturile de pensie sau alte drepturi în materie de securitate socială;

18. îndeamnă Comisia și statele membre ca, în cadrul regimurilor de protecție socială, să prevadă sisteme de cumulare care să permită cumularea contribuțiilor aferente perioadelor de angajare cu contract de muncă cu cele aferente activităților independente sau cu cele aferente diferitelor locuri de muncă ocupate, în cazul în care nu au întreprins încă demersuri în acest sens;

19. solicită Comisiei și statelor membre să dezvolte și să promoveze sisteme de pensii evaluate în funcție de dimensiunea de gen, ca modalitate de susținere și de protejare a femeilor în vârstă față de nivelul mai ridicat al riscului de sărăcie la care sunt expuse, ținând seama de perioadele de întrerupere a activității din cauza obligațiilor familiale, pentru a evita crearea de noi capcane ale dependenței;

20. invită Comisia și statele membre să adopte, fără întârziere, măsuri eficace de punere în practică a principiului remunerației egale pentru muncă egală (de exemplu, prin intermediul unui sistem obligatoriu de evaluare a locurilor de muncă și al unui plan de acțiune în domeniul egalității de șanse dintre femei și bărbați la locul de muncă), pentru a elimina diferențele de remunerare dintre femei și bărbați, măsură care poate contribui și la eliminarea decalajului dintre pensiile femeilor și cele ale bărbaților, și pentru a reduce și, în cele din urmă, a elimina riscul de sărăcie mai ridicat cu care se confruntă femeile, mai ales cele în vârstă;

21. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare politici adecvate de reconciliere a vieții profesionale cu viața de familie și cu viața privată și să integreze dimensiunea legată de îmbătrânire în toate politicile sale relevante, printr-o abordare integratoare a aspectelor legate de îmbătrânire, ținând seama de diferitele etape ale vieții; invită Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, cu sediul la Vilnius, să realizeze studiile de impact și de cercetare necesare;

22. invită Comisia și statele membre să utilizeze integral și eficient instrumentele și programele existente ale UE, inclusiv Fondul social european și Fondul european de dezvoltare regională, pentru a crește participarea femeilor în vârstă pe piețele muncii și pentru a combate discriminarea împotriva femeilor în vârstă în toate domeniile;

Marți, 13 septembrie 2011

23. solicită statelor membre să încurajeze participarea activă a femeilor în vârstă în sectorul afacerilor, încurajând și sprijinind femeile care pornesc o afacere nouă și facilitând accesul femeilor la finanțare, în special prin intermediul microcreditului, precum și reprezentarea egală a femeilor și a bărbaților în cadrul organelor decizionale economice, inclusiv în cadrul consiliilor de administrație ale întreprinderilor;

24. invită statele membre să încurajeze societățile să integreze principiile și instrumentele de gestionare a vârstei în politica lor, în special în politica de personal, să adopte la locul de muncă o politică „adaptată persoanelor în vârstă și sensibilă la aspectele de gen”, să recunoască și să respecte într-o mai mare măsură cunoștințele acumulate și experiența angajaților în vârstă și să dezvolte o politică de informare fiabilă și transparentă, care să ofere lucrătorilor în vârstă oportunitatea de a se pregăti pentru pensionare în deplină cunoștință de cauză; în plus, invită Comisia și statele membre să îmbunătățească procedurile de sancționare a angajatorilor care discriminează angajatele în vârstă; atrage atenția asupra necesității de a include aceste politici în cadrul Comunicării „Small Business Act” pentru Europa;

Femeile - prestatoare de servicii de îngrijire

25. solicită statelor membre să accelereze progresul către întâmpinarea nevoilor familiilor care trebuie să își asume responsabilitatea pentru persoanele dependente și solicită Comisiei să continue să sprijine dezvoltarea de structuri de îngrijire cu ajutorul fondurilor structurale;

26. solicită statelor membre să extindă furnizarea de servicii de îngrijire de calitate, inclusiv îngrijirea la domiciliu a persoanelor în vârstă, să garanteze accesibilitatea, inclusiv din punct de vedere financiar, a acestor servicii de îngrijire de calitate, să îmbunătățească recunoașterea valorii muncii desfășurate de îngrijitorii la domiciliu profesioniști și să sprijine familiile care oferă îngrijiri unor persoane în vârstă dependente, de exemplu prin acordarea de compensații financiare pentru contribuțiile acestora și prin consilierea și formarea lor, astfel încât să fie capabile să ofere îngrijiri de înaltă calitate în afara cadrului formal;

27. subliniază nevoia furnizării la un nivel suficient de servicii de îngrijire a copiilor, a persoanelor în vârstă și a altor persoane dependente, la un standard înalt corespunzător, care ar trebui să fie asigurate la tarife accesibile și să fie compatibile cu locurile de muncă cu normă întreagă, astfel încât să asigure că femeile nu sunt obligate să-și întrerupă, să-și abandoneze sau să-și reducă activitatea profesională pentru a îngriji persoanele dependente pe care le au în întreținere;

28. subliniază că aceste servicii de îngrijire a copiilor și a altor persoane dependente constituie o sursă considerabilă de locuri de muncă care ar putea fi ocupate de femeile în vârstă, a căror rată de ocupare profesională se numără, în prezent, printre cele mai scăzute;

29. invită statele membre să furnizeze cursuri de formare și de dezvoltare a capacităților, pentru a garanta servicii de îngrijire de bună calitate și pentru a compensa lipsa de personal din „sectorul uniformelor albe” (îngrijiri și sănătate) cauzată de tendințele demografice;

30. încurajează statele membre să extindă accesul la concediul parental și pentru bunici și copiii care au părinți în îngrijire, să recunoască îngrijirea acordată persoanelor dependente, examinând în același timp și posibilitatea unui concediu plătit pentru îngrijitor, și să asigure servicii, formare și consiliere pentru persoanele care acordă îngrijire;

31. recunoaște că femeile care se apropie de vârsta pensionării sunt, în numeroase cazuri, bune; recunoaște totuși că femeile care se apropie de vârsta pensionării nu ar trebui descrise numai ca persoane care acordă îngrijire; solicită, prin urmare, statelor membre să preconizeze crearea de structuri de îngrijire a copilului care pot oferi bunicilor, în cazul în care aceștia își doresc, libertatea de a alege să participe și la alte activități;

Marți, 13 septembrie 2011

32. încurajează statele membre să promoveze implicarea civică și proiectele intergeneraționale pentru persoanele în vârstă, prin finanțarea unor inițiative și a unor programe în domeniu;

33. invită statele membre să ia măsuri la toate nivelurile, inclusiv prin sprijinirea ONG-urilor relevante, în vederea rezolvării nevoilor specifice ale persoanelor în vârstă, în special ale femeilor în vârstă singure, pentru a le reduce izolarea și dependența și pentru a le promova egalitatea, siguranța și o bună calitate a vieții;

34. solicită statelor membre să analizeze posibilitatea explorării unei game de opțiuni privind găzduirea și a sprijinirii grupurilor și organizațiilor din cadrul comunităților, ca mijloc de combatere a izolării femeilor în vârstă și de creare a unui mediu favorabil pentru solidaritatea între generații;

35. recunoaște că femeile în vârstă ar trebui să aibă posibilitatea de a alege în mod demn să locuiască așa cum își doresc, fie singure, fie în coabitare;

Sănătate

36. invită Comisia și statele membre să recunoască dimensiunea de gen în domeniul sănătății ca un element fundamental al politicilor UE în materie; în consecință, solicită Comisiei și statelor membre să-și intensifice în continuare eforturile în vederea adoptării unei duble strategii, bazată pe o abordare integratoare a dimensiunilor de gen și vârstă și care să prevadă acțiuni specifice legate de gen la nivelul politicilor Uniunii Europene și, respectiv, naționale în domeniul sănătății;

37. încurajează Comisia și statele membre să recunoască importanța îngrijirilor medicale cu caracter curativ și paliativ care țin seama de aspectele legate de gen și de vârstă solicită statelor membre să extindă activitățile de cercetare în domeniul afecțiunilor specifice fiecărui gen, inclusiv privind cauzele, posibila prevenire și tratare a acestor afecțiuni;

38. recunoaște rolul vital al controalelor în vederea depistării bolilor și a tratamentului preventiv în îngrijirea medicală și încurajează Comisia să folosească metoda deschisă de coordonare pentru a asigura schimbul de opinii, pentru a promova armonizarea controalelor medicale în UE, precum și pentru a identifica cele mai bune practici și a elabora orientări;

39. salută eforturile unor state membre care oferă acces gratuit la prevenirea afecțiunilor specifice fiecărui gen și încurajează statele membre care nu au făcut încă acest lucru să consolideze îngrijirea preventivă pentru femeile în vârstă, oferind, de exemplu, acces regulat la efectuarea de mamografii și de teste Papanicolau, să elimine limitele de vârstă în ceea ce privește accesul la tehnici de prevenire în materie de sănătate, precum depistarea cancerului mamar și să crească gradul de conștientizare a importanței depistării;

40. încurajează statele membre să își sporească în continuare eforturile în vederea adoptării unei strategii de integrare a aspectelor de gen la nivelul politicilor în domeniul sănătății și să asigure accesul egal la servicii medicale accesibile ca preț și pe termen lung, atât femeilor, cât și bărbaților, îndeosebi persoanelor în vârstă și persoanelor care se confruntă cu dezavantaje multiple;

41. încurajează Comisia și statele membre să elaboreze măsuri care să asigure condiții mai bune de sănătate și de siguranță la locul de muncă, menținând astfel potențialul de angajare și capacitățile lucrătorilor și contribuind la o stare mai bună de sănătate la bătrânețe;

Marți, 13 septembrie 2011

42. invită Comisia și statele membre să combată toate formele de violență împotriva femeilor în vârstă, recunoscând faptul că această problemă este subestimată, abordând stereotipurile societale și asigurându-se că furnizorii de servicii sunt capabili să țină seama de necesitățile specifice persoanelor în vârstă care sunt victime ale violenței, pentru a le asigura exercitarea deplină a drepturilor omului și a realiza egalitatea de gen, și utilizând la maximum programul DAPHNE;

*

* *

43. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

Directiva privind medierea în statele membre

P7_TA(2011)0361

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind medierea în statele membre, impactul acesteia asupra medierii și acceptarea sa de către instanțe (2011/2026(INI))

(2013/C 51 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 67 și articolul 81 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere poziția sa din 23 aprilie 2008 referitoare la poziția comună a Consiliului în vederea adoptării directivei Parlamentului European și a Consiliului privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială ⁽¹⁾,
 - având în vedere audierile organizate de Comisia pentru afaceri juridice la 20 aprilie 2006, 4 octombrie 2007 și 23 mai 2011,
 - având în vedere Directiva 2008/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 48 și articolul 119 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0275/2011),
- A. întrucât unul dintre obiectivele esențiale ale politicii Uniunii Europene constă în a asigura îmbunătățirea accesului la justiție, în scopul instituirii unui spațiu de libertate, securitate și justiție; întrucât conceptul de acces la justiție ar trebui să acopere, în acest context, accesul la proceduri adecvate de soluționare a litigiilor pentru persoane fizice și întreprinderi;
- B. întrucât obiectivul Directivei 2008/52/CE este de a promova soluționarea pe cale amiabilă a litigiilor, încurajând utilizarea medierii și asigurând o relație echilibrată între mediere și procedurile judiciare;
- C. întrucât, pentru a facilita accesul la mediere ca alternativă viabilă la tradiționala abordare contradictorie și pentru a asigura că părțile care au recurs la mediere în Uniunea Europeană beneficiază de o legislație cadru previzibilă, directiva introduce principii comune care abordează îndeosebi aspecte ce țin de procedura civilă;

⁽¹⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 122.

⁽²⁾ JO L 136, 24.5.2008, p. 3.

Marți, 13 septembrie 2011

- D. întrucât directiva are drept scop, pe lângă caracterul previzibil, stabilirea unui cadru care să mențină principalul avantaj al medierii, flexibilității și întrucât aceste două condiții ar trebui să ghideze statele membre în momentul elaborării legilor naționale de punere în aplicare a directivei;
- E. întrucât Directiva 2008/52/CE a fost de interes și pentru statele învecinate și a avut o influență demonstrabilă asupra introducerii unei legislații similare într-unele dintre aceste țări,
- F. întrucât statele membre sunt obligate să se conformeze acestei directive până la 21 mai 2011, cu excepția articolului 10, pentru care asigurarea conformității trebuie să aibă loc până la data de 21 noiembrie 2010; întrucât, până în prezent, majoritatea statelor membre au informat că au finalizat procesul de punere în aplicare sau că îl vor finaliza până la expirarea termenului în vigoare și doar câteva state membre nu au raportat încă asigurarea conformității cu dispozițiile directivei, și anume Republica Cehă, Austria, Finlanda și Suedia;
- G. întrucât Parlamentul European consideră că este important să se examineze modalitățile în care acest act legislativ a fost pus în aplicare de către statele membre, pentru a cunoaște opinia profesioniștilor care practică medierea și a utilizatorilor acestora și a stabili dacă și cum poate fi îmbunătățită aceasta;
- H. întrucât, în acest scop, ar trebui să se întreprindă o analiză aprofundată a principalelor abordări urmate de statele membre în materie de reglementare, astfel încât să se poată identifica bunele practici și formula concluzii în legătură cu orice nouă acțiune la nivel european;
- I. întrucât Planul de acțiune al Comisiei pentru punerea în aplicare a Programului de la Stockholm (COM(2010)0171) prevede în 2013 o Comunicare privind punerea în aplicare a directivei privind medierea;
- J. întrucât este util să se examineze modalitățile în care statele membre au pus în aplicare principalele dispoziții ale directivei privind medierea, în ceea ce privește posibilitățile de care dispun instanțele pentru a sugera în mod direct părților să recurgă la mediere (articolul 5), garanția confidențialității (articolul 7), caracterul executoriu al acordurilor rezultate în urma medierii (articolul 6), precum și efectul medierii asupra termenelor de decădere și de prescripție (articolul 8);
- K. întrucât Comisia a inclus o propunere legislativă privind mecanismele alternative de soluționare a litigiilor în programul de lucru pentru 2011,
1. observă că cerința privind confidențialitatea, prevăzută de directivă, a existat deja în legislația internă a anumitor state membre: în Bulgaria, Codul de procedură penală prevede că mediatorii pot refuza să depună mărturie în legătură cu un litigiu pe care l-au mediat; în Franța și Polonia, legile care reglementează medierea civilă conțin dispoziții similare; constată că, printre statele membre, Italia adoptă o abordare strictă în legătură cu confidențialitatea procedurilor de mediere, în timp ce, în această privință, normele suedeze privind medierea prevăd că părțile nu beneficiază de confidențialitate în mod automat, fiind necesar un acord între părți în acest sens; consideră că pare să fie necesară o abordare mai coerentă;
2. observă că, în temeiul articolului 6 al directivei, majoritatea statelor membre dispun de o procedură pentru a conferi acordurilor rezultate în urma medierii aceeași autoritate ca cea a deciziilor judiciare; constată că acordul capătă această autoritate fie prin înaintarea sa către instanță, fie prin autentificarea sa de către un notar și că unele legislații naționale par să fi optat pentru această din urmă soluție, în timp ce, dimpotrivă, în numeroase state membre, autentificarea notarială constituie, de asemenea, o opțiune pusă la dispoziție în temeiul legislației naționale; deoarece, de exemplu, în Grecia și Slovenia legislația prevede că un acord rezultat în urma medierii poate fi pus în executare de către instanțe, în timp ce în Țările de Jos și în Germania acordurile pot dobândi forță executorie ca documente notariale, în alte state membre, ca, de exemplu, în Austria, acordurile pot dobândi forță executorie ca documente notariale conform situației juridice existente fără ca actul juridic național să prevadă în mod expres această posibilitate în vederea transpunerii; solicită Comisiei să asigure că toate statele membre care încă nu respectă articolul 6 din directivă procedează astfel fără întârziere;

Marți, 13 septembrie 2011

3. consideră că articolul 8, care abordează efectele medierii asupra termenelor de decădere și de prescripție, constituie o dispoziție esențială prin faptul că oferă asigurări potrivit cărora părțile care optează pentru mediere în încercarea de a soluționa un litigiu nu sunt împiedicate să intenteze o acțiune în justiție ca urmare a timpului consacrat procedurilor de mediere; constată că statele membre nu au semnalat nicio problemă deosebită în legătură cu acest aspect;
4. atrage atenția asupra faptului că statele membre au ales să nu se limiteze la cerințele esențiale ale directivei în două domenii, și anume stimulentele financiare destinate participării la mediere și cerințele obligatorii privind medierea; observă că acest tip de inițiative naționale ajută la soluționarea mai eficientă a litigiilor și la reducerea volumului de lucru al instanțelor;
5. recunoaște că articolul 5 alineatul (2) permite statelor membre să prevadă că, înainte sau după începerea procedurilor judiciare, recurgerea la mediere este obligatorie sau face obiectul unor stimulente sau sancțiuni cu condiția ca, în acest mod, să nu împiedice părțile să își exercite dreptul de acces la instanțe;
6. observă că unele state europene au întreprins o serie de inițiative cu scopul de a acorda stimulente financiare părților care recurg la mediere pentru soluționarea cauzelor: în Bulgaria, părțile beneficiază de rambursarea în proporție de 50 % a taxei deja achitate statului pentru înregistrarea plângerii în instanță, dacă soluționează litigiul prin intermediul medierii, iar legislația română prevede rambursarea în totalitate a taxei de procedură, dacă părțile soluționează prin mediere un litigiu juridic pendinte; constată că în legislația ungară există prevederi similare și că în Italia toate actele și acordurile încheiate în urma medierii sunt scutite de taxele de timbru și de alte impuneri;
7. observă că, pe lângă stimulentele financiare, anumite state membre ale căror sisteme judiciare sunt supraîncărcate au optat pentru norme care conferă caracter obligatoriu medierii; constată că, în astfel de cazuri, dosarele litigiilor nu pot fi depuse la instanța competentă până când părțile nu încearcă să soluționeze diferendul pe calea medierii;
8. semnalează că exemplul cel mai frapant îl constituie Decretul legislativ nr. 28 din Italia, care urmărește, în acest mod, să revizuiască în mod fundamental sistemul juridic și să reducă volumul de lucru al instanțelor italiene, care sunt cunoscute pentru blocajele cu care se confruntă, reducând numărul de cauze aflate pe rol și durata minimă de nouă ani necesară pentru soluționarea definitivă a cauzelor în materie civilă; observă că, după cum era de așteptat, profesioniștii din domeniu nu au întâmpinat în mod favorabil această măsură, au atacat-o în instanță și au mers chiar până la a declara grevă;
9. semnalează că, în pofida acestei polemici, statele membre ale căror legislații nu se limitează la cerințele esențiale ale directivei privind medierea par să fi obținut importante rezultate în promovarea soluționării pe cale extrajudiciară a litigiilor în materie civilă și comercială; observă că rezultatele obținute îndeosebi în Italia, Bulgaria și România demonstrează că medierea poate oferi o soluționare extrajudiciară a litigiilor care prezintă un raport avantajos între costuri și eficacitate și decurge rapid, prin procese adaptate la nevoile părților;
10. observă că, în sistemul juridic italian, medierea obligatorie pare să îndeplinească obiectivul descongestionării activității instanțelor; cu toate acestea, subliniază faptul că medierea ar trebui promovată mai degrabă ca o formă alternativă de justiție viabilă, convenabilă și mai rapidă decât ca un aspect obligatoriu al procedurii juridice;
11. recunoaște rezultatele pozitive obținute prin intermediul stimulentei financiare prevăzute de legislația bulgară privind medierea; admite totodată că acestea se datorează și interesului de durată față de mediere de care a dat dovadă sistemul juridic bulgar, demonstrat de faptul că existența comunității de mediere datează din 1990, iar Centrul de Soluționare, al cărui personal este format din mediatori care lucrează în ture, a oferit zi de zi, începând din 2010, servicii și informații gratuite privind medierea destinate părților la procesele pendinte în instanță; constată că, în Bulgaria, două treimi din cauzele înaintate au făcut obiectul procedurii de mediere, iar jumătate din cauzele respective au fost soluționate cu succes prin intermediul medierii;

Marți, 13 septembrie 2011

12. constată, de asemenea, rezultatele pozitive ale legii române privind medierea: au fost puse în aplicare prevederi privind acordarea de stimulente financiare și a fost înființat Consiliul de Mediere - o autoritate națională însărcinată cu practica medierii, care are statutul de organism juridic separat și autonom; acest organism se consacră în mod exclusiv promovării activității de mediere, elaborării de standarde în materie de formare, pregătirii prestatorilor de cursuri de formare, eliberării de documente care adevăresc calificările profesionale ale mediatorilor, adoptării unui cod de etică și formulării de propuneri în vederea completării legislației;

13. consideră că, având în vedere toate considerațiile anterioare, statele membre, în ansamblu, au avansat pe calea punerii în aplicare a Directivei 2008/52/CE până la 21 mai 2011 și că, deși statele membre urmează abordări variate în materie de reglementare, iar unele dintre ele înregistrează întârzieri minore, nu este mai puțin adevărat faptul că cele mai multe state nu doar respectă, dar, în realitate, au mers mai departe decât prevedeau cerințele directivei;

14. subliniază faptul că este mai adecvat ca părțile care doresc să contribuie la soluționarea cauzelor lor să lucreze împreună decât una împotriva celeilalte; consideră că, prin urmare, aceste părți sunt deseori mai deschise pentru a lua în considerare poziția celeilalte părți și lucrează la problemele de fond ale litigiului; consideră că acest lucru prezintă deseori beneficii suplimentare de a menține relația pe care părțile au avut-o înainte de litigiu, aspect care este de o importanță deosebită în chestiunile familiale care implică copii;

15. încurajează Comisia ca, în viitoarea Comunicare privind punerea în aplicare a Directivei 2008/52/CE, să examineze de asemenea acele domenii în care statele membre au decis să extindă măsurile prevăzute de directivă dincolo de sfera de acțiune intenționată;

16. subliniază trăsăturile pro-consumator ale sistemelor alternative de soluționare a litigiilor, care oferă o soluție practică pe măsură; solicită în acest context prezentarea promptă de către Comisie a unei propuneri legislative privind soluționarea alternativă a litigiilor;

17. observă că soluțiile care rezultă din mediere și care s-au dezvoltat între părți nu ar putea fi prevăzute de un judecător sau de un juriu; consideră, prin urmare, că este mai probabil ca medierea să producă un rezultat convenabil ambelor părți sau o soluție reciproc avantajoasă; observă că, drept rezultat, este mai probabilă acceptarea unui astfel de acord, iar rata respectării acordurilor mediate este de obicei ridicată;

18. consideră că este nevoie de o sensibilizare și o înțelegere sporite a medierii și solicită măsuri suplimentare referitoare la educație, creșterea conștientizării medierii, îmbunătățirea recurgerii la mediere de către întreprinderi și condițiile de acces la profesia de mediator;

19. consideră că autoritățile naționale ar trebui să fie încurajate să dezvolte programe de promovare a cunoștințelor adecvate privind soluționarea alternativă a litigiilor; consideră că măsurile respective ar trebui să abordeze principalele avantaje ale medierii: costurile, rata de succes și eficientizarea timpului și ar trebui să se adreseze avocaților, notarilor și întreprinderilor, îndeosebi IMM-urilor, precum și comunității academice;

20. recunoaște importanța stabilirii unor standarde comune pentru a accede la profesia de mediator în vederea promovării unei medieri de o calitate mai bună și a asigurării unor standarde înalte de pregătire profesională și de acreditare în Uniunea Europeană;

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor statelor membre.

Marți, 13 septembrie 2011

O strategie eficientă privind materiile prime pentru Europa

P7_TA(2011)0364

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la o strategie eficientă privind materiile prime pentru Europa (2011/2056(INI))

(2013/C 51 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 februarie 2011, intitulată „Abordarea provocărilor de pe piețele de mărfuri și privind materiile prime” (COM(2011)0025),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2008, intitulată „Inițiativa privind materiile prime – satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” (COM(2008)0699),
- având în vedere raportul intitulat „Materiile prime esențiale pentru UE”, întocmit de subgrupul din cadrul Grupului privind aprovizionarea cu materii prime al Direcției Generale Întreprinderi și Industrie (¹),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010, intitulată „Europa 2020 O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011, intitulată „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor – inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020” (COM(2011)0021),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 martie 2011, intitulată „Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii reduse de dioxid de carbon până în 2050” (COM(2011)0112/4),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2010, intitulată „O politică industrială integrată adaptată erei globalizării Atribuirea celui mai important rol competitivității și sustenabilității” (COM(2010)0614),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 noiembrie 2010, intitulată „Inițiativă emblematică a Strategiei Europa 2020 O Uniune a inovării” (COM(2010)0546),
- având în vedere comunicarea Comisiei din 9 noiembrie 2010, intitulată „Comerț, creștere și afaceri internaționale Politica comercială – componentă-cheie a strategiei UE 2020” (COM(2010)0612),
- având în vedere Rezoluția sa din 9 martie 2011 referitoare la o politică industrială pentru era globalizării (²),
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2011 referitoare la deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (³),
- având în vedere Rezoluția sa din 16 iunie 2010, referitoare la UE 2020 (⁴),
- având în vedere documentul de orientare intitulat „Extracția de minereuri non-energetice și Natura 2000”, elaborat de Direcția Generală Mediu din cadrul Comisiei Europene (⁵),

(¹) http://ec.europa.eu/enterprise/policies/raw-materials/files/docs/report-b_en.pdf

(²) Texte adoptate, P7_TA(2011)0093.

(³) Texte adoptate, P7_TA(2011)0037.

(⁴) JO C 236 E, 12.8.2011, p. 57.

(⁵) http://ec.europa.eu/environment/nature/natura2000/management/docs/nee_n2000_guidance.pdf

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere documentul de lucru care însoțește Comunicarea Comisiei din 4 noiembrie 2008, intitulată „Inițiativa privind materiile prime: satisfacerea necesităților noastre esențiale pentru asigurarea creșterii economice și locurilor de muncă în Europa” (COM(2008)0699) (SEC(2008)2741),
- având în vedere „Raportul anual 2009 asupra politicii privind materiile prime”, elaborat de Direcția Generală Comerț din cadrul Comisiei Europene ⁽¹⁾,
- având în vedere studiul „Legăturile dintre mediu și competitivitate”, elaborat de Direcția Generală Mediu din cadrul Comisiei Europene ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 noiembrie 2010, intitulată „Politica de dezvoltare a UE în sprijinul creșterii favorabile incluziunii și al dezvoltării durabile – Sporirea impactului politicii de dezvoltare a UE” (COM(2010)0629),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 noiembrie 2010 „privind consolidarea relațiilor UE-Africa” (COM(2010)0634),
- având în vedere viitoarea comunicare a Comisiei privind comerțul și dezvoltarea,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 septembrie 2009 intitulată „Coerența politicilor în favoarea dezvoltării – Stabilirea cadrului de politică în vederea unei abordări la nivelul întregii Uniunii” (COM(2009)0458),
- având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2010 referitoare la coerența politicilor UE în favoarea dezvoltării și la conceptul de „asistență oficială pentru dezvoltare plus” ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la includerea clauzelor privind responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile comerciale internaționale ⁽⁴⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 10 martie 2011 referitoare la abordarea provocărilor privind materiile prime și a celor de pe piețele de mărfuri,
- având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Tratatul de la Lisabona), care reafirmă faptul că UE trebuie să țină seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare,
- având în vedere negocierile în curs ale Rundeii Doha,
- având în vedere strategia comună Africa-UE din 2007 și Declarația de la Tripoli adoptată în cadrul celui de-al treilea summit Africa-UE din 29-30 noiembrie 2010,
- având în vedere procedura în curs privind nouă materii prime, introdusă la OMC de UE, SUA și Mexic împotriva Chinei,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, precum și avizele exprimate de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisia pentru afaceri externe, Comisia pentru dezvoltare, Comisia pentru comerț internațional și Comisia pentru agricultură (A7-0288/2011),

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/trade/creating-opportunities/trade-topics/raw-materials/>

⁽²⁾ Studiul „Legăturile dintre mediu și competitivitate”, Proiectul ENV.G.1/ETU/2007/0041, http://ec.europa.eu/environment/enveco/economics_policy/pdf/exec_summary_comp.pdf

⁽³⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 47.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0446.

Marți, 13 septembrie 2011

- A. întrucât UE necesită o bază industrială solidă, care, pe măsură ce devine mai ecologică, depinde, în mare măsură, de aprovizionarea corespunzătoare cu materii prime (MP) pentru a trece la o economie cu emisii reduse de carbon și pentru a își menține caracterul competitiv;
- B. întrucât complexitatea formalităților administrative și lipsa de coordonare între administrații poate duce la întârzieri de câțiva ani în obținerea autorizației pentru exploatarea resurselor miniere și întrucât astfel de întârzieri sunt exagerate, determină creșterea costului capitalului de investiții și eliminarea companiilor mici și mijlocii de pe piață;
- C. întrucât cererea mondială de MP, în special de metale tehnologice, a crescut în mod constant;
- D. întrucât statele membre ale UE, Australia și Statele Unite își pot dezvolta industria de extracție de MP esențiale, de metale de bază și pământuri rare din propriile resurse;
- E. întrucât progresul înregistrat la nivelul noilor tehnologii va continua să consolideze cererea de resurse esențiale pentru dezvoltarea acestor industrii;
- F. întrucât oferta internațională este restricționată parțial de cotele la export, iar prețurile ating niveluri-record;
- G. întrucât, în industria de prelucrare, ponderea costurilor aferente materialelor din totalul costurilor de producție este considerabil mai mare decât ponderea costurilor aferente salariilor lucrătorilor și întrucât, în toate sectoarele industriale, nu se preconizează diminuarea tendinței de creștere a costurilor materialelor, cel puțin pe termen mediu;
- H. întrucât piețele beneficiază de un mediu concurențial echitabil;
- I. întrucât concurența sporită privind MP poate deteriora relațiile internaționale și poate conduce la conflicte legate de resurse;
- J. întrucât aceste provocări pot reprezenta o oportunitate pentru noi parteneriate inovatoare de cooperare reciproc avantajoasă între UE și țările terțe;
- K. întrucât, în multe țări în curs de dezvoltare, resursele naturale nu sunt exploatate în beneficiul populației, din cauza unor regimuri nedemocratice, a fraudei, a corupției sau a conflictelor armate;
- L. întrucât acțiunile propuse de către Comisie de stimulare a eficienței utilizării resurselor și a reciclării se limitează în general la a evalua ceea ce se poate face, fără a se lua măsuri concrete și, prin urmare, sunt insuficiente pentru a atinge obiectivele stabilite;
- M. întrucât Comisia afirmă că o mai bună aplicare a legislației existente privind deșeurile este esențială pentru promovarea unei Europe mai eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor;
- N. întrucât creșterea nivelului de reciclare a materiilor valoroase, în special a pământurilor rare, necesită activități intense de demontare;
- O. întrucât rentabilitatea reciclării este condiționată de o clasificare fiabilă și eficientă și de tehnologia de separare, deoarece valoarea materialelor reciclate depinde de puritatea din fracțiuni;

Marți, 13 septembrie 2011

- P. întrucât sporirea eficienței și a reciclării promovează sustenabilitatea, competitivitatea și siguranța aprovizionării,
- Q. întrucât productivitatea muncii s-a dezvoltat mult mai rapid în ultimele decenii decât productivitatea resurselor, estimările arătând că forța de muncă reprezintă mai puțin de 20 % din valoarea unui produs, iar resursele reprezintă 40 % din aceasta; întrucât acest lucru implică faptul că trebuie să se acționeze rapid pentru a îmbunătăți eficiența utilizării resurselor;
- R. întrucât este extrem de important să se adopte la timp măsuri decisive pentru punerea în aplicare a unei strategii eficiente și pentru obținerea de rezultate pe baza Inițiativei europene privind materiile prime,

O strategie privind materiile prime

1. consideră că Europa se confruntă atât cu provocări, cât și cu oportunități importante în ceea ce privește MP; subliniază faptul că, acum, când cererea de MP crește la nivel mondial, UE are ocazia de a înregistra beneficii prin consolidarea aprovizionării cu MP și a eficienței acestora, răspunzând în același timp nevoilor industriilor UE și ale sectorului MP; subliniază că existența unui acces echitabil la MP, precum și a unor prețuri stabile și previzibile ale acestora influențează în mod esențial potențialul de dezvoltare, competitivitatea, inovarea și menținerea industriei europene; având în vedere că restricțiile privind accesul și aprovizionarea, în special în ceea ce privește materiile prime esențiale, cum ar fi pământurile rare, precum și un nivel ridicat de volatilitate a prețurilor pot dăuna competitivității, ecoeficienței și perspectivelor de inovare ale industriei UE, în special ale IMM-urilor; salută faptul că, prin Inițiativa sa privind materiile prime (IMP) din 2008, Comisia a jucat un rol de pionier în abordarea problemei materiilor prime și îndeamnă stăruitor Comisia și statele membre să pună această inițiativă în aplicare în mod rapid; consideră că politica privind resursele și diplomația resurselor sunt de o importanță deosebită pentru UE nu numai în ceea ce privește politica industrială și comerțul internațional, dar și în calitate de chestiuni transversale în raport cu diferite domenii ale politicii interne, precum și ale politicii externe și de securitate; solicită Comisiei să acorde acestor aspecte la fel de multă atenție ca și celui privind energia; consideră, de asemenea, că acest lucru revine Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE);

2. consideră că responsabilitatea pentru o diplomatie coerentă și eficientă a UE trebuie să aparțină SEAE și serviciilor relevante ale Comisiei, în special DG Comerț în ceea ce privește chestiunile comerciale, în strânsă coordonare cu Consiliul și Parlamentul; de asemenea, consideră că relevanța strategică a MP ar trebui să se reflecte în organizarea SEAE și resursele de personal ale delegațiilor UE relevante; subliniază importanța coordonării politicii externe a UE cu cea a statelor membre în domeniul materiilor prime;

3. îndeamnă Comisia să acorde o atenție adecvată și separată piețelor de mărfuri și IMP, având în vedere că acestea sunt de natură diferită și problemele divergente cu care se confruntă necesită măsuri specifice; subliniază faptul că piețele financiare și de mărfuri actuale sunt mai bine intercorelate ca niciodată și că volatilitatea prețurilor este exacerbată de speculații; constată că buna funcționare a piețelor MP va oferi întreprinderilor stimulentele necesare pentru utilizarea mai eficientă a resurselor, substituirea resurselor, reciclare și noi investiții în activități de C&D vizând substituirea; invită, prin urmare, Comisia să promoveze buna funcționare a piețelor de materii prime, de exemplu, prin revizuirea secțiunii Piețe din cadrul Directivei privind serviciile financiare pentru a asigura o tranzacționare mai transparentă; subliniază că cei trei piloni ai IMP se completează pentru rezolvarea problemelor legate de MP și de asigurarea aprovizionării cu MP în UE; îndeamnă Comisia să pună în aplicare strategia privind MP în mod echilibrat și coerent, în special în raport cu alte politici europene importante, în special cu cele privind industria, cercetarea, mediul și transportul și cu Strategia Europa 2020; indică, în acest context, rolul important pe care îl are de jucat o politică industrială și de inovare puternică;

Marți, 13 septembrie 2011

4. salută activitatea Comisiei de identificare a MP esențiale, care reprezintă, toate, metale tehnologice importante, care trebuie luate în considerare la elaborarea măsurilor ulterioare; invită Comisia:

- să actualizeze în permanență lista MPE și să supravegheze MP abundente, dar importante din punct de vedere strategic, cu scopul de a combate tendința către inflație care determină concentrații la nivelul furnizorilor;
- să stabilească un sistem de identificare a riscurilor pentru MPE, să analizeze nevoile și prețurile actuale și viitoare, precum și efectele negative ale penuriilor de potențiale MPE și, mai ales, de pământuri rare la nivelul energiilor regenerabile, al tehnologiilor de vârf, al apărării și, inclusiv, al sectorului automobilelor;
- să analizeze lanțurile de aprovizionare care depind de MPE, capacitatea de rafinare, inclusiv care creează produse semi-finite, și interacțiunea dintre acestea și metalele de bază asociate;

Reamintește că, în ceea ce privește MP și, în special, MPE, caracterul esențial al diferitelor elemente, la fel ca și disponibilitatea, utilizarea, necesitatea de prelucrare și, prin urmare, prețul lor variază în diferitele etape ale lanțului de aprovizionare, fapt de care ar trebui să se țină seama în cadrul analizei; atrage atenția, de asemenea, asupra diversității modelelor logistice ale fluxurilor de MP pe piața comună;

5. constată că nu toate piețele de MP se comportă în mod similar și că, în special, piețele de MP din domeniul agricol depind de condițiile sezoniere și climatice, necesitând astfel o atenție deosebită;

6. solicită Comisiei, în acest sens, să efectueze un studiu privind importurile europene de MP care nu sunt considerate ca fiind esențiale (precum litiul, hafniul și nichelul) dar care se dovedesc totuși strategice pentru a răspunde necesităților industriale europene și pentru a produce bunuri de consum cu o valoare adăugată ridicată; acest studiu ar trebui, de asemenea, să evalueze dependența industriilor noastre și măsurile de asigurare a aprovizionării cu aceste MP, costurile de mediu asociate cu extracția acestora, precum și alternativele posibile;

7. salută faptul că o gamă largă de MP, cum ar fi cauciucul natural, lemnul și agregatele, au fost incluse în Comunicarea Comisiei; solicită Comisiei să analizeze disponibilitatea acestor materii, precum și cererea potențială în ceea ce le privește și, în funcție de rezultatele acestei analize, să ia măsurile adecvate dacă și atunci când este cazul; indică faptul că acest raport se axează asupra MP esențiale și strategice;

8. subliniază faptul că o guvernare eficientă a politicii privind MP este esențială pentru o strategie eficientă privind MP; indică faptul că o strategie eficientă trebuie să includă un dialog continuu cu părțile interesate în cauză; subliniază nevoia unei coordonări strânse și a unui schimb de informații consolidat în cadrul Comisiei, al Parlamentului European și între statele membre; recomandă crearea, în 2011, a unui grup de lucru interdepartamental la nivel înalt pentru MP, similar celor deja existente în Franța și în Statele Unite ale Americii, care să cuprindă DG relevante, Centrul Comun de Cercetare (JRC), Agenția Europeană de Mediu și Serviciul European de Acțiune Externă, în vederea elaborării, monitorizării și revizuirii politicilor, inclusiv a acordurilor de parteneriat, precum și a asigurării coerenței strategice și a promovării înființării unui sistem de alertă rapidă, printre altele în cazurile de denaturare a pieței și de conflicte care au la bază resursele naturale, mecanism care să fie completat prin instituirea unui grup de monitorizare; solicită Comisiei să stabilească o „Foaiă de parcurs privind materiile prime până în 2050” pe termen lung, care să identifice viitoarele evoluții, amenințări și oportunități în sectoarele MP și MPE și să permită industriilor europene și instituțiilor academice și de cercetare să se angajeze în planuri și investiții pe termen lung; solicită, în plus, Comisiei să sprijine statele membre la elaborarea propriilor lor strategii privind MP și să promoveze coordonarea și schimbul de bune practici între acestea, inclusiv cu privire la dimensiunea externă; indică faptul că viitoarea comunicare privind dimensiunea externă a energiei ar putea servi drept model;

Marți, 13 septembrie 2011

9. insistă ca Parlamentul European să fie informat constant cu privire la evoluția MP non-energetice în cadrul IMP, precum și cu privire la la îndeplinirea obiectivelor acesteia prin intermediul unui raport anual privind progresele înregistrate, care să se concentreze, de asemenea, asupra coerenței politicii cu politica comercială, de dezvoltare și privind mediul, asupra impactelor sociale și a datelor referitoare la MP esențiale.

Transformarea unei provocări într-o oportunitate pentru industria europeană: eficiența utilizării resurselor, reutilizarea, reciclarea și substituirea

10. observă că depășirea provocărilor legate de MP oferă o șansă de revigorare a bazei industriale europene, a capacității tehnologice și a know-how-ului în domeniul tehnologic, precum și de sporire a competitivității și a unei ocupări stabile și calificate a forței de muncă prin intermediul unei strategii de cercetare și de inovare industrială ambițioase; constată că, fără a prejudicia importanța unei politici comerciale eficiente și a utilizării resurselor proprii, buna administrare a MP și sporirea eficienței acestora, reutilizarea, reciclarea eficientă din punct de vedere energetic și reducerea nivelului de utilizare a resurselor, inclusiv prin aplicarea, atunci când este cazul, a unor standarde de calitate a produselor îmbunătățite și a principiului „utilizării îndelungate”, și utilizarea unor tehnologii ecologice vor fi esențiale pentru asigurarea competitivității, a sustenabilității și a siguranței aprovizionării pe termen mediu și lung; consideră că orice inițiativă în acest sens ar trebui să se bazeze pe evaluări de impact adecvate, în special în domeniul ecologic, social și al competitivității; subliniază importanța aplicării, în mod consecvent, a ierarhiei europene a opțiunilor de gestionare a deșeurilor, obligatorie din punct de vedere juridic, astfel cum este prevăzut în Directiva-cadru privind deșeurile, care acordă prioritate prevenirii, reutilizării și reciclării și, ulterior, recuperării și eliminării; indică faptul că inovarea socială, schimbarea stilului de viață și noile concepte, precum leasing-ul ecologic, leasing-ul cu produse chimice și partajarea acestora, ar trebui sprijinite de Comisie;

11. constată că nivelul redus de consum, prevenirea generării de deșeuri și reutilizarea reprezintă elemente-cheie pentru o tranziție către o economie eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor;

12. propune Comisiei să realizeze un studiu aprofundat cu privire la modelele economice de leasing ca alternative la dreptul de proprietate asupra bunurilor, precum și cu privire la impactul acestora asupra utilizării și recuperării MP; subliniază faptul că sensibilizarea este provocarea principală în această privință;

13. subliniază importanța decuplării creșterii economice de o utilizare sporită a resurselor, care ar permite, de asemenea, scăderea dependenței relative de importuri; indică importanța elaborării strategiei privind MP și în contextul mai larg al schimbărilor climatice; salută, prin urmare, planul Comisiei de a lansa o inițiativă emblematică privind eficiența utilizării resurselor; solicită Comisiei să identifice obstacolele aflate în calea creșterii productivității resurselor (inclusiv obstacolele de natură tehnică, costurile etc.) și să includă și să evalueze obiectivele pe termen mediu și lung de îmbunătățire a eficienței resurselor, care reflectă necesitatea reducerii dependenței UE de importurile de MP, având în vedere că importul de MP pe cap de locuitor din UE este cel mai mare din lume; pentru a se evalua progresele în mod obiectiv și pentru a se putea realiza comparații cu alte țări, solicită Comisiei să elaboreze o metodologie mai viabilă de măsurare a eficienței utilizării resurselor, ținând seama de rezultatele activității Eurostat din acest domeniu, precum și de rezultatele unui studiu recent comandat de Parlamentul European pe această temă;

14. salută elaborarea de instrumente și indicatori, cum ar fi TEEB (economia ecosistemelor și a biodiversității); îndeamnă Comisia să promoveze și să stimuleze elaborarea și utilizarea acestor instrumente;

15. consideră că un impozit aplicat utilizării resurselor minerale nu reprezintă un instrument fiscal adecvat de creștere a eficienței resurselor și îndeamnă Comisia să solicite un studiu privind efectele unui impozit aplicat utilizării apei și terenurilor, în care să se acorde o atenție deosebită posibilelor consecințe neintenționate ale acestuia asupra activităților economice și a producției de energie regenerabilă în UE;

Marți, 13 septembrie 2011

16. solicită Comisiei să aibă în vedere extinderea, pe baza unui studiu de impact, a abordării privind ecodesign-ul la MP, să analizeze posibilitatea introducerii unor noi instrumente, să colaboreze cu organismele de standardizare, să evalueze fezabilitatea unui program inovator („top-runner programme”) pentru produse în ceea ce privește eficiența utilizării resurselor, să consolideze serviciile de consiliere pe teme legate de eficiența utilizării resurselor, în special pentru IMM, de exemplu prin consolidarea unor astfel de programe în cadrul Agenției Europene pentru Competitivitate și Inovare (EACI); solicită Comisiei să sprijine întreprinderile mici și mijlocii în acest domeniu prin promovarea schimbului de bune practici între statele membre, asigurând accesul la cercetarea relevantă în cadrul PC7 și al viitoarelor programe de cercetare ale UE; solicită întreprinderilor să utilizeze fie sistemul de management de mediu și audit (EMAS), fie standardele ISO; solicită Comisiei și statelor membre să profite de achizițiile publice pentru a sprijini produsele eficiente din punct de vedere al resurselor și produsele care folosesc MP secundare și care asigură, de asemenea, o reciclare eficientă și transparentă la sfârșitul duratei lor de viață; constată că în procesul de reciclare contează nu numai cantitatea, ci și calitatea; subliniază, prin urmare, importanța proiectării de produse care să permită reciclarea; subliniază importanța includerii de date privind utilizarea resurselor pe etichetele ecologice și în informațiile privind produsele pentru a responsabiliza consumatorii; solicită organismelor europene de standardizare să aibă în vedere problema utilizării eficiente a resurselor la stabilirea standardelor;

17. solicită Comisiei să revizuiască modul în care Directiva privind proiectarea ecologică, Directiva privind vehiculele scoase din uz, Directiva privind deșeurile de echipamente electrice și electronice și Directiva privind deșeurile de baterii ar putea fi modificate astfel încât să se stimuleze reciclarea, nu doar în general, ci și pentru MP valoroase, inclusiv pământurile rare, de exemplu, prin stabilirea unor cerințe mai clare cu privire la dezmembrare și să propună amendamente la aceste acte în acest sens;

18. indică contribuția reciclării și a reutilizării la reducerea gazelor cu efect de seră (GES), având în vedere că utilizarea MP reprezintă o sursă importantă de producție de GES; indică, de asemenea, nivelul ridicat de reciclare în sectoarele care fac obiectul unei legislații privind reciclarea; solicită Comisiei să identifice mijloacele de a spori și mai mult reciclarea în sectoarele pertinente, printre altele prin îmbunătățirea cadrului legal privind economia circulară; subliniază importanța de a se investi în reciclarea MP, în special a pământurilor rare; solicită Comisiei să lanseze o analiză aprofundată a fluxului de materii în UE, care să ia în considerare întregul ciclu de viață a MP (de la extracția minieră până la faza de deșeurii), pe sectoare, pentru a evalua și propune modalități rentabile de sporire a reciclării MP, ținând seama de impactul asupra mediului; solicită Comisiei Europene să armonizeze legislația europeană și standardele minime de reciclare pentru o mai mare coerență; solicită statelor membre să asigure punerea corectă în aplicare a legislației în vigoare și invită asociațiile industriale naționale să promoveze în mod activ reciclarea în rândul membrilor lor și să faciliteze cooperarea cu instituțiile de cercetare și cu alte sectoare; constată că este important ca o creștere a producției să nu implice o creștere a cantității de deșeurii;

19. constată importanța creării de sinergii industriale privind reciclarea și a sprijinirii întreprinderilor în identificarea modalităților în care deșeurile și subprodusele acestora pot servi drept resurse pentru altele; solicită Comisiei și statelor membre să promoveze abordări similare celei adoptate de Regatul Unit în cadrul programului său național de simbioză industrială;

20. solicită Comisiei:

- să analizeze și să promoveze proiecte de minerit urban deoarece această activitate poate fi mult mai productivă decât minele de minereuri înainte de extracție și o mare parte din MP secundare valoroase pot fi extrase, reutilizate și reciclate, precum și să investească în proiecte care reduc în general folosirea de MP și determină, prin urmare, schimbări ale societății;
- să analizeze, inclusiv printr-un studiu de impact independent, dacă depozitele de deșeurii închise ar putea fi redeschise pentru a recicla posibilele deșeurii utilizând cele mai avansate tehnologii disponibile, dat fiind că acest lucru ar conduce la o mai mare disponibilitate a MP și creșterea numărului de locuri de muncă în întreaga Uniune;
- să examineze depozitele de deșeurii miniere și depozitele de deșeurii metalurgice;

Marți, 13 septembrie 2011

- să finalizeze, până în 2012, o bază de date a UE privind depozitele de deșeuri miniere și să asigure executarea Directivei privind deșeurile miniere;
- să asigure tratarea acestor deșeuri cu cele mai avansate tehnologii disponibile;
- să încurajeze gestionarea ciclului de viață al clădirilor pentru a asigura că, dacă este cazul, materialele folosite în construcția acestora pot fi reciclate;
- să introducă treptat o interdicție generală privind depozitarea deșeurilor în Uniunea Europeană;

21. consideră că există o nevoie urgentă de informații suplimentare privind mineritul urban și, prin urmare, solicită Comisiei să evalueze mai ales potențialul, dar și posibilele limitări în această privință;

22. încurajează Comisia să dezvolte o strategie de reciclare în care recuperarea să se producă cât mai aproape posibil de sursa de deșeuri, incluzând purificarea apei reziduale, dat fiind că acest fapt ar permite recuperarea unor concentrații mai mari de MP, va preveni imposibilitatea de recuperare, va diminua impactul negativ asupra mediului și, posibil, va spori eficiența energetică;

23. solicită, în plus, Comisiei să prezinte o propunere de modificare a Directivei privind depozitele de deșeuri ⁽¹⁾ și să dezvolte și să extindă obiectivele stabilite la articolul 5 alineatul (2) al acesteia; consideră, de asemenea, că, în conformitate cu Directiva privind depozitele de deșeuri, începând cu 2020 obiectivul de reducere din cadrul interdicției de trimitere a deșeurilor urbane biodegradabile în depozitele de deșeuri ar trebui extins la toate deșeurile biodegradabile, cu o țintă de reducere stabilită la 5 %;

24. solicită Comisiei să susțină parteneriatele în materie de reciclare cu țările în curs de dezvoltare; solicită Comisiei să sprijine proiecte-pilot cum ar fi zonele fără deșeuri;

25. solicită Comisiei să evalueze modalitatea în care Banca Europeană de Investiții (BEI) poate contribui la reducerea riscurilor financiare pentru investițiile în stații de reciclare care folosesc tehnologii de ultimă generație și în alte inițiative din domeniul reciclării;

26. solicită Comisiei să încurajeze cercetarea și dezvoltarea în domeniul stimulentei economice pentru reciclare, inclusiv reciclarea pământurilor rare, având în vedere, de asemenea, evaluările de impact; de asemenea, solicită Comisiei să analizeze modalitățile în care piețele pentru materii reciclate pot fi susținute, printre altele prin certificate ecologice pentru materii reciclate și prin cerințe de proiectare ecologică, și să asigure că politica și bugetele de coeziune sunt, de asemenea, folosite la maximum pentru a promova reciclarea și eficiența utilizării resurselor;

27. subliniază nevoia de a combate transportul ilegal de materii reciclabile și de deșeuri care conțin MP folositoare, în special deșeurile electronice acoperite de Directiva DEEE (2002/96/CE), prin îmbunătățirea legislației și consolidarea punerii în aplicare și solicită statelor membre să acorde atenție urgent acestei sarcini; solicită Comisiei să analizeze felul în care utilizarea în continuare a conceptului de răspundere a producătorului ar putea veni în sprijinul acestui obiectiv; subliniază necesitatea stabilirii unui sistem global de certificare pentru unitățile de reciclare; constată importanța cooperării dintre funcționarii vamali naționali; solicită Comisiei să analizeze dacă este necesar un mecanism colectiv de informare a autorităților cu privire la fluxurile de transporturi ilegale; solicită Comisiei să analizeze fluxurile ilegale de deșeuri și să raporteze în mod regulat cu privire la progresele înregistrate în combaterea exportului ilegal de deșeuri; solicită Comisiei să promoveze o distincție efectivă în declarațiile vamale între mărfurile noi și cele uzate, abordând acest aspect în Dispozițiile de punere în aplicare a Codului Vamal Comunitar modernizat;

⁽¹⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1.)

Marți, 13 septembrie 2011

28. invită, de asemenea, Comisia ca, în acest context, să sprijine partenerii comerciali ai UE, acolo unde acest sprijin este acceptat, pentru ca aceștia să adopte legi corespunzătoare și să pună în execuție măsuri de control adecvate pentru a preveni importurile ilegale de orice fel de deșeuri pe teritoriul lor și să lupte în mod activ împotriva corupției, care favorizează adesea aceste importuri ilegale.

29. solicită Comisiei să țină seama de observațiile critice din partea unor state membre cu privire la Regulamentul Consiliului de stabilire a criteriilor de determinare a condițiilor în care anumite tipuri de deșeuri metalice nu mai constituie deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE și solicită Comisiei să consolideze cerințele privind calitatea produselor și să îmbunătățească posibilitățile de verificare și de asigurare că deșeurile despre care se declară că nu mai constituie deșeuri respectă cerințele de calitate;

30. solicită Comisiei să identifice prioritățile pentru cercetare și inovarea în materie de metode durabile de prospectare și producție, de cicluri de viață a produselor și de reciclare circulară a acestora (cradle-to-cradle), de substituție și de eficiență în utilizarea resurselor, dat fiind că acest lucru ar putea micșora dependența Europei la import de furnizori monopolști; solicită Comisiei ca, în cadrul programelor-cadru, să găsească soluții pentru provocările existente în materie de reciclare și subliniază că ar trebui să se acorde atenție diverselor strategii de reciclare necesare pentru majoritatea metalelor și pentru materiile prime chimice cum ar fi pământurile rare; solicită Comisiei să combine finanțarea cercetării în domeniul MP, cum ar fi pământurile rare, cu obiective clare, cum ar fi obiectivul japonez de reducere a consumului de pământuri rare cu o treime; invită Comisia să integreze experiența țărilor terțe care au atins deja un nivel ridicat de recuperare, cum ar fi Norvegia, unde aproximativ 80 % din deșeurile electronice sunt recuperate, și să stabilească propriile sale obiective adecvate de recuperare; subliniază importanța parteneriatelor public-privat în acest domeniu implicând industria, mediul academic și guvernul; recunoaște avantajele importante pe care astfel de instituții le oferă, de asemenea, IMM-urilor; insistă asupra importanței unui Parteneriat european pentru inovare pentru MP strategice pentru a promova dezvoltarea eficienței resurselor, a tehnologiilor-cheie, a siguranței aprovizionării și a sectorului intern de MP; solicită Comisiei să lanseze un astfel de parteneriat în anul 2011;

31. regretă faptul că substituția și reutilizarea nu sunt tratate în mod suficient în comunicare; reamintește că substituția, în special pentru materiile prime chimice și pentru pământurile rare, este de mare actualitate și poate oferi soluții eficiente pentru aprovizionare și pentru combaterea riscurilor de mediu, acolo unde acest lucru este posibil; prin urmare, solicită Comisiei să își intensifice activitatea în acest domeniu prin stimularea finanțării pentru cercetare și inovare prin posibila dezvoltare a unui program de cercetare-dezvoltare în materie de substituție în viitorul program-cadru pentru cercetare, sprijinind centralele demonstrative; încurajează Comisia și statele membre să analizeze posibilitatea de a stabili obiective de substituție, ținând seama, în același timp, de studiile de impact aplicabile; solicită Comisiei să utilizeze pe deplin capacitățile existente în cadrul UE în materie de pământuri rare;

Aprovizionarea durabilă în UE

32. solicită introducerea unor politici nefiscale care să ajute sectoarele interne de MP să atragă investiții; salută, prin urmare, cooperarea dintre institutele naționale de studii geologice; solicită o cooperare mai strânsă între acestea și încurajează utilizarea de standarde și practici comune care ar facilita schimbul și valorificarea informațiilor geologice disponibile; salută publicarea unui anuar european privind MP (ERMY), subliniind că ar trebui incluse datele privind resursele secundare și minierul urban; solicită Comisiei să evalueze necesitatea creării unui Serviciu geologic al UE care să reunească activitatea institutelor naționale și să colaboreze cu partenerii de la nivel internațional; sprijină activitatea Comisiei cu privire la îmbunătățirea bazei de informații geologice a UE; solicită Comisiei să elaboreze, în cooperare cu statele membre, o hartă digitală a resurselor Uniunii;

33. ia act de importanța MP și aprovizionarea internă cu acestea în Europa; solicită, în consecință:

— o coordonare mai bună în ceea ce privește extracția, distribuția, prelucrarea, reutilizarea și reciclarea;

Marți, 13 septembrie 2011

- ca administrațiile publice competente (naționale, regionale și locale) să aplice proceduri administrative clare, eficiente și coordonate în vederea acordării autorizațiilor de exploatare a MP, care ar putea include stabilirea unui ghișeu unic pentru a ușura și accelera procesul de autorizare;
- ca statele membre să elaboreze politici de planificare a utilizării teritoriului, inclusiv estimări pe termen lung privind cererea de minerale la nivel regional și local, care ar urma să fie reflectate în politicile naționale privind MP, care ar trebui să se bazeze pe valoroasele cunoștințe geologice privind MP care există în diversele state membre și care nu ar trebui să obstrucționeze comerțul din cadrul UE și nici să excludă cererea transfrontalieră;

ia act de rolul important pe care îl au, de asemenea, întreprinderile de servicii din amonte în contextul mineritului intern; subliniază importanța stimulării grupurilor regionale sau naționale din domeniul MP care reunesc industria, serviciile geologice, prestatorii de servicii din amonte, producătorii de echipamente, societățile miniere și de rafinare, precum și industria transporturilor și partenerii sociali, pentru desfășurarea unor activități miniere durabile în Europa, folosind, de asemenea, noi tehnologii de minerit;

34. invită Comisia să includă obiectivele planului de acțiune pentru biodiversitate în strategia privind MP pentru întărirea legăturilor dintre economie și mediu și pentru a se ține seama de efectele pe care le au asupra mediului extracția, producția, utilizarea și eliminarea MP; îndeamnă Comisia să sprijine dezvoltarea amenajării strategice a teritoriului în toate statele membre pentru a echilibra extracția de MP cu celelalte destinații ale terenurilor și să protejeze mediul și biodiversitatea;

35. subliniază că activitatea de extracție trebuie să se realizeze respectând cele mai înalte standarde de securitate la locul de muncă și de protecție a mediului, în vederea prevenirii accidentelor și a reabilitării zonelor afectate;

36. solicită Comisiei să acorde o atenție adecvată dezvoltării zonelor bogate în resurse și să includă o abordare cuprinzătoare pentru îmbunătățirea infrastructurii de transport care leagă zonele bogate în resurse ale Uniunii cu zonele sale industriale; prin urmare, solicită Comisiei să asigure că orientările revizuite privind Rețeaua Transeuropeană de Transport (TEN-T) satisfac nevoile industriei, asigurând un acces ușor la MP;

37. reafirmă faptul că orientările proiectului NATURA 2000 asigură o bază solidă pentru derularea activităților de extracție neenergetice, ținând seama de principiul subsidiarității; solicită Comisiei să verifice cu regularitate dacă s-au înregistrat progrese în statele membre în ceea ce privește realizarea unui echilibru dintre extracția de MP și conservarea mediului; constată că codurile de bune practici pentru atingerea unui nivel de excelență din punct de vedere tehnic, social, competitiv și ecologic reprezintă instrumente importante; reamintește Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 referitoare la o politică durabilă a UE pentru nordul îndepărtat ⁽¹⁾ și solicită Comisiei în acest sens, în conformitate cu principiul precauției, să analizeze posibilitatea exploatarei durabile din punctul de vedere al mediului a zonelor sensibile care ar putea constitui surse valoroase de MP, cum ar fi regiunea Arctică, regiunea Barents și Groenlanda și, dacă este posibil, să extindă acordurile de parteneriat existente cu țările din aceste regiuni;

38. subliniază necesitatea unor condiții-cadru mai transparente și previzibile referitoare la procesele de aprobare cu rol de reglementare pentru înființarea unor noi mine de extragere a metalelor și minereurilor, fără a pune în pericol normele de mediu;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0024.

Marți, 13 septembrie 2011

39. ia act de faptul că țările din nordul Europei și regiunea Barents dețin depozite substanțiale de minereuri, minerale și păduri; consideră că regiunea din nordul Europei poate avea o contribuție substanțială la necesitățile de aprovizionare cu MP ale altor companii europene, reducând astfel dependența europeană de importuri; consideră că există o nevoie clară de a spori gradul de informare cu privire la potențialul din nordul Europei în cadrul dezbaterii în curs privind MP;

40. subliniază importanța cercetării, dezvoltării și inovării (C&D&I) pentru a aborda noile provocări; ia act de contribuția C&D&I pentru dezvoltarea unor tehnologii inovatoare și a unor metode durabile în cadrul activităților miniere, a celor de rafinare și de producție a minereurilor, precum și a celor de reciclare pentru a reduce și mai mult amprenta ecologică și posibilele efecte sociale negative;

41. îndeamnă Comisia Europeană să ia măsuri pentru a încuraja luarea în considerare a redeschiderii anumitor mine, exploatându-le de o manieră durabilă, pentru a ajuta la reducerea riscului de penurie de MP pentru industria europeană;

42. subliniază importanța competențelor și a formării, precum și rolul jucat de geologi și de ingineri, de mineri și de alți angajați; solicită Comisiei și statelor membre să se angajeze într-un dialog strâns cu partenerii sociali, mediul academic și industria în acest context; solicită Comisiei, să identifice până în 2012 necesarul de personal calificat și disponibilitatea acestuia în domeniul C&D, al extracției, al rafinării, al prelucrării și al reciclării MP esențiale și să comunice aceste informații Parlamentului European; solicită Comisiei și statelor membre să sprijine, în colaborare cu industria și mediul academic, formarea în domeniul MP prin crearea unor programe și burse universitare speciale; de asemenea, sprijină, în acest context, programele de schimb din acest domeniu, cum ar fi programul Erasmus Mundus privind mineralele și mediul;

43. salută propunerea ca UE să poarte discuții diplomatice pe tema MP și a pământurilor rare cu scopul de a institui o platformă internațională de reglementare, de a asigura accesul la MP și aprovizionarea cu acestea, în special în cazul celor considerate de importanță critică, de a asigura deschiderea piețelor globale și de a promova cooperarea internațională în domeniul extracției durabile a MP și utilizarea eficientă a resurselor pe baza intereselor reciproce; subliniază, în acest context, necesitatea de a institui un dialog durabil în contextul discuțiilor diplomatice pe tema MP între țările industrializate, cele de puțin timp în curs de industrializare și cele în curs de dezvoltare bogate în resurse, de asemenea în vederea promovării drepturilor omului, a bunei guvernante și a stabilității regionale și pentru a preveni riscul de conflicte determinate de resursele naturale;

44. solicită Comisiei să asigure punerea în execuție cu cea mai mare strictețe a legislației UE existente, să includă norme de securitate și standarde în domeniul extracției de aur în acțiunile din cadrul inițiativei emblematice „O Uniune a inovării”, să includă o misiune specială pentru Grupul internațional pentru o gestionare durabilă a resurselor (PNUM) privind extracția aurului, inclusiv aspectele privind siguranța, inovarea, gestionarea substanțelor chimice, extracția ilegală, precum și extracția artizanală, pentru a găsi o soluție durabilă pe termen lung, care să asigure că aurul este produs sau importat în UE în mod sustenabil, precum și să analizeze posibilitatea revizuirii orientărilor Berlin II privind extracția artizanală și la scară redusă;

45. subliniază faptul că extracția artizanală și la scară redusă poate avea un rol vital în viața comunităților locale, poate crea locuri de muncă și sprijini obiectivele de dezvoltare, dacă este recunoscută, reglementată și sprijinită în mod oficial; regretă relativa lipsă de cunoștințe și de instrumente analitice în acest domeniu și subliniază necesitatea de a-i crește vizibilitatea, de a facilita elaborarea și punerea în aplicare a unor politici mai eficiente privind extracția artizanală și la scară redusă și de a monitoriza eforturile în materie de asistență pentru a putea evita capcanele sărăciei, cum ar fi munca copiilor, mediul de lucru nesigur, munca forțată, întâlnite deseori în extracția artizanală și conflictele asociate activităților de extracție la scară redusă; de asemenea, invită UE și statele membre să sprijine țările în curs de dezvoltare atât la nivel național, cât și la nivel local, punând la dispoziția acestora cunoștințele sale privind practicile miniere durabile, eficiența sporită a utilizării resurselor, reutilizarea și reciclarea acestora;

Marți, 13 septembrie 2011

46. solicită Comisiei să evalueze necesitatea de a institui un mecanism de stocare a materiilor prime chimice, în special a pământurilor rare, care ar garanta societăților europene atât accesul la materii prime strategice utilizate în industria ecologică, cea de înaltă tehnologie, cea de apărare și cea a sănătății, cât și protecția împotriva presiunii monopoliste și a creșterilor prețurilor; subliniază faptul că rolul UE în cadrul oricărui posibil program de stocare ar trebui limitat la asigurarea cadrului juridic și a supravegherii reglementare;

Aprovizionarea echitabilă și durabilă cu materii prime la nivel internațional

47. ia act de multiplicarea barierelor comerciale și a denaturărilor concurenței în cadrul comerțului cu MP; solicită Comisiei să monitorizeze și să discute în mod consecvent, la nivel regional, multilateral și bilateral, chestiunea restricțiilor la export și import; măsurile de denaturare a comerțului în ceea ce privește MP și în special materiile prime chimice trebuie investigate pe deplin și ar putea determina luarea unor măsuri juridice suplimentare în cadrul OMC; solicită OMC să monitorizeze îndeaproape impactul restricțiilor la export și, în această privință, sprijină crearea în cadrul OMC a unui instrument de monitorizare a barierelor tarifare și netarifare din calea comerțului cu MP și pământuri rare și crearea în cadrul G20 a unui „Consiliu de stabilitate pentru materiile prime și pământurile rare”; solicită Comisiei să utilizeze toate rețelele sale internaționale, inclusiv serviciul diplomatic, pentru a îmbunătăți relațiile cu țările și regiunile furnizoare de MP și de materii prime chimice, facilitând astfel comercializarea la nivel internațional a acestora și mai ales a materiilor prime chimice; salută intenția UE de a derula o activitate diplomatică proactivă în domeniul MP, care include diverse politici, cum ar fi politica externă, cea comercială, cea de mediu și cea de dezvoltare, și care promovează și consolidează principiile democratice, drepturile omului, stabilitatea regională, transparența și dezvoltarea durabilă; consideră că trebuie elaborate, într-un termen foarte scurt, măsuri prioritare concrete și o strategie cuprinzătoare pentru o aprovizionare durabilă cu pământuri rare; solicită Comisiei să implice părțile europene interesate din domeniul pământurilor rare în procesul de identificare a acestor măsuri;

48. recunoaște drepturile legitime ale guvernelor și ale parlamentelor țărilor în curs de dezvoltare de a adopta politici și de a reglementa investițiile străine în interes public, prin consultarea cu societatea civilă, astfel încât investițiile străine să aducă avantaje economiei locale, să creeze valoare adăugată pe piața internă și să stimuleze dezvoltarea; subliniază că strategia UE privind MP nu ar trebui să reprezinte un obstacol în exercitarea acestor drepturi;

49. salută eforturile UE de promovare a unui comerț durabil cu MP cu țările terțe (cum ar fi FLEGT);

50. subliniază necesitatea stabilirii de norme clare pentru cooperarea în domeniul comerțului cu MP între toate părțile participante (producători, exportatori, țări de tranzit, importatori);

51. solicită Comisiei să asigure coerența dintre politica de dezvoltare și inițiativa privind materiile prime, unde politica UE în materie de MP ar trebui să țină seama pe deplin de creșterea economică durabilă din țările în curs de dezvoltare și ar trebui să fie coerentă cu obiectivul general de eradicare a sărăciei, astfel cum se prevede la articolul 208 din TFUE; subliniază faptul că sprijinirea fermă a dezvoltării economice, sociale și de mediu a țărilor bogate în resurse ar putea să le ajute la construirea unor instituții solide și democratice, care vor grăbi beneficii reciproce atât țărilor exportatoare, cât și celor importatoare; prin urmare, solicită includerea unor clauze legate de drepturile omului și democratizare în viitoarele acorduri cu țările partenere exportatoare de MP; prin urmare, consideră că UE ar trebui, de asemenea, să sprijine țările în curs de dezvoltare pentru ca acestea să își diversifice economiile, să reducă dependența lor de exporturile de MP prime din export și să sporească valoarea produselor lor prin producția și prelucrarea internă; solicită Comisiei ca, în cadrul pregătirii noilor instrumente de acțiune externă pentru perioada de după 2013, să includă măsuri de sprijinire a bunei guvernante și a mineritului durabil în programele care vizează stabilitatea democratică și economică a statelor fragile care sunt furnizori de MP;

Marți, 13 septembrie 2011

52. consideră că întreprinderile sunt responsabile pentru obținerea de resurse; recunoaște dificultățile de achiziționare a resurselor cu care se confruntă IMM-urile; prin urmare, solicită Comisiei să ia în considerare modalități în care concepte cum ar fi un holding european în domeniul MP ar putea fi susținute nefinanciar; solicită Comisiei și statelor membre să analizeze îndeaproape societatea japoneză JOGMEC;

53. îndeamnă statele membre să coopereze între ele ca parte integrantă a strategiei europene în domeniul MP; solicită ca această strategie să se folosească de sinergiile dintre politicile economice, miniere, industriale și internaționale și să urmărească asigurarea aprovizionării cu materiale strategice;

54. solicită Comisiei să evalueze rezultatul procedurii inițiate împotriva Chinei în cadrul OMC și să folosească, pe viitor, mecanismele OMC, acolo unde este cazul;

55. ia act de importanța relațiilor UE-Africa și de acordul de la Addis Abeba din luna iunie 2010; insistă ca acest parteneriat să aibă la bază interese reciproce; subliniază că pentru promovarea practicilor de extracție durabilă este important să se facă schimb de cele mai bune practici privind buna guvernare, utilizarea mai eficientă a resurselor, reutilizarea și reciclarea acestora, gestionarea sterilului de procesare și a rocii explodate, reabilitarea patrimoniului minier, sănătatea și siguranța, protecția lucrătorilor și abolirea muncii copiilor; subliniază faptul că Uniunea Africană a afirmat în Viziunea africană privind extracția că țările africane nu au putut beneficia până în prezent de avantajul lor competitiv în domeniul resurselor naturale, precum și că, prin urmare, trebuie să se ia în considerare luarea de măsuri pentru a se asigura că bogăția resurselor naturale aduce beneficii populațiilor din țările bogate în resurse;

56. subliniază importanța cooperării bilaterale cu privire la MP, lucru demonstrat de UE și Uniunea Africană în iunie 2010, și încurajează depunerea de eforturi suplimentare în contextul Planului comun de acțiune Africa-UE pentru 2011-2013; solicită dezvoltarea unor forme similare de cooperare cu alte țări mari producătoare de MP de importanță vitală; propune ca unul dintre obiectivele concrete ale discuțiilor diplomatice pe tema MP să fie diversificarea surselor de materii prime din Asia de Sud-Est spre America Latină și Africa în ceea ce privește anumite MP de ale căror importuri Uniunea Europeană este dependentă;

57. salută abordarea acestui plan de acțiune care constă în asigurarea formării cu privire la bunele practici în domeniul negocierii contractelor privind minereurile și în promovarea cooperării științifice în sectorul minier, pe lângă promovarea bunei guvernări, inclusiv a transparenței;

58. regretă faptul că în comunicare nu sunt menționate alte regiuni sau țări; consideră că ar trebui explorate surse alternative de MP pentru a evita dependența Europei de un număr limitat de țări; în acest sens, solicită Comisiei să promoveze alte parteneriate reciproc avantajoase cu țările și regiunile bogate în resurse; consideră că UE ar trebui să ofere parteneriate ce respectă triunghiul infrastructură-resurse-împărțire a cunoștințelor; solicită UE să susțină țările în curs de dezvoltare bogate în resurse, astfel încât acestea să-și dezvolte cunoștințele referitoare la geologie, extracție și prelucrarea minereurilor, precum și cele referitoare la chestiunile de ordin științific și juridic, pentru a stabili un cadru pentru consolidarea durabilă a capacităților; propune, în acest context, înființarea în cadrul facultăților de geologie a unor departamente finanțate în cooperare; solicită Comisiei să monitorizeze acordurile internaționale încheiate de țările bogate în resurse cu state care nu sunt membre ale UE, care prevăd accesul exclusiv la resursele, și să garanteze accesul echitabil la resurse și buna funcționare a dreptului comercial internațional;

59. este preocupat de lipsa identificării unei strategii de dialog și de cooperare cu China și alți actori-cheie internaționali; subliniază nevoia unui dialog cu China referitor la comerț la tehnologie; solicită Comisiei să analizeze modalitatea în care proiectele-pilot privind activitățile miniere durabile și prelucrarea minereurilor, substituirea, eficiența utilizării resurselor sau reciclarea materiilor prime chimice pot fi puse în aplicare în colaborare cu China în vederea obținerii de avantaje reciproce; de asemenea, sprijină în mod ferm desfășurarea unor dialoguri bilaterale similare pe tema unor probleme pertinente privind MP cu alți furnizori-cheie, cum ar fi BRICS, caracterizați atât prin consumul, cât și prin deținerea unor cantități enorme de MP; solicită Comisiei să abordeze în mod similar problematica MP și în cadrul politicii europene de vecinătate;

Marți, 13 septembrie 2011

60. consideră că strategia UE privind MP ar trebui să reflecte diferențele dintre economiile dezvoltate și principalele economii emergente, pe de o parte, și țările cele mai puțin dezvoltate, pe de altă parte;

61. subliniază că aspectele legate de accesul la MP ar trebui integrate succesiv în măsurile de consolidare a păcii și de prevenire a conflictelor, dat fiind faptul că un număr considerabil de conflicte au reapărut în anumite regiuni;

62. este de acord cu faptul că politica de dezvoltare joacă un rol în sprijinirea țărilor în procesul de transformare a resurselor acestora în creștere durabilă și favorabilă incluziunii, printre altele prin consolidarea guvernancei și a transparenței; subliniază faptul că politica de dezvoltare, inclusiv SPG, nu este un instrument diplomatic pentru domeniul MP, dar consideră că poate juca un important rol de sprijin în politica europeană privind MP; prin urmare, solicită Comisiei să asigure coerența dintre acestea; salută includerea unor garanții explicite în acordurile comerciale ale UE privind accesul nediscriminatoriu la piețele de MP și ca precondiție pentru a primi calitatea de membru al OMC; consideră, totuși, că acordurile comerciale ar trebui să asigure flexibilitatea necesară pentru a susține țările în curs de dezvoltare în crearea de legături între industria extractivă și industria locală; consideră că suveranitatea țărilor în ceea ce privește resursele trebuie respectată și solicită Comisiei, în acest context, să echilibreze opoziția față de taxele la export din țările în curs de dezvoltare, printr-o abordare diferențiată care să țină seama de diferitele contexte naționale, pentru a nu pune în pericol obiectivele de dezvoltare și industrializare a țărilor în curs de dezvoltare; subliniază că un comerț liber și echitabil este de o importanță crucială pentru dezvoltarea sectorului MP la nivel mondial și pentru crearea bogăției în toate societățile; ia act de faptul că veniturile provenite din MP pot juca un rol esențial în a permite țărilor mai puțin dezvoltate să atingă Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului;

63. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Inițiativa reformată privind materiile prime nu face referire la SPG și nici SPG+ și nu propune stimulente comerciale alternative pentru a promova drepturile omului și standardele de mediu, pentru a împiedica munca copiilor și a sprijini reformele interne în țările care nu intră în sfera de aplicare a acestor sisteme; solicită Comisiei să sprijine și să încurajeze inițiativele de diversificare în economiile țărilor în curs de dezvoltare, care cunosc un grad ridicat de dependență de anumite MP;

64. solicită Comisiei să ajute țările în curs de dezvoltare să depășească diferențele la nivel de informații în contextul negocierilor contractelor privind MP și mineritul prin consolidarea capacităților acestora și să ajute la negocierea transferurilor tehnologice, atât la nivel național, cât și în rândul comunităților locale;

65. subliniază rolul pe care îl joacă responsabilitatea socială a întreprinderilor, prin aderarea la standarde superioare de muncă, sociale și ecologice în străinătate și prin folosirea celor mai avansate tehnologii disponibile; consideră că acestea ar trebui promovate prin forurile relevante, cum ar fi G8, G20, OMC, OCDE, UNCTAD, PNUM și Grupul său internațional pentru gestionarea durabilă a resurselor, grupurile internaționale de studiu în domeniul metalelor și alte organisme; salută, în acest context, contribuțiile pozitive aduse prin intermediul inițiativei „Global Compact” a ONU; solicită întreprinderilor din UE să elaboreze un cod de conduită adecvat pentru acele întreprinderi care operează în țări terțe și să își bazeze activitățile pe orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și pe ISO 26000; solicită Comisiei să ia măsuri care să asigure respectarea normelor sociale, de mediu și de muncă de către întreprinderile UE care exploatează resurse naturale în țările terțe; solicită Comisiei să prezinte o propunere proprie referitoare la elaborarea de rapoarte de țară privind minereurile extrase în condiții de conflict armat și să stabilească o cerință obligatorie din punct de vedere juridic pentru întreprinderile din industria extractivă cu privire la publicarea sumelor plătite pentru fiecare proiect și țară în care acestea investesc, urmând exemplul legii Dodd-Frank din SUA; susține Inițiativa pentru transparența în industriile extractive (EITI) și rețeaua globală „Publică ce plătești” (PWYP); consideră că aceste standarde ar trebui aplicate, în mod deosebit, în cazul proiectelor care primesc finanțare de la UE, de exemplu prin intermediul BEI; îndeamnă UE să analizeze modul în care poate fi prevenit importul de minereuri comercializate sau extrase ilegal; solicită Comisiei să analizeze dacă tehnologia de „amprentare” ar putea fi folosită în acest context și să promoveze proiecte-pilot bazate pe experiențele referitoare la „amprente de columbit-tantalit”; invită BEI să efectueze cu regularitate o analiză a efectelor scontate ale creditării oferite de aceasta în industria extractivă;

Marți, 13 septembrie 2011

66. își exprimă îngrijorarea puternică față de numeroasele cazuri confirmate de încălcare a standardelor de mediu și de muncă, precum și a drepturilor omului de către întreprinderi din UE;

67. reiterează că inițiativele privind transparența din sectorul industriilor extractive sunt de fapt în beneficiul societăților, pot crea securitate juridică și parteneriate durabile pe termen lung și pot acționa ca măsuri de protecție împotriva redeschiderii negocierilor sau a expulzării; constată că există provocări care trebuie abordate și că unele contracte impun confidențialitate, dar, în ciuda acestui fapt, ar trebui să fie supuse controlului public; ia act de faptul că Legea din Ghana privind gestionarea veniturilor obținute din petrol reprezintă un exemplu bun pentru păstrarea, pe de o parte, a unui anumit grad de confidențialitate și pentru asigurarea, pe de altă parte, a controlului parlamentar;

68. consideră că întreprinderile din UE ar trebui să fie responsabile din punct de vedere juridic în țările lor de origine pentru încălcarea drepturilor omului, a normelor de mediu sau a standardelor de bază ale OIM în domeniul muncii de către filialele lor din străinătate, precum și de entitățile care se află sub autoritatea lor;

69. solicită BEI și Comisiei ca, înainte de a lua decizia de a sprijini sectorul industriei extractive din anumite țări în curs de dezvoltare, să analizeze mai amănunțit dacă proiectele respective contribuie la eradicarea sărăciei, la dezvoltarea durabilă și la o creștere favorabilă incluziunii;

70. este preocupat de persistența comerțului cu minereuri provenite din zonele de conflict, precum și continua utilizare a acestora, a căror exploatare presupune abuzuri și activități ilegale inacceptabile; invită Comisia, SEAE, Consiliul și statele membre să ia în considerare această situație în cadrul relațiilor lor cu țările terțe; invită Comisia și țările furnizorilor strategici ai UE să dezvolte împreună sisteme eficiente pentru trasabilitatea MP de la importare până la reciclare sau eliminare și să introducă un sistem cu obligații reciproce de certificare a MP și a lanțurilor proprii de aprovizionare (lanțuri de aprovizionare certificate), în așa fel încât să se garanteze un comerț echitabil și, în special, să se împiedice abuzurile în ceea ce privește comerțul cu materii prime din regiunile afectate de criză; invită Comisia să coopereze cu instituțiile internaționale implicate (ONU, OCDE, ILO) pentru a identifica cele mai bune practici de certificare și pentru a continua armonizarea acestora;

71. subliniază faptul că piețele financiare pot juca un rol important în acoperirea riscului atât al producătorilor, cât și al consumatorilor de MP și produse de bază; invită Comisia să ia măsurile necesare pentru a asigura transparența pe piețele de produse de bază și pentru a combate în mod hotărât speculația nejustificată cu produsele de bază, care conduce la abuzuri pe piața aferentă, dacă se consideră că acest lucru este necesar pe baza unei analize empirice aprofundate; printre acestea se numără și inițiativele corespunzătoare din cadrul negocierilor G8 și G20;

72. își exprimă îngrijorarea cu privire la efectele piețelor instrumentelor financiare derivate asupra evoluției prețurilor MP; este de părere că piețele instrumentelor financiare derivate extrabursiere ar trebui supuse unui control mai eficient; în acest context, sprijină măsurile de sprijin precum sporirea transparenței în ceea ce privește instrumentele financiare derivate extrabursiere sub supravegherea AEVMP; consideră că aceste măsuri ar putea oferi mai multă siguranță investitorilor și IMM-urilor și ar permite producătorilor europeni să facă planuri cu un grad mai mare de previzibilitate;

73. salută activitatea desfășurată în cadrul OCDE, G8 și G20 cu privire la MP și sustenabilitate și subliniază faptul că este necesară continuarea dialogului pe tema MP în cadrul G20 pentru a dezvolta o perspectivă comună; salută voința statelor membre ale G8 și G20 de a combate volatilitatea prețurilor MP și solicită elaborarea unor măsuri concrete pentru a împiedica speculațiile din domeniu; solicită Comisei să promoveze activitatea OCDE cu privire la impactul restricțiilor la export și utilizarea acestora ca instrument de politică; susține includerea în aceste discuții a membrilor care nu fac parte din OCDE; solicită instituirea unei cooperări strategice între UE, SUA și Japonia cu privire la materiile prime chimice în vederea unei

Marți, 13 septembrie 2011

„supravegheri a materiilor prime la nivel mondial” prin comunicarea reciprocă a datelor privind cererea și oferta, elaborarea unor prognoze comune, încurajarea schimbului de bune practici, de cunoștințe tehnologice și de brevete, analiza lanțurilor de aprovizionare, analiza posibilității formării unor stocuri strategice comune și elaborarea de proiecte comune în domeniul C&D; este de părere că aceste chestiuni ar trebui incluse pe ordinea de zi a următoarelor summituri UE-SUA; invită Comisia să promoveze diplomația de tip „Track-II” privind MP, sprijinind schimburile dintre organizațiile neguvernamentale, mediul academic și grupurile de reflecție din UE și din alte țări care dețin resurse naturale relevante; invită Comisia să organizeze cu regularitate evenimente pe tema MP, precum „Saloanele Metalului” ale JOGMEC, împreună cu alte țări care dețin resurse naturale relevante; invită Comisia să analizeze și fezabilitatea unei inițiative privind statisticile internaționale referitoare la materiile prime chimice, pe baza exemplului Inițiativei comune privind datele organizațiilor (Joint Organisations Data Initiative, JODI), precum și dacă un acord internațional privind metalele ar putea fi un instrument util; invită Agenția Europeană de Apărare să contribuie, în conformitate cu articolul 42 alineatul (3) din TUE, la identificarea unor măsuri de consolidare a bazei industriale și tehnologice a sectorului apărării în ceea ce privește MP;

Produsele agricole și piețele de mărfuri

74. susține analiza furnizată de Comisie cu privire la produsele agricole în contextul siguranței alimentare la nivel global, marcată de scăderea rezervelor globale de alimente și de creșterea populației și a foametei, și cu privire la perspectivele de piață și subliniază volatilitatea extremă a prețurilor la alimente și furaje, imperfecțiunile lanțurilor de produse alimentare și furajere și rolul instrumentelor financiare și al speculațiilor ca o posibilă cauză a instabilității, de care trebuie să se țină seama cu multă seriozitate; reamintește faptul că patru state membre ale UE se numără printre țările care sunt deosebit de vulnerabile în fața creșterii prețului alimentelor;

75. solicită să se acorde o atenție specială incertitudinii fundamentale existente la nivelul interacțiunii sporite dintre modificările prețurilor produselor energetice și cele ale prețurilor produselor neenergetice, îndeosebi ale produselor alimentare;

76. insistă, în acord cu Comisia, asupra faptului că comunitatea internațională trebuie să adopte o abordare coordonată pe termen lung în ceea ce privește siguranța alimentară la nivel global, inclusiv să depună eforturi sporite în domeniul cercetării și să investească mai mult în sectorul agricol din cadrul țărilor în curs de dezvoltare, îndeosebi prin prioritățile politicii de dezvoltare, în vederea creșterii rezistenței și adaptabilității la șocurile din domeniul alimentar;

77. susține eforturile recente depuse de G20 cu privire la reacțiile politice la volatilitatea prețurilor pe piețele alimentare și agricole, inclusiv prin intensificarea schimbului de informații privind previziunile referitoare la producția de alimente, și subliniază că este nevoie de mai multă transparență și de informații mai actuale cu privire la rezervele și stocurile de produse alimentare;

78. salută comunicatul comun al celui de-al treilea summit al miniștrilor agriculturii de la Berlin, din 22 ianuarie 2011, semnat de 48 de țări, în care s-a solicitat îmbunătățirea capacității piețelor agricole de a funcționa în mod corespunzător și s-a recunoscut importanța comerțului pentru stabilirea unui echilibru între diferiți actori de pe piețele agricole și îmbunătățirea accesului agricultorilor la MP și la energie;

79. solicită realizarea de către Comisia Europeană a unui raport privind reglementarea instrumentelor financiare derivate și a produselor de bază pentru a determina dacă este nevoie de o reglementare distinctă pentru produsele agricole de bază, date fiind particularitățile acestui sector; susține propunerea recentă a Comisiei privind reglementarea instrumentelor financiare derivate extrabursiere și consultarea publică cu privire la directiva DPIF; consideră că speculațiile abuzive, practicile incorecte și abuzul de pe piețele instrumentelor derivate ar trebui abordate de o manieră urgentă;

Marți, 13 septembrie 2011

80. solicită Comisiei să propună măsuri concrete pentru garantarea siguranței alimentare, să combată instabilitatea pieței, precum și să consolideze de urgență funcționarea pieței instrumentelor financiare derivate pentru produsele agricole de bază, prin asumarea unei răspunderi generale pe termen lung.

*

* *

81. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Gestionarea actuală și viitoare a pescuitului în Marea Neagră

P7_TA(2011)0365

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la gestionarea actuală și viitoare a pescuitului în Marea Neagră (2010/2113(INI))

(2013/C 51 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Rezoluția sa din 7 mai 2009 referitoare la noul rol și noile responsabilități ale Parlamentului care decurg din Tratatul de la Lisabona ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 20 ianuarie 2011 privind o strategie a Uniunii Europene pentru Marea Neagră ⁽²⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 25 februarie 2010 referitoare la Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului ⁽³⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la politica maritimă integrată (PMI) – evaluarea progreselor înregistrate și noi provocări ⁽⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1256/2010 al Consiliului din 17 decembrie 2010 de stabilire, pentru 2011, a posibilităților de pescuit pentru anumite resurse halieutice aplicabile în Marea Neagră ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ⁽⁷⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei Europene intitulată „O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană” (COM(2007)0575),
- având în vedere Convenția din 1992 privind protecția Mării Negre împotriva poluării (Convenția de la București) și protocoalele aferente,
- având în vedere declarația ministerială din 1993 privind protejarea Mării Negre (declarația de la Odessa),

⁽¹⁾ JO C 212 e, 5.8.2010, p. 37.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0025.

⁽³⁾ JO C 348 E, 21.12.2010, p. 15.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0386.

⁽⁵⁾ JO L 343, 29.12.2010, p. 2.

⁽⁶⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 50.

⁽⁷⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere analiza de diagnosticare transfrontalieră a Mării Negre din 2007 ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul din 2008 referitor la starea mediului din Marea Neagră al Comisiei pentru protecția Mării Negre împotriva poluării,
- având în vedere planul de acțiune strategic din 2009 pentru protecția și reabilitarea mediului din Marea Neagră al Comisiei pentru protecția Mării Negre împotriva poluării,
- având în vedere Convențiile Organizației Națiunilor Unite din 1982 privind dreptul mării,
- având în vedere Acordul Organizației Națiunilor Unite de implementare a dispozițiilor Convenției privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 referitoare la conservarea și gestionarea populațiilor de pește a căror deplasare se efectuează atât în interiorul, cât și în exteriorul zonelor economice exclusive (populații transzonale) și a populațiilor de pește cu migrare extinsă,
- având în vedere Acordul referitor la punerea în aplicare a părții XI din Convenția privind dreptul mării,
- având în vedere Codul de conduită al FAO din 1995 pentru un pescuit responsabil,
- având în vedere Convenția din 1992 a Organizației Națiunilor Unite privind diversitatea biologică,
- având în vedere Convenția privind comerțul internațional cu specii pe cale de dispariție a Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind zonele umede de importanță internațională, în special în ceea ce privește habitatele de pe cursurile de apă (Convenția Ramsar),
- având în vedere Convenția din 1979 privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice (Convenția de la Bonn),
- având în vedere Acordul privind conservarea cetaceelor din Marea Neagră, Marea Mediterană și din zona contiguă a Atlanticului (ACCOBAMS),
- având în vedere Acordul din 1995 al Organizației Națiunilor Unite privind stocurile de pești,
- având în vedere raportul din 2008 „Consolidarea cooperării în Marea Neagră” al celei de A treizeci și doua sesiuni a Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM),
- având în vedere Studiul regional din 2009 al CGPM privind speciile mici de ton din Marea Mediterană, inclusiv Marea Neagră,
- având în vedere Organizația Cooperării Economice la Marea Neagră,
- având în vedere declarația comună a summitului Parteneriatului estic organizat la Praga la 7 mai 2009 (Declarația de la Praga),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A7-0236/2011),

⁽¹⁾ <http://www.grid.unep.ch/bsein/tda/main.htm>.

Marți, 13 septembrie 2011

- A. întrucât dezbateră privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) în UE este încă în desfășurare și întrucât această dezbateră ar trebui să țină seama de specificul și necesitățile acestui acvatoriu, dat fiind că această reformă a PCP va fi prima care include Marea Neagră;
- B. întrucât, până în prezent, între statele de la Marea Neagră, colaborarea și cooperarea au fost slabe sau chiar inexistente și s-a simțit lipsa unui cadru legislativ concret, armonizat și a unui act legislativ comun pentru activitățile de pescuit, din cauza faptului că toate apele se află sub jurisdicția mai multor state de coastă, precum și din cauza lipsei generale a unor cercetări și informații științifice suficiente și sistematice cu privire la bazinul Mării Negre;
- C. întrucât gestionarea activităților de pescuit în Marea Neagră este extrem de dificilă din cauza faptului că numai două din cele șase țări care au ieșire la acest bazin sunt state membre ale UE și chiar și acestea sunt state membre noi, care nu au aderat la UE decât în 2007;
- D. întrucât ar trebui examinată, dintr-o perspectivă pe termen lung, crearea unui mecanism politic comun pentru cele șase țări cu ieșire la Marea Neagră, pentru a asigura, printre altele, protecția mediului și pentru a facilita dezvoltarea economică și socială a zonelor de litoral;
- E. întrucât acest nou mecanism politic pentru Marea Neagră ar trebui să aibă ca obiectiv păstrarea și îmbunătățirea biodiversității, precum și prosperitatea oamenilor care lucrează în sectorul pescuitului din zonă, care se numără printre prioritățile Uniunii Europene;
- F. întrucât Marea Neagră ar trebui să-și ocupe locul cuvenit printre principalele zone marine din Europa, dat fiind că este cea mai tânără și mai dinamică dintre mările semiînchise;
- G. întrucât Marea Neagră ar trebui să ocupe un loc în PCP reformată și în politica maritimă integrată și întrucât nevoile pescarilor și industriile pescuitului, producătoare și prelucrătoare ar trebui luate în considerare în mod adecvat în noul cadru financiar al Fondului european pentru pescuit după 2013;
- H. întrucât actualul raport nu numai că ar putea fi luat în considerare ca orientare pentru reforma PCP, dar ar putea și să facă parte dintr-o viitoare politică a UE privind colaborarea cu partenerii săi estici în vederea utilizării la maxim a comunicării existente a Comisiei privind sinergia Mării Negre (COM(2007)0160) pentru a intensifica cooperarea în regiunea Mării Negre, în care pescuitul și dezvoltarea diferitelor sectoare joacă un rol semnificativ;
- I. întrucât gestionarea pescuitului în regiunea Mării Negre ar beneficia în mod semnificativ de pe urma unei cooperări științifice mai coordonate între statele cu ieșire la această mare, precum și a unei politici coerente pentru păstrarea și îmbunătățirea stării stocurilor de pești la nivel european;
- J. întrucât multe dintre ecosistemele marine în general și ecosistemul Mării Negre în special sunt grav afectate de unele schimbări dinamice direct legate de pescuit, de schimbările climatice și de poluare;
- K. întrucât populația de *Rapana venosa* are un impact negativ și constituie o amenințare pentru echilibrul ecologic al Mării Negre pentru că distruge filtrele naturale ale apei precum *Mythilus galloprovincialis* și *Chamelea gallina*;

Marți, 13 septembrie 2011

- L. întrucât majoritatea vaselor de pescuit utilizate în Marea Neagră de către pescarii din UE sunt sub 12 metri lungime și au astfel un impact limitat asupra mediului marin din Marea Neagră; cu toate acestea, ar trebui să respecte eforturile și responsabilitățile pentru un pescuit durabil;
- M. întrucât problema pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat din Marea Neagră ar trebui abordată imediat;
- N. întrucât lipsa unui acord comun între cele șase țări cu ieșire la Marea Neagră ar putea fi remediată prin încheierea unui acord-cadru negociat, de exemplu, pe baza unei comunicări a Comisiei, în care să fie exprimate și luate în considerare interesele tuturor părților;
- O. întrucât o mare parte din problemele Mării Negre se datorează lipsei unei structuri instituționale adecvate care să coordoneze și să efectueze gestionarea pescuitului în Marea Neagră la un nivel profesional și specializat; întrucât între administrațiile naționale implicate în aplicarea politicii pescuitului au loc de zece ani negocieri cu privire la crearea unei asemenea structuri instituționale, precum și la forma și responsabilitățile acestora și întrucât până în prezent aceste negocieri nu avut succes; întrucât, din acest motiv, nu s-au luat măsuri adecvate pentru a controla capturile și în special pescuitul transfrontalier;
- P. întrucât Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM), al cărei mandat acoperă zona Mării Negre, nu este deocamdată pe măsura nevoilor și așteptărilor părților interesate, în special ale pescarilor, atât cât este posibil, și ar trebui să valorifice toate instrumentele disponibile referitoare la această zonă;
- Q. întrucât Marea Neagră diferă în mod semnificativ de Marea Mediterană în ceea ce privește stocurile de pești, nivelurile poluării, varietatea speciilor, speciile dominante, biomasa comună și productivitatea;
- R. întrucât, în ianuarie 2011, Parlamentul European a adoptat un raport referitor la o strategie UE pentru Marea Neagră ⁽¹⁾, care subliniază, de asemenea, necesitatea aplicării unor planuri de gestionare anuale pentru pescuit, precum și necesitatea creării unui organism regional pentru gestionarea pescuitului în Marea Neagră,

General

1. subliniază că este nevoie, la nivel european de un sector al pescuitului viabil, stabil și durabil și, mai ales pentru Marea Neagră, de o politică specială pentru menținerea și îmbunătățirea situației resurselor de pescuit și pentru asigurarea unui sector adaptat la bazinul Mării Negre, având în vedere specificul regiunii Mării Negre și luând, de asemenea, în considerare faptul că politica în domeniul pescuitului în Marea Neagră ar trebui să facă parte integrantă din reforma viitoare a PCP;
2. subliniază necesitatea unei cercetări analitice și științifice mai exacte, coordonate la nivel regional, național și european, în vederea menținerii și îmbunătățirii resurselor halieutice și a ecosistemelor în bazinul Mării Negre;
3. recunoaște eforturile depuse de Comisie pentru promovarea unui dialog mai solid și structurat cu țările terțe cu ieșire la Marea Neagră și încurajează Comisia să-și intensifice eforturile până se va ajunge la un acord asupra unui cadru comun mai structurat care să acopere întregul bazin al Mării Negre și care să aibă în vedere abordarea regională a gestionării pescuitului în regiune;

⁽¹⁾ A se vedea rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2011 de mai sus.

Marți, 13 septembrie 2011

4. consideră că toate deciziile sau politicile legate de Marea Neagră ar trebui să se bazeze pe date științifice solide și solicită colaborarea în acest scop a tuturor părților interesate;
5. subliniază necesitatea continuării analizei științifice a stării stocurilor de pești, a unui sistem pe termen lung pentru observarea pescuitului, precum și necesitatea ca toate statele cu ieșire la Marea Neagră să participe la analiză;
6. încurajează Comisia să utilizeze toate instrumentele diplomatice și financiare disponibile care contribuie la obținerea unor rezultate concrete pentru un pescuit reușit și durabil în interesul UE, inclusiv profitând la maxim de Adunarea parlamentară Euronest și de inițiativa Parteneriatului estic, dat fiind rolul crucial al vecinilor imediați ai UE;
7. solicită un sistem îmbunătățit de monitorizare a operațiunilor de control și supraveghere a activităților de pescuit, care pe termen lung va contribui la o exploatare durabilă a stocurilor de pește și la combaterea mai eficientă a pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat;
8. sprijină rolul internațional al operațiunilor Agenției Comunitare pentru Controlul Pescuitului și solicită o contribuție mai activă și o colaborare mai eficientă în ceea ce privește controlul, inspecția și supravegherea zonei Mării Negre;
9. consideră că tehnicile de pescuit pentru speciile demersale ar trebui examinate cu atenție și în detaliu pentru a le identifica pe cele nedăunătoare sau cel mai puțin dăunătoare pentru fundul mării; subliniază că utilizarea adecvată a tehnicilor de pescuit pentru stocurile demersale este extrem de importantă în vederea împiedicării dezvoltării excesive a populațiilor de *Rapana venosa*, care amenință filtrul natural al mării reprezentat de *Mytilus galloprovincialis*, *Chamelea gallina*, precum și populațiile de stridii nobile (*Ostrea edulis*) și multe alte crustacee;
10. consideră că Marea Neagră ar trebui să beneficieze de un statut adecvat în politicile comunitare și, în acest scop, ar trebui să se depună suficiente eforturi diplomatice și științifice și să se pună la dispoziție resurse financiare adecvate pentru un pescuit durabil în acest bazin; este de părere că resursele bugetare ale UE ar trebui să fie flexibile și accesibile în termeni transparenți, astfel încât UE să asigure durabilitatea pescuitului în Marea Neagră;
11. subliniază că la baza promovării reușite a politicii maritime integrate în zona Mării Negre stă dialogul între părțile interesate; constată că politica maritimă integrată ar trebui, de asemenea, să faciliteze crearea unei legături lipsite de conflicte și frământări între sectoarele maritime, având în vedere dezvoltarea durabilă a zonelor de coastă;
12. subliniază rolul important al cooperării bilaterale și al acordurilor internaționale dat fiind faptul că majoritatea statelor de la Marea Neagră nu sunt membre ale UE și nu sunt obligate să respecte legislația comunitară;
13. consideră că toate statele de la Marea Neagră, în special statele care sunt membre ale UE și țările candidate, ar trebui să respecte dreptul comunitar și internațional aplicabil activităților de pescuit, care au ca obiectiv garantarea durabilității nu doar a stocurilor de pești, ci și a sectorului pescuitului;
14. încurajează Comisia să promoveze în continuare dezvoltarea zonelor de coastă prin dezvoltarea pescuitului durabil, care este extrem de important pentru regiunea Mării Negre, afectată de rate ridicate ale șomajului;

Marți, 13 septembrie 2011

Considerații specifice

15. își exprimă satisfacția față de eforturile Comisiei de a crea grupuri de lucru în domeniul gestionării pescuitului cu Turcia și Federația Rusă, care oferă o bază pentru continuarea dezbaterilor pe tema cooperării; invită Comisia să-și intensifice eforturile și dialogul cu toate țările care au ieșire la Marea Neagră; solicită Comisiei să utilizeze în mod optim organizațiile, precum și instrumentele pertinente pentru a realiza progrese către o mai bună coordonare a politicii; consideră, între timp, că o organizație regională separată pentru gestionarea pescuitului (ORGP) pentru Marea Neagră ar putea stimula și promova pe termen lung comunicarea între institutele științifice și organizațiile profesionale ale pescarilor, producătorilor și prelucrătorilor pentru a soluționa problemele și dezvolta cooperarea în Marea Neagră; încurajează Comisia Europeană să coopereze cu țările de la Marea Neagră la nivel bilateral, având în vedere faptul că multe dintre acestea nu sunt membre ale Uniunii Europene;

16. subliniază necesitatea de a analiza pe termen lung crearea unei ORGP, care ar putea coordona cercetarea științifică, ar analiza situația stocurilor de pești și ar pune în practică politici speciale pentru observarea speciilor pe cale de dispariție; ia act de faptul că această organizație ar putea, de asemenea, să facă sugestii pentru nivelul planurilor de gestionare multianuale a stocurilor de pești și să distribuie cotele pentru țările cu ieșire la Marea Neagră;

17. îndeamnă UE să-și utilizeze resursele diplomatice pentru a convinge cât mai multe țări terțe cu ieșire la Marea Neagră de valoarea principiilor politicii comune în domeniul pescuitului a UE, în special în ceea ce privește aplicarea planurilor de gestionare multianuale;

18. consideră că în activitățile științifice ar trebui utilizate instrumentele UE pentru a stimula și a facilita cooperarea și colaborarea între echipele științifice europene și omologii acestora din Ucraina, Federația Rusă, Georgia și Turcia;

19. consideră că activitățile UE legate de pescuitul în Marea Neagră, și în special politica maritimă integrată, ar trebui să se concentreze în principal pe pescuitul la scară mică, care este esențial pentru regiune și statutul economic al zonelor costiere;

20. subliniază că politica comună în domeniul pescuitului a UE ar trebui să încurajeze crearea unor organizații de pescari profesioniști și a unor organizații interprofesionale în domeniile pescuitului și acvaculturii în Marea Neagră acolo unde lipsesc sau unde sunt foarte subdezvoltate;

21. consideră că principiul TAC și al capturilor anuale aplicat în prezent de statele membre în Marea Neagră nu ar trebui să fie singura opțiune pentru gestionarea pescuitului în Marea Neagră; consideră că planurile de gestionare multianuale ar trebui încurajate și ar putea oferi claritate în ceea ce privește obiectivele UE în domeniul pescuitului în regiunea Mării Negre și viziunea UE asupra viitorului bazinului acesteia;

22. subliniază că ar trebui să existe o metodă comună și coordonată pe termen lung la nivelul tuturor părților interesate din regiune pentru a promova un pescuit durabil în rândul tuturor părților din Marea Neagră și în consecință salută schimbul de bune practici dintre părțile implicate;

23. reamintește importanța unei gestionări a pescuitului prin care să se asigure viabilitatea și durabilitatea ecosistemelor, dezvoltarea unei activități de pescuit legale și lupta împotriva pescuitului INN; solicită crearea funcției de pază de coastă europeană pentru o dezvoltare eficientă a cooperării dintre statele membre având ca scop consolidarea securității maritime și lupta împotriva noilor amenințări pe mare, în special pe Marea Neagră;

24. consideră că planurile de gestionare multianuale prezintă un interes extrem de ridicat atât pentru situația economică a sectorului pescuitului, cât și pentru situația din punct de vedere ecologic a ecosistemelor din Marea Neagră; consideră că abordarea planurilor de gestionare multianuale ar trebui să fie însoțite de controale eficace ale capturilor;

Marți, 13 septembrie 2011

25. subliniază necesitatea încurajării cercetării științifice asupra unor tematici legate de Marea Neagră, astfel încât deciziile luate de autoritățile europene, regionale și naționale responsabile să țină seama de consecințele lor economice, sociale și ecologice; consideră că este necesar să se efectueze o cercetare detaliată și coordonată pentru a oferi un răspuns clar și lipsit de echivoc la întrebările privind gestionarea pescuitului și impactul pe care l-ar putea avea aceste metode de pescuit (și anume pescuitul cu traule pe fundul mării), având în vedere că, în lipsa unor studii privind efectele, nu ar trebui trasă nicio concluzie serioasă; consideră că programele și proiectele de cercetare în domeniul pescuitului în Marea Neagră, precum SESAME, KNOWSEAS, WISER și BlackSeaFish, ar trebui încurajate și mai mult;

*

* *

26. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și guvernelor și parlamentelor Ucrainei, ale Federației Ruse, ale Georgiei și ale Turciei.

Siguranța activităților petroliere și gaziere offshore

P7_TA(2011)0366

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la confruntarea cu provocarea reprezentată de siguranța activităților petroliere și gaziere offshore (2011/2072(INI))

(2013/C 51 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere Directiva 94/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 92/91/CEE a Consiliului din 3 noiembrie 1992 privind cerințele minime de îmbunătățire a protecției securității și sănătății lucrătorilor din industria extractivă de foraj ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (Directiva IPPC) ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului) ⁽⁴⁾, modificată prin Directivele 97/11/CE ⁽⁵⁾, 2003/35/CE ⁽⁶⁾ și 2009/31/CE ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător sau DRM) ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă ⁽⁹⁾, astfel cum a fost modificat,

⁽¹⁾ JO L 164, 30.6.1994, p. 3.

⁽²⁾ JO L 348, 28.11.1992, p. 9.

⁽³⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

⁽⁴⁾ JO L 175, 5.7.1985, p. 40.

⁽⁵⁾ JO L 73, 14.3.1997, p. 5.

⁽⁶⁾ JO L 156, 25.6.2003, p. 17.

⁽⁷⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

⁽⁸⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 56.

⁽⁹⁾ JO L 208, 5.8.2002, p. 1.

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2038/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind finanțarea multianuală a acțiunilor Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă în domeniul combaterii poluării provocate de nave și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1406/2002 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ⁽²⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 7 octombrie 2010 referitoare la acțiunea UE în domeniul prospectării și extracției petrolului în Europa ⁽³⁾,
 - având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Confruntarea cu provocarea reprezentată de siguranța activităților petroliere și gaze offshore” (COM(2010)0560),
 - având în vedere articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 11 și articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere incidentul de pe platforma petrolieră Deepwater Horizon care a dus la pierderi de vieți omenești și a produs pagube semnificative mediului,
 - având în vedere raportul final al „Comisiei naționale a SUA însărcinate cu anchetarea deversării și forării în larg a petrolului pe platforma Deepwater Horizon exploatată de BP”,
 - având în vedere Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (Directiva privind habitatele) ⁽⁴⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, precum și cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și cel al Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0290/2011),
- A. întrucât articolul 194 din TFUE sprijină în mod deosebit dreptul unui stat membru de a stabili condițiile de exploatare a resurselor sale energetice ținând seama, în același timp, de principiul solidarității și de aspectele privind protecția mediului;
- B. întrucât articolul 191 din TFUE consfințește faptul că politica Uniunii în domeniul mediului trebuie să urmărească un nivel ridicat de protecție și se bazează pe principiile precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”;
- C. întrucât sursele autohtone de petrol și de gaze contribuie în mod semnificativ la satisfacerea nevoilor energetice actuale ale Europei și sunt esențiale în prezent pentru securitatea și diversitatea noastră energetică;

⁽¹⁾ JO L 394, 30.12.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0352.

⁽⁴⁾ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

Marți, 13 septembrie 2011

- D. întrucât activitatea offshore este în creștere în zonele adiacente teritoriului UE, care nu se supun prevederilor legislației UE, dar în care orice incident ar putea avea consecințe asupra teritoriului UE; întrucât multe dintre aceste zone sunt în prezent instabile politic,
- E. întrucât există deja un corp vast de legi și convenții internaționale care guvernează activitățile maritime, inclusiv apele europene;
- F. întrucât Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS) stabilește cadrul juridic în limitele căruia trebuie să se desfășoare activitățile pe mări și pe oceane, inclusiv delimitarea platformei continentale și a zonei economice exclusive (ZEE);
- G. întrucât trebuie să se garanteze, la cel mai ridicat nivel, siguranța și integritatea operațiunilor de explorare a petrolului și a gazelor și protecția cetățenilor Europei și a mediului înconjurător;
- H. întrucât efectele unui accident ar putea depăși granițele Uniunii, justificând, astfel, pregătirea în prealabil a unei capacități a UE de intervenție în caz de poluare, care să țină seama de accidentele survenite în afara apelor UE;
- I. întrucât deversarea de petrol de la platforma Deepwater Horizon a demonstrat ce consecințe devastatoare pentru oameni și mediu poate avea exploatarea petrolului în condiții extreme, precum și costurile economice enorme asociate cu un astfel de impact asupra mediului;
- J. întrucât unele recomandări ale „Comisiei naționale a SUA însărcinată cu anchetarea deversării și forării în larg a petrolului pe platforma Deepwater Horizon exploatată de BP” reflectă mai multe practici care predomină în unele părți ale UE de 20 de ani sau chiar mai mult;
- K. întrucât scurgerile de petrol provenite de la platforma Deepwater Horizon din Golful Mexic trebuie să determine UE să evalueze și, dacă este cazul, să-și revizuiască normele și legislația relevante în profunzime și în mod urgent, ținând seama de principiul precauției și al acțiunii preventive, cu privire la toate aspectele extracției și explorării offshore de petrol și de gaze naturale pe teritoriile sale, inclusiv transferul în condiții de siguranță prin conducte subacvatice situate pe/sub fundul mării; întrucât, în acest context, Parlamentul salută dorința Comisiei de a acoperi lacunele din legislația existentă a UE în regim de urgență;
- L. întrucât dezastrul din Golful Mexic a determinat acest sector industrial și autoritățile competente să creeze forumuri precum GIRG ⁽¹⁾ și OSPRAG ⁽²⁾ pentru a trage învățăminte din acest dezastru și întrucât multe dintre aceste inițiative au produs deja rezultate concrete;
- M. întrucât, în 2007, companiile naționale de petrol dețineau o pondere de 52 % din producția mondială de petrol și controlau 88 % din rezervele de petrol identificate și întrucât importanța lor în raport cu companiile petroliere internaționale crește dramatic;
- N. întrucât mecanismele diferite de reglementare din statele membre creează dificultăți serioase în ceea ce privește asigurarea, în mod constant, a integrității măsurilor de siguranță, impun o sarcină financiară suplimentară întreprinderilor și împiedică funcționarea adecvată a pieței interne;
- O. întrucât există dovezi care sugerează că separarea procesului de autorizare de evaluările de sănătate și siguranță poate duce la evitarea oricăror potențiale conflicte de interese sau confuzie legată de obiective;

⁽¹⁾ Grupul Mondial Industrial de Intervenție⁽²⁾ Grupul de intervenție pentru deversările de petrol

Marți, 13 septembrie 2011

- P. întrucât autoritățile naționale de reglementare trebuie să evalueze viabilitatea și capacitatea financiară înainte de a acorda autorizația și permisul final de forare, asigurându-se că există fonduri suficiente, inclusiv prin intermediul unei asigurări de răspundere civilă și prin fonduri comunale;
- Q. întrucât există deja diferite forumuri internaționale în cadrul cărora autoritățile de reglementare pot face schimb de bune practici, inclusiv NSOAF ⁽¹⁾;
- R. întrucât Comisia, în numele UE, este deja parte contractantă a OSPAR ⁽²⁾, o convenție regională privind protecția mediului marin al Atlanticului de nord-est;
- S. întrucât în prezent există mecanisme de raportare a incidentelor, printre acestea numărându-se și raportul anual al OSPAR cu privire la eliminări, deversări și emisii, precum și canale neprevăzute de regulamente care pot fi folosite pentru a disemina concluziile desprinse din acest tip de incidente, de exemplu, „buletinele de siguranță” ale NSOAF;
- T. întrucât numeroase acorduri existente, cum ar fi acordul OCES ⁽³⁾, stabilesc deja proceduri pentru intervențiile internaționale în cazul unor deversări de amploare internațională;
- U. întrucât Directiva privind echipamentele tehnice a UE se aplică în general echipamentelor utilizate în instalațiile offshore de petrol și gaz, dar domeniul său de aplicare nu include unitățile mobile de forare offshore și echipamentele utilizate de acestea;
- V. întrucât Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă oferă deja asistență tehnică Comisiei în scopul dezvoltării și punerii în aplicare a legislației UE în domeniul siguranței maritime și i s-au alocat sarcini operaționale în ceea ce privește intervenția în caz de poluare cu petrol, monitorizarea prin satelit și identificarea și reperarea navelor pe rază lungă;
- W. întrucât responsabilitatea curățării apelor în urma unei deversări de petrol și răspunderea juridică pentru pagubele produse se bazează pe articolul 191 din TFUE care stabilește principiul „poluatorul plătește”, aceste dispoziții reflectându-se și în legislația secundară precum Directiva privind răspunderea pentru mediul înconjurător (DRM) și Directiva privind deșeurile;
- X. întrucât pentru Marea Nordului există deja un sistem voluntar de despăgubire în cazul unei deversări de petrol;

Abordare legislativă

1. recunoaște faptul că eliberarea licențelor și a altor autorizații pentru prospectarea și exploatarea resurselor de hidrocarburi este de competența statului membru și că orice suspendare a activităților rămâne la latitudinea statului membru vizat; subliniază, totuși, că procedurile de autorizare trebuie să respecte anumite criterii comune la nivelul UE și indică faptul că statele membre ar trebui să aplice principiul precauției atunci când emit autorizații de explorare și exploatare a resurselor de hidrocarburi;

⁽¹⁾ Forumul autorităților offshore din Marea Nordului

⁽²⁾ Convenția OSPAR este actualul instrument juridic care reglementează cooperarea internațională în domeniul protejării mediului marin al Atlanticului de nord-est.

⁽³⁾ Serviciile offshore de cooperare de urgență (Offshore Cooperative Emergency Services) reunesc asociațiile naționale din Danemarca, Germania, Irlanda, Țările de Jos, Norvegia și Regatul Unit.

Marți, 13 septembrie 2011

2. insistă, prin urmare, asupra faptului că introducerea, la nivelul întregii UE, a unui moratoriu privind toate exploatarea petroliere marine noi în apele UE ar fi o reacție disproporționată față de nevoia de a stabili standarde înalte de siguranță în UE;
3. accentuează faptul că regimul legislativ și de reglementare al fiecărui stat membru trebuie să garanteze că toți operatorii prezintă un „dosar de siguranță” axat pe riscuri, specific fiecărui sit, care îi obligă pe aceștia să demonstreze autorităților naționale competente în domeniul sănătății, siguranței și mediului că toate riscurile specifice sitului și alte riscuri au fost evaluate și că pentru fiecare instalație în parte se aplică controale;
4. subliniază faptul că toate cadrele legislative și de reglementare ale statelor membre ar trebui să adopte un regim solid, aliniat la cele mai bune practici actuale, în care toate propunerile de forare sunt însoțite de un dosar de siguranță care trebuie să fie aprobat pentru a putea începe operațiunile, incluzând proceduri de verificare efectuate de terți independenți și revizui la intervale regulate și corespunzătoare efectuate de experți independenți; subliniază faptul că stabilirea unor „puncte-limită” înainte de forare va constitui o garanție suplimentară că toate riscurile au fost analizate și eliminate și că pentru fiecare instalație au fost efectuate revizui de către experți independenți la intervale corespunzătoare;
5. solicită ca toate dosarele de siguranță să devină documente dinamice și perfectibile, astfel încât modificările materiale, tehnice sau de echipamente să facă obiectul unei aprobări emise de autoritatea competentă și subliniază că toate dosarele de siguranță ar trebui să fie revizuite cel puțin o dată la cinci ani, inclusiv de autoritățile de reglementare independente; subliniază faptul că toate procedurile și echipamentele de la fața locului disponibile pentru a interveni în caz de erupție trebuie să fie incluse în dosarul de siguranță;
6. recunoaște faptul că există deja o rețea de regimuri și de cele mai bune practici și consideră că o singură lege europeană nouă riscă să destabilizeze rețeaua actuală de regimuri, îndepărtându-le de abordarea demonstrată a dosarului de siguranță și că subliniază faptul că noua legislație nu trebuie să urmărească dublarea sau subminarea celor mai bune practici deja existente;
7. sprijină dorința Comisiei de a ridica standardele minime din cadrul UE, în cooperare cu statele membre; consideră că preocupările privind siguranța și mediul ar trebui să fie integrate în toată legislația, iar cele mai înalte standarde de siguranță și de mediu aplicate în toate domeniile activităților petroliere și gaziere offshore; solicită intervenția unei terțe părți independente pentru a crește nivelul de coordonare în eventualitatea unui accident; recomandă ca EMSA să fie instituția desemnată să îndeplinească acest rol;
8. solicită extinderea domeniului de aplicare al Directivei privind evaluarea impactului asupra mediului (EIM) ⁽¹⁾ astfel încât acesta să includă toate fazele proiectelor offshore (cea de explorare și cea operațională) și solicită introducerea unor cerințe specifice referitoare la EIM în cazul activităților de forare în ape adânci, al pușurilor complexe sau în condiții de forare dificile și în cazul transferului de petrol/gaz prin conducte subacvatice situate pe/sub fundul mării; consideră, de asemenea, că Comisia ar trebui să se asigure că EIM pentru proiectele offshore aprobate de către autoritățile naționale includ și procedurile pe care operatorii trebuie să le urmeze pentru scoaterea din funcțiune; invită Comisia să reevalueze dispozițiile juridice privind EIM și să se asigure că acestea prevăd faptul că procedurile de evaluare a impactului asupra mediului trebuie încredințate unor experți care sunt independenți față de clienți;
9. invită Comisia să examineze actualul cadru de reglementare privind scoaterea din funcțiune a infrastructurii de foraj existente și să clarifice, dacă este necesar, prin intermediul unor dispoziții legislative, responsabilitatea operatorilor pentru a asigura scoaterea din funcțiune în siguranță și răspunderea pentru orice prejudicii cauzate mediului în cadrul operațiunilor de scoatere din funcțiune sau de către o stație de foraj după ce aceasta a fost scoasă din funcțiune;

⁽¹⁾ Directiva 85/337/CEE (astfel cum a fost modificată).

Marți, 13 septembrie 2011

10. solicită Comisiei să ia în considerare extinderea principiilor sănătoase prevăzute de legislația acesteia privind controlul riscului de accidente majore onshore (SEVESO II ⁽¹⁾ și III ⁽²⁾) la legislația privind activitățile petroliere și gaziere offshore; între timp, și în cazul în care Comisia nu propune o nouă legislație specifică, solicită Comisiei să-și reexamineze propunerea referitoare la SEVESO III pentru a-i extinde domeniul de aplicare la platformele petroliere și la conductele subacvatice situate pe/sub fundul mării, precum și la toate fazele de explorare a câmpurilor petrolifere și de gaze naturale până la dezafectarea puțurilor; salută expunerea de motive a Comisiei cu privire la revizuirea Directivei SEVESO II, în care aceasta afirmă că va proceda la o evaluare a modului cel mai adecvat de consolidare a legislației privind mediul;

11. ia act de faptul că activitățile petroliere și gaziere offshore sunt excluse din prevederile-cheie ale Directivei privind emisiile industriale ⁽³⁾; sugerează Comisiei să adauge în anexa I punctul 1.5 „activități petroliere și gaziere offshore” în cadrul primei revizuii a domeniului de aplicare, care trebuie efectuată până la 31 decembrie 2011, și sugerează ca Biroul european IPPC să definească cele mai bune practici disponibile pentru activitățile petroliere și gaziere offshore;

12. salută intenția Comisiei de a reexamina Directiva 92/91/CEE și solicită o abordare bazată pe standarde comune, pentru a evita diferențele de tratament în cadrul aceleiași întreprinderi, în funcție de locul de desfășurare a activității sale; pe lângă aceasta, solicită o normă transparentă, eficientă și consecventă care să se aplice tuturor angajaților care lucrează în sectorul offshore și o evaluare atât a eficacității legislației actuale, cât și a posibilităților de a armoniza și mai mult legislația;

13. invită Uniunea Europeană să promoveze aplicarea orientărilor Organizației Internaționale a Muncii privind siguranța la locul de muncă și sistemele de management al sănătății (ILO-OSH 2001) în industria petrolului și a gazelor;

14. avertizează, totuși, că eficiența legislației depinde în cele din urmă de cât de bine este implementată aceasta de către autoritățile și organismele naționale și europene însărcinate cu aplicarea, gestionarea și implementarea legislației relevante; consideră că Comisia ar trebui să aibă un rol activ și să se asigure că autoritățile statelor membre respectă această legislație;

15. subliniază că unele state membre dețin deja mecanisme excelente de securitate în comparație cu nivelul internațional și european;

16. subliniază importanța unor inspecții periodice, variate și riguroase efectuate de specialiști independenți instruiți, familiarizați cu condițiile locale; consideră că regimurile de inspecție ale unui operator trebuie, de asemenea, să fie supuse verificării de către o parte terță; sprijină eforturile depuse deja de unele state membre pentru a spori numărul inspecțiilor riguroase; subliniază importanța independenței autorităților naționale și a transparenței în abordarea posibilelor conflicte de interes între inspectori și viitori posibili angajatori;

17. observă că resursele sunt limitate atunci când este nevoie de inspectori cu experiență și solicită investiții suplimentare în dezvoltarea unei rețele de inspecție mai specializate în statele membre; invită Comisia să analizeze modalități prin care statele membre pot fi ajutate să își creeze propriile inspectorate;

⁽¹⁾ Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase (JO L 10, 14.1.1997, p. 13).

⁽²⁾ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase (COM(2010)0781).

⁽³⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

Marți, 13 septembrie 2011

18. subliniază necesitatea unor sisteme care să asigure verificări temeinice din partea organelor de inspecție, cu metode inovatoare precum audituri specifice privind timpul de lucru sau operațiunile de salvare și să ofere posibilitatea aplicării de sancțiuni în cazul încălcării normelor privind sănătatea și siguranța lucrătorilor;

19. observă că sistemele de inspecție ale unui operator trebuie supuse verificării de către terți, la fel și inspecțiile la nivelul UE și că auditarea navelor trebuie extinsă la platformele petroliere și gaziere offshore;

20. recunoaște faptul că, în cadrul unor operațiuni de mai mică amploare, se pot realiza economii de scară importante dacă statele membre folosesc în comun inspectoratele;

21. subliniază faptul că orice potențială extindere a legislației UE în materie de produse la echipamentele de pe instalațiile offshore ar trebui să recunoască faptul că, din cauza ritmului accelerat al progresului tehnologic, specificațiile tehnice deosebit de detaliate ar putea să devină rapid superflue;

22. este preocupat de faptul că „controlul controlorilor” de la nivel UE nu va aduce suficientă valoare adăugată pentru a justifica cheltuirea resurselor de reglementare limitate ale autorităților naționale competente; în același timp, recunoaște potențialul reprezentat de experiența semnificativă a EMSA în acțiuni de prevenire, monitorizare și detectare a accidentelor petroliere, și necesitatea coordonării schimbului de bune practici și a resurselor pentru intervenții la nivelul întregii UE; invită Comisia să analizeze dacă un organism european de reglementare pentru operațiunile offshore, care reunește autoritățile naționale de reglementare după modelul BEREC în domeniul telecomunicațiilor, ar putea să aducă valoare adăugată și să consolideze adoptarea și aplicarea efectivă a celor mai înalte standarde în UE;

Prevenire, schimb de informații și bune practici

23. subliniază importanța inițiativelor regionale ca prim nivel pentru acțiuni multilaterale și consideră că ar trebui instituite forumuri similare NSOAF din Marea Nordului pentru statele membre din jurul Mărilor Mediterană, Baltică și Neagră pentru a supraveghea adoptarea și aplicarea de standarde minime; în acest sens, salută inițiativa Comisiei de a înființa Forumul Autorităților Offshore din Marea Mediterană (MOAF) și încurajează participarea țărilor din afara UE; consideră că standardele și normele adoptate de Uniunea Europeană ar trebui să țină cont de considerentele de mediu referitoare la explorarea hidrocarburilor în zonele din afara UE;

24. recunoaște varietatea de condiții din diferitele regiuni maritime, dar consideră că ar trebui să existe o coordonare între forumuri în ceea ce privește inițiativele regionale, după caz, pentru a asigura aplicarea celor mai bune practici la nivelul UE; subliniază faptul că Comisia ar trebui să aibă un rol activ în cadrul acestor forumuri;

25. salută inițiativa Comisiei de a organiza reuniuni comune UE/NSOAF ca oportunitate de a face schimb de bune practici în întreaga UE; subliniază faptul că aceste reuniuni ar trebui să fie tratate cu considerație de participanți;

26. salută decizia Asociației Internaționale a Producătorilor de Petrol și Gaze de a înființa Grupul Mondial Industrial de Intervenție (GIRG) în urma dezastrului din Golful Mexic; îndeamnă acest grup să lucreze în mod transparent atunci când furnizează informații și colaborează cu autoritățile;

27. subliniază beneficiile pentru siguranță ale programelor de participare a forței de muncă; promovează legăturile puternice și inițiativele comune între industrie, lucrători și autoritățile naționale competente din domeniile sănătății, siguranței și protecției mediului;

Marți, 13 septembrie 2011

28. subliniază că sectorul activităților petroliere și gaziere offshore prezintă un risc foarte ridicat pentru sănătatea și siguranța lucrătorilor ca urmare a condițiilor de mediu uneori extreme, a timpului de lucru în ture de 12 ore și a izolării, și recunoaște că aceste condiții de lucru specifice, în special stresul psihologic, sunt reglementate și trebuie să fie reglementate în continuare pentru a reduce erorile umane și pentru a proteja lucrătorii; recomandă, prin urmare, ca lucrătorii să beneficieze de o asigurare pe măsura riscurilor cu care se confruntă;

29. remarcă necesitatea dezvoltării unei culturi preventive a sănătății și siguranței prin implicarea întreprinderilor și sindicatelor și participarea activă a lucrătorilor, în special prin consultarea acestora și implicarea lor în elaborarea și aplicarea procedurilor de securitate, precum și prin informarea lor cu privire la riscurile potențiale; subliniază importanța testării și monitorizării acestor proceduri pe tot parcursul lanțului de comandă, astfel încât să se asigure că organele superioare de conducere sunt instruite și răspunzătoare în caz de accidente sau defecțiuni care pot compromite siguranța;

30. invită sectorul industrial să creeze o adevărată cultură a siguranței în organizațiile sale, indiferent dacă acestea sunt offshore sau într-un mediu de birou; prin urmare, susține programe de formare regulate pentru toți angajații, permanenți sau contractuali, și toți angajatorii;

31. solicită Comisiei să examineze posibilitatea de a stabili standarde și sisteme de siguranță stricte comune pentru a contracara și limita amenințările, cu scopul de a minimiza riscurile și, atunci când este necesar, de a permite o reacție rapidă și eficientă; solicită, de asemenea, ca în statele membre UE să se stabilească cerințe în domeniul formării profesionale pentru lucrători, inclusiv pentru contractanții și subcontractanții implicați în activități cu risc ridicat, și să se armonizeze aceste cerințe pentru a asigura o implementare coerentă în toate apele europene; solicită Comisiei să se angajeze în mod activ împreună cu partenerii internaționali în examinarea posibilității de a lansa o inițiativă la nivel mondial pentru întocmirea normelor privind sănătatea și siguranța lucrătorilor și actualizarea periodică a acestora în acord cu ultimele evoluții ale tehnologiei;

32. invită statele membre să permită numai formarea internă sau externă certificată;

33. salută programele de schimburi internaționale destinate personalului autorităților naționale competente și solicită Comisiei și statelor membre să propună inițiative pentru a le încuraja;

34. solicită stabilirea unor criterii stricte în materie de siguranță, protecția sănătății și formare profesională pentru subcontractanți, care trebuie să aibă competențele necesare pentru a executa lucrări de întreținere și construcție în domeniul lor de responsabilitate; solicită ca lucrătorii, inclusiv contractanții și subcontractanții și organizațiile lucrătorilor, să fie informați cu privire la toate riscurile pe care le presupune munca înainte ca aceasta să fie realizată efectiv;

35. subliniază că angajații din lanțul de prelucrare offshore sau terestru sunt, de asemenea, expuși unor pericole extrem de ridicate pentru sănătate și siguranță; solicită statelor membre să îi includă pe acești angajați în cadrul activităților de reglementare;

36. solicită acordarea de asistență medicală de urmărire specifică și periodică lucrătorilor care își desfășoară activitatea în cadrul sectorului offshore de petrol și gaze; recomandă efectuarea unor analize medicale privind sănătatea fizică și psihică a lucrătorilor cel puțin o dată la un an;

37. solicită aprobarea unui mecanism de evaluare a riscurilor cu care se confruntă lucrătorii și luarea în considerare a acestei evaluări în calcularea remunerației lucrătorului.

Marți, 13 septembrie 2011

38. invită sectorul industrial să respecte cele mai bune practici cu privire la responsabilități pentru siguranță; angajatorii ar trebui să poată alege un responsabil pentru siguranță care să se implice în probleme legate de siguranță la toate nivelurile procesului decizional; consideră, de asemenea, că angajații ar trebui să poată declara probleme sau riscuri legate de securitate în mod anonim, asigurându-li-se protecție împotriva hărțuirii;

39. se pronunță pentru intensificarea eforturilor de a împărtăși cele mai bune practici referitoare la reglementare, standarde și proceduri, precum și la raportarea și gestionarea incidentelor, inclusiv avize științifice, regimuri de siguranță operațională și protecție a mediului, gestionarea riscurilor, proceduri de intervenție etc.;

40. recunoaște faptul că informația se împărtășește deja, fie prin grupuri de reglementare, fie prin parteneriate comerciale și asociații în participațiune; consideră că siguranța este un bun comun;

41. solicită autorităților naționale competente să colecteze, să partajeze și să publice informațiile din rapoartele referitoare la incidente – în conformitate cu informațiile sensibile din punct de vedere comercial – astfel încât să se poată trage învățăminte; recunoaște că o consolidare și o supracoordinare a actualelor practici și raportări în materie de incidente ar putea contribui la garantarea transparenței și a coerenței la nivelul UE; aceste informații ar trebui împărtășite cât mai rapid posibil după producerea unui incident și ar trebui să includă, printre altele, incidente în care este implicat personalul, defecțiuni ale echipamentelor, deversări de hidrocarburi și alte incidente relevante; salută inițiativele internaționale, inclusiv grupul de lucru al G20, care sprijină la nivel mondial diseminarea de cunoștințe cu privire la incidente și la orice măsuri de remediere necesare;

42. consideră că Comisia ar trebui să evalueze eficacitatea diferitelor canale de informare disponibile, nevoia de sistematizare și/sau necesitatea instituirii de noi regimuri internaționale, luând în considerare în mod adecvat sarcina administrativă aferentă;

Acordarea licenței și permisul de foraj

43. observă diferența dintre acordarea licenței și a permisului de foraj și că titularul licenței poate să nu fie organizația de foraj; consideră că ar trebui să existe puncte limită stabilite după acordarea licenței și înainte de foraj;

44. recomandă ca acordarea licenței și funcțiile în materie de sănătate și siguranță să fie separate în toate statele membre; consideră că ar trebui să existe o colaborare între Comisie și statele membre cu scopul de a stabili criterii comune, transparente și obiective de acordare a licenței, asigurându-se astfel că acordarea licenței și aspectele legate de sănătate și siguranță sunt separate, pentru a reduce riscul unui conflict de interese;

45. observă că un număr important de instalații din apele UE se învechesc; salută încercările de a îmbunătăți integritatea bunurilor aflate pe platformele existente;

46. consideră că, în cadrul procedurii de autorizare și pe parcursul întregii perioade operaționale, precum și în toate fazele proiectelor offshore (de explorare, operațională și de scoatere din funcțiune), operatorii din domeniul petrolier și gazier trebuie să aibă obligația de a demonstra că au o capacitate financiară suficientă pentru a asigura remedierea daunelor de mediu provocate de activitățile specifice pe care le desfășoară, inclusiv cele produse de incidente cu impact ridicat și cu o probabilitate scăzută – fie prin sisteme de garanții mutuale sectoriale obligatorii, fie prin asigurări obligatorii sau un sistem mixt care să garanteze securitatea financiară;

Marti, 13 septembrie 2011

Planurile pentru situații neprevăzute

47. susține utilizarea de planuri pentru situații neprevăzute specifice siturilor care să identifice riscurile, să evalueze potențialele surse de poluare și să realizeze și să proiecteze o strategie de răspuns, și să elaboreze planuri de foraj pentru eventualele puțuri de descărcare; recomandă ca operatorilor care obțin o licență să li se solicite, ca o condiție de obținere a **permisului de forare**, să facă o evaluare a impactului asupra mediului și să își depună planurile pentru situații neprevăzute cu cel puțin două luni înainte de începerea operațiunilor; în cazul puțurilor complexe sau al condițiilor de foraj potrivnice, planul pentru situații de criză ar trebui evaluat, consultat și aprobat în același timp cu celelalte procese de aprobare cu rol de reglementare (legate de impactul asupra mediului sau de proiectarea puțului, de exemplu). în toate cazurile, operațiunile nu trebuie să înceapă înainte de aprobarea unui plan pentru situații de criză de către statul membru în care se vor desfășura aceste lucrări; susține că planurile pentru situații de criză ar trebui publicate de către autoritatea națională competentă, luând în considerare în mod adecvat protecția datelor;

48. solicită statelor membre să proiecteze, să modifice sau să actualizeze planurile pentru situații de criză, care să detalieze canalele și mecanismele de comandă pentru mobilizarea fondurilor naționale și a resurselor industriale în eventualitatea unei scurgeri; invită statele membre să colaboreze între ele și cu țările vecine ale UE la elaborarea unor planuri regionale de criză; solicită transmiterea acestor planuri către EMSA;

49. constată că evenimentele recente au scos în evidență riscurile pe care activitățile offshore de explorare și producție a petrolului și gazelor le reprezintă pentru transportul maritim și mediul marin; consideră că utilizarea capacităților de intervenție ale EMSA ar trebui să fie extinsă în mod explicit pentru a include acțiunile de prevenire și intervenție în caz de poluare generate de astfel de activități;

50. sugerează ca inventarele EMSA privind resursele afectate intervențiilor să includă toate resursele industriale și publice relevante, astfel încât EMSA să fie în măsură să asigure un rol de coordonare în cazul unui accident de ampolare;

51. sugerează faptul că echipamentele disponibile pentru limitarea potențialelor deversări ar trebui să constituie o parte esențială a planurilor de criză și că aceste echipamente ar trebui să fie amplasate în apropierea instalațiilor pentru a putea fi utilizate rapid în cazul unui accident grav;

52. îndeamnă companiile să aloce în continuare fonduri pentru activitățile de cercetare și dezvoltare a unor tehnologii noi de prevenire și remediere în caz de accident; subliniază faptul că, înainte de a fi introduse în planurile de criză aprobate, toate tehnologiile de intervenție în caz de dezastru ar trebui să fie supuse unei testări, evaluări și autorizări independente;

53. consideră că este esențial să se desfășoare activități științifice de cercetare specifice și inovatoare, pentru a permite utilizarea de sisteme automate de monitorizare a exploatărilor puțurilor de foraj și de întrerupere a activității acestora, și prin urmare, pentru a crește fiabilitatea lucrărilor de foraj și exploatare și a sistemelor de protecție împotriva incendiilor în condiții meteorologice extreme;

54. recomandă controlul strict, testarea și evaluarea continuă a impactului asupra mediului al agenților de dispersie (precum și a planurilor de intervenție în caz de urgență care presupun utilizarea unor agenți chimici de dispersie), atât pentru a asigura caracterul lor adecvat în cazul unei scurgeri, cât și pentru a evita implicațiile utilizării lor la nivelul sănătății publice și al mediului; solicită Comisiei să asigure cercetări mai detaliate ale impactului unor astfel de produse chimice prin intermediul programelor de cercetare ale UE, dacă este necesar;

Intervențiile în caz de catastrofe

55. recunoaște faptul că industria poartă răspunderea principală a intervențiilor în caz de catastrofe. salută inițiativele comune ale industriei de a dezvolta, mobiliza și utiliza resursele pentru a combate scurgerile de petrol; subliniază faptul că sectorul public are un rol important în reglementarea, siguranța și coordonarea unei intervenții în caz de dezastru;

Marți, 13 septembrie 2011

56. recomandă să se acorde mai multă atenție formării sistematice, în special în ceea ce privește folosirea în practică a echipamentelor de intervenție în caz de dezastru;
57. solicită statelor membre și Comisiei să se asigure că regimul de autorizare include instrumente financiare de securitate adecvate astfel încât în caz de incidente majore să poată fi mobilizate urgent sursele financiare necesare acoperirii daunelor economice, sociale și de mediu cauzate de o scurgere de petrol sau gaze;
58. salută eforturile Comisiei de a extinde domeniul de aplicare a mandatului Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă pentru a include nu numai vasele, ci și instalațiile offshore;
59. observă că utilizarea expertizei și a resurselor EMSA va fi stabilită de regulamentul EMSA revizuit, dar că ar trebui să fie extinsă în mod explicit pentru a include acțiunile de intervenție în caz de poluare generată de explorarea rezervelor de petrol și gaz și ar trebui să fie disponibilă în întreaga UE și în țările învecinate, dacă este necesar;
60. consideră că instrumentele de intervenție și monitorizare dezvoltate la nivelul UE, respectiv Rețeaua de vase stand-by ale EMSA mobilizate în caz de scurgeri de petrol și CleanSeaNet (CSN) pentru monitorizarea și detectarea deversărilor de petrol, pot fi utilizate în caz de incidente/accidente la instalațiile offshore;
61. recomandă folosirea serviciului CleanSeaNet Service al EMSA pentru a monitoriza platformele petroliere și deversările ilegale de pe vase; recunoaște faptul că 50 % din imaginile furnizate în prezent către CleanSeaNet pot fi folosite pentru a monitoriza platformele petroliere;
62. recomandă, așadar, utilizarea Rețelei de vase stand-by ale EMSA mobilizate în caz de scurgeri de petrol (SOSRV) după revizuirea următoarelor puncte:
- (a) nu toate vasele pot funcționa în atmosfere cu punctul de aprindere mai mic de 60°;
 - (b) contractele trebuie să fie îmbunătățite astfel încât să permită operațiuni de recuperare a petrolului cu o durată mai mare;
 - (c) lacunele din actuala rețea trebuie să fie acoperite;
 - (d) trebuie analizate noi tehnici, de exemplu, lucrul cu plase pentru petrol;
63. repetă apelul său adresat Comisiei de a face propuneri cât mai curând posibil pentru a crea o forță UE de protecție civilă, bazată pe mecanismul de protecție civilă al Uniunii, și, împreună cu statele membre, de a elabora un plan de acțiune europeană, integrând mecanisme specifice care să permită UE să facă față poluărilor masive provocate de instalațiile petroliere offshore, inclusiv conductele subacvatice de petrol/gaz situate pe/sub fundul mării;
64. recunoaște contribuția MIC ⁽¹⁾ la completarea mecanismelor de intervenție în caz de urgență ale statelor membre și ale industriei;
65. sprijină serviciile inovatoare orientate către sectorul maritim; salută discuțiile dintre Comisie și statele membre cu privire la o nouă inițiativă e-maritimă care să continue proiectul SafeSeaNet, considerând că aceasta ar putea să ofere industriei offshore de petrol și gaze beneficii suplimentare în ceea ce privește siguranța;

⁽¹⁾ Centrul de Monitorizare și de informare, operat de Comisie.

Marți, 13 septembrie 2011

66. subliniază faptul că toate regiunile maritime trebuie să aibă mereu acces la echipamente disponibile suficiente pe care să le folosească în caz de deversări de ampolare, conform celui mai grav scenariu posibil pentru o zonă maritimă specifică, nu numai în apele UE;

67. invită Comisia să se asigure că o gestionare mai bună a datelor privind mediul marin, propusă în cadrul Comunicării intitulate „Cunoașterea mediului marin 2020”⁽¹⁾, și al Propunerii de regulament de instituire a unui program de susținere a continuării dezvoltării unei politici maritime integrate⁽²⁾, ia în considerare necesitatea de a garanta monitorizarea corespunzătoare a amenințărilor de poluare în vederea determinării măsurilor adecvate în timp util;

68. solicită Comisiei să elaboreze o propunere prin care să se prevadă ca cunoștințele științifice obținute de operatorii offshore care lucrează sub licență publică să fie puse la dispoziția autorităților competente pe baza unor standarde și protocoale elaborate în contextul inițiativei „Cunoașterea mediului marin 2020”, în vederea facilitării controlului public și a unei mai bune înțelegeri a mediului marin;

Răspundere

69. îndeamnă statele membre ca, atunci când iau în considerare mecanismele de garantare financiară, inclusiv necesitatea asigurării de răspundere civilă, să fie atente să calculeze condițiile financiare de asigurare pe baza riscului real reprezentat de dificultățile din timpul forajelor și a exploatarei, astfel încât prețurile impuse să nu scoată de pe piață operatorii mici sau mijlocii, asigurând, totodată menținerea răspunderii civile;

70. subliniază că, în timp ce, în principiu, garanțiile financiare pot fi furnizate prin asigurări sau mutualizare în cadrul sectorului, este important să se asigure că operatorii fac dovada unor garanții suficiente pentru acoperirea costului integral al curățării și despăgubirii în caz de dezastre majore și că riscurile și datoriile nu sunt externalizate unor companii mai mici, în cazul cărora probabilitatea de a declara faliment în caz de accident este mai mare; solicită ca regimurile comune să fie stabilite în așa fel încât să fie menținute stimulentele pentru evitarea riscurilor și sprijină aplicarea celor mai înalte standarde de siguranță posibile în operațiunile individuale;

71. recunoaște meritul fondurilor comunale precum OPOL în Marea Nordului și solicită înființarea unor astfel de fonduri în fiecare zonă maritimă a UE; solicită obligativitatea calității de membru pentru operatori și asigurarea certitudinii juridice, astfel încât să se creeze un mecanism cu rol de plasă de siguranță proiectat să reasigure statele membre, sectorul maritim, în special pescarii, și contribuabilii;

72. subliniază faptul că, dat fiind caracterul voluntar al unor sisteme precum OPOL, controlul juridic al acestora este limitat și consideră că aceste fonduri ar putea fi consolidate prin impunerea obligativității lor pentru autorizare;

73. subliniază că contribuțiile ar trebui să se bazeze atât pe nivelul de risc de la situl în cauză, cât și pe planurile pentru situații de criză, și să fie în conformitate cu acestea;

74. consideră că domeniul de aplicare a Directivei privind răspunderea pentru mediu înconjurător⁽³⁾ ar trebui să fie extins astfel încât principiul „poluatorul plătește” și o responsabilitate strictă să se aplice în cazul tuturor daunelor aduse apelor și biodiversității marine, astfel încât companiile petroliere să poată fi trase la răspundere pentru orice daune pe care le aduc mediului și să își poată asuma responsabilitatea deplină;

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei intitulată „Cunoașterea mediului marin 2020”, date și observații privind mediul marin pentru o creștere inteligentă și durabilă (COM (2010)0461).

⁽²⁾ COM(2010)0494.

⁽³⁾ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

Marți, 13 septembrie 2011

75. solicită revizuirea Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător astfel încât domeniul său de aplicare să fie extins la toate apele maritime ale UE, în conformitate cu Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin ⁽¹⁾;

76. solicită Comisiei ca, în cadrul Directivei privind răspunderea pentru mediul înconjurător, să reducă pragurile privind daunele și să pună în aplicare un regim strict de stabilire a responsabilității pentru toate daunele aduse apelor și biodiversității marine;

77. consideră că Comisia ar trebui să verifice dacă, în cadrul răspunderii pentru mediul înconjurător, se poate institui un fond de compensare pentru catastrofele petroliere, care să cuprindă dispoziții obligatorii privind securitatea financiară;

78. recomandă ca statele membre să ia în considerare adoptarea și consolidarea mijloacelor de descurajare a neglijenței și nerespectării normelor, precum amenzi, retragerea licențelor și răspunderea penală pentru angajați; subliniază totuși că un sistem de acest gen a existat în SUA înainte de scurgerea de la Deepwater Horizon;

79. subliniază faptul că părțile responsabile din punct de vedere financiar ar trebui să fie stabilite fără ambiguitate anterior efectuării forărilor;

Relații cu țările terțe

80. îndeamnă industria să aplice în mod uniform cele mai înalte standarde de mediu și de siguranță sau echivalentul acestora indiferent de locul în lume în care își desfășoară operațiunile; este conștient de aspectele legate de posibilitatea de a mandata companiile stabilite în UE să opereze la nivel mondial în conformitate cu standardele UE, dar invită Comisia să analizeze mecanismele care ar putea garanta că companiile stabilite în UE operează la nivel mondial conform cel puțin standardelor de siguranță ale UE; consideră că și răspunderea corporatistă ar trebui să fie un factor-cheie în acest domeniu și că sistemele de autorizare din statele membre ar putea să ia în considerare, la eliberarea licențelor, incidentele internaționale în care sunt implicate companiile, cu condiția ca aceste incidente să fie însoțite de analize detaliate; invită Comisia să promoveze folosirea acestor standarde ridicate alături de parteneri mondiali;

81. îndeamnă Comisia și statele membre să contribuie în continuare la inițiativele offshore în cadrul G20, ținând seama în același timp de Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării (UNCLOS);

82. menționează importanța legislației existente inițiată de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu prin Convenția OSPAR și Convențiile de la Barcelona și Helsinki, dar recunoaște că dreptul internațional actual nu conține un cadru complet sau coerent pentru standarde de siguranță și de mediu pentru activități de forare offshore și că poate fi dificil de pus în aplicare;

83. subliniază importanța punerii pe deplin în aplicare a Protocolului din 1994 privind activitățile „offshore” în Marea Mediterană, încă neratificat, care vizează protecția împotriva poluării rezultate din activitățile de explorare și exploatare;

84. îndeamnă Comisia să se asocieze în mod activ cu alte state învecinate cu regiunile maritime ale UE astfel încât cadrele de reglementare și de supraveghere să ofere niveluri de siguranță la fel de ridicate;

⁽¹⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

Marți, 13 septembrie 2011

85. invită UE să colaboreze cu țările relevante din afara UE, inclusiv cu organizațiile lucrătorilor și ale patronatelor, ai căror resortisanți efectuează servicii în industria offshore europeană a petrolului și gazelor, pentru a se asigura că societățile cu sediul în afara UE, dar care operează în apele UE, se supun condițiilor de muncă din UE și legislației din domeniul SSM;

86. invită Comisia să inițieze o dezbatere cu privire la reglementările în domeniul responsabilității pentru daunele aduse mediului și al garanțiilor financiare, care să includă, de asemenea, țările terțe;

87. îndeamnă Comisia să colaboreze cu parteneri și vecini pentru a obține un regim special pentru orice operațiuni din Oceanul Arctic, ținând seama de aspecte legate de sustenabilitatea și necesitatea activităților offshore într-un mediu unic, atât de vulnerabil;

88. susține încheierea de parteneriate internaționale bilaterale prin intermediul planurilor de acțiune ale politicii europene de vecinătate care, printre altele, încurajează țările terțe să adopte standarde înalte de siguranță; încurajează țările care încă nu au activat pe deplin PEV să facă acest lucru;

89. sprijină sistemele promovate de industrie care vizează transferul de expertiză, în special către țările care au cadre de reglementare mai puțin dezvoltate;

*

* *

90. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.

Spiritul întreprinzător al femeilor în întreprinderile mici și mijlocii

P7_TA(2011)0367

Rezoluția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la spiritul întreprinzător al femeilor în întreprinderile mici și mijlocii (2010/2275(INI))

(2013/C 51 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare) ⁽¹⁾,
- având în vedere Raportul Comisiei din 3 octombrie 2008 intitulat „Punerea în aplicare a obiectivelor de la Barcelona privind structurile de îngrijire a copiilor de vârstă preșcolară” (COM(2008)0638),
- având în vedere Raportul din 25 iulie 2008 al Comisiei intitulat „Promovarea femeilor inovatoare și a spiritului întreprinzător în rândul femeilor”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 iunie 2008 intitulată „Gândiți mai întâi la scară mică: Un „Small Business Act” pentru Europa” (COM(2008)0394).
- având în vedere Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE ⁽²⁾ a Consiliului,

⁽¹⁾ JO L 214, 9.8.2008, p. 3.

⁽²⁾ JO L 180, 15.7.2010, p. 1.

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere Decizia 2010/707/UE a Consiliului din 21 octombrie 2010 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽¹⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 martie 2009 referitoare la „Small Business Act” ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 30 noiembrie 2006 intitulată „E timpul să accelerăm - Crearea unei Europe a spiritului antreprenorial și a creșterii” ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 octombrie 2002 privind rapoartele Comisiei către Consiliul European: Inițiativa pentru creștere și ocuparea forței de muncă - măsuri privind asistența financiară pentru întreprinderi mici și mijlocii inovatoare și creatoare de locuri de muncă ⁽⁵⁾,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0207/2011),
- A. întrucât este important să se recunoască faptul că repartizarea între femei și bărbați a responsabilităților familiale și casnice, îndeosebi prin recurgerea, într-o mai mare măsură, la concediul parental și de paternitate, este esențială pentru înregistrarea de progrese în vederea realizării egalității de gen și, prin urmare, este necesară asigurarea unui echilibru între viața profesională și viața de familie care să poată ajuta femeile să își înființeze propriile întreprinderi pentru a-și asigura independența financiară și independența la lucru;
- B. întrucât, comparativ cu activitățile salariate, statutul de liber-profesionist oferă, în general, o mai mare flexibilitate în ceea ce privește programul de lucru, numărul de ore lucrate și locul de muncă și oferă posibilități persoanelor care urmăresc să combine activitățile profesionale cu cele consacrate îngrijirii altor persoane sau de alt tip, precum și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă adaptat;
- C. întrucât categoria microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și a celor mijlocii (IMM-uri) este constituită din întreprinderi care au cel mult 250 de angajați, o cifră de afaceri anuală de cel mult 50 milioane EUR și un bilanț anual total de cel mult 43 de milioane EUR;
- D. întrucât 99 % din întreprinderile nou înființate sunt microîntreprinderi sau întreprinderi mici și o treime din acestea sunt înființate de persoane șomere și întrucât microîntreprinderile care angajează mai puțin de 10 persoane reprezintă 91 % din întreprinderile europene;
- E. întrucât Comunicarea Comisiei intitulată „Plan de acțiune: programul european în favoarea spiritului întreprinzător” (COM(2004)0070) atrage atenția asupra necesității îmbunătățirii sistemelor de securitate socială, întrucât Comisia preconizează să prezinte o comunicare privind legea întreprinderilor mici la începutul anului 2011 și întrucât ar trebui reliefat faptul că îndeosebi femeile întreprinzătoare au nevoie de prestații de securitate socială mai bune;
- F. întrucât femeile riscă să întâmpine obstacole pe planul accesului la sprijinul informațional și al instrumentelor și serviciilor informaționale și financiare, obstacole de natură să îngreuneze posibilitățile acestora de a-și extinde activitățile de afaceri și de a participa la procedurile de licitație lansate de administrația centrală și locală;

⁽¹⁾ JO L 308, 24.11.2010, p. 46.

⁽²⁾ JO L 160, 30.6.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 48.

⁽⁴⁾ JO C 316 E, 22.12.2006, p. 378.

⁽⁵⁾ JO C 279 E, 20.11.2003, p. 78.

Marți, 13 septembrie 2011

- G. întrucât, potrivit terminologiei Comisiei Europene, activitățile pseudo-independente se referă la un pseudo-statut de liber-profesionist, la originea căruia se află o clasificare inadecvată a statutului ocupațional având drept scop eludarea protecției sociale și privarea lucrătorilor în cauză de drepturile fundamentale prevăzute de dreptul muncii, modalități prin care pot fi reduse costurile legate de forța de muncă; întrucât lucrătorii în cauză rămân dependenți din punct de vedere economic;
- H. întrucât persoanele întreprinzătoare sunt acele persoane (proprietari de întreprinderi) care doresc să genereze valoare, prin crearea sau extinderea unei activități economice, identificând și exploatând noi produse, procese sau piețe ⁽¹⁾,
- I. întrucât o femeie întreprinzătoare poate fi definită ca o femeie care a creat o întreprindere în care deține majoritatea și care este interesată în mod activ de procesul decizional, asumarea riscurilor și gestionarea de zi cu zi;
- J. întrucât numeroase întreprinderi, în principal cele conduse de femei, au fost înființate în zone care fac parte din regiunile prevăzute în cadrul Obiectivului 1, care-și vor pierde în curând statutul de regiuni defavorizate în favoarea țărilor care au aderat recent la Uniunea Europeană;
- K. întrucât pe teritoriul celei mai mari părți a regiunilor care nu vor mai beneficia de ajutoare se află zone rurale care nu cunosc, încă, un nivel adecvat de dezvoltare, în timp ce regiunile noilor state membre deseori nu dispun de resursele culturale, sociale și organizaționale care să le permită să utilizeze la un nivel optim finanțările europene;
- L. întrucât există discrepanțe între statele membre în ceea ce privește numărul de femei întreprinzătoare; întrucât, comparativ, cu bărbații, femeile tind într-o măsură mai mică să considere antreprenoriatul drept o opțiune viabilă pe planul carierei și întrucât, în pofida creșterii numărului de femei întreprinzătoare care conduc IMM-uri, înregistrată în UE, doar 1 din 10 femei sunt întreprinzătoare, față de 1 din 4 bărbați; întrucât femeile reprezintă aproximativ 60 % din numărul total al absolvenților de studii universitare, dar, pe piața muncii, acestea sunt insuficient reprezentate în rândul lucrătorilor cu normă întreagă, îndeosebi în domeniul antreprenorial; întrucât este esențial să se prevadă stimulente și mijloacele necesare pentru a le permite femeilor să inițieze proiecte antreprenoriale, astfel încât să se reducă inegalitățile existente între femei și bărbați;
- M. întrucât, în Statele Unite, Legea privind întreprinderile aflate în proprietatea femeilor (adoptată în 1988) a avut drept urmare creșterea procentului de femei proprietare de întreprinderi de la 26 % în 1992 la 57 % în 2002; întrucât reușita acestei legi poate ajuta UE în încercarea de a identifica cele mai bune practici în materie;
- N. întrucât femeile întreprinzătoare, care au un nivel mai scăzut de cunoștințe în ce privește posibilitățile de finanțare și de experiență financiară managerială, carențe cauzate de factori societali, au nevoie de sprijin nu doar în etapa înființării, ci și pe durata întregului ciclu de activitate al întreprinderii, ținând seama de faptul că tipul de sprijin necesar pentru planificarea afacerii în etapa înființării și cea a creșterii este diferit;
- O. întrucât antreprenoriatul feminin și întreprinderile mici și mijlocii deținute de femei oferă o sursă esențială de creștere a gradului de ocupare profesională a femeilor și constituie o modalitate prin care nivelul de educație al femeilor poate fi mai bine valorificat și se poate garanta faptul că acestora nu li se rezervă în mod automat locuri de muncă precare; întrucât antreprenoriatul feminin asigură dinamism antreprenorial și inovare, al căror potențial nu este valorificat nici pe departe la un nivel suficient în Uniunea Europeană, în condițiile în care creșterea numărului de femei întreprinzătoare prezintă consecințe pozitive asupra economiei și o contribuție imediată adusă acesteia în ansamblul său; întrucât într-un mediu economic instabil măsurile de sprijin destinate antreprenoriatului feminin sunt neglijate cu ușurință;

⁽¹⁾ 'A Framework for Addressing and Measuring Entrepreneurship' („Un cadru pentru abordarea și măsurarea spiritului întreprinzător”) de N. Ahmad și A.N. Hoffman, 24 ianuarie 2008, STD/DOC (2008) 2.

Marți, 13 septembrie 2011

- P. întrucât bărbații și femeile de multe ori nu au aceleași oportunități de administrare și dezvoltare a întreprinderilor și întrucât promovarea spiritului întreprinzător al femeilor este un proces de durată care necesită timp pentru a putea schimba structuri și atitudini la nivelul societății; întrucât femeile au fost mereu întreprinzătoare, dar distribuția tradițională a rolurilor nu a permis ca antreprenoriatul să reprezinte o opțiune pentru acestea;
- Q. întrucât Banca Europeană de Investiții (BEI) și-a extins considerabil activitățile de acordare de împrumuturi destinate IMM-urilor, al căror volum a crescut de la 8,1 miliarde EUR în 2008 la aproximativ 11,5 miliarde EUR în 2009; întrucât Programul-cadru pentru competitivitate și inovare prevede implementarea fără întrerupere a instrumentelor destinate IMM-urilor (pentru perioada 2007-2013 fiind alocate credite în valoare de 1,13 miliarde EUR); întrucât Comisia a adoptat un cadru temporar în materie de ajutoare de stat pentru perioada 2009-2010, care acordă statelor membre o mai mare marjă de manevră în privința combaterii efectelor înăsprii condițiilor de acordare a creditelor;
- R. întrucât programele de stimulare a comportamentului investițional sporesc capacitatea unui IMM sau antreprenor de a înțelege preocupările băncilor sau ale altor investitori care ar putea oferi finanțări externe;
- S. întrucât femeile întreprinzătoare constituie un grup eterogen care variază în ceea ce privește vârsta, mediul de proveniență și educația, unele fiind absolvente recente, în timp ce altele au avansat deja în carieră și doresc să încerce noi modalități de valorificare a talentului managerial, spiritului de întreprinzător, simțului comunicării, abordării bazate pe consens și capacității de evaluare corectă a riscurilor și întrucât femeile întreprinzătoare sunt active într-o gamă largă de sectoare și activități de afaceri; întrucât bărbații și femeile nu au aceleași oportunități de administrare și dezvoltare a companiilor din cauza stereotipurilor sexiste și barierelor structurale, femeile sunt adesea percepute, în mod nejustificat, ca neavând caracteristici de întreprinzător precum încrederea în sine, competențe manageriale, o atitudine sigură și directă și asumarea de riscuri;
- T. întrucât îndrumarea și sprijinul acordat de întreprinzătorii activi femei și bărbați pot ajuta întreprinderile nou create de femei întreprinzătoare să depășească multe dintre temerile asociate cu înființarea unei întreprinderi;
- U. întrucât este important să se promoveze recomandările practice care țin cont de realitatea vieții antreprenoriale și economice în mediul concurențial al pieței,
- V. întrucât nu s-au întreprins suficiente cercetări privind antreprenoriatul feminin la nivelul UE care să ofere indicii cu privire la elaborarea și punerea în aplicare a unor politici în acest domeniu la nivelul UE;
- W. întrucât, în numeroase state membre, lucrătorii independenți nu beneficiază de drepturi adecvate de securitate socială precum concediul de maternitate și de paternitate, asigurare de șomaj și de boală, indemnizații în caz de dizabilitate și drepturi la pensie, structuri destinate îngrijirii copiilor, cu toate că astfel de structuri sunt indispensabile dacă se dorește ca femeile întreprinzătoare să-și poată concilia viața profesională cu cea familială și ca Uniunea Europeană să poată răspunde provocărilor demografice; întrucât, în orientările privind politicile în materie de ocupare a forței de muncă, statelor membre li se cere să promoveze activitățile profesionale independente, asigurând, în paralel, un nivel adecvat de securitate socială lucrătorilor independenți;
- X. întrucât există un grup, constituit în principal din femei, care desfășoară activități precum cele de tip gospodăresc sau de asistență în sfera vieții private fără a beneficia de recunoașterea oficială a statutului de lucrător independent, nebeneficiind, în consecință, de nicio formă de protecție socială,

Marți, 13 septembrie 2011

Accesul la sprijinul financiar și educațional

1. încurajează Comisia, statele membre și autoritățile regionale și locale să valorifice mai bine oportunitățile de finanțare disponibile pentru femeile întreprinzătoare prin subvenții speciale, capital de risc, dispoziții în materie de securitate socială și reduceri ale ratelor dobânzilor, care să permită un acces echitabil și egal la finanțare, precum Instrumentul european de micro-finanțare Progress, care furnizează micro-credite de până la 25 000 EUR microîntreprinderilor și persoanelor care doresc să își înființeze propria microîntreprindere fără a apela la serviciile bancare tradiționale, precum șomerii;
2. invită statele membre să lanseze campanii de informare la nivel național, care să cuprindă ateliere și seminarii, pentru a promova și a informa într-un mod mai eficace femeile cu privire la Instrumentul european de micro-finanțare Progress și la toate posibilitățile de finanțare oferite de acest instrument;
3. atrage atenția asupra faptului că egalitatea dintre femei și bărbați constituie un principiu fundamental al UE, recunoscut de Tratatul privind Uniunea Europeană și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și că, în pofida progreselor considerabile realizate în acest sens, numeroase inegalități persistă între femei și bărbați în ceea ce privește antreprenoriatul și puterea decizională;
4. regretă că, datorită crizei financiare și economice, s-au agravat problemele în cazul multor potențiale femei antreprenor, în special în primii trei ani de activitate; subliniază că dezvoltarea de IMM-uri profitabile, atât de către bărbați, cât și de către femei, poate ajuta statele membre să realizeze o creștere economică durabilă;
5. salută secțiunea separată cu privire la ajutorul pentru femeile întreprinzătoare din Regulamentul Comisiei (CE) nr. 800/2008 sus-menționat; solicită Comisiei să asigure menținerea acestui ajutor în viitorul cadru comunitar de sprijin pentru a contribui la înculcarea unui simț al responsabilității în materie de decizii femeilor întreprinzătoare după expirarea regulamentului;
6. solicită statelor membre să se asigure că IMM-urile conduse (și înființate) de femei pot beneficia, la rândul lor, de avantajele fiscale prevăzute pentru IMM-uri;
7. îndeamnă Comisia și statele membre să pună în aplicare în mod corespunzător Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență și să se asigure că femeile care se află în situații de insolvență sau ale căror cariere au cunoscut întreruperi au acces la asistență și sprijin financiar în vederea redresării, astfel încât să poată da curs în continuare proiectelor deja lansate sau să se reorienteze;
8. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze schimbul de bune practici între regiunile care nu se mai încadrează la Obiectivul I și cele din țările care au aderat recent, astfel încât să asigure participarea femeilor întreprinzătoare, îndeosebi în sectorul agricol artizanal, atât cu scopul de a le permite să-și transmită experiența dobândită și să evite, astfel, retragerea bruscă a ajutoarelor, cât și în vederea formării și a constituirii unei noi clase de femei care să ocupe posturi de conducere în țările care au aderat cel mai recent;
9. solicită Comisiei, statelor membre și Business Europe să promoveze antreprenoriatul feminin, sprijinul financiar, structurile de orientare profesională și să lanseze, împreună cu școlile și organizațiile lumii de afaceri, precum și cu organizațiile pentru femei, programe de stimulare a comportamentului investițional care să ajute femeile la crearea de planuri de afaceri viabile, precum și în găsirea și identificarea investitorilor potențiali;
10. solicită Comisiei și statelor membre să realizeze cercetări cu privire la obstacolele cu care se confruntă antreprenoriatul feminin și, în special, să efectueze o analiză completă a accesului femeilor la finanțare;
11. solicită statelor membre să încurajeze instituțiile bancare și financiare să ia în considerare crearea de servicii de sprijin pentru întreprinderi care să fie „favorabile femeilor”;

Marți, 13 septembrie 2011

12. solicită Comisiei, statelor membre și Business Europe să ia în considerare crearea de programe de îndrumare și de sprijin care să valorifice îndeosebi programele de îmbătrânire activă care cuprind îndrumările și experiența persoanelor întreprinzătoare profesioniste de ambele sexe ieșite la pensie;
13. solicită statelor membre să acorde o atenție deosebită situației femeilor în vârstă de peste 50 de ani și să le ajute să-și înființeze propriile societăți;
14. recomandă statelor membre să pună în aplicare politici care să le permită femeilor să realizeze un echilibru adecvat între viața profesională și cea de familie și să creeze structuri adecvate de îngrijire a copiilor, deoarece nivelul ridicat al tarifelor practicate de acestea, lipsa locurilor disponibile și calitatea scăzută creează obstacole suplimentare în calea femeilor care intenționează să devină întreprinzătoare;
15. solicită Comisiei și statelor membre să sprijine accesul femeilor întreprinzătoare la evaluările potențialului de creștere realizate de consultanți cu experiență, care măsoară potențialul de risc;
16. constată că mai multe studii recente au afirmat că femeile întreprinzătoare au o abordare mai prudentă decât bărbații în ceea ce privește asumarea de riscuri economice și financiare; consideră că rezultatele unor astfel de studii ar trebui examinate mai îndeaproape, pentru a verifica dacă sunt corecte și pentru a trage concluziile corespunzătoare;
17. solicită statelor membre și autorităților regionale să adopte concepte educaționale naționale pentru a crește gradul de informare al fetelor despre antreprenoriat și despre femeile în posturi de conducere și pentru a promova noțiunea de „tineret întreprinzător” în cadrul școlii, astfel încât, pe durata unui an școlar, elevele să poată câpăta, dacă doresc, experiența ciclului de viață al unei întreprinderi prin înființarea, administrarea și lichidarea unei întreprinderi, incluzând în acest proces îndrumarea din partea profesorilor și a consultanților în materie de „îmbătrânire activă” din mediul local de afaceri;
18. afirmă că, de la o vârstă fragedă, multe fete sunt descurajate de la a studia, la școală sau universitate, materii considerate inherent „masculine”, cum ar fi științele, matematica și tehnologia; recomandă introducerea cursurilor de inițiere în noțiunile de bază ale antreprenoriatului și lărgirea gamei de materii și cariere posibile deschise fetelor, astfel încât acestea să-și poată dezvolta baza de cunoștințe și toate competențele necesare pentru a reuși într-o carieră în afaceri; subliniază importanța stimulării capacității de inserție profesională a fetelor și femeilor prin dezvoltarea competențelor și prin învățare pe tot parcursul vieții;
19. solicită instituțiilor UE, statelor membre și autorităților regionale să încurajeze programele de antreprenoriat, de ucenicie sau schimburi cu durata de un an în universitățile europene, în care studențele realizează proiecte de dezvoltare bazate pe concepte de afaceri reale, cu obiectivul de a înființa, deja în timpul anilor de studiu, o întreprindere viabilă și profitabilă; consideră, în plus, că activitățile organizațiilor studențești și ale absolvenților ar trebui să formeze o parte integrantă a acestui proces, pentru a inspira studenților încredere și ideea de „model de urmat”; solicită Comisiei să încurajeze schimbul de bune practici în acest domeniu;
20. solicită statelor membre și Business Europe să sporească sensibilizarea și să promoveze programul european de schimburi pentru întreprinzători „Erasmus pentru tinerii întreprinzători”, ale cărui obiective specifice sunt de a contribui la sporirea spiritului întreprinzător, a deschiderii peste granițe și a competitivității potențialilor noi întreprinzători din UE și a întreprinderilor mici și mijlocii nou înființate și care oferă noilor întreprinzători posibilitatea de a lucra pe o perioadă de până la 6 luni cu un întreprinzător cu experiență dintr-o altă țară UE în cadrul IMM-ului acestuia; recomandă acordarea de burse specifice, cum ar fi bursele „Leonardo da Vinci” ale UE, studenților cu potențial remarcabil, încheind cu festivități de acordare a premiilor pentru „bune practici” absolvenților cu rezultate bune;

Marți, 13 septembrie 2011

21. solicită statelor membre să promoveze accesul egal la contractele de achiziții și să se asigure că politica de achiziții din sectorul public este neutră din punct de vedere al genului;

Accesul la oportunități de creare de rețele de afaceri tradiționale și tehnologiile informației și comunicațiilor

22. solicită statelor membre să încurajeze programele de cooperare transfrontalieră menite să înființeze centre transfrontaliere de sprijin pentru femei întreprinzătoare, care să asigure o bază pentru schimburi de experiență și de bune practici și pentru raționalizarea resurselor;

23. solicită Comisiei și statelor membre să folosească tehnologii ale informației și comunicațiilor care să poată ajuta femeile prin sporirea sensibilizării și a sprijinului din partea contactelor acestora; solicită rezolvarea problemei decalajului digital din Europa prin îmbunătățirea conexiunilor în bandă largă, ceea ce le-ar permite femeilor flexibilitatea de a-și conduce cu succes afacerile de acasă, dacă doresc acest lucru;

24. solicită Comisiei și statelor membre să încurajeze implicarea femeilor în camerele de comerț, anumite ONG-uri, grupuri de lobby și organizațiile din cadrul sectoarelor economice locale care formează mediul de afaceri principal, astfel încât acestea să își poată dezvolta și consolida aptitudini comerciale competitive și solicită camerelor de comerț locale să invite în mod activ femeile întreprinzătoare să se implice în vederea instituirii unor servicii speciale și a unor grupuri reprezentative pentru femeile întreprinzătoare, care să le ajute în dobândirea de competențe și încredere și în dezvoltarea unei culturi antreprenoriale;

25. solicită statelor membre să sublinieze rolul ONG-urilor în încurajarea și facilitarea antreprenoriatului feminin;

26. solicită Comisiei să promoveze schimburile de bune practici pentru a încuraja antreprenoriatul în rândul femeilor; solicită Comisiei, statelor membre și Business Europe să încurajeze și să creeze posibilități ca femeile întreprinzătoare să fie puse în legătură cu parteneri de afaceri corespunzători din alte domenii, pentru ca aceștia să poată avea ocazia de a împărtăși experiențe și practici și pentru ca femeile să dobândească o mai bună înțelegere a mediului de afaceri în general;

27. solicită Comisiei să înființeze consilii consultative cu experiență specifică în ceea ce privește problemele cu care se confruntă femeile întreprinzătoare, în cadrul Rețelei întreprinderilor europene, consilii care ar putea servi și drept ghișee unice pentru cazurile de discriminare privind accesul la credite din partea furnizorilor de servicii financiare;

28. recunoaște importanța femeilor ambasador, de exemplu Rețeaua europeană a ambasadorelor antreprenoriatului (ENFEA), care atrage atenția asupra rolului pe care femeile îl pot avea în crearea de locuri de muncă și în promovarea competitivității inspirând femeile și tinerele să își înființeze propria întreprindere prin desfășurarea de activități în școli, universități, grupuri comunitare și media; menționează că ambasadorele trebuie să aibă medii de proveniență, vârste și experiențe diferite și să fie active în toate industriile;

29. solicită Comisiei să desfășoare o campanie de promovare a implicării femeilor pe piața muncii, prin crearea de întreprinderi proprii, și, în același timp, să furnizeze informații privind diferitele instrumente disponibile pentru facilitarea înființării de noi întreprinderi;

30. consideră că Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și delegațiile UE în țări terțe, împreună cu misiunile comerciale ale statelor membre, pot ajuta la dezvoltarea de rețele de IMM-uri conduse de femei;

Marți, 13 septembrie 2011

31. solicită Comisiei să colecteze date comparabile și cuprinzătoare cu privire la femeile întreprinzătoare din Uniunea Europeană (precum vârsta, sectorul de afaceri, dimensiunea întreprinderii, durata de viață a întreprinderii și originea etnică a antreprenoarei, cu respectarea normelor în vigoare în fiecare stat membru în ceea ce privește protecția datelor personale), cu ajutorul Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă și al Institutului European pentru Egalitatea de Gen într-un mod care să nu reprezintă o povară suplimentară pentru IMM-uri și să analizeze aceste date în raportul anual referitor la IMM-urile din UE din cadrul analizei performanțelor IMM-urilor; consideră că datele și informațiile colectate ar trebui să lămurească factorii de decizie cu privire la problemele specifice cu care se confruntă femeile întreprinzătoare;

32. salută studiul realizat de Comisie în 2008 cu privire la antreprenoriatul și inovațiile realizate de femei și cheamă statele membre să adere la recomandările politice ale acestuia;

33. solicită luarea de măsuri de către Comisie, statele membre și autoritățile regionale și locale pentru tratarea femeile întreprinzătoare în același mod ca și pe angajați în ce privește serviciile sociale și alte servicii comunitare, pentru îmbunătățirea statutului social al femeilor co-întreprinzătoare și întreprinzătoare din IMM-uri – prin regimuri mai bune privind concediile de maternitate, prin servicii mai bune de îngrijire a copiilor și a persoanelor în vârstă sau cu nevoie speciale, prin furnizarea unei securități sociale sporite, precum și prin eliminarea stereotipurilor de gen – și pentru îmbunătățirea statutului lor cultural și juridic, îndeosebi în sectoarele cercetării, științei, ingineriei, noulor mijloace media, mediului, tehnologiilor ecologice și celor cu emisii scăzute de carbon, agriculturii și industriei din zonele urbane și rurale;

34. solicită statelor membre să examineze obstacolele în calea desfășurării de activități independente de către femeile rome și să instituie programe pentru a permite înregistrarea accesibilă, rapidă și abordabilă pentru întreprinzătoarele și persoanele care desfășoară activități independente, aparținând etniei rome și să stabilească modalități de creditare accesibile – inclusiv pentru micro-credite – pentru finanțarea întreprinderilor create de femeile rome și îndeamnă Comisia să sprijine aceste activități prin intermediul unor mecanisme de finanțare adecvate;

35. solicită statelor membre să combată în mod activ activitățile fals independente prin definirea clară a activităților independente și prin sancționarea declarării de activități fals independente;

36. solicită Comisiei Europene și statelor membre să instituie un program menit să ajute persoanele active în muncile casnice, în activități de îngrijire sau în alte servicii de acest tip, dintre care majoritatea sunt femei, care nu sunt nici angajate și nici lucrătoare independente și care nu pot, așadar, să se înregistreze ca desfășurând o activitate independentă sau să-și creeze propria întreprindere;

37. solicită Comisiei și statelor membre să ofere sprijin femeilor care intenționează să înființeze sau să cumpere o întreprindere, ori să preia o întreprindere familială, inclusiv acelor care au profesii libere, precum cabinete de avocatură sau cabinete medicale private; consideră că sprijinul ar trebui să cuprindă seminare și ateliere de formare profesională adecvate, care să le ofere acestor femei posibilitatea de a dobândi aptitudinile de conducere care să le permită să facă față cu succes unei situații de achiziții, în special evaluări, evaluarea unei companii și chestiuni bancare și juridice; remarcă faptul că ar trebui acordată o atenție deosebită femeilor cu vârsta sub 25 sau peste 50 de ani, care sunt mai puternic afectate de criza financiară;

38. solicită Poloniei să pună mai mult accentul, pe durata președinției sale, asupra antreprenoriatului feminin, în special la începutul lui octombrie, când se va desfășura săptămâna IMM-urilor; solicită Comisiei să propună, cât mai curând, un plan de acțiune pentru creșterea proporției de femei în rândul întreprinzătorilor și să lanseze campanii de sensibilizare pentru a elimina stereotipurile conform cărora femeile nu sunt menite să fie șefi de întreprindere de succes;

39. solicită întreprinderilor familiale să ofere același nivel de posibilități membrilor familiei, cum ar fi fiicele, atunci când se ia în considerare cedarea controlului sau transferarea companiei;

Marți, 13 septembrie 2011

40. solicită statelor membre să adopte măsuri pentru simplificarea reconcilierii cerințelor concurente ale familiei și ale vieții profesionale, pentru a facilita inserția profesională a femeilor și a îmbunătăți perspectivele de carieră ale femeilor care desfășoară activități independente;

41. solicită Comisiei să protejeze imaginea femeilor în toate tipurile de mijloace de comunicare, combătând astfel stereotipul că femeile sunt inerent vulnerabile sau presupus lipsite de capacitatea de a concura sau de a conduce afaceri;

42. arată că este necesar să se încurajeze inițiativele pentru formularea și punerea în practică a unor politici de acțiune pozitivă și de resurse umane la nivelul întreprinderilor, pentru promovarea egalității de gen, punându-se mai mult accentul, în același timp, pe măsuri de sensibilizare și de formare profesională care să ajute la promovarea, transferarea și încorporarea practicilor care s-au dovedit de succes în diferite organizații sau întreprinderi;

43. recunoaște că revizuirea, la 23 februarie 2011, a Legii europene a întreprinderilor mici („Small Business Act for Europe”) a produs o prezentat un program puternic în favoarea IMM-urilor, dar solicită să se țină, în continuare, seama de principiul „gândește mai întâi la scară mică” în toate măsurile de punere în aplicare adoptate de UE și de statele membre;

44. solicită statelor membre să sprijine programele menite să le permită femeilor migrante să lucreze în mod independent sau să înființeze întreprinderi, prin mijloace cum ar fi programele de formare, politicile de îndrumare sau măsurile de sprijinire a accesului la creditare;

45. îndeamnă statele membre să acorde recunoaștere întreprinderilor care caută să promoveze egalitatea de gen și să faciliteze echilibrul între viața profesională și cea de familie, obiectivul fiind diseminarea practicilor care pot duce la excelență în acest domeniu;

46. solicită Comisiei și statelor membre să încurajeze o reprezentare echilibrată a femeilor și a bărbaților în cadrul consiliilor de administrație ale societăților, mai ales ale acelor societăți în care statele membre dețin acțiuni;

47. solicită statelor membre să promoveze responsabilitatea socială a întreprinderilor în rândul companiilor conduse de femei, pentru a garanta că munca femeilor și programul de lucru este organizat în mod mai flexibil și pentru a încuraja furnizarea de servicii care să asigure compatibilitatea cu viața de familie;

48. invită Comisia să promoveze politicile și programele de formare profesională pentru femei, inclusiv dezvoltarea competențelor în domeniul informatic, în vederea creșterii participării femeilor în sectoarele industriale, ținând seama de sprijinul financiar existent la nivel local, național și comunitar și furnizând stimulente mai puternice întreprinderilor mari și IMM-urilor pentru utilizarea acestor politici și programe;

49. solicită Comisiei să intensifice sprijinul pentru programele de formare profesională destinate femeilor din IMM-urile industriale și sprijinul pentru cercetare și inovare în conformitate cu cel de-al șaptelea Program-cadru și potrivit dispozițiilor din Carta europeană pentru întreprinderile mici, astfel cum au fost aprobate în Anexa III la concluziile Președinției Consiliului European de la Santa Maria da Feira, din 19 și 20 iunie 2000;

50. subliniază necesitatea de a încuraja crearea de rețele ale femeilor din cadrul aceleiași întreprinderi, din întreprinderile din același sector industrial și din diferite sectoare industriale;

Marți, 13 septembrie 2011

51. îndeamnă statele membre și Comisia să formuleze și să pună în practică strategii pentru reducerea discrepanțelor apărute în mediul profesional și în evoluția carierei femeilor care lucrează în domeniul științific și în cel tehnologic;

52. consideră că este importantă diseminarea bunelor practici existente în ceea ce privește participarea femeilor la cercetarea industrială și industriile de vârf; arată importanța sensibilizării conducerii întreprinderilor industriale cu un număr mic de angajate femei la dimensiunea de gen, prin stabilirea de obiective numerice;

*

* *

53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.

Miercuri, 14 septembrie 2011

Raportul anual privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2009)

P7_TA(2011)0377

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la cel de-al 27-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2009) (2011/2027(INI))

(2013/C 51 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾,
 - având în vedere al 27-lea Raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2009) (COM(2010)0538),
 - având în vedere documentele de lucru ale serviciilor Comisiei (SEC(2010)1143) și (SEC(2010)1144),
 - având în vedere raportul Comisiei intitulat „Raport de evaluare privind proiectul EU Pilot” (COM(2010)0070),
 - având în vedere comunicarea Comisiei privind punerea în aplicarea a articolului 260 alineatul (3) din TFUE (SEC(2010)1371),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 septembrie 2007 intitulată „Către o Europă a rezultatelor – aplicarea legislației comunitare” (COM(2007)0502),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 martie 2002 privind relațiile cu reclamantul în cazurile de nerespectare a dreptului comunitar (COM(2002)0141),
 - având în vedere rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la al 26-lea Raport anual al Comisiei privind controlul aplicării dreptului comunitar (2008) ⁽²⁾,
 - având în vedere răspunsul Comisiei la rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la cel de-al 26-lea raport anual privind monitorizarea aplicării legislației comunitare (2008),
 - având în vedere articolul 119 alineatul (1) din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și cel al Comisiei pentru petiții (A7-0249/2011),
- A. întrucât Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009 și a introdus o serie de temeuri juridice noi, menite să faciliteze implementarea, aplicarea și respectarea legislației UE;
- B. întrucât, în conformitate cu articolul 298 din TFUE, în îndeplinirea misiunilor lor, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt susținute de o administrație europeană transparentă, eficientă și independentă,

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0437.

Miercuri, 14 septembrie 2011

1. este de opinie că articolul 17 din TUE definește rolul fundamental al Comisiei de „gardian al tratatelor”; în acest context, puterea și obligația Comisiei de a declanșa procedura pentru încălcarea legislației UE împotriva unui stat membru care nu și-a îndeplinit obligațiile în temeiul tratatelor, inclusiv obligațiile legate de drepturile fundamentale ale cetățenilor, reprezintă un element esențial al ordinii juridice a UE, fiind astfel în conformitate cu conceptul unei Uniuni care are la bază statul de drept;
2. subliniază importanța fundamentală a statului de drept nu numai în ceea ce privește legitimitatea oricărei forme de guvernare și administrație, precum și democrația veritabilă, în cadrul căreia măsurile specifice respectă normele generale prevăzute, ci și în ceea ce privește caracterul predictibil și corectitudinea obiectivă a deciziilor, statul de drept reprezentând o garanție că cetățenii beneficiază pe deplin și efectiv de drepturile prevăzute de lege;
3. atrage atenția că al 27-lea Raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului comunitar (2009) relevă că, în pofida unei scăderi a numărului de cazuri de încălcare a legislației comunitare deschise de Comisie, Comisia pentru petiții a avut de rezolvat aproximativ 2 900 de reclamații și dosare de încălcare a legislației comunitare, la sfârșitul lui 2009, iar statele membre au înregistrat în continuare întârzieri în transpunerea directivelor în peste jumătate din cazuri, fapt care nu este în niciun caz satisfăcător, responsabilitatea pentru această situație aparținând în cea mai mare măsură autorităților statelor membre;
4. observă că procedura pentru încălcarea legislației Uniunii constă în două faze: stadiul administrativ (de investigare) și stadiul judiciar, în fața Curții de Justiție; consideră că rolul cetățenilor în calitate de reclamanți este esențial în faza administrativă când este vorba de asigurarea respectării legislației Uniunii la fața locului, fapt recunoscut din nou de Comisie în comunicarea din 20 martie 2002, menționată anterior; consideră, așadar, că este absolut esențial să se garanteze că procedurile sunt transparente, corecte și de încredere, pentru a le permite cetățenilor să depisteze încălcările legislației Uniunii și să le supună atenției Comisiei;
5. remarcă faptul că, prin folosirea proiectului „EU Pilot”, Comisia urmărește creșterea „angajamentului, cooperării și parteneriatului între Comisie și statele membre” ⁽¹⁾ și, în strânsă cooperare cu administrațiile naționale, are în vedere identificarea unor modalități de aplicare a legislației UE; consideră că această inițiativă răspunde parțial unei noi necesități de cooperare între toate instituțiile Uniunii Europene în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, dar îndeamnă Comisia să garanteze că cetățenii sunt întotdeauna avuți în vedere atunci când este vorba de respectarea legislației UE;
6. remarcă faptul că, pe de o parte, cetățenii sunt văzuți ca având un rol esențial în asigurarea respectării legislației UE în practică ⁽²⁾, iar pe de altă parte – în cadrul proiectului „EU Pilot” – aceștia ar putea fi excluși tot mai mult de la orice proceduri ulterioare; consideră că acest rezultat ar trebui evitat prin considerarea proiectului „EU Pilot” drept alternativă de tip „mediere”, în care cetățenii sunt pe deplin implicați și integrați în calitate de reclamanți, inițiatori ai acțiunii; consideră că aceasta ar reflecta mai bine obiectivele din tratate, conform cărora „deciziile se iau cu respectarea deplină a principiului transparenței și cât mai aproape cu putință de cetățeni” (articolul 1 din TUE), că „instituțiile Uniunii ... acționează respectând în cel mai înalt grad principiul transparenței” (articolul 15 din TFUE) și „în toate activitățile sale, Uniunea respectă principiul egalității cetățenilor săi, care beneficiază de o atenție egală din partea instituțiilor [...] sale” (articolul 9 din TUE);
7. ia act de numărul de petiții la care nu se poate oferi nicio soluție în temeiul legislației secundare a UE sau al normelor direct aplicabile din tratate, dar care, reflectă totuși încălcări ale principiilor necesare pentru aderarea la Uniune, principii care corespund valorilor prevăzute în articolul 2 din TUE, articolul 7 din TUE reglementând procedurile prin care sunt susținute aceste valori;

⁽¹⁾ Raportul de evaluare privind inițiativa „EU Pilot”, p. 2.

⁽²⁾ A se vedea comunicarea Comisiei din 20 martie 2002, p. 5, menționată anterior: „Comisia a recunoscut în repetate rânduri rolul esențial al reclamantului în detectarea încălcărilor dreptului comunitar”.

Miercuri, 14 septembrie 2011

8. remarcă faptul că puterea discreționară conferită Comisiei prin tratate în cazul procedurilor de încălcare trebuie să respecte statul de drept, cerințele în materie de transparență și deschidere, precum și principiul proporționalității și nu trebuie în niciun caz să pună în pericol obiectivul principal al acestei puteri, și anume acela de a garanta aplicarea corectă și în timp util a legislației Uniunii; reiterează că „libertatea absolută de decizie corelată cu o lipsă totală de transparență contravin în mod fundamental principiilor statului de drept”⁽¹⁾;

9. solicită Comisiei să facă mai transparente procedurile pentru încălcarea legislației Uniunii în curs și să informeze cetățenii cât mai rapid posibil și în mod corespunzător cu privire la măsurile luate în urma cererilor lor; solicită Comisiei să propună un interval de timp în care statele membre să fie obligate să se conformeze hotărârilor Curții de Justiție;

10. ia act de faptul că, pentru a asigura funcționarea proiectului „EU Pilot”, Comisia a creat o „bază electronică confidențială de date”, care permite comunicarea dintre serviciile Comisiei și autoritățile din statele membre; reiterează lipsa de transparență în ceea ce privește reclamațiile cu privire la proiectul „EU Pilot” și solicitarea Parlamentului de a primi acces la baza de date care centralizează toate reclamațiile, pentru a-și putea îndeplini rolul său de monitorizare a modului în care își îndeplinește Comisia rolul de gardian al tratatelor;

11. salută angajamentele asumate de Comisie, dar consideră că sunt necesare eforturi suplimentare din partea tuturor părților implicate - statele membre, Comisia, Consiliul și Parlamentul, pentru a face din Uniune și piața sa internă o realitate concretă pentru cetățeni, pentru organizațiile și întreprinderile lor;

12. consideră că inițiativa referitoare la proiectul „EU Pilot” ar putea contribui la soluționarea problemelor cu care se confruntă cetățenii și întreprinderile în cadrul pieței unice și solicită Comisiei și statelor membre să extindă domeniul de aplicare al proiectului „EU Pilot” de la 24 la 27 de state membre;

13. salută accentul pus de Comisie pe necesitatea ameliorării acțiunilor de prevenire a încălcărilor dreptului comunitar prin folosirea tuturor instrumentelor și asigurarea unor mijloace suficiente;

14. subliniază că menținerea coerenței în aplicarea legislației UE de către statele membre și asigurarea rolului Curții de Justiție în acest sens presupune analizarea atentă de către Comisie și, dacă este necesar, demararea procedurilor de încălcare a legislației Uniunii atunci când o petiție sau o reclamație se referă la refuzul unei instanțe naționale de a solicita o pronunțare a unei hotărâri preliminare, în cazul în care ar fi fost obligată să facă acest lucru în conformitate cu tratatele și cu *acquis-ul*;

15. salută instituirea unor intervale mai scurte de timp pentru cercetarea presupuselor încălcări ale legislației Uniunii prin folosirea metodei proiectului pilot, dar consideră că sunt necesare clarificări și informații suplimentare din partea Comisiei pentru ca Parlamentul să poată evalua succesul acestei metode din punctul de vedere al respectării efective din partea statelor membre;

16. constată că, în răspunsul Comisiei la rezoluția sa din 25 noiembrie 2010, se face trimitere doar la cauzele Curții⁽²⁾, ceea ce confirmă necesitatea garantării de către Comisie a confidențialității documentelor care se referă la procedurile pentru încălcare și la investigațiile din faza anterioară procedurilor pentru încălcare; reamintește Comisiei că Curtea de Justiție nu a negat niciodată în aceste cazuri că poate fi invocată preeminența interesului public major pentru a justifica accesul la documente; remarcă, de asemenea, că Ombudsmanul are o atitudine pozitivă în privința publicării documentelor referitoare la procedurile pentru încălcarea legislației Uniunii⁽³⁾;

⁽¹⁾ Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2010 referitoare la cel de-al 26-lea raport anual privind monitorizarea aplicării legislației Uniunii Europene (2008) (Texte adoptate, P7_TA(2010)0437).

⁽²⁾ Hotărârile Tribunalului în cauza T-105/95 WWF UK v Comisie [1997] ECR II-313 și în cauza T191/99 *Petrie și alții v Comisie* [2001] II-3677 și hotărârea Curții de Justiție din 21 septembrie 2010 în cauzele conexe C 514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P *Regatul Suediei v Asociația presei internaționale și Comisia Europeană, Asociația presei internaționale ASBL v Comisia Europeană și Comisia Europeană v Asociația presei internaționale*, nepublicate încă în ECR.

⁽³⁾ A se vedea: <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/10096/html.bookmark>

Miercuri, 14 septembrie 2011

17. este de opinie că se poate oferi un acces mai mare la informațiile referitoare la dosarele de încălcare a legislației Uniunii, fără a fi afectat scopul investigației și, de asemenea, că în acordarea accesului la aceste dosare poate fi invocat interesul public major, în special în cazurile care ar putea viza sănătatea umană sau deteriorarea ireversibilă a mediului; ar saluta, de asemenea, facilitarea accesului la informațiile deja disponibile, referitoare la dosarele de încălcare ale dreptului comunitar;

18. solicită așadar, din nou Comisiei să propună „norme procedurale” sub forma unui regulament, în baza noului temei juridic al articolului 298 din TFUE, care să detalieze diverse aspecte ale procedurii privind încălcarea dreptului comunitar, inclusiv notificările, termenele-limită obligatorii, dreptul la replică, obligația motivării, dreptul fiecărei persoane de a avea acces la propriul dosar etc., pentru a consolida drepturile cetățenilor și a garanta transparența;

19. constată că multe petiții au ca obiect conflicte de interese între factorii decizionali și își exprimă sprijinul ferm pentru adoptarea unui regulament privind procedurile administrative ale UE, care să includă și principiile generale referitoare la procedurile privind încălcarea legislației Uniunii;

20. ia act, în acest context, de răspunsul Comisiei la solicitarea Parlamentului privind adoptarea unor norme procedurale, în care Comisia își exprimă dubiile în legătură cu posibilitatea de adoptare a vreunei reglementări viitoare pornind de la temeiul juridic din articolul 298 din TFUE, datorită puterii discreționare conferită prin tratate Comisiei de „a organiza modul în care gestionează procedurile pentru încălcarea dreptului comunitar și activitățile conexe astfel încât să asigure aplicarea corectă a legislației UE”; este convins că astfel de norme procedurale nu vor limita în niciun caz puterea discreționară a Comisiei, ci numai vor garanta că atunci când își exercită puterea, Comisia va respecta principiile „unei administrații europene deschise, eficiente și independente”, astfel cum se afirmă la articolul 298 din TFUE și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

21. salută decizia Comisiei pentru afaceri juridice de a include Petiția nr. 1028/2009 referitoare la instituirea unor norme obligatorii privind procedurile de încălcare ale legislației Uniunii în activitățile Grupului de lucru privind articolul 298 din TFUE, înființat de Parlament;

22. reamintește Comisiei că în comunicarea menționată anterior, din 20 martie 2002, referitoare la relațiile cu reclamantul în ceea ce privește încălcarea legislației UE, se prevăd etape procedurale referitoare la reglementarea puterii sale discreționare pe care Comisia le consideră acceptabile; reamintește, de asemenea, că nu ar trebui să existe nicio piedică în stabilirea acestui instrument drept fundament pentru un regulament; ia act de intenția Comisiei de a revizui comunicarea respectivă; îndeamnă Comisia să nu folosească legislația „soft” atunci când este vorba de procedura de încălcare a legislației Uniunii, ci să propună o reglementare care să implice pe deplin Parlamentul, în calitate de colegislator, într-un astfel de element esențial al ordinii juridice a UE;

23. remarcă mai ales intenția Comisiei de a revizui politica sa generală cu privire la înregistrarea plângerilor și relațiile cu reclamantul în contextul experienței rezultate din aplicarea noilor metode în curs de testare; este îngrijorat de renunțarea la folosirea procedurii de încălcare a legislației Uniunii de către Comisie ca instrument esențial în garantarea aplicării legislației Uniunii de către statele membre în timp util și într-o manieră corectă; subliniază că aceasta reprezintă o obligație impusă de Comisie prin intermediul tratatelor și la care nu se poate renunța unilateral; îndeamnă Comisia să dovedească, prin date concrete, succesul declarat al acelor „metode noi”, folosind date obținute înainte și după proiectul „EU Pilot”, și să includă în viitoarele reglementări principiile și condițiile de înregistrare a reclamațiilor precum și toate celelalte drepturi ale reclamantilor;

24. salută elementul nou din articolul 260 din TFUE, prin care Comisia poate solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să impună sancțiuni financiare unui stat membru pentru transpunerea tardivă a unei directive adoptate printr-o procedură legislativă, atunci când aduce un caz în fața Curții de Justiție în temeiul articolului 258 din TFUE; solicită Comisiei ca, în scopul garantării unei mai bune transparențe, să ofere informații privind utilizarea acestei noi puteri discreționare;

Miercuri, 14 septembrie 2011

25. consideră că este extrem de important ca acest fapt să fie folosit de către Comisie, alături de toate celelalte mijloace posibile, pentru a garanta că statele membre transpun legislația Uniunii în timp util și într-o manieră corectă, mai ales în ceea ce privește cauzele în domeniul mediului;

26. subliniază că transpunerea la timp a directivelor UE este esențială pentru buna funcționare a pieței unice, în beneficiul consumatorilor și a întreprinderilor din cadrul UE; salută progresul înregistrat în atingerea acestui obiectiv, dar continuă să își arate preocuparea cu privire la numărul mare de cazuri de încălcare a legislației Uniunii deschise pe motivul transpunerii întârziate a directivelor;

27. sprijină inițiativele statelor membre de optimizare a transpunerii directivelor privind piața unică, inclusiv crearea unor stimulente adecvate pentru departamentele responsabile și a unor sisteme de avertizare atunci când se apropie termenul de transpunere;

28. solicită Comisiei să promoveze în continuare cele mai bune practici în ceea ce privește transpunerea legislației din domeniul pieței unice, pe baza recomandării sale din 29 iunie 2009 privind măsurile pentru îmbunătățirea funcționării pieței unice ⁽¹⁾;

29. menționează faptul că instanțele naționale dețin un rol fundamental în aplicarea legislației UE și sprijină pe deplin eforturile UE de a îmbunătăți și de a coordona pregătirea juridică a judecătorilor naționali, a personalului din justiție și a funcționarilor din administrațiile naționale;

30. subliniază că, deși Comisia are dreptate când atrage atenția că este, în primul rând, datoria sistemelor judiciare ale statelor membre să se ocupe de cazurile de încălcare ale legislației UE, cetățenii se confruntă adesea cu mari probleme în legătură cu procedurile instanțelor naționale, care pot fi costisitoare sau se pot prelungi excesiv; consideră, așadar, utilă urmarea indicațiilor conținute în Programul de la Stockholm;

31. salută utilizarea mai mare a misiunilor de documentare de către Comisie, în investigarea la fața locului a încălcărilor dreptului comunitar și consideră că trebuie cultivate coordonarea și sinergiile cu misiunile desfășurate de PE, în special cu misiunile Comisiei pentru petiții, respectându-se totodată independența fiecărei instituții;

32. constată faptul că posibilitatea ca cetățenii, întreprinderile sau societatea civilă să demareze propriile proceduri în cadrul diferitelor entități administrative instanțe sau tribunale, din statele membre referitoare la aplicarea legislației UE, este separată, independentă și nu intră în contradicție desfășurarea procedurilor de încălcare a legislației demarate de Comisie;

33. regretă faptul că prea multe proceduri privind încălcarea legislației Uniunii necesită mult timp până să fie închise sau aduse în fața Curții de Justiție; invită statele membre și Comisia să își intensifice eforturile în vederea soluționării cauzelor referitoare la încălcarea legislației Uniunii și solicită Comisiei să ierarhizeze în funcție de priorități cazurile de încălcare a legislației Uniunii din diferite sectoare, într-o manieră mai sistematică și mai transparentă;

34. este preocupat de numărul mare de încălcări referitoare la recunoașterea calificărilor profesionale, serviciile și achizițiile publice; consideră că ar fi utile clarificări suplimentare cu privire la cadrul juridic din aceste domenii, în vederea sprijinirii autorităților naționale în procesul de punere în aplicare;

⁽¹⁾ JO L 176, 7.7.2009, p. 17.

Miercuri, 14 septembrie 2011

35. salută crearea unei baze de date publice care conține acte legislative și jurisprudența din domeniul practicilor comerciale neloiale; consideră că ar trebui examinată posibilitatea unor inițiative similare și în alte domenii;
36. reamintește importanța SOLVIT în sprijinirea consumatorilor și întreprinderilor europene pentru a beneficia de drepturile care li se cuvin în cadrul pieței unice; salută progresul înregistrat în îmbunătățirea modului de funcționare a SOLVIT și cere Comisiei și statelor membre să continue să-l consolideze;
37. consideră că este important ca cetățenii să fie informați complet și în mod practic cu privire la drepturile lor pe piața unică; sprijină dezvoltarea în continuare a portalului „Europa ta”;
38. subliniază faptul că procedurile judiciare sunt costisitoare și lungi atât pentru cetățeni, cât și pentru întreprinderi, și reprezintă o povară semnificativă pentru UE și pentru instanțele de judecată naționale, care sunt deja supra-aglomerate; evidențiază importanța unor măsuri preventive și a unor mecanisme alternative de soluționare a litigiilor, în vederea reducerii acestei poveri;
39. subliniază că petițiile continuă să fie folosite de cetățeni, societatea civilă, organizații și întreprinderi, mai ales pentru a raporta sau a reclama nerespectarea legislației UE de către autoritățile din statele membre, la diferite niveluri, principale probleme reclamate fiind legate de mediu și piața internă, fiind des invocate libertatea de mișcare și drepturile fundamentale;
40. observă că multe petiții invocă Carta drepturilor fundamentale, chiar și atunci când Carta nu este aplicabilă faptelor statelor membre, în timp ce alte petiții invocă valorile fundamentale ale UE; este preocupată de faptul că cetățenii au sentimentul că sunt induși în eroare în ceea ce privește adevărata arie de aplicare a Cartei și consideră că este foarte importantă clarificarea domeniului de aplicabilitate și de respectare a Cartei drepturilor fundamentale; subliniază că este necesar să se explice în mod corespunzător principiul subsidiarității, pilon fundamental al construcției UE, pentru a nu deruta cetățenii în ceea ce privește aplicabilitatea Cartei;
41. salută faptul că al 27-lea Raport anual conține o secțiune separată pentru petiții, așa cum a solicitat Parlamentul, în cadrul căreia Comisia face o clasificare a noilor petiții primite și afirmă că „chiar dacă majoritatea petițiilor nu se referă la proceduri privind sancționarea nerespectării obligațiilor care decurg din calitatea de stat membru, acestea furnizează Parlamentului și Comisiei informații utile privind preocupările cetățenilor”;
42. solicită Consiliului, în conformitate cu propria sa declarație de la punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, să ceară statelor membre să elaboreze și să publice tabele de corelare a directivelor și a măsurilor naționale de transpunere; subliniază faptul că aceste tabele sunt esențiale pentru a permite Comisiei să monitorizeze în mod eficace măsurile de punere în aplicare adoptate de statele membre;
43. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție, Ombudsmanului European și parlamentelor statelor membre.
-

Miercuri, 14 septembrie 2011

Accesul public la documente în perioada 2009-2010

P7_TA(2011)0378

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la accesul public la documente (conform articolului 104 alineatul (7) din Regulamentului de procedură) pentru anii 2009-2010 (2010/2294(INI))

(2013/C 51 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 1, 10 și 16 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolele 15 și 298 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și mai ales articolul 41 (dreptul la o bună administrare) și articolul 42 (dreptul de acces la documente),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1700/2003 al Consiliului din 22 septembrie 2003 de modificare a Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 354/83 privind deschiderea către public a arhivelor istorice ale Comunității Economice Europene și Comunității Europene a Energiei Atomice ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului ⁽³⁾,
- având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Tribunalului privind accesul la documente, în special hotărârile Curții în cauzele Turco (cauzele conexate C-39/05 P și C-52/05P) ⁽⁴⁾, Bavarian Lager (cauza C-28/08) ⁽⁵⁾, Volker und Marcus Schecke (cauzele conexate C-92/09 și C-93/09) ⁽⁶⁾, Technische Glaswerke Ilmenau - TGI (C-139/07 P) ⁽⁷⁾ și API (cauzele conexate C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P) ⁽⁸⁾ și ale Tribunalului în cauzele Access Info Europe (T-233/09) ⁽⁹⁾, MyTravel (cauza T-403/05) ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽²⁾ JO L 243, 27.9.2003, p. 1.

⁽³⁾ JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

⁽⁴⁾ Hotărârea din 1 iulie 2008 în cauzele conexate C-39/05 P și C-52/05 P, Suedia și Turco/Consiliul, Culegere 2008, p. I-4723.

⁽⁵⁾ Hotărârea din 29 iunie 2010 în cauza C-28/08 P, Comisia/Bavarian Lager, nepublicată încă în Culegere.

⁽⁶⁾ JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

⁽⁷⁾ Hotărârea din 29 iunie 2010 în cauza C-139/07 P, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, nepublicată încă în Culegere.

⁽⁸⁾ Hotărârea din 21 septembrie 2010 în cauzele conexate C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, Suedia și API/Comisia, nepublicată încă în Culegere.

⁽⁹⁾ Hotărârea din 22 martie 2011 în cauza T-233/09, Access Info Europe/Consiliul, nepublicată încă în Culegere.

⁽¹⁰⁾ Hotărârea din 9 septembrie 2008 în cauza T-403/05, MyTravel/Comisia, Culegere 2008, p. II-2027.

Miercuri, 14 septembrie 2011

Borax (cauzele T-121/05 și T-166/05) ⁽¹⁾, Joséphidès (cauza T-439/08) ⁽²⁾, Co-Frutta (cauzele conexe T-355/04 și T-446/04) ⁽³⁾, Terezakis (cauza T-380/04) ⁽⁴⁾, Agrofert Holdings (cauza T-111/07) ⁽⁵⁾ și Editions Jacob (cauza T-237/05) ⁽⁶⁾,

- având în vedere activitățile și documentele realizate de Ombudsmanul European referitoare la chestiunea accesului la documente, precum și de Autoritatea europeană de protecție a datelor (AEPD) în ceea ce privește justul echilibru între transparență și protecția datelor,
- având în vedere propunerea Comisiei din 30 aprilie 2008 referitoare la Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (COM(2008)0229),
- având în vedere propunerea Comisiei din 20 martie 2011 referitoare la un regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei COM(2011)0137,
- având în vedere Convenția CEE/ONU din 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (Convenția de la Aarhus),
- având în vedere Convenția din 2008 a Consiliului Europei privind accesul la documentele oficiale,
- având în vedere rapoartele anuale din 2009 și 2010 ale Consiliului, Comisiei și Parlamentului European referitoare la accesul la documente, în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001,
- având în vedere Acordul-cadru din 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽⁷⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 noiembrie 2002 dintre Parlamentul European și Consiliu privind accesul Parlamentului European la informații sensibile ale Consiliului din domeniul politicii de securitate și apărare ⁽⁸⁾;
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare, din 14 ianuarie 2009 referitoare la accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽⁹⁾, din 25 noiembrie 2010 referitoare la raportul anual referitor la activitățile Ombudsmanului European în 2009 ⁽¹⁰⁾ și respectiv din 17 decembrie 2009 referitoare la îmbunătățirile necesare pentru cadrul juridic al accesului la documente în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹¹⁾,
- având în vedere articolul 48 și articolul 104 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0245/2011),

⁽¹⁾ Hotărârea din 11 martie 2009 în cauza T-121/05, Borax Europe/Comisia, Culegerea 2009, p. II-27.

⁽²⁾ Hotărârea din 21 octombrie 2010 în cauza T-439/08, Agapiou Joséphidès/Comisia, nepublicată încă în Culegere.

⁽³⁾ Hotărârea din 19 ianuarie 2010 în cauzele conexe T-355/04 și T-446/04, Co-Frutta /Comisia, Culegerea 2010, p. II-1.

⁽⁴⁾ Hotărârea din 30 ianuarie 2008 în cauza T-380/04, Terezakis/Comisia, Culegerea 2008, p. II-11.

⁽⁵⁾ Hotărârea din 7 iulie 2010 în cauza T-111/07, Agrofert Holding/Comisia, nepublicată încă în Culegere.

⁽⁶⁾ Hotărârea din 9 iunie 2010 în cauza T-237/05, Editions Jacob/Comisia, nepublicată încă în Culegere.

⁽⁷⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽⁸⁾ JO C 298, 30.11.2002, p. 1.

⁽⁹⁾ JO C 46 E, 24.2.2010, p. 80.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0435.

⁽¹¹⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 12.

Miercuri, 14 septembrie 2011

- A. întrucât Tratatul de la Lisabona a introdus un nou cadru constituțional pentru transparența instituțională a UE instituind – în perspectiva unei administrații europene deschise, eficace și independente (articolul 298 din TFUE) – un drept fundamental de acces la documentele instituțiilor, organelor, organismelor, oficiilor și agențiilor UE, întrucât acest drept – pe care tratatul îl recunoaște nu doar cetățenilor Uniunii, ci și oricărei persoane fizice sau juridice cu domiciliul într-unul dintre statele membre – care trebuie să fie exercitat și în conformitate cu principiile generale și limitele (stabilite pentru a proteja anumite interese publice sau private) prevăzute în regulamentele adoptate de către Parlamentul European și de Consiliu (articolul 15 din TFUE);
- B. întrucât regula generală este acum să se ofere acces deplin la documentele legislative, iar excepțiile privind documentele nelegislative să fie reduse numeric și întrucât cele două abordări nu trebuie să se submineze reciproc;
- C. întrucât noile tratate nu mai menționează „păstrarea eficienței procesului decizional al Consiliului” [articolele 255 și 207 alineatul (3) din fostul TCE] – așa-numitul „spațiu de reflecție” – ca limită posibilă de transparență în ceea ce privește procedurile legislative; întrucât, pentru procedurile administrative, „spațiul de reflecție” ar trebui încadrat în concordanță cu articolul 1 TUE și cu articolul 298 TFUE, ceea ce reclamă o administrație deschisă, eficientă și independentă;
- D. întrucât transparența este o componentă esențială a democrației participative și complementară democrației reprezentative, pe care se bazează funcționarea Uniunii, așa cum se precizează în mod explicit în articolele 9-11 din TUE, deoarece le permite cetățenilor să participe la procesul decizional și să exercite un control public, asigurând astfel legitimitatea sistemului politic democratic;
- E. întrucât cetățenii solicită o mai mare democrație, transparență și deschidere din partea instituțiilor și a actorilor politici și o luptă mai acerbă împotriva corupției; întrucât accesul la documente și la informații reprezintă una dintre modalitățile de garantare a implicării cetățenilor în cadrul procesului democratic și a prevenirii și combaterii corupției;
- F. întrucât, în plus, UE riscă să devină treptat ținta criticilor din cauza unei lipse continue a transparenței, a deschiderii și a accesului la documente și la informații pentru cetățeni, fapt demonstrat de imposibilitatea de a adopta un nou Regulament privind dreptul de acces la documente, din cauza refuzului Comisiei de a accepta amendamentele Parlamentului și din cauza opunerii statelor membre de a pune la dispoziția cetățenilor și a Parlamentului documentele, dezbaterile și deliberările acestora;
- G. întrucât, la nivel european, ar trebui adoptate măsuri suplimentare și mai stricte împotriva corupției pentru a asigura faptul că instituțiile UE nu vor accepta acte de corupție la niciun nivel și în niciun loc și întrucât Parlamentul ar trebui să învețe din experiențele negative recente prin elaborarea de norme, inclusiv norme care să prevadă mai multă transparență în ceea ce privește relațiile deputaților în Parlamentul European și ale funcționarilor Parlamentului cu grupurile de presiune și alte grupuri de interes;
- H. întrucât, în vederea garantării responsabilității și a legitimității unui sistem politic democratic, cetățenii au dreptul de a cunoaște modalitatea în care acționează reprezentanții acestora, odată aleși sau numiți în cadrul organismelor publice sau când reprezintă statele membre la nivel european sau internațional (principiul responsabilității), cum funcționează procesul decizional (inclusiv documente, amendamente, programe, actori implicați, voturi exprimate etc.) și cum se alocă, cum sunt cheltuiți banii publici și cu ce rezultate (principiul trasabilității fondurilor);

Miercuri, 14 septembrie 2011

- I. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, în forma sa actuală, nu oferă definiții clare pentru mai multe chestiuni importante, cum ar fi dreptul de veto al statelor membre, limitările „timpului de gândire”, excepțiile, clasificarea documentelor sau echilibrul dintre transparență și protecția datelor;
- J. întrucât, cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, UE a dobândit noi competențe în domeniul dreptului penal (articolele 82 și 83 din TFUE) și al cooperării polițienești; întrucât faptul că aceste noi competențe ar putea afecta drepturile fundamentale ale omului evidențiază necesitatea unei proceduri legislative mai deschise;
- K. întrucât articolul 15 din TFUE și articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale introduc noțiunea largă de „document” pentru a se referi la informații indiferent de mediul de stocare a acestora;
- L. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu se aplică în mod uniform, statisticile indicând diferențe între instituții; întrucât datele cantitative conținute în rapoartele anuale pentru 2009 referitoare la aplicarea de către instituțiile UE a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 reflectă o scădere generală a numărului și ratei de refuz, până la 12 % ⁽¹⁾ (16 % în 2008) pentru Parlament (33 de cazuri), 22,5 % ⁽²⁾ (28 % în 2008) pentru Consiliu (2 254 de cazuri) și respectiv 11,65 % (13,99 % în 2008) pentru Comisie (589 de cazuri), în timp ce motivele invocate pentru refuz sunt diferite de la o instituție UE la alta, cel mai des invocat dintre acestea fiind protecția procesului decizional (Parlament – 39,47 % ⁽³⁾, Consiliu – 39,2 % din cererile inițiale ⁽⁴⁾, Comisia – 26 % ⁽⁵⁾);
- M. întrucât, în cauza *Toland / Parliament* ⁽⁶⁾, instanța a anulat hotărârea Parlamentului European de a nu permite accesul la un raport al Serviciului de audit intern din 9 ianuarie 2008, intitulat „Auditul indemnizației pentru asistență parlamentară”;
- N. întrucât, în ceea ce privește documentele sensibile, Comisia și Parlamentul nu au introdus, în 2009, astfel de documente în registrele lor, în vreme ce Consiliul a introdus 157 de documente sensibile clasificate de nivelul CONFIDENTIEL UE [Confidențial UE] sau SECRET UE [Secret UE] din cele 445 de documente clasificate astfel;
- O. întrucât acordurile internaționale produc, în sistemul juridic al UE, efecte juridice asemănătoare cu ale legislației interne a UE și întrucât publicul ar trebui informat cu privire la acordurile internaționale, acordându-i-se accesul la documentele legate de acestea;
- P. întrucât Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 instituie pentru instituții obligația de a lua în considerație accesul parțial la un document dacă numai anumite părți ale sale se încadrează într-una dintre excepții; întrucât accesul parțial acordat este deseori limitat fără temei și vizează numai titlurile sau paragrafele introductive ale documentelor, accesul la paragrafele substanțiale fiind refuzat;
- Q. întrucât articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale prevede „dreptul oricărei persoane de acces la dosarul propriu, cu respectarea intereselor legitime legate de confidențialitate și de secretul profesional și comercial”; și întrucât există în continuare deficiențe grave privind punerea în aplicare a acestui drept, ceea ce determină invocarea normelor de acces public pentru a obține acces la dosarul propriu;

⁽¹⁾ 9 % în 2010.

⁽²⁾ 36,1 % fără documentele dezvăluite parțial. În 2010, rata de refuz a fost de 13,3 % (29,1 % fără documentele dezvăluite parțial).

⁽³⁾ 37 % în 2010.

⁽⁴⁾ 33 % în 2010 pentru cererile inițiale.

⁽⁵⁾ Alte motive importante din 2009 au fost: pentru Parlamentul European, protecția vieții private (26 %) și protecția obiectivelor activităților de inspecție, anchetă și audit (15 %); pentru Consiliu (cereri inițiale), protecția intereselor publice din perspectiva relațiilor internaționale (22,7 %), siguranța publică (5,6 %) și apărarea și chestiunile militare (3,5 %); pentru Comisie (cereri inițiale), protecția activităților de inspecție (27,6 %) și a intereselor comerciale (13,99 %).

⁽⁶⁾ Hotărârea din 7 iunie 2011 în cauza T-471/08, *Toland/Parlament*, nepublicată încă în Culegere.

Miercuri, 14 septembrie 2011

- R. întrucât articolul 15 din TFUE prevede obligația clară ca toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii să acționeze „respectând în cel mai înalt grad principiul transparenței”; întrucât această obligație se aplică, de asemenea, și comitetelor care asistă Comisia în îndeplinirea sarcinilor acesteia; întrucât această obligație nu se respectă în normele standard ale Comisiei de procedură pentru comitete, care prevăd confidențialitatea tuturor dezbaterilor comitetelor și a documentelor privind procedurile de comitologie;

Accesul la documente ca drept fundamental

1. reamintește că transparența este o regulă generală și că, odată cu Tratatul de la Lisabona (și, în consecință, odată ce Carta Drepturilor Fundamentale a UE a căpătat efecte juridice obligatorii), a devenit un drept fundamental al cetățeanului, obligatoriu din punct de vedere juridic, și că, prin urmare, orice decizie prin care se respinge accesul la documente trebuie să se bazeze pe excepții definite cu claritate și precizie, să fie bine fundamentată și clar explicată, pentru a-i permite cetățeanului să înțeleagă motivul refuzului și să poată utiliza în mod efectiv orice cale legală de atac disponibilă;

2. consideră că UE ar trebui să fie un model de transparență instituțională și de democrație modernă, pentru statele membre și pentru țările terțe;

3. reamintește că transparența reprezintă cea mai bună soluție în vederea prevenirii corupției, a fraudei, a conflictelor de interese și a unei gestionări ineficiente;

4. face apel la toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE, inclusiv la nou-creatul Serviciu European de Acțiune Externă, să aplice imediat și pe deplin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, așa cum prevăd tratatele, și să publice, în acest sens, raportul anual impus de articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001;

5. relevă faptul că intervențiile Curții de Justiție, ale Ombudsmanului European și ale AEPD, care în principiu iau poziție în cazuri individuale, nu pot înlocui activitatea legislativă în ceea ce privește securitatea juridică și egalitatea în fața legii; regretă că inclusiv atunci când Curtea de Justiție a stabilit un principiu clar, cum s-a întâmplat în cauza Turco privind transparența legislativă, acesta nu este respectat; în consecință, solicită din nou instituțiilor să respecte hotărârea din cauza Turco privind avizele Serviciului juridic elaborate în cadrul procesului legislativ; subliniază că legiuitorul abordează și combate problemele evidențiate de jurisprudența Curții de Justiție și pune în aplicare dreptul de acces la documente în totalitate și pe o scară mai largă, în temeiul noilor modificări din cadrul tratatului, care stabilesc în mod clar un drept fundamental de acces la documente;

6. consideră că revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 este necesară pentru a clarifica unele dintre prevederile acestuia, pentru a defini cu exactitate și pentru a restrânge excepțiile, precum și pentru a garanta că aceste excepții nu subminează transparența conferită de tratate și de cartă; consideră că această revizuire ar trebui să consolideze dreptul de acces la documente, fără a reduce, în niciun fel, standardele existente de protecție a acestui drept și să ia în considerație jurisprudența Curții de Justiție; subliniază, în acest context, că regulamentul revizuit ar trebui să fie simplu și accesibil pentru cetățeni, pentru a le permite acestora să își exercite în mod efectiv dreptul de care dispun;

7. consideră că propunerea Comisiei din 2008 de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 nu sporește transparența Uniunii la nivelul cerut de Tratatul de la Lisabona, ci dimpotrivă, multe dintre modificările propuse de Comisie diminuează nivelul actual de transparență; consideră că, în special modificarea propusă de Comisie la articolul 3, limitează semnificativ definiția curentă a documentului, în contradicție cu Tratatul de la Lisabona; solicită Comisiei să prezinte o propunere revizuită de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, care să țină pe deplin seama de cerințele de transparență sporită consacrate în Tratatul de la Lisabona, afirmate în jurisprudența Curții de Justiție și exprimate în activitatea anterioară a Parlamentului;

Miercuri, 14 septembrie 2011

8. reamintește că Curtea de Justiție a clarificat, în cauza Suedia/Comisie (cauza 64/05 P) ⁽¹⁾ că statele membre nu au un drept de veto absolut cu privire la documentele pe care le emit, ci doar posibilitatea unei proceduri de consultare, al cărei obiectiv este acela de a stabili dacă una dintre excepțiile de la dreptul de acces la documente, stabilite în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, este sau nu aplicabilă ⁽²⁾; consideră că este necesară o clarificare legislativă pentru a asigura aplicarea corectă a jurisprudenței și a evita amânările și controversele care persistă, după cum o demonstrează cauza IFAW ⁽³⁾;

9. reamintește că articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 privind documentele sensibile este un compromis care nu mai reflectă noile obligații constituționale și juridice de după Tratatul de la Lisabona;

10. subliniază faptul că clasificarea documentelor pe niveluri de acces afectează în mod direct dreptul cetățenilor de acces la documente; reamintește că sistemului de clasificare actual funcționează doar pe baza unor acorduri interinstituționale și are tendința de clasificare excesivă; solicită adoptarea unor norme de clasificare comune, stabilite printr-un regulament;

11. solicită în special Consiliului să acorde Parlamentului acces deplin la documentele clasificate legate de acordurile internaționale, conform dispozițiilor articolului 218 din TFUE, precum și la documentele clasificate legate de procedurile de evaluare ale UE, pentru a evita problemele interinstituționale cum au fost cele întâlnite, de exemplu, în legătură cu aderarea UE la ECHR, cu evaluarea pentru Schengen a României și Bulgariei, cu ACTA sau cu dialogul dintre UE și China privind drepturile omului;

12. subliniază importanța unor norme de clasificare corecte pentru o cooperarea interinstituțională sinceră; în acest sens, salută acordurile interinstituționale privind clasificarea și accesul la documente, chiar dacă aceste nu pot înlocui un temei legislativ real; în acest context, solicită Consiliului și Serviciului European de Acțiune Externă să urmeze modelul noului acord interinstituțional dintre Parlament și Comisie și să încheie urgent acorduri similare cu Parlamentul;

13. solicită instituțiilor UE să conlucreze în vederea unor norme UE mai transparente privind libertatea de informare, care respectă complet propunerile din prezentul raport, jurisprudența recentă și noile tratate;

14. reamintește că hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe Suedia și Turco/Consiliul a subliniat obligația de transparență a procedurii legislative, întrucât acesta „contribuie la consolidarea democrației prin faptul că permite cetățenilor să controleze totalitatea informațiilor care au constituit fundamentul actului legislativ” ⁽⁴⁾; subliniază, prin urmare, că orice excepție referitoare la procedura legislativă, inclusiv consultanța juridică, ar trebui să fie precis limitată, iar așa-numitul „spațiu de reflecție”, ar trebui să fie definit cu strictețe ⁽⁵⁾;

15. subliniază că, deși principiul este foarte clar, el nu este aplicat în practică, așa cum o demonstrează hotărârea recentă în cauza Acces Info Europe ⁽⁶⁾ privind refuzul Consiliului de a divulga pozițiile statelor membre în legătură cu reformarea propusă a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, precum și cauza Client

⁽¹⁾ Hotărârea din 18 decembrie 2007 în cauza C-64/05 P, Suedia/Comisia, Culegere 2007, p. I-11389.

⁽²⁾ Suedia/Comisie, pct. 76.

⁽³⁾ Hotărârea din 13 ianuarie 2011 în cauza T-362/08, IFAW/Comisia, nepublicată încă în Culegere.

⁽⁴⁾ Turco, pct. 46.

⁽⁵⁾ Turco, pct. 67.

⁽⁶⁾ În hotărârea din cauza Access Info (T-233/09), Tribunalul a reafirmat că (pct. 69) „pentru a-și putea exercita drepturile democratice, cetățenii trebuie să fie în măsură să urmărească în detaliu procesul de luare a deciziilor în cadrul instituțiilor care iau parte la procedurile legislative și să aibă acces la toate informațiile relevante.”

Miercuri, 14 septembrie 2011

Earth/Consiliul ⁽¹⁾, în curs în fața Tribunalului, privind un aviz juridic referitor la reformarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001; observă că divulgarea publică a pozițiilor statelor membre în cadrul negocierilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și a multor măsuri adoptate ulterior nu a subminat în niciun fel capacitatea de luare a deciziilor a Consiliului deoarece aceste divulgări nu au împiedicat încheierea cu succes a procedurilor legislative relevante;

16. cere Consiliului să-și revizuiască normele și să mărească transparența în ceea ce privește procedurile legislative ale grupurilor de lucru și ale organismelor sale interne, oferind cel puțin calendare, ordini de zi, procese-verbale ale dezbatelor, documentele examinate, amendamentele, documentele și deciziile adoptate, identitatea și lista membrilor delegațiilor statelor membre, fără a aduce atingere posibilității de a face uz de excepțiile indicate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 cu privire la publicarea unor astfel de liste; cere Consiliului să permită accesul publicului la deciziile acestor organisme; se opune utilizării documentelor „cu acces limitat” (termen care nu derivă din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001), precum și practicii de a nu înregistra documentele, considerându-le drept „documente interne”;

17. consideră că, în vederea sporirii responsabilității, inteligibilității și accesibilității în fața publicului a procesului legislativ, comisiile Parlamentului ar trebui să adopte în toate cazurile cel puțin voturi de orientare înainte de a se angaja în triloguri cu Consiliul; în ceea ce privește Consiliul, acesta ar trebui să adopte „abordări generale” sau să aprobe poziții de negociere convenite în cadrul reuniunilor Coreper înainte de a se angaja în dialoguri tripartite cu Parlamentul, toate aceste documente ale Parlamentului și ale Consiliului fiind făcute publice imediat;

18. solicită Comisiei să pună la dispoziția publicului calendarele, procesele-verbale și declarațiile de interese pentru grupurile de experți, precum și numele membrilor acestora, lucrările și voturile comitetelor de comitologie, precum și documentele examinate de astfel de grupuri și comitete, inclusiv proiectele de acte delegate și proiectele de acte de punere în aplicare; solicită Parlamentului să adopte o procedură mai transparentă și mai deschisă, inclusiv pe plan intern, de gestionare a acestor documente;

19. reamintește că transparența, după cum prevăd tratatele, nu se limitează la procedurile legislative, ci include și lucrările fără caracter legislativ ale instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE; subliniază că Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 este unicul temei juridic adecvat pentru evaluarea dreptului de acces la documente și că alte acte juridice, cum sunt regulamentele interne sau constitutive ale instituțiilor, agențiilor și organismelor, nu pot introduce temeuri suplimentare de refuzare a accesului;

20. regretă că recente negocieri dintre instituțiile UE în vederea unei „înțelegeri” privind actele delegate și a unui nou acord-cadru între Comisie și Parlament nu au fost pe deplin transparente; se angajează să sporească la maximum transparența negocierilor sale cu Consiliul și Comisia în ceea ce privește actualele sau viitoare acorduri interinstituționale sau alte acorduri asemănătoare;

21. felicită din nou Ombudsmanul European pentru eforturile de a asigura o mai mare transparență a UE, având în vedere că circa o treime dintre anchetele sale se referă la lipsa de transparență, după cum reiese din raportul pe 2009, și subliniază rolul pe care îl are în influențarea schimbării politicii de transparență, de exemplu, în cazul Agenției Europene pentru Medicamente (EMA), cu privire la dezvăluirea rapoartelor privind reacțiile adverse ⁽²⁾ și a celor privind studiile clinice ⁽³⁾; subliniază că datele produse de entitățile UE ar trebui, ac regulă generală, să fie disponibile publicului;

⁽¹⁾ ClientEarth/Consiliu, cauza T-452/10.

⁽²⁾ Plângerea 2493/2008/(BB)TS.

⁽³⁾ Plângerea 2560/2007/BEH.

Miercuri, 14 septembrie 2011

22. reamintește că, în unele dintre hotărârile recente, cum ar fi cele din cauzele API și TGI menționate, Curtea de Justiție a stabilit existența unei „prezumții generale”, scutind astfel Comisia, în unele cazuri, de sarcina de a examina în mod individual documentele solicitate; subliniază că aceasta este, în principiu, împotriva principiilor de bază ale Regulamentului (CE) nr. 1049/2001; reamintește că și jurisprudența Curții de Justiție subliniază necesitatea revizuirii regulilor de acces pentru părțile direct interesate în legătură cu propriile dosare deținute de instituții;

23. subliniază că, deși articolul 15 TUE se aplică, în mod specific, numai la documentele administrative ale Curții de Justiție, aceasta, la fel ca toate celelalte instituții, organisme, birouri și agenții, trebuie să își desfășoare activitatea „cu respectarea deplină a principiului transparenței”, în conformitate cu articolul 1 din TUE; în acest scop, invită Curtea să exploreze modalitățile de a spori transparența activităților sale juridice, întrucât dreptatea trebuie nu numai făcută ⁽¹⁾, ci trebuie să se și vadă că se face, și să respecte pe deplin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 în ceea ce privește activitățile sale administrative;

24. reiterează importanța principiului trasabilității pentru a asigura faptul că cetățenii pot ști cum sunt alocați și cheltuiți banii publici, și cu ce rezultate și solicită instituțiilor UE să aplice acest principiu în ceea ce privește conducerea instituției și politicile și fondurile alocate pentru punerea în aplicare a acestora la toate nivelurile;

Excepții

„Spațiul de reflecție”

25. reamintește că noile tratate nu se mai referă în mod specific la obligația Consiliului de a defini cazurile în care acționează în calitate de legiuitor și la necesitatea menținerii eficienței procesului de luare de decizii (articolul 207 alineatul (3) din fostul TCE), așa-numitul „spațiu de reflecție”, și că ceea ce a „supraviețuit” din acest concept se bazează numai pe articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 în ceea ce privește procedurile legislative;

26. în conformitate cu cele mai bune standarde internaționale elaborate de organizații nonguvernamentale importante ⁽²⁾, subliniază nevoia utilizării unui test strict compus din trei criterii pentru justificarea unui refuz de a dezvălui un anumit document: (1) informațiile cuprinse în document trebuie să se raporteze la un obiectiv legitim care figurează în actul legislativ, (2) dezvăluirea documentului trebuie să amenințe în măsură semnificativă respectivul obiectiv și (3) răul cauzat obiectivului trebuie să fie mai mare decât interesul publicului de a avea informațiile cuprinse în document;

27. reamintește că Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 stabilește o obligație clară a instituțiilor de a acorda acces la toate părțile unui document care nu sunt acoperite de niciuna dintre excepțiile prevăzute; observă că accesul parțial acordat este deseori limitat excesiv și subliniază că accesul ar trebui să țină seama în mod real și de părțile documentelor vizate de către solicitant;

28. amintește că actualul articol 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 vizează limitarea domeniului de aplicare a așa-numitului „spațiu de reflecție” solicitând, ca o condiție sine qua non pentru refuzarea accesului, ca divulgarea să nu aducă o simplă atingere procesului decizional, ci o „atingere gravă”, și permițând, totuși, depășirea limitei „spațiului de reflecție”, în cazul în care „un interes public superior justifică divulgarea”; subliniază însă faptul că, în pofida considerațiilor expuse mai sus, articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 conține o definiție deschisă care nu prevede condiții clare de aplicare sau de luare în considerare a jurisprudenței Curții de Justiție; subliniază necesitatea unei definiții adecvate, în conformitate cu principiul securității juridice, prin precizarea conceptului;

⁽¹⁾ R / *Sussex Justices*, Ex parte McCarthy ([1924] 1 KB 256, [1923] All ER 233)).

⁽²⁾ Articolul 19, „The Public's Right to Know: Principles of Freedom of Information Legislation”, London, 1999; Transparency International, „Using the Right to information as an Anti-Corruption Tool”, Berlin, 2006.

Miercuri, 14 septembrie 2011

29. subliniază că trilogurile și procedurile de conciliere (menționate în mod explicit în articolul 294 din TFUE) sunt o parte substanțială a procedurii legislative și nu un „spațiu de reflecție” separat; consideră, în special, că actualele proceduri cu privire la trilogurile dinainte de un eventual acord în primă lectură nu asigură un nivel satisfăcător de transparență legislativă și de acces la documente, nici pe plan intern, în cadrul Parlamentului, nici pe plan extern, în raport cu cetățenii și cu opinia publică; solicită, prin urmare, ca documentele produse în cadrul acestora, precum calendarele, rezumatele informărilor referitoare la rezultatele obținute și documentele „pe patru coloane” elaborate în vederea facilitării negocierilor, să nu fie în principiu tratate diferit de alte documente legislative, ci să fie puse la dispoziția publicului, sub aspectul trilogurilor dinaintea unui eventual acord în primă lectură; în consecință, încredințează organismelor sale competente sarcina de a standardiza această procedură și solicită celorlalte instituții să procedeze în același mod;

Protecția datelor și transparența

30. evidențiază necesitatea găsirii unui echilibru adecvat între transparență și protecția datelor ⁽¹⁾, așa cum indică în mod clar jurisprudența din cauza Bavarian Lager, și subliniază că protecția datelor nu ar trebui „deturnată”, în special pentru a acoperi conflicte de interese sau influențe necuvenite în contextul administrației și luării de decizii în cadrul UE; relevă că hotărârea Curții de Justiție în cauza Bavarian Lager se bazează pe formularea actuală a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și nu împiedică modificarea acesteia, ceea ce este necesar și urgent, în special în urma proclamării fără echivoc a dreptului de acces la documente în cuprinsul tratatelor și al Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

31. salută consensul la care au ajuns Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD) și Ombudsmanul European cu privire la echilibrul just între protecția datelor și transparență, în special abordarea proactivă, conform căreia „instituțiile evaluează și apoi fac cunoscut subiecților datelor respective – înainte sau cel târziu în momentul colectării datelor lor – măsura în care prelucrarea datelor în discuție include sau poate include divulgarea lor” ⁽²⁾;

Convenția de la Aarhus

32. subliniază existența mai multor divergențe între Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și Convenția de la Aarhus, astfel cum este pusă în aplicare de Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, cum ar fi lipsa, în Convenția de la Aarhus, a motivațiilor „absolute” pentru refuz și excepțiile în vederea protejării chestiunilor militare sau a politicilor financiare, monetare sau economice ale Uniunii sau ale unui stat membru, a consultanței juridice sau a obiectivelor activităților de inspecție, anchetă și audit, și limitarea excepției pe motiv de interese comerciale, exceptând cazurile în care confidențialitatea este protejată prin lege în vederea apărării unui interes economic legitim;

33. ace apel la toate instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE să aplice Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 în mod coerent cu dispozițiile Convenției de la Aarhus; cheamă, în acest sens, Comisia să facă publice studiile de verificare a conformității privind transpunerea directivelor UE din domeniul mediului ⁽³⁾ și studiile științifice, de exemplu cu privire la impactul biocombustibililor ⁽⁴⁾, și cere Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) să aplice integral articolul 119 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) ⁽⁵⁾, cu privire la accesul prin mijloace electronice al publicului, să nu accepte pretențiile de confidențialitate decât dacă sunt clar justificate și valabile în conformitate

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁾ AEPD, ‘Public access to documents containing personal data after the Bavarian Lager ruling’ („Accesul public la documente care conțin date cu caracter personale după hotărârea din cauza Bavarian Lager”), 24 martie 2011 (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/11-03-24_Bavarian_Lager_EN.pdf) și “Public access to documents and data protection” („Accesul public la documente și protecția datelor”), 2005 (http://www.edps.europa.eu:80/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/EDPS/Publications/Papers/BackgroundP/05-07_BP_accesstodocuments_EN.pdf).

⁽³⁾ A se vedea cauza în curs Client Earth/Comisia, T-111/11.

⁽⁴⁾ A se vedea cauzele în curs Client Earth și alții/Comisia, T-120/10, și Client Earth și alții/Comisia, T-449/10.

⁽⁵⁾ JO L 396, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

cu articolul 119 alineatul (2) din REACH și să interpreteze informațiile despre care se consideră, în mod normal, că subminează protecția intereselor comerciale, în conformitate cu articolul 118 alineatul (2) din REACH cu strictețe și fără a aduce atingere obligației pe care o are, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, de a pune în echilibru, de la caz la caz, orice aprobare în materie de confidențialitate cu un eventual interes public major;

34. subliniază că orice revizuire a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ar trebui să respecte pe deplin Convenția de la Aarhus și ar trebui ca excepțiile pe care le-ar prevedea să fie conforme dispozițiilor acesteia;

Relațiile internaționale

35. subliniază că documentele care se raportează la acordurile internaționale, inclusiv documentele adoptate sau prezentate oricăror organisme care au sarcina de a implementa sau de a monitoriza aplicarea acestor acorduri ar trebui dezvăluite publicului, deoarece ele nu sunt excluse categoric d la accesul public, și că accesul la acestea ar trebui refuzat numai în cazul în care ar leza în mod real relațiile internaționale și ținând seama de articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 referitor la consultările cu terții; subliniază că, dat fiind faptul că acordurile internaționale produc efecte juridice obligatorii, în ceea ce privește excepțiile ar trebui introdus un test referitor la interesul public; relevă că, în temeiul tratatelor, Parlamentului, care este ales de cetățenii UE, îi este încredințat cu un rol instituțional în reprezentarea intereselor publice; își exprimă hotărârea fermă de a asigura că noile competențe instituționale atribuite Parlamentului prin Tratatul de la Lisabona (articolul 218 din TFUE) în domeniul acordurilor internaționale sunt pe deplin respectate și că ele nu pot fi interzise prin nici un fel de acorduri bilaterale cu țări terțe;

Buna guvernare

36. subliniază că transparența este strâns legată de dreptul la bună administrare, menționat la articolul 298 din TFUE și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale; subliniază că transparența administrativă garantează controlul democratic al funcțiilor administrative ale UE, participarea societății civile și promovarea bunei guvernări (articolul 15 din TFUE);

37. evidențiază lipsa actuală a unei legislații administrative coerente pentru instituțiile, organismele, birourile și agențiile UE, cum ar fi normele de comunicare a deciziilor administrative recurabile⁽¹⁾, sau o noțiune clară privind „funcțiile administrative” menționate la articolul 13 alineatul (3) din TFUE; solicită, prin urmare, instituțiilor UE să adopte urgent o lege administrativă comună a UE în conformitate cu articolul 298 din TFUE și, de asemenea, să stabilească o definiție comună și aplicabilă orizontal a „funcțiilor administrative”, în special pentru Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții și Curtea de Justiție; cere Comisiei să prezinte o propunere legislativă privind această chestiune, în conformitate cu articolul 225 din TFUE, care, printre altele, ar trebui să abordeze aspectul transparenței și responsabilității în raporturile cu petiționarii, Parlamentul și cetățenii în ceea ce privește derularea, de către Comisie, a procedurilor de încălcare a dreptului comunitar;

38. subliniază că Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 stabilește termene stricte pentru depunerea cererilor de acces la documente⁽²⁾; semnalează cu îngrijorare că Comisia nu a respectat aceste termene, nici măcar cu privire la recomandările și acțiunea strictă a Ombudsmanului European, de exemplu în cazul 676/2008/RT (așa-numitul „caz Porsche”); regretă de, de la ultimul raport al Parlamentului, din 2009, această practică nu s-a schimbat, după cum o ilustrează două cauze pendinte deschise de ClientEarth și alții (cauzele T-120/10 și T-449/10);

⁽¹⁾ Cauza Acces Info (T-233/09) a dezvăluit existența practicii de a trimite decizii de confirmare prin scrisori obișnuite, nerecomandate, deși dovada reprezentată de data primirii este esențială pentru verificarea respectării termenelor-limită în cazul căutării unor căi legale de atac a deciziei. A se vedea punctele 20-29.

⁽²⁾ Articolele 7 și 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

Miercuri, 14 septembrie 2011

39. semnalează că, în mai multe cazuri, întârzierile mari au dus la începerea procedurii în fața Curții de Justiție, din cauza lipsei de răspuns, urmate de un răspuns târziu al Comisiei, care a invalidat cauza din fața Curții și a obligat partea interesată să reia întreaga procedură de la început ⁽¹⁾; îndeamnă Comisia să respecte pe deplin termenele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001; sugerează introducerea unor consecințe, cum ar fi obligația de a publica documentele în caz de nerespectare a termenelor;

40. solicită ca rapoartele anuale pregătite și publicate conform articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 să cuprindă un calcul privind timpul mediu alocat tratării solicitărilor, așa cum prevede raportul Consiliului privind accesul la documente pentru 2009;

41. reamintește că buna guvernare face legătura între conceptele de „acces la documente” și „acces la informații”; solicită schimbarea legislației actuale în aplicarea articolului 6 alineatele (2) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 în ce privește clasificarea cererilor și asistenței pentru cetățeni, pentru cazurile de „cerere de informații”, acolo unde există documentele relevante pentru cererea în cauză;

42. reamintește că transparența nu este doar o chestiune de reacție pasivă a instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor UE, ci necesită și o abordare proactivă, așa cum a subliniat în mai multe rânduri Ombudsmanul European; solicită instituțiilor UE ca, prin intermediul site-urilor de internet ale acestora, să pună la dispoziția publicului cât mai multe categorii de documente (inclusiv bugete și liste cu contractele de achiziții publice acordate în ultimii trei ani); subliniază că o abordare proactivă poate preveni litigiile inutile, care duc la cheltuirea ineficientă a banilor publici și generează întârzieri, costuri și sarcini nejustificate pentru cei care solicită accesul;

43. solicită Comisiei să garanteze transparența în administrarea fondurilor europene, prin publicarea acelorași categorii de informații pe un singur site de internet, în una dintre limbile de lucru ale UE, privind toți beneficiarii acestor fonduri;

44. consideră că, în ceea ce privește accesul la documente, ar trebui create puncte focale și ar trebui asigurată formarea adecvată a funcționarilor din fiecare DG sau unitate corespunzătoare din instituții, pentru a crea cea mai bună politică proactivă posibilă, pentru a evalua cât mai eficient solicitările și pentru a asigura că toate termenele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 sunt respectate pe deplin;

45. reiterează că Parlamentul ar trebui să aibă un rol de frunte în această abordare proactivă privind publicitatea, transparența, deschiderea și accesul la documente; subliniază, în acest sens, succesul transmiterii pe internet a audierilor și a ședințelor comisiilor, pe lângă ședințele plenare; este încredințat că acest fapt ar trebui să devină normă și că Observatorul legislativ (OEIL) ar trebui extins și mai mult, pentru a include toate limbile oficiale ale UE și informații, atât la nivel de comisii, cât și la nivel de plenară, cum sunt amendamentele, avizele celorlalte comisii, avizele Serviciului juridic, listele de vot, voturile prin apel nominal, deputații în PE prezenți și care își exercită votul, scrisorile interinstituționale, numele raportorilor din umbră, o funcție de „căutare după cuvinte”, o căutare multilingvă, termenele de depunere a amendamentelor, fluxuri RSS, explicarea procedurii legislative, legături către dezbateri transmise pe internet etc., pentru a asigura un ciclu complet de informare pentru cetățeni, oferind acces la documente, precum și la rezumatele multilinguale pentru cetățeni ale propunerilor legislative și rezumate ale legislației UE existente (SCADPLUS), pentru care ar trebui oferite și facilități de căutare și navigare conform celor descrise;

⁽¹⁾ A se vedea, de exemplu, *Ryanair Ltd./Comisia* (cauzele conexate T-494/08 - T-500/08 și T-509/08) și *Stichting Corporate Europe Observatory/Comisia* (cauza T-395/10).

Miercuri, 14 septembrie 2011

46. reamintește importanța protejării independenței mandatelor deputaților în Parlamentul European; consideră, totodată, că transparența trebuie să se aplice și lucrărilor organismelor oficiale ale Parlamentului (cum ar fi Conferința președinților, Biroul ⁽¹⁾ sau chestorii), precum și activităților deputaților în PE, precum participarea la lucrările parlamentare și prezența parlamentară, în termenii ceruți de Parlament în rezoluția sa din 14 ianuarie 2009; consideră că chestiunea indemnizațiilor deputaților în PE ar trebui soluționată în mod transparent, cu respectarea deplină a normelor de protecție a datelor cu caracter personal;

47. consideră că transparența la nivelul UE ar trebui reflectată de statele membre în momentul transpunerii legislației UE în dreptul național, îndeosebi prin stabilirea de tabele de corespondență, sprijinindu-se, *inter alia*, pe cele mai bune practici în termeni de transparență în materie de e-Parlament și e-guvernare;

48. subliniază că accesul la informație al cetățenilor nu este, în general, respectat de autoritățile statelor membre, de aceea invită Comisia să țină seama de principiul bunei guvernante și să analizeze dispozițiile statelor membre cu privire la accesul la documente, precum și să încurajeze statele membre să elaboreze o legislație cât mai transparentă cu privire la facilitarea accesului public la documente;

49. ia notă de unele îmbunătățiri în registrele Consiliului, dar atrage atenția asupra lipsei de coordonare și de interoperabilitate ce continuă să existe între diferitele instituții, întrucât nu există un model comun de informații pentru registre, care să le permită cetățenilor să găsească documentele și informațiile pe care le conțin la „un ghișeu unic” sau să folosească un motor de căutare comun, conectat integral îndeosebi la Observatorul legislativ (OEIL), unde documentele care aparțin aceleiași proceduri legislative sunt grupate împreună;

50. cheamă Consiliul și Comisia să negocieze cu Parlamentul pentru modificarea în acest scop a Declarației comune privind procedura de codecizie și a Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare; se angajează, între timp, să modifice Regulamentul său de procedură, inclusiv codul de conduită privind negocierile referitoare la codecizie anexat, pentru a conferi efect juridic deplin acestor principii;

51. consideră că Comitetul interinstituțional instituit conform articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ar trebui să depună mai multe eforturi, să informeze comisiile competente cu privire la aspectele dezbătute, la pozițiile apărute de Parlament, la chestiunile problematice ridicate de alte instituții, precum și la rezultatele obținute, dacă există; solicită, prin urmare, acestui comitet să se reunească cu o mai mare regularitate și cel puțin o dată pe an și să demareze dezbateri și deliberări interne asigurându-se că acestea sunt publice și luând în considerare contribuțiile prezentate de societatea civilă și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor; comitetul ar trebui să lucreze la un raport de audit anual privind transparența și deschiderea din cadrul UE, care ar trebui elaborat de Ombudsmanul European; îi cere acestuia să soluționeze, în regim de urgență, aspectele menționate în prezenta rezoluție;

*

* *

52. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Ombudsmanului European, Autorității Europene pentru Protecția Datelor și Consiliului Europei.

⁽¹⁾ De exemplu, din 2009, Regulamentul de procedură al Parlamentului (JO C 212 E, 5.8.2010, p. 145) nu mai cuprinde o listă a documentelor PE direct accesibile publicului, ci îi conferă Biroului competența de a întocmi această listă (articolul 104 alineatul (3)).

Miercuri, 14 septembrie 2011

Negocierile în curs de la Doha

P7_TA(2011)0380

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la stadiul actual al negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha

(2013/C 51 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Ministerială de la Doha a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) din 14 noiembrie 2001,
 - având în vedere Obiectivele de dezvoltare ale mileniului adoptate de Organizația Națiunilor Unite,
 - având în vedere Declarația ministerială de la Hong Kong a OMC din 18 decembrie 2005,
 - având în vedere Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Rundei Doha, în urma Conferinței Ministeriale a OMC din Hong Kong ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD) și în special cea din 9 octombrie 2008 ⁽²⁾ și cea din 16 decembrie 2009 ⁽³⁾,
 - având în vedere documentul final al sesiunii anuale a Conferinței parlamentare privind OMC din 2011, adoptat prin consens la 22 martie 2011 la Geneva,
 - având în vedere reuniunile neoficiale ale Comitetului de negocieri comerciale din 31 mai 2011 și din 22 iunie 2011 și din 26 iulie 2011, precum și documentele reprezentanților care au prezidat negocierile, prezentate la 21 aprilie 2011,
 - având în vedere declarația făcută de Pascal Lamy, Directorul General al OMC, cu ocazia reuniunii Comitetului de negocieri comerciale din 26 iulie 2011,
 - având în vedere declarația făcută de președinte în cadrul reuniunii Consiliului general din 27 iulie 2011,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Runda de la Doha a fost lansată în 2001 cu obiectivul de a se crea noi oportunități comerciale, de a se consolida normele comerciale multilaterale, de a se căuta o soluție pentru dezechilibrele actuale ale sistemului comercial și de a pune comerțul în slujba dezvoltării durabile, cu accent pe integrarea economică a țărilor în curs de dezvoltare, în special a țărilor cel mai puțin dezvoltate, pornind de la convingerea că un sistem multilateral, bazat pe reguli mai corecte și mai echitabile, poate contribui la un comerț liber și echitabil care să favorizeze dezvoltarea tuturor continentelor;
- B. întrucât este esențial ca acordurile multilaterale, plurilaterale și bilaterale să fie considerate drept componente ale unui set comun de instrumente în materie de relații internaționale și, prin urmare, drept caracteristici standard ale unor relații politice și comerciale echilibrate și complementare;

⁽¹⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽²⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 31.

⁽³⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

- C. întrucât dezbatările ministeriale din cadrul OMC pentru a încheia Runda de la Doha au stagnat la sfârșitul lui iulie 2008;
- D. întrucât au existat progrese în cadrul negocierilor la începutul anului 2011, astfel cum au arătat rapoartele reprezentanților care au prezidat negocierile, prezentate la 21 aprilie 2011, dar pe baza acestor rapoarte se poate, de asemenea, concluziona că va fi foarte dificil să se ajungă la un acord în 2011, așa cum s-a discutat anterior în Comitetul de negocieri comerciale;
- E. întrucât a 8-a Conferință ministerială a OMC (CM 8) va avea loc la Geneva, în perioada 15-17 decembrie 2011; întrucât președintele Consiliului general a declarat la 27 iulie 2011 că „există un sentiment general că CM nu ar trebui să evite subiectul Agendei de dezvoltare de la Doha”, iar „problemele legate de dezvoltare ar trebui să ocupe în continuare un loc central în cadrul CM 8, în special cele legate de țările cel mai puțin dezvoltate”;
1. își reafirmă sprijinul deplin față de sistemul comercial multilateral și de OMC în calitate de garant al unui sistem comercial reglementat; consideră că OMC deține un rol-cheie în garantarea unei mai bune gestionări a globalizării, a unei distribuiri mai echitabile a beneficiilor sale și a unei creșteri economice echilibrate; își reafirmă angajamentul total în favoarea încheierii echilibrate și echitabile a ADD, care ar putea reprezenta un semnal puternic al încrederii politice în viitorul unui sistem comercial mondial reglementat și echitabil;
 2. subliniază că principala prioritate a negocierilor privind ADD ar trebui să fie nevoile țărilor cel mai puțin dezvoltate; consideră că rezultatul ADD ar trebui să contribuie la eradicarea sărăciei și la îndeplinirea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;
 3. este pe deplin conștient de dificultățile principiului angajamentului unic;
 4. regretă că nu va fi posibil să se ajungă la un acord privind aspectele restante din cadrul Agendei de dezvoltare de la Doha cu ocazia celei de a 8-a Conferințe Ministeriale de la Geneva din perioada 15-17 decembrie 2011; subliniază faptul că este important totuși să poată fi obținute rezultate și un progres vizibil în urma negocierilor, pentru a nu submina sistemul comercial multilateral și rolul său de reglementare;
 5. își reafirmă sprijinul ferm pentru promovarea dezvoltării ca obiectiv central al ADD și invită statele membre ale OMC să acționeze în vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute în Declarația ministerială de la Doha din 2001, precum și a angajamentelor asumate la Conferința ministerială a OMC de la Hong Kong din 2005; își reiterează convingerea că este necesar să se obțină rezultate tangibile cel puțin în favoarea TPD cu ocazia celei de a 8-a Conferințe ministeriale a OMC;
 6. consideră că un acord privind punerea în aplicare cât mai curând posibil, în conformitate cu dispozițiile punctului 47 al Declarației ministeriale de la Doha, ar trebui să includă cel puțin un pachet cuprinzător pentru țările cel mai puțin dezvoltate și în curs de dezvoltare care să constea din:
 - (a) un acces la piață fără taxe și fără contingente pentru produsele provenind din țările cel mai puțin dezvoltate, pentru cel puțin 97 % din totalul liniilor tarifare, astfel cum s-a convenit la Hong Kong în 2005;
 - (b) eliminarea de către țările dezvoltate a subvențiilor la export pentru producătorii de bumbac, în conformitate cu acordurile anterioare, precum și angajamente concrete privind reducerea rapidă și expresă a subvențiilor pentru producătorii de bumbac din cadrul comerțului intern, acestea având un efect de denaturare a comerțului;
 - (c) un tratament special și diferențiat în conformitate cu acordurile anterioare, inclusiv o derogare privind serviciile și un mecanism de monitorizare a tratamentelor speciale și diferențiate;

Miercuri, 14 septembrie 2011

- (d) norme de origine preferențiale îmbunătățite, aplicabile importurilor din țările cel mai puțin dezvoltate, pentru a asigura transparența și simplitatea lor, precum și contribuirea acestora la facilitarea accesului la piață;

7. invită toate țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare avansate să urmeze modelul inițiativei UE „Totul, cu excepția armelor” și să ofere țărilor cel mai puțin dezvoltate un acces la piață fără taxe și fără contingente în proporție de 100 %, întrucât liniile tarifare excluse din acordul de la Hong Kong vizează produse de o importanță crucială pentru țările sărace și reduc, prin urmare, în mod substanțial beneficiile pentru țările cel mai puțin dezvoltate;

8. reamintește diferențele majore înregistrate la nivel mondial în ceea ce privește creșterea economiilor naționale, precum și evoluția fluxurilor comerciale internaționale; solicită insistent economiilor emergente să își asume responsabilitățile pe care le au în calitate de actori economici la nivel mondial și să facă concesii proporționale cu nivelul lor de dezvoltare și de competitivitate;

9. consideră, în plus, că progresele înregistrate până în prezent în cadrul negocierilor privind facilitarea schimburilor comerciale ar permite atingerea la un acord timpuriu în acest într-un acord, întrucât o îmbunătățire a normelor OMC privind facilitarea schimburilor comerciale ar aduce beneficii tuturor statelor membre ale OMC, reducând costul tranzacțiilor comerciale și prevenind abuzurile;

10. subliniază importanța înlesnirii accesului la bunuri și tehnologii ecologice pentru a realiza obiectivele dezvoltării durabile;

11. consideră că, din cauza blocajului persistent cauzat de structura și obiectivele inițiale ale ADD, în prezent este mai necesar ca oricând să se reia dezbaterile privind funcționarea pe viitor a OMC, analizând posibilitatea unei reforme a noului sistem comercial multilateral; solicită Comisiei să se consulte în mod activ cu Parlamentul asupra unei viziuni comune privind arhitectura unui viitor sistem comercial mondial; îndeamnă OMC, în contextul actual al crizelor economice și sociale, chiar și în situația în care nu s-ar finaliza ADD, să abordeze urgent și în mod consecvent, alături de alte organizații internaționale, noile provocări la nivel mondial în care comerțul joacă un rol, precum securitatea alimentară, energia, dezvoltarea durabilă și ajutorul pentru comerț;

12. este absolut convins că OMC, ca parte a unui sistem mondial de guvernare economică, are o importanță vitală pentru întreaga lume; îndeamnă toate țările membre ale OMC să contribuie în continuare la dezvoltarea globală, ambițioasă și echilibrată a OMC, pentru a garanta creșterea economică și eradicarea sărăciei în toată lumea;

13. subliniază că este necesar să se analizeze dacă modificarea circumstanțelor existente la începutul Runde Doha, în special a rolului jucat în economia mondială de țările BRIC, nu face imposibilă atingerea obiectivelor inițiale ale Runde Doha;

14. îndeamnă țările dezvoltate avansate să sprijine capacitatea țărilor în curs de dezvoltare, a țărilor cel mai puțin dezvoltate, de a participa pe deplin la acest proces de reflecție asupra ADD și în cadrul oricărei foi de parcurs pentru viitoarele negocieri, precum și să se asigure că interesele lor sunt respectate;

15. subliniază că recente fluctuații ale prețurilor la alimente impun ca normele care reglementează comerțul internațional să promoveze un nivel mai ridicat de securitate alimentară;

16. regretă faptul că multe țări impun restricții asupra exporturilor de resurse naturale pentru care oferta este limitată; consideră că normele comerciale internaționale ar trebui să reglementeze în mod cuprinzător aceste restricții la export;

Miercuri, 14 septembrie 2011

17. îndeamnă statele membre ale OMC să sprijine crearea unor legături instituționale puternice între OMC și alte organizații internaționale, cum ar fi OIM, FAO, UNCTAD, CCONUSC și alte organizații ale ONU;
18. consideră că orice planuri de reformare a OMC trebuie dezbătute și trebuie să facă obiectul unor decizii într-un mod cât mai transparent posibil, care să permită o perioadă suficientă de consultare și care să implice toți membrii și părțile interesate; consideră că transparența și controlul democratic sunt elemente indispensabile pentru garantarea legitimității și a funcționării viitoare a OMC;
19. invită Comisia și Consiliul să se asigure că Parlamentul este implicat îndeaproape în pregătirea celei de-a 8-a Conferințe ministeriale de la Geneva din 15-17 decembrie 2011;
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Directorului General al OMC.

O mai bună legiferare, subsidiaritate și proporționalitate și reglementare inteligentă

P7_TA(2011)0381

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o mai bună legiferare, subsidiaritate și proporționalitate și o reglementare inteligentă (2011/2029(INI))

(2013/C 51 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾,
- având în vedere poziția sa din 15 decembrie 2010 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenilor ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 februarie 2010 referitoare la un acord-cadru revizuit între Parlamentul European și Comisie pentru următoarea legislatură ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 septembrie 2010 referitoare la „O mai bună legiferare” – cel de-al 15-lea raport anual al Comisiei în conformitate cu articolul 9 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la cel de-al 26-lea raport anual privind monitorizarea aplicării legislației Uniunii Europene ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2011 referitoare la garantarea unor evaluări de impact independente ⁽⁶⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 14 septembrie 2011 referitoare la cel de-al 27-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2009) ⁽⁷⁾,
- având în vedere „Orientările politice pentru viitoarea Comisie” prezentate de președintele Comisiei la 3 septembrie 2009,

⁽¹⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0480.

⁽³⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 1.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0311.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0437.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0259.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0377.

Miercuri, 14 septembrie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană (COM(2010)0543),
 - având în vedere Raportul Comisiei privind subsidiaritatea și proporționalitatea (al 17-lea raport privind o mai bună legiferare pentru anul 2009) (COM(2010)0547),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „A treia analiză strategică a programului pentru o mai bună legiferare în Uniunea Europeană” (COM(2009)0015),
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Reducerea poverii administrative în Uniunea Europeană – Raport referitor la progresele realizate în 2008 și perspectivele pentru 2009” (COM(2009)0016),
 - având în vedere documentul de lucru al Comisiei intitulat „Al treilea raport de activitate privind strategia de simplificare a cadrului legislativ” (COM(2009)0017),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Program de acțiune pentru reducerea sarcinii administrative în UE - Planuri de reducere sectorială și acțiuni pentru 2009” (COM(2009)0544),
 - având în vedere raportul Grupului la nivel înalt al părților interesate independente privind sarcinile administrative din 17 septembrie 2009,
 - având în vedere concluziile Consiliului pentru competitivitate din 30 mai 2011 cu privire la reglementarea inteligentă,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice, avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și cel al Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0251/2011),
- A. întrucât agenda reglementării inteligente a fost introdusă ca parte a Strategiei UE 2020, care are drept obiectiv realizarea unei „creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii” până în anul 2020, în special prin reducerea sarcinilor administrative pentru întreprinderi prin asigurarea unei calități îmbunătățite și simplificarea actualei legislații a UE;
- B. întrucât aplicarea corectă a principiilor subsidiarității și proporționalității este extrem de importantă pentru asigurarea bunei funcționări a Uniunii Europene, pentru adaptarea activității instituțiilor sale la așteptările cetățenilor, ale întreprinderilor care își desfășoară activitatea pe piața internă și ale administrațiilor naționale și locale, precum și pentru a se asigura că deciziile sunt luate cât mai aproape de cetățean;
- C. întrucât problematica unei reglementări inteligente nu trebuie privită doar în contextul programului legislativ al Comisiei, ci și dintr-o perspectivă mai largă, legată de punerea continuă în aplicare a noilor aspecte ale Tratatului de la Lisabona care au consecințe asupra procedurilor legislative;
- D. întrucât Tratatul de la Lisabona a încercat restabilirea echilibrului de competențe între instituțiile europene, plasând Parlamentul la același nivel cu Consiliul în cadrul procesului legislativ din cadrul procedurii legislative ordinare;

Miercuri, 14 septembrie 2011

- E. întrucât, în urma adoptării Tratatului de la Lisabona, parlamentele naționale sunt, la momentul actual, implicate în mod oficial în monitorizarea aplicării principiului subsidiarității, până acum primindu-se peste 300 de observații;
- F. întrucât trebuie să se țină seama de importanța fundamentală care revine consultărilor cu toate părțile interesate relevante, în special cu întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) în elaborarea proiectelor de legislație, inclusiv a evaluărilor de impact;
- G. întrucât, începând din 2005, se află în desfășurare un program ce vizează reducerea sarcinilor administrative care decurg din legislația Uniunii Europene, care ar trebui să scadă, până în 2012, cu 25 %, ceea ce ar reprezenta echivalentul unei creșteri a nivelului PIB-ului de 1,4 %;
- H. întrucât, conform Raportului anual al Comitetului de evaluare a impactului (CEI) pe 2010, Comisia a cuantificat într-un mod cuprinzător numai 27 % din evaluările de impact realizate în anul respectiv;
- I. întrucât, deși Comisia a propus măsuri de reducere a sarcinilor administrative care depășesc cifra avută în vedere, Parlamentul și Consiliul mai au de adoptat măsuri prealabile, ce corespund aproximativ unui sfert din obiectivul de 25 %;
- J. întrucât unul dintre elementele-cheie ale acestui program este calculul de referință al costurilor administrative, bazat pe un model de cost standard;
- K. întrucât utilizarea reformării și a codificării, în vederea simplificării și codificării legislației în vigoare, asigură o mai mare claritate și coerență a modificărilor efectuate;
- L. întrucât punerea în aplicare corectă și la timp a directivelor Uniunii Europene de către statele membre este de o importanță crucială, așa cum este și continua problemă reprezentată de suprareglementare, respectiv de includerea de obligații care depășesc cerințele legislației europene;
- M. întrucât divergențele cauzate de modalitățile diferite de punere în aplicare reprezintă provocări serioase pentru funcționarea efectivă și eficientă a pieței unice, având drept rezultat împărțirea statelor membre în trei grupuri, între care cele cu aplicare incorectă, cu aplicare incompletă sau cu aplicare inexactă, spre dezavantajul întreprinderilor europene și al consumatorilor în ceea ce privește creșterea ulterioară;
- N. întrucât „testul IMM” a fost introdus prin intermediul Small Business Act, dar nu a fost aplicat decât în foarte puține cazuri până acum;
- O. întrucât vicepreședintele Comisiei, dl Maroš Šefčovič, și-a exprimat puternicul angajament față de agenda reglementării inteligente, cu ocazia schimbului de opinii ce a avut loc în cadrul reuniunii Comisiei pentru afaceri juridice la 27 ianuarie 2011;
- P. întrucât, în temeiul Tratatului de la Lisabona, noul sistem de acte delegate și de punere în aplicare, menționat la articolele 290 și 291 din TFUE, face la momentul actual obiectul unei înțelegeri comune și, respectiv, al unei reglementări,

Observații generale

1. subliniază importanța crucială a unei legiferări simple, clare, accesibile și pe înțelesul cetățenilor pentru a proteja principiul transparenței legislației europene și pentru a garanta punerea în aplicare mai eficientă a acesteia, precum și faptul că cetățenii UE pot să își exercite drepturile cu mai mare ușurință;

Miercuri, 14 septembrie 2011

2. subliniază că instituțiile europene trebuie să respecte principiile subsidiarității și proporționalității atunci când formulează propuneri și să respecte criteriile prevăzute în Protocolul nr. 2 anexat la TFUE;
3. își exprimă sprijinul față de abordarea strategică din comunicarea Comisiei privind reglementarea inteligentă în Uniunea Europeană, care plasează reglementarea inteligentă în centrul întregului proces de formulare a politicilor, începând de la elaborarea proiectului legislativ până la transpunerea, punerea în aplicare, evaluarea și revizuirea acestuia;
4. subliniază că toți actorii instituționali europeni au un rol în promovarea și asigurarea unei legiferări mai bune, în conformitate cu principiile și orientările cuprinse în agenda reglementării inteligente și în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare; consideră că toate părțile implicate ar trebui să demonstreze un angajament reînnoit față de aceste principii;
5. subliniază că, urmând aceeași abordare ca în raportul Monti, ar trebui folosite mai mult reglementările în cazul propunerilor legislative, pentru a se reuși realizarea unei legislații mai restrânse, dar mai eficiente;
6. solicită Președinților viitoare și Comisiei să lanseze procesul de renegociere a Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare; atrage atenția, în acest sens, asupra alineatelor care prezintă importanță pentru această chestiune din rezoluția sa din 9 februarie 2010 referitoare la acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie, în special asupra angajamentului comun al celor două instituții de a se pune de acord cu privire la modificările-cheie, ca pregătire pentru viitoarele negocieri cu Consiliul de Miniștri în ceea ce privește adaptarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare la noile dispoziții ale Tratatului de la Lisabona;
7. subliniază că ar trebui depuse toate eforturile posibile pentru a asigura egalitatea de tratament între Parlament și Consiliu în cadrul procesului legislativ, punându-se, astfel, în practică principiul egalității de tratament între cele două instituții care decurg din Tratatul de la Lisabona;
8. salută inițiativa cetățenilor europeni ca pe o nouă formă de participare a publicului la definirea politicilor Uniunii Europene; așteaptă cu nerăbdare intrarea sa în vigoare, în aprilie 2012, și încurajează Comisia să se asigure că cetățenii sunt informați cu privire la regulile și reglementările aplicabile, pentru a le permite să utilizeze efectiv, de la bun început, acest instrument;
9. solicită Comisiei să comunice un termen-limită până la care se angajează să dea curs solicitărilor înaintate de Parlament în conformitate cu articolul 225 din TFUE, referindu-se în special la angajamentul asumat în temeiul Acordului-cadru de a elabora un raport privind rezultatul concret al oricărei cereri în decurs de trei luni de la adoptarea în plen a unui raport de inițiativă legislativă și de a prezenta o propunere legislativă în termen de cel mult un an;

Parlamentele naționale

10. salută implicarea mai activă a parlamentelor naționale în procesul legislativ european, în special în procesul de verificare a conformității propunerilor legislative cu principiul subsidiarității;
11. subliniază, în contextul utilizării instrumentelor de formulare de obiecții și de adoptare de acțiuni cu privire la încălcarea subsidiarității, lipsa criteriilor materiale pentru stabilirea încălcării principiului subsidiarității sau proporționalității și subliniază necesitatea definirii cu claritate a condițiilor materiale de aplicare a principiilor în cauză la nivelul UE;

Miercuri, 14 septembrie 2011

12. subliniază faptul că parlamentele naționale, în măsura răspunderii stabilite prin tratat, vor putea examina mai bine compatibilitatea propunerilor legislative cu principiile subsidiarității și proporționalității dacă și Comisia își va îndeplini, la rândul său, pe deplin obligația de motivare detaliată și cuprinzătoare a deciziilor prevăzută la articolul 5 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității;

13. subliniază, în acest context, faptul că parlamentele naționale, atunci când emit un aviz, trebuie să distingă, pe cât posibil, între aspectele care privesc subsidiaritatea și cele care se referă la proporționalitate;

Reducerea sarcinilor administrative și asigurarea unei aplicări adecvate

14. își exprimă îngrijorarea cu privire la posibilitatea ca programul de reducere a sarcinilor administrative să nu își atingă obiectivul de reducere a sarcinilor administrative cu 25 % până în 2012 și subliniază că Parlamentul și Consiliul ar trebui să acționeze cu promptitudine pentru a studia și a aproba măsurile propuse; observă, în acest sens, valoarea pe care o are utilizarea tot mai frecventă a procedurilor accelerate în adoptarea acestor propuneri; se angajează să examineze în mod rapid propunerile legislative aferente acestor măsuri și solicită Consiliului să facă tot posibilul pentru a asigura adoptarea reducerii sarcinilor administrative identificate de program;

15. ia act de contribuția pozitivă a Grupului la nivel înalt al părților interesate independente privind sarcinile administrative la programul de reducere a acestora lansat de Comisia Europeană; subliniază totuși faptul că alcătuirea grupului ar trebui mai bine echilibrată, incluzându-se un număr mai mare de experți reprezentanți ai societății civile și de experți din alte state membre;

16. încurajează Grupul la nivel înalt al părților interesate independente privind sarcinile administrative să inițieze un dialog cu IMM-urile europene pentru a identifica obstacolele cel mai des menționate ca împiedicându-le să desfășoare tranzacții comercială cu alte state membre în cadrul pieței unice și să propună măsuri vizând eliminarea sau reducerea acestor obstacole din calea creșterii economice;

17. subliniază necesitatea ca programul să continue și după anul 2012, pentru a acoperi perioada de mandat a actualei Comisii, cu un obiectiv mai ambițios și mai clar definit și o sferă de competențe mai largă, astfel încât programul să se poată extinde dincolo de sarcinile de natură pur administrativă și să abordeze sarcinile și costurile de reglementare create de legislația UE în ansamblul său, inclusiv „factorii perturbatori” de reglementare;

18. îndeamnă statele membre să depună în mod constant eforturi în vederea reducerii sarcinilor administrative și speră la o cooperare fructuoasă cu parlamentele naționale în acest domeniu;

19. atrage atenția asupra faptului că, pentru ca programele actuale și cele viitoare de reducere a sarcinilor administrative să constituie un succes, este necesară o cooperare activă între Comisie și statele membre, pentru a evita diferențele de interpretare și reglementarea excesivă (prin adăugarea de cerințe mai stricte legislației naționale de punere în aplicare decât cele ce decurg din legislația UE);

20. solicită Comisiei și statelor membre să introducă mai multe informații în raportarea cerințelor după punerea în aplicare a legislației specifice, pentru a aborda problema suprareglementării; consideră că discrepanțele pot fi reduse în mod semnificativ dacă li se solicită statelor membre să prezinte avize motivate prin care să-și motiveze decizia de a depăși standardele stabilite prin directivele puse în aplicare;

21. solicită Comisiei să continue punerea în practică a măsurilor incluse în planurile sectoriale în scopul reducerii sarcinilor administrative;

Miercuri, 14 septembrie 2011

22. consideră că procesul de reducere a sarcinilor administrative și de simplificare a legislației nu trebuie să ducă la o scădere a standardelor stabilite prin legislația actuală;

Formularea politicilor

23. solicită Comisiei să utilizeze mai bine Cărțile albe prin care sunt prezentate spre evaluare proiecte de propuneri legislative; consideră că acest lucru ar reduce frecvența cu care propunerile trebuie revizuite în mod substanțial, dacă nu integral, pe durata procesului legislativ; consideră, de asemenea, că acest lucru ar facilita evaluarea proporționalității legislației propuse, fapt ce este deseori dificil atunci când doar propunerile preliminare sunt prezentate inițial sub formă de Carte verde;

24. consideră că, pentru o mai bună funcționare a legislației europene, ar trebui să se îmbunătățească comunicarea privind procesul legislativ și propunerile legislative, întrucât din comunicările instituțiilor este deseori neclar pentru întreprinderi și cetățeni ce legi au fost în cele din urmă adoptate;

25. salută angajamentul Comisiei de a-și revizui procedura de consultare și sprijină decizia luată privind extinderea perioadei minime de consultare la 12 săptămâni; subliniază, cu toate acestea, că este nevoie de o mai bună implicare a tuturor părților interesate și consideră că Comisia ar putea explora metode de introducere a unor proceduri integratoare de sensibilizare; consideră că o astfel de procedură ar putea include identificarea părților interesate la nivel național și european care prezintă interes pentru domeniile politice și pentru propunerile relevante, precum și încercarea de a le implica în mod direct în procesul de consultare;

26. subliniază că un dialog deschis, transparent și regulat constituie principala premisă pentru implicarea mai amplă a societății civile în procesul de elaborare a legislației și în gestionarea problemelor publice;

27. sugerează că o astfel de metodă sistematică le-ar permite tuturor părților interesate și relevante să furnizeze o analiză amplă a impactului social, economic și de mediu potențial al legislației propuse, ceea ce ar fi benefic pentru formularea de politici, în conformitate cu principiul abordării integrate;

28. consideră că actualele metode și forme de consultare asimetrice nu încurajează reacții din partea tuturor părților interesate; observă nemulțumirea exprimată deseori de respondenți cu privire la forma și conținutul chestionarelor online; sugerează că o abordare comună, care să presupună un formular standard pentru răspunsurile la consultări, ar reprezenta o simplificare pentru respondenți și ar încuraja primirea unei game de răspunsuri mai detaliate și mai fundamentate, care să acopere diversitatea potențialelor opțiuni și aspecte ale politicilor cu privire la care a fost realizată consultarea;

29. solicită îndeosebi Comisiei să integreze efectiv multilingvismul în administrarea și publicarea rezultatelor consultărilor publice, drept condiție prealabilă pentru implicarea amplă a tuturor părților interesate europene;

30. își exprimă îngrijorarea cu privire la complexitatea tot mai mare a documentelor de consultare și consideră că ar trebui depuse eforturi, inclusiv utilizarea sporită a Cărților albe, pentru a le simplifica, astfel încât să fie acordat sprijin și să fie încurajate răspunsurile din partea părților interesate relevante, mărind, în același timp, accesibilitatea acestora pentru cetățeni; sugerează Comisiei să ia în considerare posibilitatea introducerii unui „test de claritate”, pentru a asigura facilitatea răspunsului la documentele de consultare și a înțelegerii acestora;

31. regretă că, la momentul actual, răspunsul și feedbackul Comisiei privind consultările sunt deseori considerate nesatisfăcătoare de către respondenți; îndeamnă Comisia să își îmbunătățească comunicarea după încheierea perioadei de consultare și să ofere feedback cu privire la principalele probleme ridicate de toți respondenții;

Miercuri, 14 septembrie 2011

32. subliniază importanța asigurării independenței și credibilității analizelor efectuate în cadrul evaluărilor de impact ale Comisiei, pentru a garanta obiectivele generale ale agendei reglementării inteligente și reiterează poziția Parlamentului cu privire la acest aspect, așa cum aceasta a fost prezentată în rezoluția sa din 8 iunie 2011;

33. sugerează, în contextul consolidării competitivității europene, că evaluările de impact ar trebui să identifice efectele specifice, atât pozitive, cât și negative, ale măsurilor asupra competitivității și creșterii economice din cadrul Uniunii Europene; consideră că, pe cât posibil, aceste efecte ar trebui pe deplin cuantificate;

34. sprijină cu fermitate propunerea conform căreia, în cazurile în care noua legislație impune un cost întreprinderilor, ar trebui identificate modalități de compensare a acestui cost, care să reducă din alte locuri echivalentul sarcinii de reglementare; consideră că acesta reprezintă un aspect-cheie al viitoarelor programe, care vor reduce sarcinile și vor îmbunătăți cadrul de reglementare pentru întreprinderi în ansamblul lor;

35. subliniază că estimările cu privire la ponderea birocratică a sarcinilor administrative și a celor de reglementare ar trebui exprimate mai degrabă în cifre nete decât în cifre brute;

36. solicită Comisiei ca, la elaborarea unor noi acte legislative, să acorde cea mai mare importanță posibilului impact al acestora asupra întreprinderilor mici și mijlocii; solicită Comisiei să încerce să excludă IMM-urile din domeniul de aplicare a reglementărilor în cazurile în care dispozițiile le-ar afecta în mod disproporționat și nu există un motiv solid pentru includerea lor în domeniul de aplicare respectiv; are convingerea că astfel de dispoziții de compensare ar avea un efect pozitiv asupra punerii în aplicare și posibilității de utilizare a legislației, în special în cazul întreprinderilor mici și al microîntreprinderilor; invită toate instituțiile UE să respecte prevederile articolului 153 alineatul (2b) din TFUE, care le solicită să nu adopte texte legislative care impun constrângeri administrative, financiare și juridice susceptibile să frâneze crearea și dezvoltarea IMM-urilor;

37. este de părere, în acest sens, că testul IMM adoptat în cadrul Small Business Act are de jucat un rol-cheie și se așteaptă ca Comisia să valorifice acest test pe deplin; subliniază necesitatea ca Comisia să asigure aplicarea consecventă a testului IMM în toate direcțiile din cadrul Comisiei și încurajează statele membre să includă dispoziții similare în cadrul proceselor de luare a deciziilor de la nivel național; invită toate comisiile parlamentare să aplice principiile testului IMM în cazul rapoartelor legislative, în momentul în care acestea au fost votate de comisia competentă și sunt prezentate în plen spre aprobare;

38. ia act de intenția Comisiei de a prezenta, în cursul anului 2011, o propunere legislativă privind utilizarea de mecanisme de soluționare alternativă a litigiilor, în vederea asigurării accesului rapid și eficient la mecanismele de soluționare extrajudiciară a litigiilor;

Simplificarea și evaluarea ex-post

39. solicită Consiliului, în conformitate cu propria sa declarație de la punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, să ceară statelor membre să elaboreze și să publice tabele de ilustrare a corelației dintre directive și măsurile naționale de transpunere; subliniază că astfel de tabele de corespondență sunt esențiale pentru a asigura transparența privind transpunerea în legislația națională a obligațiilor din directivele UE; subliniază faptul că utilizarea de tabele de corespondență poate juca un rol important în identificarea discrepanțelor și a cazurilor de reglementare excesivă;

40. solicită Comisiei să se inspire din reușita programelor de mai bună legiferare și simplificare a administrativă aplicate de statele membre, inclusiv în ceea ce privește utilizarea pe scară largă a procedurilor electronice;

Miercuri, 14 septembrie 2011

41. subliniază faptul că tehnica de reformare ar trebui utilizată întotdeauna atunci când este modificată legislația; recunoaște și, în același timp, respectă drepturile care revin Comisiei în cadrul procesului legislativ;

42. solicită o îmbunătățire a bazei de date EUR-Lex, astfel încât aceasta să fie mai transparentă și mai ușor de utilizat;

43. solicită Consiliului și Comisiei să colaboreze cu Parlamentul într-un mod constructiv pentru a garanta faptul că noul sistem de acte delegate și de punere în aplicare funcționează fără probleme;

44. salută utilizarea pe scară largă a evaluării ex-post a legislației puse în aplicare; subliniază, cu toate acestea, că o astfel de evaluare ar trebui utilizată pentru toate tipurile semnificative de legislație și nu numai în sectoarele-cheie; observă, în acest sens, că ar trebui luate în considerare și actele de punere în aplicare și cele delegate; solicită Comisiei să extindă evaluarea ex-post cât mai mult cu putință, în toate domeniile politice, și sugerează că includerea tot mai frecventă a „clauzelor de caducitate”, în principal sub formă de date de revizuire obligatorii prevăzute direct, cu opțiunea, dacă este posibil și de dorit, desemnării unei date de expirare automată a dispozițiilor cuprinse în legislație, ar putea fi o bună metodă de garantare a faptului că reglementările încă în vigoare sunt necesare și proporționale;

45. solicită Comisiei să revizuiască, în special, toate normele de finanțare, pentru a reduce sarcina administrativă în cazul solicitanților de subvenții UE, în vederea eficientizării procedurii de depunere a cererilor;

Asigurarea conducerii și a vigilenței continue

46. salută sprijinul personal acordat agendei reglementării inteligente de către președintele Comisiei; consideră că această chestiune este suficient de importantă pentru a cere din partea Comisiei capacitate reală de conducere politică, astfel încât această chestiune să rămână o prioritate pe agenda politică, și sugerează în acest sens includerea agendei, ca o parte esențială, în portofoliul unuia dintre membrii colegiului comisarilor; observă că, la rândul său, Parlamentul ar trebui să investigheze metodele de creștere a importanței asociate unei mai bune legiferări în cadrul comisiilor sale și consideră că trebuie luată, de asemenea, în considerare utilizarea reuniunilor inter-comisii în vederea abordării acestei chestiuni;

47. apreciază practica continuă a Comisiei de a analiza aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității de către instituțiile Uniunii și parlamentele naționale, pornind de la cazuri-cheie, individuale, fapt care permite o îmbunătățire a clarității raportului privind o mai bună legiferare;

48. se angajează să rămână vigilent în monitorizarea aplicării de către Comisie a agendei reglementării inteligente și așteaptă raportul de activitate programat pentru a doua parte a anului 2012;

*

* *

49. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.

Miercuri, 14 septembrie 2011

Activitățile Comisiei pentru petiții în anul 2010

P7_TA(2011)0382

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 privind activitățile Comisiei pentru petiții din anul 2010 (2010/2295(INI))

(2013/C 51 E/12)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile precedente privind deliberările Comisiei pentru petiții,
 - având în vedere articolele 24, 227, 258 și 260 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolele 10 și 11 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere articolul 48 și articolul 202 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru petiții (A7-0232/2011),
- A. ținând seama de importanța procedurii privind petițiile și a competențelor specifice, care ar trebui să permită comisiei competente să caute soluții și să apere cetățenii Uniunii care adresează petiții Parlamentului;
- B. întrucât trebuie să crească participarea cetățenilor la procesul decizional al Uniunii Europene, în scopul consolidării legitimității și responsabilității acesteia;
- C. întrucât cetățenii Uniunii sunt direct reprezentați de Parlament, iar dreptul de a trimite petiții le oferă posibilitatea de a se adresa reprezentanților lor atunci când consideră că drepturile le-au fost încălcate și întrucât solicitarea acestora intră în domeniul de competențe al Uniunii Europene;
- D. întrucât punerea în aplicare a legislației europene are consecințe directe asupra cetățenilor și rezidenților Uniunii, aceștia fiind cei mai în măsură de a-i evalua eficacitatea și deficiențele, precum și de a semnală lacunele, în scopul unei mai bune aplicări a legislației Uniunii de către diferitele state membre și întrucât Comisia pentru petiții trebuie să devină un interlocutor privilegiat;
- E. întrucât Parlamentul este obligat, prin intermediul Comisiei sale pentru petiții, să efectueze anchete asupra unor astfel de probleme și să ofere cetățenilor cele mai bune soluții și întrucât, pentru a reuși acest lucru, Comisia pentru petiții trebuie să-și consolideze cooperarea cu Comisia Europeană, Ombudsmanul european, alte comisii parlamentare, organe, agenții și rețele europene, precum și cu statele membre;
- F. întrucât, cu toate acestea, unele state membre continuă să fie reticente, în anumite cazuri, în a coopera în mod activ cu comisia competentă, îndeosebi prin absența de la reuniunile comisiei sau prin refuzul de a răspunde la scrisorile adresate de aceasta; întrucât această atitudine denotă o lipsă de cooperare loială cu instituția;
- G. recunoscând, cu toate acestea, faptul că mai multe state membre demonstrează o bună cooperare și participă la eforturile depuse de Parlament pentru a răspunde preocupărilor pe care le exprimă cetățenii pe parcursul procesului de petiție;

Miercuri, 14 septembrie 2011

- H. recunoscând contribuția adusă procesului de petiție de serviciile Comisiei, prin care acestea furnizează evaluări preliminare referitoare la foarte multe din petițiile primite;
- I. întrucât, datorită gradului de specializare a petițiilor și diversității subiectelor abordate, este necesară o colaborare mai strânsă cu celelalte comisii parlamentare, astfel încât să se poată solicita avizul acestora, care este indispensabil tratării în mod adecvat a petițiilor;
- J. întrucât Parlamentul a primit, în 2010, un număr de petiții ușor inferior celui din 2009 (respectiv 1 655 de petiții față de 1 924, reprezentând o scădere de 14%);
- K. întrucât buna colaborare cu serviciile competente ale Parlamentului a permis, în 2010, evitarea înregistrării a 91 de plângeri (4,7 %) prezentate de cetățeni, datorită faptului că nu întruneau condițiile necesare pentru a fi considerate petiții, în conformitate cu recomandările raportului anual 2009 care stipulează că petițiile ce nu îndeplinesc condițiile necesare nu trebuie înregistrate;
- L. întrucât numărul de petiții inadmisibile primite în 2010 (40 %) arată că trebuie continuate eforturile vizând o mai bună informare a cetățenilor cu privire la competențele Comisiei pentru petiții și a rolului diferitelor instituții ale UE;
- M. întrucât procedura de petiție poate fi complementară altor instrumente puse la dispoziția cetățenilor, îndeosebi posibilității de a depune o plângere la Ombudsmanul European sau la Comisie;
- N. întrucât cetățenii au dreptul la căi de atac rapide și axate pe găsirea unei soluții și întrucât Parlamentul a solicitat în mod repetat Comisiei să-și utilizeze prerogativele, în calitate de gardian al Tratatelor, pentru a lua măsuri împotriva încălcărilor legislației europene dezvăluite de petiționari, în special în cazul în care transpunerea legislației UE la nivel național are drept rezultat încălcarea acesteia;
- O. întrucât numeroase petiții continuă să evidențieze preocupările cu privire la transpunerea și aplicarea legislației europene cu privire la piața internă și la mediu; întrucât Comisia pentru petiții a solicitat, deja, în mod repetat, Comisiei Europene să asigure intensificarea și eficientizarea controlului în acest domeniu;
- P. întrucât, deși Comisia Europeană poate verifica în mod complet respectarea dreptului UE doar în cazul în care autoritățile naționale au luat o hotărâre definitivă, este important, în special în privința chestiunilor legate de mediu, să verifice într-un stadiu incipient dacă autoritățile locale, regionale și naționale aplică corect toate normele procedurale relevante prevăzute în dreptul UE, inclusiv principiul precauției;
- Q. întrucât, având în vedere numărul mare de petiții referitoare la proiecte care, ipotetic, pot afecta mediul, solicită lansarea unei dezbateri în cadrul Comisiei pentru petiții privind tratarea acestor petiții care vizează proiecte ce fac obiectul anchetei publice, astfel încât aceasta să poată stabili cât mai bine termenele, atât în ceea ce privește petiționarul, cât și în ceea ce privește progresul proiectului în cauză;
- R. întrucât se are în vedere importanța prevenirii altor pierderi ireparabile în ceea ce privește biodiversitatea, în special în cadrul siturilor din rețeaua Natura 2000, precum și angajamentul statelor membre de a garanta protejarea ariilor speciale de conservare, în conformitate cu Directiva habitatelor (92/43/CEE) și Directiva privind păsările (79/409/CEE);

Miercuri, 14 septembrie 2011

- S. întrucât petițiile subliniază impactul legislației europene asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor europeni; întrucât trebuie adoptate toate măsurile care se impun pentru a consolida progresele înregistrate în consolidarea drepturilor de care beneficiază cetățenii la nivelul Uniunii;
- T. întrucât, având în vedere numărul semnificativ de petiții în curs de soluționare, care fac obiectul procedurilor de încălcare a dreptului comunitar lansate de către Comisie, în precedentul său raport de activitate și în avizul său privind raportul anual al Comisiei Europene cu privire la monitorizarea aplicării dreptului comunitar, Comisia pentru petiții a solicitat să fie informată în mod periodic cu privire la progresele înregistrate în procedurile privind încălcarea dreptului comunitar, care fac, de asemenea, obiectul petițiilor;
- U. întrucât se au în vedere recomandările privind gestionarea deșeurilor toxice și urbane și transpunerea în dreptul național a Directivei privind impactul asupra mediului formulate de Comisia pentru petiții în urma misiunilor sale de informare din Huelva (Spania), Campania (Italia) și Voralberg (Austria);
- V. având în vedere punctul 32 din Rezoluția sa din 6 iulie 2010 privind deliberările Comisiei pentru petiții în cursul anului 2009 ⁽¹⁾ referitor la solicitarea Parlamentului de revizuire a procesului de înregistrare a petițiilor,
- W. întrucât Comisia pentru afaceri juridice a emis un aviz cu privire la Petiția nr. 0163/2010, adresată de P.B., de cetățenie germană, privind accesul unei părți terțe în Curtea Europeană de Justiție la pronunțarea hotărârilor preliminare;
1. își exprimă speranța că Parlamentul și Comisia pentru petiții vor fi implicate îndeaproape în procesul de dezvoltare al inițiativei cetățenești, astfel încât acest instrument să poată să-și atingă pe deplin obiectivul urmărit și să asigure o mai mare transparență și responsabilitate în procesul decizional la nivelul UE, permițând cetățenilor să propună ameliorări sau completări ale legislației UE, asigurându-se că această platformă care le este oferită nu este utilizată numai în scopuri mediatice;
2. consideră că organismul cel mai potrivit pentru urmărirea inițiativelor cetățenești înregistrate la Comisia Europeană este Comisia pentru petiții;
3. dorește ca inițiativele cetățenești care nu au primit un milion de semnături în termenul solicitat să poată fi orientate către Comisia pentru petiții a Parlamentului pentru o dezbateră mai amănunțită;
4. solicită ca Comisia pentru petiții să fie comisia care reprezintă Parlamentul în cadrul audierii publice organizate de Parlament și Comisia Europeană cu participarea reprezentanților care au adunat un milion de semnături pentru inițiativa lor cetățenească, pentru ca audierea să beneficieze de experiența și legitimitatea sa comisiei;
5. atrage atenția asupra Regulamentului (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească ⁽²⁾, un nou instrument de participare pentru cetățenii Uniunii;
6. subliniază faptul că Parlamentul primește petiții tip campanie, cu mai mult de un milion de semnături, lucru care demonstrează experiența acestuia în relațiile cu cetățenii; insistă asupra necesității de a informa cetățenii cu privire la distincția dintre acest tip de petiții și inițiativa cetățenească;
7. atrage atenția asupra caracterului juridic obligatoriu pe care Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene l-a dobândit odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și subliniază importanța Cartei, ținând seama de noul impuls pe care aceasta l-a adus activităților UE și statelor membre în acest domeniu; speră că Comisia Europeană, în calitatea sa de gardian al tratatelor, va face tot ce-i stă în putință pentru a garanta o punere în aplicare efectivă a drepturilor fundamentale consacrate în această carte;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0261.

⁽²⁾ JO L 65, 11.3.2011, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

8. ia act de Comunicarea Comisiei intitulată „Strategia pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană” și consideră că este necesară introducerea, promovarea și consolidarea unei reale culturi a drepturilor fundamentale, atât în instituțiile UE, cât și în statele membre, în special atunci când acestea aplică și pun în practică legislația UE; consideră că activitățile de informare abordate în „strategie” privind rolul și competențele Uniunii în domeniul drepturilor fundamentale ar trebui să fie specifice și cuprinzătoare pentru a evita o atribuire și o respingere viitoare arbitrară a competențelor între Comisie și statele membre, mai ales în cazul temelor sensibile;

9. subliniază totuși că în pofida unui număr mare de petiții privind drepturile consacrate în cartă, Comisia Europeană refuză în mod constant, din cauza lipsei de instrumente, să acționeze pentru a împiedica încălcări grave ale drepturilor fundamentale în statele membre;

10. salută aderarea UE la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere că aceasta conferă Curții Europene a Drepturilor Omului competențe în materie de examinare a acțiunilor Uniunii;

11. salută decizia Comisiei de a desemna anul 2013 drept „Anul european al cetățeniei” cu scopul de a oferi un impuls dezbaterii privind cetățenia europeană și de a informa cetățenii UE cu privire la drepturilor lor, precum și la existența instrumentelor democratice de care dispun pentru a le valorifica; consideră că „Anul european al cetățeniei” ar trebui valorificat pentru a răspândi pe scară largă informații despre noua „inițiativă a cetățenilor europeni”, pentru a preveni, în prealabil, o rată ridicată a inadmisibilității comparabilă celei care se regăsește, încă, în domeniul „petiții”; consideră, în același timp, că domeniul limitat de aplicare al „Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene” trebuie pus în discuție;

12. salută crearea unui ghișeu unic pentru cetățenii care caută informații, o cale de atac sau care doresc să facă o plângere prin intermediul portalului „Drepturile dumneavoastră în Uniunea Europeană”; salută măsurile adoptate de Comisia Europeană pentru simplificarea serviciilor de asistență publică care au ca scop informarea cetățenilor cu privire la drepturile lor la nivelul UE și căile de atac disponibile în caz de încălcare a acestora; subliniază că instituțiile europene trebuie să pună la dispoziție mai multe informații și să facă dovadă de mai multă transparență, garantând, în special, accesul ușor la documente;

13. reamintește rezoluția sa referitoare la activitățile Ombudsmanului European din 2009 și îl invită pe acesta să asigure accesul la informație, precum și respectarea dreptului la buna administrare, condiții prealabile indispensabile pentru încrederea cetățenilor în instituțiile europene; susține recomandarea Ombudsmanului către Comisie în legătură cu plângerea 676/2008/RT referitoare la întârzierea excesivă a Comisiei în ceea ce privește furnizarea unui răspuns către serviciile Ombudsmanului;

14. ia act de faptul că petițiile primite în 2010 au continuat să se concentreze asupra mediului, drepturilor fundamentale, pieței interne și justiției; mai arată că, din punct de vedere geografic, cele mai multe dintre petiții s-au referit la un anumit stat membru - Spania (16%) – sau la Uniune în ansamblul său (16%), urmate de Germania, Italia și România;

15. recunoaște importanța activității petiționarilor în ceea ce privește protecția mediului înconjurător din Uniune, ținând seama de faptul că cele mai multe dintre petiții se refereau la evaluări ale impactului asupra mediului, la natură, la apele reziduale, la gestionarea calității apei și la protecția resurselor naturale, precum și la calitatea aerului, poluarea sonoră, gestionarea deșeurilor și emisiile industriale;

16. subliniază importanța cooperării dintre Comisie și statele membre și deplânge neglijența de care dau dovadă anumite state membre în legătură cu punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației europene de mediu;

Miercuri, 14 septembrie 2011

17. consideră că Comisia Europeană ar trebui să controleze cu mai multă atenție respectarea și punerea în aplicare a legislației europene în materie de mediu, acest lucru fiind realizat în orice moment al procedurii și nu numai atunci când a fost adoptată o decizie finală;

18. împărtășește preocuparea exprimată de mai mulți petiționari cu privire la neimplementarea, de către Uniunea Europeană, a Planului de acțiune pentru biodiversitate 2010; salută comunicarea comisiei din 19 ianuarie 2010 intitulată „Opțiuni pentru o perspectivă și un obiectiv post-2010 în materie de biodiversitate la nivelul UE” (COM(2010)0004);

19. consideră că Comisia Europeană trebuie să asigure o punere corectă în aplicare a Directivei privind evaluarea impactului de mediu (EIM), a Directivei privind evaluarea strategică a impactului de mediu (ESIM), a Directivei „Habitat” și a Directivei „Păsări” de către statele membre, bazându-se pe recomandări din partea comisiei competente din cadrul Parlamentului, cu care Comisia pentru petiții va colabora în mod prompt pentru a garanta faptul că preocupările cetățenilor sunt mai bine reflectate în măsurile viitoare privind mediul;

20. salută Comunicarea Comisiei din 2 iulie 2009 privind orientări pentru o mai bună transpunere și aplicare a Directivei 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (COM(2009)0313), care identifică probleme evidențiate în mod frecvent de petiționari cu privire la transpunerea acestei directive în dreptul național și impactul acesteia asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor;

21. recunoaște rolul rețelei SOLVIT, care cercetează în mod regulat problemele legate de aplicarea reglementărilor pieței interne dezvăluite de petiționari și solicită ca, Comisia pentru petiții să fie informată în cazul aplicării incorecte a legislației UE, având în vedere că procedura de petiții poate contribui la îmbunătățirea legislației;

22. recunoaște rolul central pe care îl joacă Comisia Europeană în activitatea Comisiei pentru petiții, care se bazează în continuare pe cunoștințele acesteia în ceea ce privește evaluarea petițiilor, identificarea încălcărilor legislației europene și solicitarea reparării prejudiciilor; recunoaște eforturile depuse de Comisia Europeană pentru a-și îmbunătăți timpul total de reacție la solicitările de anchetă ale comisiei, astfel încât cazurile prezentate de cetățeni să fie soluționate cât mai repede;

23. salută prezența la reuniunile sale a diferiților comisari, care au colaborat în mod strâns și eficient cu Comisia pentru petiții, creând, astfel, un canal de comunicare important între cetățeni și instituțiile europene;

24. regretă, cu toate acestea, că Comisia nu a dat, încă, curs solicitărilor repetate ale Comisiei pentru petiții privind informările în legătură cu progresele înregistrate în procedurile de încălcare a dreptului comunitar legate de petițiile deschise, ținând seama de faptul că publicarea lunară a deciziilor Comisiei cu privire la procedurile de încălcare a dreptului comunitar, în conformitate cu articolul 258 și articolul 260 din Tratat, nu reprezintă un răspuns adecvat;

25. reamintește că, în multe cazuri, petițiile dezvăluie probleme legate de transpunerea și aplicarea legislației europene și recunoaște că inițierea procedurilor de încălcare a dreptului comunitar nu oferă, în mod necesar, cetățenilor, soluții imediate la problemele lor; cu toate acestea, ar putea fi utilizate alte mijloace de control și de presiune;

26. solicită Comisiei să recunoască în mod corespunzător rolul pe care îl joacă petițiile în controlul implementării efective a legislației UE, având în vedere că petițiile sunt, de obicei, primele indicii că statele membre sunt rămase în urmă cu implementarea unor norme juridice;

Miercuri, 14 septembrie 2011

27. salută prezența Consiliului la reuniunile Comisei pentru petiții, însă regretă faptul că această prezență nu se traduce printr-o colaborare mai activă, care ar putea debloca petițiile pentru care colaborarea statelor membre ar fi decisivă;

28. subliniază că participarea și colaborarea strânsă și sistematică ale statelor membre sunt extrem de importante pentru activitatea Comisei pentru petiții; încurajează statele membre să joace un rol mai activ în ceea ce privește elaborarea de răspunsuri la petițiile referitoare la implementarea și respectarea legislației europene și acordă o importanță deosebită prezenței reprezentanților lor și cooperării active a acestora în cadrul reuniunilor Comisiei pentru petiții;

29. consideră că Comisia pentru petiții trebuie să dezvolte relații de lucru mai apropiate cu comisiile similare din parlamentele naționale și regionale ale statelor membre și să efectueze misiuni de informare în scopul promovării înțelegerii reciproce a petițiilor referitoare la problematici europene și invers, pentru a căpăta o privire de ansamblu asupra diferitelor moduri de lucru ale comisiilor naționale pentru petiții, astfel încât Comisia pentru petiții a Parlamentului European să poată lua o decizie deliberată și prevăzătoare în cazul respingerii unei petiții pe motiv de chestiuni de competențe;

30. ia act de numărul considerabil de petiționari care apelează la Parlament în legătură cu chestiuni care nu aparțin domeniului de competență a UE, de exemplu, aplicarea hotărârilor instanțelor naționale și pasivitatea sistemelor naționale de administrație și încearcă să soluționeze această situație prin redirecționarea aceste reclamații către autoritățile naționale și regionale competente; salută noua procedură instituită de către DG Președinție și DG IPOL din cadrul Parlamentului, cu privire la înregistrarea petițiilor;

31. indică necesitatea de a ameliora transparența gestionării petițiilor: pe plan intern, prin acordarea unui acces direct deputaților la dosarele de petiții prin aplicația e-petiție, prin simplificarea procedurii interne și printr-o colaborare strânsă între membrii, președinta și secretariatul Comisiei pentru petiții, iar pe plan extern, prin crearea pe internet a unui portal interactiv destinat petiționarilor; consideră, în plus, că deputații în Parlamentul European trebuie să aibă acces, prin aplicația e-petiție, la petițiile cu privire la care petiționarii au solicitat ca numele lor să nu fie făcut public;

32. solicită crearea de urgență a unui portal destinat petițiilor, care să ofere un model interactiv de petiție care să informeze cetățenii cu privire la competențele Parlamentului și la ceea ce pot obține prin adresarea unei petiții către Parlament, ce ar putea include legături către căi alternative de atac la nivel european și național, care să descrie cât mai în detaliu responsabilitățile UE, pentru a se elimina confuzia dintre competențele acesteia și cele ale statelor membre;

33. solicită serviciilor administrative competente ale Parlamentului să colaboreze în mod activ cu Comisia pentru petiții pentru a găsi soluțiile cele mai adecvate, având în vedere că un astfel de portal ar avea o importanță primordială pentru îmbunătățirea relațiilor dintre Parlament și cetățenii UE, permițând acestora să-și ofere sau să-și retragă sprijinul pentru o petiție (în conformitate cu articolul 202 din Regulamentul de procedură);

34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție și raportul Comisiei pentru petiții Consiliului, Comisiei, Ombudsmanului European, guvernelor și parlamentelor statelor membre, comisiilor pentru petiții și ombudsmanilor naționali, precum și tuturor organelor competente similare.

Miercuri, 14 septembrie 2011

Strategia UE privind persoanele fără adăpost

P7_TA(2011)0383

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o strategie a UE privind persoanele fără adăpost

(2013/C 51 E/13)

Parlamentul European,

- având în vedere declarațiile sale din 22 aprilie 2008 privind soluționarea problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă ⁽¹⁾ și cea din 16 decembrie 2010 privind o strategie a UE privind persoanele fără adăpost ⁽²⁾,
 - având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 34,
 - având în vedere Carta Socială Europeană revizuită a Consiliului Europei, în special articolul 31,
 - având în vedere raportul comun din 2010 al Comisiei și al Consiliului privind protecția socială și incluziunea socială,
 - având în vedere Declarația Consiliului din 6 decembrie 2010 privind Anul european de luptă împotriva sărăciei și a excluderii sociale: „Să lucrăm împreună pentru a combate sărăcia în 2010 și după”,
 - având în vedere recomandările finale ale Conferinței europene de consens privind problema persoanelor fără adăpost din 9 și 10 decembrie 2010,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2010 privind „Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale: un cadru european pentru coeziunea socială și teritorială” (COM(2010)0758),
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 3 iunie 1999 privind locuințele și persoanele fără adăpost (CdR 376/98 fin), cel din 6 octombrie 2010 privind combaterea lipsei de adăpost (CdR 18/2010 fin) și cel din 31 martie 2011 „Platforma europeană de combatere a sărăciei” (CdR 402/2010 fin),
 - având în vedere întrebarea din 11 iulie 2011 adresată Comisiei referitoare la o strategie privind persoanele fără adăpost (O-000153/2011 – B7-0421/2011),
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât există în continuare persoane fără adăpost în toate statele membre ale UE, fapt ce constituie o încălcare inacceptabilă a demnității umane;
- B. întrucât lipsa de adăpost reprezintă una dintre cele mai grave forme de sărăcie și de stare de sărăcie și întrucât în ultimii ani acest fenomen a luat proporții în mai multe state membre ale UE;
- C. întrucât 2010 a fost Anul European de Luptă împotriva Sărăciei și a Excluziunii Sociale;
- D. întrucât problema lipsei de adăpost s-a impus ca o prioritate clară în cadrul procesului de incluziune socială a UE;

⁽¹⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 19.⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0499.

Miercuri, 14 septembrie 2011

- E. întrucât coordonarea politicilor la nivel european în domeniul lipsei de adăpost în cadrul metodei deschise de coordonare pentru protecție socială și incluziune socială a consolidat și a oferit valoare adăugată eforturilor depuse la nivel național, regional și local în decursul ultimului deceniu și întrucât este necesar să se continue acțiunile în acest sens în cadrul unei abordări mai strategice;
 - F. întrucât natura însăși a fenomenului lipsei de adăpost este complexă și presupune o reacție politică multidimensională;
 - G. întrucât Strategia Europa 2020 și obiectivul său principal de a reduce cu cel puțin 20 milioane numărul persoanelor confruntate cu riscul sărăciei și excluderii sociale până în 2020 oferă un impuls nou în lupta împotriva tuturor formelor de sărăcie și excludere socială, inclusiv lipsa de adăpost;
 - H. întrucât un element-cheie al Strategiei Europa 2020 este inițiativa emblematică „Platforma europeană împotriva sărăciei și excluderii sociale”;
 - I. întrucât acest cadru pregătește calea unei acțiuni mai consolidate și mai ambițioase privind lipsa de adăpost la nivel european, prin identificarea metodelor și mijloacelor care permit continuarea într-o formă optimă a activității inițiate de Comisie în ceea ce privește lipsa de adăpost, luând în considerare rezultatele Conferinței europene de consens din decembrie 2010;
 - J. întrucât Comitetul Regiunilor a stabilit Agenda europeană pentru locuințele sociale care are ca scop coordonarea măsurilor în ceea ce privește finanțarea locuințelor sociale, utilizarea fondurilor structurale și îmbunătățirea eficienței energetice; întrucât Strategia UE privind persoanele fără adăpost ar trebui să contribuie la realizarea acestei agende;
1. îndeamnă statele membre să facă progrese în ceea ce privește obiectivul de soluționare a problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă până în 2015;
 2. solicită dezvoltarea unei strategii UE ambițioase, integrate și susținută de strategii naționale și regionale, cu obiectivul pe termen lung de a soluționa problema lipsei de adăpost, în cadrul mai larg al incluziunii sociale;
 3. invită Comisia să stabilească un grup de lucru pentru o strategie UE referitoare la lipsa de adăpost și să implice toate părțile interesate în combaterea acestui fenomen, inclusiv pe responsabili politici la nivel național, regional și local, cercetătorii, ONG-urile în serviciul persoanelor fără adăpost, persoanele afectate și sectoarele adiacente, cum ar fi sectorul locuințelor, al ocupării forței de muncă și al sănătății;
 4. solicită să fie luată în considerare tipologia europeană a excluderii legate de locuințe (ETHOS) în elaborarea strategiei UE; invită Comitetul pentru protecție socială și subgrupul său „indicatori” să promoveze un acord în rândul statelor membre în aplicarea acestei definiții; invită EUROSTAT să colecteze date cu privire la persoanele fără adăpost din UE în cadrul statisticile comunitare referitoare la venit și la condițiile de viață (EU-SILC);
 5. solicită ca Comisia și statele membre să convină asupra unui cadru de monitorizare a dezvoltării strategiilor naționale și regionale privind lipsa de adăpost, ca un element central al strategiei UE referitoare la persoanele fără adăpost; solicită, în acest context, prezentarea unui raport anual sau bianual privind progresele înregistrate;

Miercuri, 14 septembrie 2011

6. consideră că ar trebui monitorizate și raportate următoarele elemente-cheie ale strategiilor privind persoanele fără adăpost (proapse în raportul comun din 2010 privind protecția socială și incluziunea socială):

- obiective clare, în special cu privire la prevenirea apariției fenomenului lipsei de adăpost; reducerea duratei acestuia; reducerea formelor cele mai severe de lipsă de adăpost; ameliorarea calității serviciilor pentru persoanele fără adăpost și accesul la locuințe accesibile,
- o abordare integrată care să acopere toate domeniile de politică relevante,
- guvernanta adecvată,
- colectarea corectă de date,
- o politică ambițioasă în domeniul locuințelor,
- luarea în considerare a evoluției profilurilor din cadrul populației fără adăpost și, în special, impactul migrației;

7. solicită în mod expres ca această monitorizare să ia în discuție progresele făcute de statele membre în direcția soluționării problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă și a lipsei de adăpost pe termen lung;

8. solicită ca strategia UE referitoare la persoanele fără adăpost să nu se limiteze la monitorizare și raportare, ci să elaboreze o serie de acțiuni care să sprijine dezvoltarea și menținerea unor strategii naționale și regionale eficiente în ceea ce privește lipsa de adăpost;

9. solicită o agendă de cercetare solidă pentru dezvoltarea cunoștințelor și înțelegerii în cadrul unei strategii UE referitoare la persoanele fără adăpost, precum și învățarea reciprocă permanentă și schimburile transnaționale privind aspecte-cheie în lupta împotriva lipsei de adăpost;

10. solicită să se acorde o atenție specială strategiilor care pun accentul pe construirea de locuințe în cadrul segmentului „inovare socială” al Platformei europene de combatere a sărăciei și a excluderii sociale, pentru a consolida ansamblul de dovezi privind combinațiile eficiente de sprijin pentru locuințe și servicii adiacente în favoarea persoanelor care au fost afectate de lipsa de adăpost și pentru a contribui cu informații la dezvoltarea de politici și practici bazate pe elemente concrete;

11. solicită ca strategia UE referitoare la persoanele fără adăpost să se concentreze pe promovarea furnizării unor servicii de calitate persoanelor în cauză și îndeamnă Comisia să dezvolte un cadru voluntar al calității în conformitate cu Comunicarea privind Platforma europeană de combatere a sărăciei;

12. solicită dezvoltarea unor legături strânse între strategia UE referitoare la persoanele fără adăpost și fluxurile europene de finanțare, în special cele provenind din fondurile structurale; solicită Comisiei să promoveze utilizarea mecanismului de finanțare al FEDR și pentru furnizarea de locuințe grupurilor marginalizate în vederea soluționării problemei lipsei de adăpost în diferite state membre europene;

13. solicită ca problema lipsei de adăpost să fie integrată în toate domeniile de politică relevante, ca un element al luptei împotriva sărăciei și excluderii sociale;

Miercuri, 14 septembrie 2011

14. consideră că o strategie UE referitoare la persoanele fără adăpost ar trebui să respecte pe deplin dispozițiile Tratatului de la Lisabona, care stipulează că „rolul esențial și competențele discreționare ample ale autorităților naționale, regionale și locale în ceea ce privește furnizarea, punerea în funcțiune și organizarea serviciilor de interes economic general într-un mod care să răspundă cât mai bine nevoilor utilizatorilor”; consideră că statelor membre le revine sarcina de a defini atribuțiile în ceea ce privește locuințele sociale și la un preț abordabil și că strategia UE referitoare la persoanele fără adăpost ar trebui să fie pe deplin compatibilă cu politica privind locuințele sociale ale statelor membre, care consacră juridic principiul promovării diversității sociale și al luptei împotriva segregării sociale;

15. îndeamnă Agenția europeană pentru drepturile fundamentale să se concentreze într-o măsură mai mare pe implicațiile sărăciei extreme și ale excluderii sociale în ceea ce privește accesul la drepturile fundamentale și exercitarea acestora, având în vedere că aplicarea dreptului la locuință este esențială pentru exercitarea unei serii întregi de alte drepturi, printre care cele politice și sociale;

16. îndeamnă Consiliul pentru ocuparea forței de muncă, politici sociale, sănătate și protecția consumatorului să poarte discuții referitoare la elaborarea unei strategii UE referitoare la persoanele fără adăpost;

17. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European, Comitetului pentru protecția socială, precum și Consiliului Europei.

O abordare globală a emisiilor antropice, altele decât emisiile de CO₂, ce afectează clima

P7_TA(2011)0384

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o abordare globală privind emisiile antropice cu efecte asupra climei, altele decât cele de CO₂

(2013/C 51 E/14)

Parlamentul European,

- având în vedere Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Montreal la Convenția de la Viena privind protecția stratului de ozon,
- având în vedere pachetul de măsuri privind energia și schimbările climatice al UE din decembrie 2008 și Regulamentul (CE) nr. 842/2006 privind anumite gaze cu efect de seră,
- având în vedere unele comunicări ale Comisiei, precum COM(2010)0265, care prezintă o analiză a opțiunilor pentru depășirea obiectivului de reducere cu 20 % a emisiilor de gaze cu efect de seră și evaluare a riscului de relocare a emisiilor de carbon, COM(2010)0086, intitulată „Politica climatică internațională post-Copenhaga: acționând acum pentru a revigora măsurile luate pe plan mondial în domeniul schimbărilor climatice”, și COM(2011)0112, care prezintă o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon până în 2050,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind schimbările climatice, în special pe cea din 4 februarie 2009 intitulată „2050: Viitorul începe azi - recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice” ⁽¹⁾, pe cea din 10 februarie 2010 referitoare la rezultatul Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice (COP15) ⁽²⁾ și pe cea din 25 noiembrie 2010 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Cancun (COP16) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO C 67 E, 8.3.2010, p. 44.

⁽²⁾ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 25.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0442.

Miercuri, 14 septembrie 2011

- având în vedere întrebarea cu solicitare de răspuns oral B7-0418/2011 depusă de Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară în conformitate cu articolul 115 din Regulamentul său de procedură (O-000135/2011 – B7-0418/2011) și declarațiile Consiliului și Comisiei,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât dovezile științifice privind schimbările climatice și consecințele acestora sunt neîndoielnice, este imperios necesar să se ia măsuri rapide, coordonate și ambițioase la nivel european și internațional pentru a depăși această provocare mondială;
- B. întrucât obiectivul de limitare a creșterii globale a temperaturii medii anuale la suprafață la 2 °C („obiectivul de 2 °C”) a devenit un obiectiv internațional odată cu încheierea acordurilor de la Cancun din cadrul COP16;
- C. întrucât numai o parte din emisiile de GES care duc la încălzirea globală fac obiectul Protocolului de la Kyoto la CCONUSC, adică dioxidul de carbon (CO₂), metanul (CH₄), protoxidul de azot (N₂O), hidrofluorocarburile (HFC), perfluorocarburile (PFC) și hexafluorura de sulf (SF₆), în timp ce alte hidrocarburi halogenate cu un potențial ridicat de încălzire fac obiectul Protocolului de la Montreal din cauza potențialului acestora de a diminua stratul de ozon;
- D. întrucât GES influențează în mod diferit încălzirea întregului sistem climatic (exprimată ca forțare radiativă în wați pe metru pătrat) ca urmare a proprietăților lor radiative și a duratei lor de viață în atmosferă diferite; întrucât, conform celui de-al patrulea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC 4AR) din 2007, aceste efecte de încălzire sunt de 1,66W/m² pentru CO₂, de 0,48W/m² pentru CH₄, de 0,16W/m² pentru N₂O și de 0,35W/m² pentru hidrocarburi halogenate;
- E. întrucât gazele poluante precum monoxidul de carbon (CO), oxizii de azot (NO_x), metanul și alți compuși organici volatili (COV) formează ozon în primii 10-15 km de deasupra solului (troposferă); întrucât, din cauza creșterii semnificative a metanului, a CO, a COV și a NO_x din era preindustrială, ozonul troposferic a crescut cu aproximativ 30 %, iar contribuția sa la încălzirea globală este de 20 % din cea a CO₂ (0,36W/m²);
- F. întrucât negrul de fum (sau funinginea), un aerosol prezent între componentele particulelor degajate în urma arderii incomplete a combustibililor fosili și a biomasei, duce la încălzirea globală în două moduri: în atmosferă, acesta absoarbe radiațiile solare, ceea ce conduce la încălzirea aerului din jur, iar ca urmare a faptului că este prezent în aer poate să înnegrească zăpada și gheața și să accelereze procesul de topire (0,10W/m²);
- G. întrucât neîndeplinirea obiectivului de 2 °C va avea consecințe deosebite asupra mediului și va genera costuri economice extrem de ridicate, printre altele crescând șansele de a se atinge puncte critice în care nivelurile de temperatură încep să forțeze degajarea de CO₂ și de CH₄ din rezervoare precum pădurile și permafrostul și să limiteze capacitatea naturii de a absorbi carbonul în oceane;
- H. întrucât Protocolul de la Montreal a adus, conform raportului din 2010 al Comitetului de evaluare științifică al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP)/ Organizației Meteorologice Mondiale (OMM), contribuții însemnate la reducerea emisiilor de GES de la nivel global; întrucât, în 2010, se estimează că diminuarea, în temeiul Protocolului de la Montreal, a emisiilor anuale de substanțe care epuizează stratul de ozon a ajuns la aproximativ 10 gigatone de emisii de echivalent CO₂ evitate, ceea ce înseamnă de aproximativ cinci ori mai mult decât obiectivul de reducere a emisiilor anuale pentru prima perioadă de angajament (2008-2012) din Protocolul de la Kyoto;

Miercuri, 14 septembrie 2011

- I. întrucât în prezent Comisia revizuieste Regulamentul (CE) nr. 842/2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră,
 1. constată că politicile europene și internaționale în materie de climă s-au concentrat în special asupra reducerilor emisiilor de CO₂ pe termen lung, de exemplu prin creșterea eficienței energetice, prin folosirea de surse regenerabile de energie și prin aplicarea altor strategii care presupun emisii reduse de dioxid de carbon;
 2. solicită aplicarea unei politici europene globale în materie de climă, care să poată beneficia de pe urma faptului că se iau în considerare toate sursele de încălzire și toate opțiunile de atenuare a efectelor; subliniază că, pe lângă analizarea reducerii emisiilor de CO₂, această politică ar trebui să pună accentul pe strategii care pot genera cea mai rapidă reacție în materie de climă;
 3. ia act de faptul că există strategii de reglementare imediate de diminuare treptată a producției și a consumului de hidrofluorcarburi, în vederea reducerii emisiilor de negru de fum și de gaze care duc la formarea ozonului troposferic, care pot fi lansate în 2-3 ani și care pot fi aplicate în mod substanțial în 5-10 ani, ceea ce poate produce reacția dorită în materie de climă în câteva decenii sau mai curând, mai ales în cazul unor HFC vândute la un preț public de nu mai mult de 5-10 cenți/tonă, în timp ce în prezent prețul carbonului este de peste 13 EUR pe tonă;
 4. constată că acțiunile europene întreprinse în privința gazelor fluorurate sub forma Regulamentului privind gazele F s-au situat mult sub așteptări și că nerezolvarea acestor imperfecțiuni va slăbi considerabil poziția de negociere a UE la CCONUSC;
 5. îndeamnă Comisia să întreprindă o revizuire a regulamentelor privind gazele F și să prezinte propuneri menite să reducă producția și consumul de HFC, să accelereze procesul de eliminare treptată a hidroclorfluorcarburilor (HCFC) din diferite produse și aplicații și să recupereze și să distrugă GES care epuizează stratul de ozon stratosferic degajate de produsele și de echipamentele scoase din uz;
 6. salută angajamentul Uniunii Europene de a sprijini măsurile de eliminare a HFC pe baza Protocolului de la Montreal ca un prim exemplu de abordare nebazată pe piață pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră la COP-17 de la Durban;
 7. ia act de faptul că, cu prilejul ultimei reuniuni a părților la Protocolul de la Montreal, Comisia, în calitate de negociator pentru UE, a susținut în principiu propunerile Statelor Nord Americane și Statelor Federale ale Microneziei de a elimina treptat HFC-urile și de a distruge HFC-23 produse ca produs secundar, precum și de faptul că la ultima conferință a părților la CCONUSC de la Cancun, UE a înaintat o propunere de decizie care să angajeze părțile să ajungă la un acord asupra acestei chestiuni pe baza Protocolului de la Montreal fără a aduce atingere domeniului de aplicare a CCONUSC;
 8. având în vedere faptul că de curând a fost depistată o utilizare abuzivă a creditelor pentru HFC-23 prin intermediul Mecanismului de dezvoltare nepoluantă (MDN), îndeamnă Comisia să caute modalități de a promova o reducere imediată la nivel internațional mai degrabă prin Protocolul de la Montreal, un protocol eficient, decât prin mecanismele flexibile care fac parte din Protocolul de la Kyoto;
 9. recomandă să se ia imediat măsuri în vederea reducerii emisiilor de negru de fum ca metodă rapidă de oprire a topirii ghețarilor, acordând prioritate emisiilor care afectează regiunile cu zăpadă și gheață, inclusiv Arctica, Groenlanda și ghețarii din Himalaya și din Tibet;

Miercuri, 14 septembrie 2011

10. invită UE să promoveze tehnologiile existente care reduc drastic emisiile de negru de fum; recomandă, de asemenea, adoptarea de reglementări care să interzică tehnicile de tăiere și de ardere a pădurilor, precum și impunerea unor verificări stricte și periodice în ceea ce privește emisiile provenite de la autovehicule;
 11. solicită aplicarea riguroasă, la nivel mondial, a reglementărilor privind poluarea aerului și a tehnologiilor existente, ceea ce poate reduce emisiile de NOx și de CO, ceea ce ar diminua stratul de ozon troposferic antropic, un GES important;
 12. invită insistent Comisia Europeană să comunice Parlamentului European dacă ia măsuri în acest sens și să recupereze timpul pierdut prin introducerea promptă a acestor opțiuni în procesul legislativ;
 13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor și guvernelor statelor membre.
-

Joi, 15 septembrie 2011

Negocierile în vederea încheierii Acordului de asociere UE-Moldova

P7_TA(2011)0385

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 conținând recomandările Parlamentului European adresate Consiliului, Comisiei și SEAE privind negocierile dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova în vederea încheierii unui Acord de asociere (2011/2079(INI))

(2013/C 51 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere negocierile în curs de desfășurare dintre UE și Republica Moldova în vederea încheierii unui Acord de asociere,
- având în vedere concluziile Consiliului din 15 iunie 2009, referitoare la adoptarea, de către Republica Moldova, a directivelor privind negocierile,
- având în vedere directivele de negociere referitoare la zona de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare cu Republica Moldova, adoptate de Consiliu la 20 iunie 2011,
- având în vedere Acordul de parteneriat și cooperare (APC) dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană, semnat la 28 noiembrie 1994, care a intrat în vigoare la 1 iulie 1998,
- având în vedere Protocolul la Acordul de parteneriat și cooperare dintre UE și Republica Moldova privind participarea acesteia din urmă la programele și agențiile UE,
- având în vedere planul de acțiune comun al UE și al Republicii Moldova privind Politica europeană de vecinătate (PEV), ce stabilește obiectivele strategice bazate pe angajamentul față de valorile comune și implementarea eficientă a reformelor politice, economice și instituționale,
- având în vedere dialogul dintre UE și Republica Moldova privind vizele, inițiat la 15 iunie 2010 și planul de acțiune al Comisiei Europene cu privire la liberalizarea vizelor din 16 decembrie 2010,
- având în vedere Declarația comună privind parteneriatul de mobilitate dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova;
- având în vedere Raportul de evaluare privind Republica Moldova al Comisiei Europene, adoptat la 25 mai 2011,
- având în vedere concluziile Consiliului privind Politica europeană de vecinătate, adoptate de Consiliul Afaceri Externe la 20 iunie 2011,
- având în vedere Comunicarea comună din 25 mai 2011, intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine”,
- având în vedere declarația comună a Summit-ului Parteneriatului estic, organizat la Praga la 7 mai 2009,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe referitoare la Parteneriatul estic din 25 octombrie 2010,
- având în vedere Strategia UE referitoare la regiunea Dunării,
- având în vedere primul raport al Comitetului director al Forumului Societății Civile al Parteneriatului estic,

Joi, 15 septembrie 2011

- având în vedere recomandările Forumului societății civile al Parteneriatului estic,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Republica Moldova, îndeosebi rezoluțiile sale din 7 mai 2009 referitoare la situația din Republica Moldova ⁽¹⁾ și din 21 octombrie 2010 referitoare la reformele implementate și evoluțiile din Republica Moldova ⁽²⁾, precum și recomandările Comisiei parlamentare de cooperare UE-Republica Moldova,
 - având în vedere rezoluția sa din 20 ianuarie 2011 referitoare la o strategie a UE pentru Marea Neagră ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană;
 - având în vedere articolul 90 alineatul (4) și articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0289/2011),
- A. întrucât noua filozofie a PEV, care, potrivit principiului „mai mult pentru mai mult”, își propune să trateze ca o prioritate țările cele mai eficiente în satisfacerea cerințelor sale, constituie o ocazie pentru Moldova să devină exemplul de succes al politicii UE față de vecinii săi;
- B. întrucât Uniunea Europeană a făcut din drepturile omului și democrație un aspect central al politicii sale de vecinătate;
- C. întrucât, în cadrul PEV, Parteneriatul estic a creat un cadru politic semnificativ pentru intensificarea relațiilor, accelerarea asocierii la nivel politic și continuarea integrării pe plan economic dintre UE și Republica Moldova, între care există legături geografice, istorice și culturale puternice, prin sprijinirea reformelor politice și socioeconomice și facilitarea apropierei de UE;
- D. întrucât Parteneriatul estic consolidează relațiile multilaterale dintre țările vizate de acesta, promovează schimbul de informații și de experiență în materie de transformare, reformă și modernizare și oferă Uniunii Europene instrumente suplimentare pentru a susține aceste procese;
- E. întrucât Parteneriatul estic prevede întărirea relațiilor bilaterale prin intermediul noilor Acorduri de asociere, ținând seama de situația specifică și ambiția țării partenere și de capacitatea sa de a respecta angajamentele care decurg din acestea;
- F. întrucât legăturile interpersonale sunt esențiale în atingerea obiectivelor Parteneriatului estic; iar recunoașterea acestui lucru, nu este pe deplin posibilă fără liberalizarea vizelor;
- G. întrucât Republica Moldova și alte țări din cadrul Parteneriatului estic vor beneficia de o ofertă privilegiată din partea UE cu privire la liberalizarea vizelor, în ceea ce privește calendarul și conținutul, înaintea oricăror altora țări terțe învecinate;

⁽¹⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 54.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0385.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0025.

Joi, 15 septembrie 2011

- H. întrucât angajamentul activ al Republicii Moldova și adeziunea sa la valorile și principiile comune, îndeosebi democrația, statul de drept, buna guvernare și respectul pentru drepturile omului, inclusiv cele ale minorităților, sunt vitale pentru ca procesul să avanseze și ca negocierea și implementarea ulterioară a Acordului de asociere să constituie un succes care ar trebui să fie calibrat în funcție de necesitățile și capacitățile țării și să aibă un impact sustenabil asupra dezvoltării acesteia;
- I. întrucât, în contextul intensificării relațiilor cu Republica Moldova, UE ar trebui să promoveze stabilitatea și consolidarea încrederii, inclusiv printr-o contribuție proactivă în vederea găsirii unei soluții oportune și viabile la conflictul din Transnistria, care este o sursă de instabilitate regională;
- J. întrucât negocierile cu Republica Moldova privind Acordul de asociere înaintază într-un ritm constant și au înregistrat progrese satisfăcătoare până în prezent, la fel ca și cele privind vizele; întrucât, cu toate acestea, negocierile privind Zona de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare (DCFTA) nu au început încă;
1. adresează, în contextul negocierilor în curs privind Acordul de asociere, următoarele recomandări Consiliului, Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE):
- (a) să întemeieze implicarea UE și negocierile în curs cu Republica Moldova pe premiza că perspectiva integrării europene, în temeiul articolului 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care ar trebui să fie în strânsă legătură cu punerea în aplicare a reformelor structurale, reprezintă atât o pârghie prețioasă pentru punerea în aplicare a reformelor, cât și un catalizator necesar al sprijinului public pentru aceste reforme;
- (b) să aplice, în cadrul relațiilor cu Republica Moldova, principiul „mai mult pentru mai mult” și cel al diferențierii pe baza meritelor și a realizărilor individuale ale Republicii Moldova în decursul ultimilor doi ani;
- (c) salută cooperarea stabilă și continuă a Republicii Moldova, în cadrul negocierilor în curs privind Acordul de asociere și diferitele elemente ale cooperării, inclusiv cele referitoare la politica externă și de securitate, cooperarea în domeniul energiei, drepturile omului și comerțul, ceea ce a condus la o încheiere reușită și în timp util a majorității capitolelor negocierilor;
- (d) să adopte măsurile necesare pentru ca negocierile cu Republica Moldova să continue la ritmul constant din prezent și, în acest scop, să consolideze dialogul continuu cu toate partidele politice și să încurajeze dialogul dintre partide în această țară, având în vedere că stabilitatea politică în stat este esențială pentru continuarea procesului de reformă;
- (e) să garanteze că Acordul de asociere reprezintă un cadru global și orientat spre viitor pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor cu Republica Moldova în anii următori;
- (f) să concretizeze puternicul impact al sprijinului comun și coordonat al statelor membre reprezentat de acțiunile Grupului de prieteni ai Republicii Moldova;
- (g) să-și dubleze eforturile vizând găsirea unei soluții la conflictul din Transnistria și, în acest scop, să aibă în vedere o implicare mai robustă și directă în soluționarea politică a conflictului din Transnistria în conformitate cu principiul integrității teritoriale a Republicii Moldova, precum și să adopte măsuri de consolidare a încrederii, inclusiv definirea în comun a programelor de reabilitare și promovarea contactelor interpersonale, în vederea consolidării societății civile și a schimburilor culturale, având în vedere faptul că nu există niciun conflict real pe teritoriul regiunii Transnistria;

Joi, 15 septembrie 2011

- (h) să asigure că rolul proactiv jucat de UE în negocierile 5 + 2 este înzestrat cu resurse adecvate, îndeosebi în urma terminării mandatului Reprezentantului special al UE (RSUE);
- (i) să îndemne Federația Rusă să adopte o acțiune mai constructivă și orientată spre rezultate în vederea aprofundării negocierilor și a creării condițiilor pentru o soluție durabilă și globală;
- (j) să garanteze că regiunea Transnistria, ca parte integrantă a Republicii Moldova, este inclusă în sfera și efectele Acordului de asociere și în special ale DCFTA;
- (k) să ia măsurile necesare pentru sprijinirea Republicii Moldova în respectarea criteriilor de liberalizare a vizelor, care ar trebui îndeplinite, de preferință, înainte de încheierea Acordului;
- (l) să informeze cetățenii Republicii Moldova cu privire la Acordul de asociere și la planul de acțiune privind liberalizarea vizelor pentru a obține sprijinul acestora pentru programul de reforme;
- (m) să asigure că negocierile privind DCFTA încep înainte de sfârșitul anului 2011 și să evalueze, totodată, impactul DCFTA asupra economiei moldovene, precum și repercusiunile sociale și ecologice pertinente;
- (n) să salute adoptarea Planului de acțiune pentru punerea în aplicare a recomandărilor-cheie privind comerțul elaborate de UE și să lanseze fără întârziere negocierile privind Zona de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare (DCFTA) cu Republica Moldova pentru a o include ca parte integrantă a Acordului de asociere, în scopul promovării deplinei integrări politice și economice a Republicii Moldova în UE și pentru a permite acestei țări să atragă investiții străine și să devină mai productivă pentru a pune capăt dependenței de transferurile de fonduri din străinătate și a reuși să treacă la o economie de piață competitivă bazată pe exporturi, admitând, cu toate acestea, că Republica Moldova trebuie, mai întâi, să demonstreze că dispune de o capacitate suficientă de adaptare a structurilor sale juridice și economice la exigențele integrării comerciale cu Uniunea Europeană;
- (o) să se elaboreze un program de negocieri ambițios și echitabil pentru DCFTA, care să se axeze pe eliminarea obstacolelor din calea comerțului și investițiilor bilaterale, cum ar fi diferențele juridice și de reglementare în materie de norme tehnice, sanitare și fito-sanitare, precum și pe sarcinile rămase la nivelul sistemului financiar și al legislației în materie de concurență din Republica Moldova; să salute, în această privință, progresele deja realizate de Republica Moldova în domeniul dreptului societăților comerciale, al protecției consumatorilor, în cel vamal, în cel al dialogului economic, al serviciilor financiare, al gestionării finanțelor publice și al cooperării în materie de energie, domenii incluse în negocierile cu UE pe marginea Acordului de asociere;
- (p) să ofere un mai mare sprijin Republicii Moldova în promovarea competitivității sale, pentru a putea beneficia de avantajele pe care DCFTA le-ar putea oferi;
- (q) subliniază necesitatea ca Republica Moldova să continue reformele interne, îmbunătățindu-și, astfel, climatul de afaceri și investiții și să găsească soluții la problemele interne care stânenesc relațiile economice și comerciale cu UE, cum ar fi faptul că țara nu are un președinte și conflictul din Transnistria;
- (r) să facă în continuare presiuni puternice asupra autorităților din Republica Moldova și să le sprijine pentru ca acestea să consolideze reformele și să obțină progrese concrete în combaterea corupției, reforma sistemului judiciar, a procuraturii și poliției, în folosul populației;

Joi, 15 septembrie 2011

- (s) să asiste autoritățile moldovene astfel încât să înregistreze progrese concrete în eliminarea rețelilor tratamente și a torturii de către organele de aplicare a legii;
- (t) să sublinieze în Acord importanța statului de drept, a bunei guvernante și a combaterii corupției și să continue să sprijine, în mod prioritar, reforma sistemului judiciar; să convingă guvernul Republicii Moldova că ar fi oportun să continue ancheta completă, transparentă și imparțială, deja în curs de desfășurare, cu privire la evenimentele din aprilie 2009;
- (u) să includă clauze de condiționalitate referitoare la protecția și promovarea drepturilor omului care să fie conforme celor mai stricte norme internaționale și europene, bazându-se pe dialogul UE-Moldova privind drepturile omului și utilizând pe deplin cadrul reprezentat de Consiliul Europei și OSCE și să încurajeze autoritățile din Republica Moldova să promoveze drepturile minorităților naționale, cu respectarea Convenției-cadru a Consiliului Europei privind minoritățile naționale și a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- (v) să încurajeze autoritățile din Republica Moldova să adopte acte legislative cuprinzătoare și eficace împotriva discriminării, conforme atât cu litera și spiritul legislației UE, cât și cu Carta drepturilor fundamentale a UE; printre altele, aceste acte legislative ar trebui să includă dispoziții împotriva discriminării pe motive de orientare sexuală; să sprijine instituționalizarea programelor educaționale de combatere a intoleranței și discriminării, precum și să sprijine activitatea societății civile vizând promovarea respectului și a înțelegerii reciproce și combaterea intoleranței în sânul familiilor, al comunităților, al școlilor și al cercurilor sociale;
- (w) să asigure că promovarea valorilor mass-mediei libere rămâne o prioritate în cadrul negocierilor în curs cu Republica Moldova și să încurajeze autoritățile acestei țări să consolideze și să sprijine mass-media independentă, să asigure neutralitatea mass-mediei publice și să promoveze un climat mediatic pluralist, care va îmbunătăți transparența procesului decizional; să încurajeze autoritățile din Republica Moldova să asigure condițiile ca toate agențiile responsabile în domeniul mass-media se conformează standardelor UE privind libertatea mass-media și pluralismul;
- (x) să încurajeze Comisia Europeană să ajute la dezvoltarea noului sector mass-media și să pregătească sprijinul tehnic pentru dezvoltarea internetului în bandă largă în Republica Moldova;
- (y) să încurajeze autoritățile Republicii Moldova să demonstreze un angajament mai profund în direcția gestionării transparente a finanțelor publice și îmbunătățirii legislației privind achizițiile publice, în scopul asigurării bunei guvernări, o mai mare responsabilitate, accesul egal și concurența loială;
- (z) să ia act de impactul pozitiv pe care l-au avut preferințele comerciale autonome acordate Republicii Moldova în 2008 asupra exporturilor țării, regretând faptul că utilizarea acestora a fost împiedicată de diferențele în materie de norme dintre cele două părți; să țină seama de faptul că Moldova trebuie să continue să încurajeze dezvoltarea economică și integrarea europeană într-un ritm mai susținut;
- (aa) să sublinieze necesitatea unui mediu de afaceri transparent și a unei reforme de reglementare corespunzătoare, pentru a încuraja investițiile străine directe;
- (ab) să sublinieze în acord importanța deosebită a punerii în aplicare și a aplicării legislației privind proprietatea intelectuală, având în vedere nivelul actual ridicat de piraterie și contrafacere;

Joi, 15 septembrie 2011

- (ac) să se bazeze pe măsurile concrete luate pe baza Protocolului la APC dintre UE și Republica Moldova privind participarea acestora din urmă la programele și agențiile UE, care ar trebui să se reflecte în textul Acordului de asociere;
- (ad) să includă în Acordul de asociere normele de mediu cele mai riguroase, ținând seama, printre altele, de participarea Republicii Moldova la Strategia UE pentru regiunea Dunării și să solicite modernizarea marilor instalații industriale, în special a celor amplasate pe malul drept al râului Nistru; să aibă în vedere în continuare importanța cooperării regionale în regiunea Mării Negre și participarea activă a Republicii Moldova în cadrul politicilor UE pentru acest spațiu, inclusiv în cadrul unei eventuale strategii a UE pentru Marea Neagră;
- (ae) ținând seama de importanța, din punctul de vedere al dezvoltării economice, a redeschiderii liniei de cale ferată dintre Chișinău și Tiraspol, să examineze ce măsuri suplimentare trebuie luate pentru îmbunătățirea transportului public și asigurarea liberei circulații a mărfurilor pe teritoriul țării și dacă Misiunea europeană de asistență la frontieră pentru Republica Moldova și Ucraina (EUBAM) ar putea oferi asistență suplimentară;
- (af) să sprijine în continuare procesul de demarcare a întregii frontiere dintre Republica Moldova și Ucraina și să examineze prelungirea mandatului EUBAM, care este pe cale să expire;
- (ag) să asigure că autoritățile moldovene iau măsuri concrete pentru a descuraja contrabanda pe teritoriul statului;
- (ah) să promoveze o reformă mai profundă a sectorului energiei în scopul consolidării securității energetice a Republicii Moldova, îndeosebi prin promovarea conservării energiei, eficienței energetice și a surselor de energie regenerabile, prin diversificarea infrastructurii și participarea Republicii Moldova în proiectele regionale ale UE și să reducă costurile energiei, care mențin inflația la un nivel ridicat;
- (ai) să asiste autoritățile Republicii Moldova în eforturile acestora de a conecta rețeaua de energie a Republicii Moldova la rețeaua de electricitate interconectată a Europei continentale;
- (aj) să încurajeze și să sprijine autoritățile Republicii Moldova în vederea satisfacerii necesităților a 34,5 % din populație care trăiește într-o sărăcie absolută sau extremă; asistența UE pentru Republica Moldova ar trebui să reflecte mai bine această realitate, iar programele sale ar trebui să fie reorientate în consecință;
- (ak) să se asigure că redresarea economică se reflectă în crearea locurilor de muncă și că Republica Moldova continuă convergența spre standardele UE în domeniul ocupării forței de muncă, cum ar fi nediscriminarea, sănătatea și siguranța la locul de muncă;
- (al) să sublinieze autorităților Republicii Moldova necesitatea liberalizării serviciilor de navigație aeriană, lucru care ar avea un impact deosebit asupra mobilității societății din această țară;
- (am) să evidențieze inițiativele multinaționale pozitive lansate în cadrul Parteneriatului estic, îndeosebi asupra programului global de consolidare a instituțiilor și măsurilor de cooperare în domeniul vamal;
- (an) să acorde Republicii Moldova sprijin financiar și tehnic suficient pentru ca aceasta să-și poată îndeplini angajamentele care decurg din negocierile privind Acordul de asociere și punerea în aplicare a acestuia, prin desfășurarea, în continuare, a unor programe cuprinzătoare de edificare a instituțiilor și asigurând că programele de finanțare ale UE reflectă acest obiectiv;

Joi, 15 septembrie 2011

- (ao) să sporească asistența și know-how-ul acordate de UE organizațiilor societății civile din Republica Moldova pentru ca acestea să poată asigura controlul intern și o mai mare responsabilitate pentru reformele și angajamentele asumate de guvern;
 - (ap) să includă obiective clare privind implementarea Acordului de asociere și să asigure mecanisme de monitorizare, inclusiv prezentarea de rapoarte, în mod regulat, Parlamentului European;
 - (aq) să invite Grupul UE de consultanță la nivel înalt pentru Republica Moldova să informeze periodic Parlamentul European cu privire la activitățile sale;
 - (ar) să încurajeze în continuare cooperarea intensă cu Parteneriatul estic și în cadrul acestuia, precum și să informeze periodic Parlamentul European cu privire la progresele înregistrate;
 - (as) să consulte Parlamentul European cu privire la prevederile referitoare la cooperarea parlamentară;
 - (at) să încurajeze echipa de negociatori a UE să își continue buna colaborare cu Parlamentul European și să furnizeze în permanență informații referitoare la progresele realizate în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE, care prevede că Parlamentul este informat de îndată și pe deplin pe parcursul tuturor etapelor procedurii;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, conținând recomandările Parlamentului European, Consiliului, SEAE și Comisiei, precum și Republicii Moldova, pentru informare.

Situația din Libia

P7_TA(2011)0386

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la situația din Libia

(2013/C 51 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția nr.1970/2011 din 26 februarie 2011 și Rezoluția nr.1973/2011 din 17 martie 2011 ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (CSONU),
- având în vedere suspendarea la 22 februarie 2011 a negocierilor privind Acordul-cadru UE-Libia,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 18 iulie 2011 privind Libia,
- având în vedere conferința Grupului internațional de contact care a avut loc la 1 septembrie 2011 la Paris,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Libia, în special cea din 10 martie 2011 ⁽¹⁾, precum și recomandarea sa din 20 ianuarie 2011 ⁽²⁾,
- având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (IR/VP) din 13 septembrie 2011 referitoare la Libia,
- având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0095.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0020.

Joi, 15 septembrie 2011

- A. întrucât, după șase luni de lupte, care au avut ca rezultat mii de victime, precum și suferințe și necesități umanitare alarmante, regimul Gaddafi a luat sfârșit și un guvern interimar condus de Consiliul Național de Tranziție (CNT) își va începe în curând activitatea de edificare a unei noi Libii;
 - B. întrucât Rezoluțiile nr. 1970 și 1973 ale Consiliului de Securitate al ONU au fost adoptate ca urmare a represiunilor brutale împotriva demonstrațiilor pașnici, inclusiv a încălcărilor grave și sistematice ale drepturilor omului, precum și ca urmare a incapacității regimului libian de a-și îndeplini responsabilitatea ce îi revine în temeiul dreptului internațional de a proteja populația libiană;
 - C. întrucât a fost creată o coaliție compusă din țări dispuse să implementeze Rezoluția nr. 1973 a CSONU; întrucât mandatul respectiv a fost preluat într-o a doua etapă de NATO; întrucât campania aeriană condusă de NATO, Odyssey Dawn, continuă atât timp cât este necesar pentru protejarea populației civile din Libia;
 - D. întrucât CNT va trebui, în același timp, să satisfacă nevoile umanitare cele mai presante ale populației, să pună capăt violențelor și să instituie statul de drept, asumându-și totodată redutabila sarcină de edificare a națiunii și a unui stat democratic funcțional; întrucât acesta și-a exprimat angajamentul de a avansa rapid către legitimitate democratică prin elaborarea unei constituții și organizarea cât mai curând a unor alegeri libere și corecte;
 - E. întrucât Curtea Penală Internațională (CPI) a emis la 27 iunie 2011 mandate de arestare pentru Muammar Gaddafi, fiul său, Saif Al-Islam Gaddafi, și fostul șef al serviciului său de informații, Abdullah Al-Senussi, pentru presupuse crime împotriva umanității comise de la începutul rebeliunii populare;
 - F. întrucât, potrivit UNHCR, de la începutul represiunilor din Libia, aproximativ 1 500 de refugiați libieni și-au pierdut viața încercând să traverseze Marea Mediterană către Europa;
 - G. întrucât la 1 septembrie 2011 la Paris, a avut loc Summitul „Friends of Libya” (Prietenii Libiei), la care au participat aproximativ 60 de state și organizații internaționale și care a fost menit să coordoneze eforturile internaționale în materie de asistență pentru reconstrucția Libiei;
 - H. întrucât UE a oferit un ajutor umanitar de peste 152 de milioane de euro, iar ÎR/VP a deschis un birou al UE la Benghazi la 22 mai 2011 pentru a stabili contacte cu CNT și a ajuta Libia să se pregătească pentru faza următoare de tranziție democratică; întrucât un birou al UE a fost deschis la Tripoli la 31 august 2011;
 - I. întrucât o Africă de Nord democratică, stabilă, prosperă și pașnică prezintă un interes esențial pentru UE,
1. așteaptă cu nerăbdare încheierea conflictului din Libia, care a durat șase luni, și salută căderea regimului autocratic al lui Muammar Gaddafi, la putere de 42 de ani și care este responsabil de lunga și uriașa suferință a poporului libian; felicită poporul libian pentru curajul și hotărârea de care a dat dovadă și subliniază că aspirațiile libere și suverane ale acestuia ar trebui să constituie motorul procesului de tranziție, ținând seama de faptul că numai o puternică participare locală va garanta succesul acestui proces;

Joi, 15 septembrie 2011

2. solicită ÎR/VP să elaboreze o strategie comună, autentică, eficace și credibilă pentru Libia, iar statelor membre ale Uniunii Europene să implementeze această strategie abținându-se de la acțiuni sau inițiative unilaterale care ar putea să-i diminueze eficacitate; solicită Uniunii Europene și statelor sale membre să ofere un sprijin deplin pe parcursul procesului de tranziție, care trebuie să aibă loc în prezent în mod coordonat în scopul creării unei Libii libere, democratice și prospere, evitându-se în același timp dublările de eforturi și urmărirea unor strategii multilaterale;

3. își exprimă sprijinul deplin pentru CNT în redevind sarcina de edificare a unui nou stat care să îi reprezinte pe toți libienii; salută recente recunoașteri ale CNT și solicită tuturor statelor membre ale UE și comunității internaționale să procedeze în același fel; salută faptul că toți membrii permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU, inclusiv, foarte recent, China, au recunoscut CNT drept autoritatea legitimă în Libia; îndeamnă țările din Uniunea Africană să recunoască CNT; solicită CNT să-și asume pe deplin responsabilitatea pentru siguranța și bunăstarea poporului libian, să acționeze în mod transparent și în deplină concordanță cu principiile democratice, precum și cu dreptul umanitar internațional; solicită ÎR/VP, Consiliului și Comisiei să promoveze în continuare relațiile cu CNT și să acorde asistență noilor autorități libiene în procesul de edificare a unei Libii unite, democratice și pluraliste în care drepturile omului, libertățile fundamentale și justiția să fie garantate pentru toți cetățenii libieni, precum și pentru lucrătorii migranți și refugiați;

4. subliniază că nu poate exista impunitate pentru crimele împotriva umanității și că Muammar Gaddafi și membrii regimului său trebuie să fie trași la răspundere și judecați pentru crimele comise, în conformitate cu principiile statului de drept; îndeamnă combatanții CNT să se abțină de la represalii și execuții fără judecată; se așteaptă ca, dacă Gaddafi și membrii regimului său vor fi aduși în fața justiției în Libia pentru toate crimele comise în timpul dictaturii, și nu numai pentru crimele pentru care au fost puși sub acuzare de CPI, instanțele și procedurile libiene să asigure deplina conformitate cu normele internaționale în materie de procese echitabile, inclusiv cu cele privind transparența și participarea observatorilor internaționali și excluderea pedepsei capitale;

5. îndeamnă toate țările, în special vecinii Libiei, să coopereze cu noile autorități libiene și cu autoritățile internaționale de justiție, și anume cu CPI, pentru a asigura aducerea lui Gaddafi și a celor mai apropiați aliați ai săi în fața instanțelor de judecată; reamintește, de exemplu, că Nigerul și Burkina Faso sunt părți la CPI și, în consecință, au obligația să coopereze cu Curtea și să-l predea acesteia pe Gaddafi și pe rudele sale puse sub acuzare, în cazul în care intră pe teritoriul lor; deplânge faptul că Guineea-Bissau i-a oferit azil lui Gaddafi, ceea ce i-ar permite acestuia să se deplaseze și să trăiască în acea țară, avertizând că acest lucru ar veni în contradicție cu obligațiile acestei țări în temeiul Acordului de la Cotonou;

6. salută angajamentul statelor și organizațiilor internaționale prezente la Summitul „Friends of Libya”, care a avut loc la 1 septembrie 2011 la Paris, de a pune imediat la dispoziție activele Libiei care au fost înghețate, în valoare de 15 miliarde de dolari SUA, precum și decizia UE de a ridica sancțiunile impuse împotriva a 28 de entități libiene, inclusiv porturi, întreprinderi petroliere și bănci; solicită statelor membre ale UE să obțină autorizația CSONU și să disponibilizeze activele libiene înghețate pentru a ajuta CNT să asigure guvernarea de care este nevoie în această perioadă de tranziție și solicită în special statelor membre să-și onoreze promisiunile făcute cu ocazia Conferinței de la Paris; solicită realizarea unei anchete cu privire la locația bunurilor și banilor detruși de familia Gaddafi și restituirea acestora Libiei;

7. salută faptul că UE și-a marcat rapid prezența la Tripoli, la scurt timp după ce orașul a fost eliberat, și a deschis un birou UE în capitală; se așteaptă ca acesta să dispună de personalul necesar cât mai curând posibil pentru a valorifica activitatea importantă desfășurată de biroul UE în Benghazi pentru a promova în continuare relațiile cu CNT și pentru a acorda noilor autorități libiene asistență în ceea ce privește satisfacerea celor mai presante nevoi ale poporului libian;

8. recomandă trimiterea fără întârziere a unei delegații a Parlamentului European în Libia în scopul evaluării situației, transmiterii unui mesaj de sprijin și solidaritate și inițierii unui dialog cu CNT, societatea civilă și alți actori importanți pe plan local;

Joi, 15 septembrie 2011

9. subliniază că credibilitatea guvernului interimar al CNT se va întemeia pe capacitatea sa de a face față nevoilor celor mai urgente și de a crea în același timp condiții pentru înființarea unor instituții democratice; solicită CNT să lanseze un proces cât mai transparent și cuprinzător cu puțință, cu participarea tuturor părților interesante importante din toate regiunile țării, în scopul edificării legitimității și a consensului la nivel național și evitării, astfel, a diviziunilor regionale, etnice sau tribale care ar putea cauza violențe ulterioare; solicită CNT să asigure participarea întregului spectru al societății libiene și să acorde mai multă putere femeilor și minorităților în procesul de tranziție către democratizare, și anume prin stimularea participării lor în societate civilă, mass-media, partidele politice și tot felul de organe decizionale pe plan politic și economic;

10. ia act de recente rapoarte întocmite de Amnesty International și solicită CNT să controleze și să dezarmeze grupările armate, să pună capăt abuzurilor împotriva drepturilor omului și să investigheze cazurile raportate de crime de război pentru a evita instalarea unui cerc vicios de încălcări ale drepturilor omului și represalii; solicită noilor autorități să pună imediat sub controlul Ministerului de Justiție și al Drepturilor Omului toate centrele de detenție și să se asigure că arestările sunt efectuate exclusiv de organe oficiale și că toate urmărirea penale au ca rezultat procese echitabile, care respectă standardele internaționale;

11. salută discursul președintelui CNT, Mustafa Abdul Jalil, ținut la Tripoli, în care a anunțat că Libia va fi o țară islamică moderată, lucru care va fi reflectat în constituție și va saluta participarea femeilor la viața publică; declară că se așteaptă ca CNT să-și asume pe deplin responsabilitățile și să-și respecte angajamentele pe care și le-a asumat de a edifica un stat tolerant, unificat și democratic în Libia, protejând drepturile universale ale omului pentru toți cetățenii libieni, precum și pentru lucrătorii migranți sau străini; invită CNT să încurajeze activ participarea femeilor și a tinerilor la procesele politice menite să creeze partidele politice și instituțiile democratice;

12. cere CNT să lanseze fără întârziere un proces de înfăptuire a dreptății și de reconciliere națională; solicită ÎR/VP să trimită experți și formatori în domeniul medierii și al dialogului pentru a acorda asistență CNT și altor actori din Libia;

13. subliniază importanța desfășurării unei anchete privind toate cazurile de încălcare a drepturilor omului, indiferent de cine a comis aceste încălcări; consideră că această anchetă ar trebui să reprezinte o parte importantă a procesului de reconciliere în această țară și să fie condusă de înșiși cetățenii libieni;

14. cere tuturor forțelor CNT să aplice prizonierilor de război, și anume forțelor pro-Gaddafi și mercenarilor, un tratament care să respecte dreptul umanitar internațional; îndeamnă CNT să elibereze de îndată lucrătorii migranți africani și libienii de culoare deținuți arbitrar pe motiv că ar fi mercenari pro-Gaddafi și să-i judece în condiții de independență pe aceia care au comis crime;

15. cere CNT să protejeze drepturile minorităților și grupurilor vulnerabile, inclusiv pe cele ale miilor de migranți africani sub-saharieni, care sunt hărțuiți numai din cauza culorii pielii lor, și să protejeze și să evacueze migranții abandonți în centrele OIM sau din taberele improvizate; solicită în acest sens ÎR/VP să acorde CNT sprijin european în domeniul medierii pentru a putea face față acestei situații stringente în conformitate cu drepturile omului și cu standardele umanitare; solicită statelor membre ale UE și Comisiei să ofere asistență pentru relocarea refugiaților din taberele de la granița cu Tunisia și de la alte frontiere, care au fugit din regiunile aflate în conflict și a căror reîntoarcere în Libia le-ar pune viața în pericol;

16. subliniază că poporul libian a început revoluția și este deschizător de drum; consideră că poporul libian trebuie să devină singurul stăpân al viitorului Libiei, asigurând suveranitatea deplină a Libiei;

Joi, 15 septembrie 2011

17. subliniază că Națiunile Unite vor juca rolul de coordonator pentru a asigura sprijinul internațional pentru tranziția politică din Libia și pentru reconstrucția țării, în spiritul așteptărilor exprimate de Libia, în special la Conferința de la Paris;

18. solicită ÎR/VP, Comisiei și statelor membre ale UE să ofere asistență pentru reformarea sectorului securității din Libia, inclusiv a poliției și a forțelor armate, precum și pentru dezarmarea, demobilizarea și reintegrarea foștilor combatanți, inclusiv consolidarea măsurilor de control la frontieră și al traficului de armament, în cooperare cu țările vecine; își exprimă deosebită îngrijorare cu privire la cantitatea enormă de armament deținută de combatanți și de persoane civile, care pune în pericol viețile cetățenilor, în special ale grupurilor vulnerabile, cum ar fi femeile și copiii;

19. subliniază importanța încheierii cu succes a conflictului din Libia pentru întreaga regiune, inclusiv în contextul Primăverii arabe; îndeamnă și pe alți lideri din regiune să tragă învățăminte din situația din Libia și să acorde o deosebită atenție mișcărilor populare din ce în ce mai puternice care cer ca drepturile și libertățile să le fie respectate;

20. solicită CNT să se angajeze să adopte standarde stricte de transparență în sectoare economice interne strategice pentru a garanta faptul că resursele naturale din Libia aduc beneficii întregii populații;

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Adunării Parlamentare a Uniunii pentru Mediterana, Uniunii Africane, Ligii Arabe și Consiliului Național de Tranziție din Libia.

Situația din Siria

P7_TA(2011)0387

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la situația din Siria

(2013/C 51 E/17)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Siria, în special Rezoluția din 7 iulie 2011 referitoare la Siria, Yemen și Bahrain în contextul situației din lumea arabă și din Africa de Nord ⁽¹⁾,
- având în vedere declarația din 19 august 2011 a Președintelui Parlamentului European referitoare la situația din Siria și la reacția comunității internaționale,
- având în vedere Decizia 2011/522/PESC a Consiliului de modificare a Deciziei 2011/273/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, Decizia Consiliului 2011/523/UE de suspendare parțială a aplicării Acordului de cooperare dintre Comunitatea Economică Europeană și Republica Arabă Siriană și Regulamentul (UE) nr. 878/2011 al Consiliului din 2 septembrie 2011 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria,
- având în vedere declarațiile Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 8 și 31 iulie, din 1, 4, 18, 19, 23 și 30 august și din 2 septembrie 2011 cu privire la Siria,
- având în vedere concluziile Consiliului din 18 iulie 2011 referitoare la Siria,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0333.

Joi, 15 septembrie 2011

- având în vedere Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înaltului Reprezentant din 25 mai 2011 către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine”,
 - având în vedere declarația președintelui Consiliului de Securitate al ONU din 3 august 2011,
 - având în vedere rezoluția din 23 august 2011 a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului cu privire la situația drepturilor omului în Republica Arabă Siriană,
 - având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
 - având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 1966, la care Siria este parte,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, de la începutul represiunii violente a protestelor pașnice din Siria în martie 2011 și în pofida ridicării stării de urgență anunțate la 21 aprilie 2011 de guvern, uciderile sistematice, violențele și torturile au escaladat dramatic, iar armata siriană și forțele de securitate continuă să ucidă și să tortureze protestatari și să facă arestări în masă; întrucât, conform estimărilor ONU, peste 2 600 de persoane și-au pierdut viața, multe altele au fost rănite și mii de persoane au fost închise;
- B. întrucât misiunea de informare a Înaltului Comisar din 19 august 2011 a găsit dovezi cu privire la sute de execuții sumare, utilizarea de muniție adevărată împotriva protestatarilor, desfășurarea pe scară largă de lunetiști în cursul protestelor, detenția și torturarea de persoane de toate vârstele, blocada orașelor de către forțele de securitate și distrugerea surselor de aprovizionare cu apă;
- C. întrucât guvernul Republicii Arabe Siriene s-a angajat să implementeze reforme democratice și sociale, dar nu a luat măsuri pentru a îndeplini aceste promisiuni;
- D. întrucât numeroși sirieni se confruntă cu o situație umanitară din ce în ce mai gravă, ca rezultat al violențelor și al refugierii populației; întrucât țările vecine ale Siriei și comunitatea internațională depun eforturi considerabile pentru a preveni deteriorarea în continuare a situației și escaladarea crizei umanitare;
- E. întrucât criza din Siria reprezintă o amenințare la adresa stabilității și a securității în întreg Orientul Mijlociu;
- F. întrucât UE a adoptat măsuri restrictive împotriva regimului sirian ca reacție la escaladarea campaniei brutale purtate de regim împotriva poporului sirian și întrucât UE preconizează extinderea acestor sancțiuni;
- G. întrucât Acordul de asociere dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Arabă Siriană, pe de altă parte, nu a fost semnat; întrucât semnarea acestui acord a fost amânată la cererea Siriei încă din octombrie 2009; întrucât Consiliul a decis să nu ia măsuri suplimentare în acest domeniu și să suspende parțial aplicarea Acordului de cooperare existent;
- H. întrucât noua abordare propusă de Comisia Europeană și de Înaltul Reprezentant ca un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine se bazează pe responsabilitatea reciprocă și pe angajamentul comun față de valorile universale ale drepturilor omului, democrației și statului de drept;

Joi, 15 septembrie 2011

- I. întrucât Consiliul ONU pentru Drepturile Omului a adoptat la 23 august 2011 o rezoluție prin care se solicită trimiterea unei comisii internaționale independente de anchetă pentru a investiga cazurile de încălcare a drepturilor omului din Siria, care ar putea constitui crime împotriva umanității,
1. condamnă în mod ferm escaladarea violențelor împotriva protestatarilor pașnici și persecutarea brutală și sistematică a activiștilor pentru democrație, a apărătorilor drepturilor omului și a jurnaliștilor; își exprimă îngrijorarea profundă față de gravitatea încălcărilor drepturilor omului comise de autoritățile siriene, inclusiv față de arestările în masă, execuțiile extrajudiciare, detențiile arbitrare, disparițiile și actele de tortură;
2. transmite cele mai sincere condoleanțe familiilor victimelor și își exprimă solidaritatea cu lupta poporului sirian pentru drepturile sale; salută curajul și hotărârea poporului sirian și sprijină ferm aspirațiile sale de a asigura respectarea deplină a statului de drept, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de a beneficia de condiții economice și sociale mai bune;
3. sprijină concluziile Consiliului din 18 iulie 2011 în care se afirmă că regimul sirian ridică semne de întrebare asupra legitimității sale prin alegerea unei căi de represiune și prin neîndeplinirea propriilor promisiuni privind reforme cuprinzătoare; solicită președintelui Bashar al-Assad și regimului său să renunțe imediat la putere și respinge impunitatea;
4. solicită din nou să se pună imediat capăt represiunii violente împotriva demonstrațiilor pașnici și hărțuirii familiilor acestora; solicită să fie eliberați toți protestatarii, prizonierii politici, apărătorii drepturilor omului și jurnaliștii reținuți, precum și să se permită accesul nerestricționat al organizațiilor internaționale umanitare, al organizațiilor pentru drepturile omului și al mass-mediei internaționale în Siria; invită autoritățile siriene să pună capăt cenzurii guvernamentale exercitate asupra publicațiilor locale și străine, precum și controlului guvernamental represiv asupra ziarelor și a altor publicații și să elimine restricțiile privind internetul și rețelele mobile de comunicare;
5. își reiterează solicitarea de a se efectua o anchetă independentă, transparentă și efectivă în ceea ce privește crimele, arestările, detențiile arbitrare, presupusele dispariții forțate și actele de tortură de către forțele de securitate siriene pentru a se garanta că vinovații de astfel de fapte sunt trași la răspundere; salută în acest context rezoluția recent adoptată de Consiliul ONU pentru Drepturile Omului prin care se cere trimiterea unei comisii internaționale independente de anchetă în Siria pentru a investiga toate acuzațiile de încălcări ale legislației internaționale privind drepturile omului comise de regimul sirian începând din luna martie 2011 și pentru a stabili faptele și circumstanțele în care au avut loc aceste infracțiuni și încălcări, a-i identifica pe cei responsabili și a garanta că vinovații sunt trași la răspundere;
6. dorește, de asemenea, desfășurarea unui proces politic imediat, autentic și inclusiv, la care să ia parte toți actorii politici democrați și organizațiile societății civile și care să constituie baza unei tranziții democratice pașnice și ireversibile în Siria; salută în acest context declarația din 3 august 2011 a Președinției Consiliului de Securitate al ONU în care se sublinia că unica soluție pentru criza din Siria este un proces politic inclusiv și condus de sirieni; invită membrii Consiliului de Securitate al ONU, în special Rusia și China, să adopte o rezoluție prin care să condamne utilizarea forței letale de către regimul sirian, să solicite încetarea utilizării forței și să stabilească sancțiuni în cazul în care regimul sirian nu se conformează; ia notă de întâlnirea Secretarului General al Ligii Arabe cu autoritățile siriene și speră că aceasta va fi urmată de rezultate concrete;
7. salută adoptarea de către Consiliu la 2 septembrie 2011 a unor noi măsuri restrictive împotriva regimului sirian, inclusiv a interdicției de a exporta țiței din Siria către UE, precum și adăugarea a patru cetățeni sirieni și a trei organizații pe lista entităților vizate de înghețarea de active și de interdicțiile de călătorie; solicită să fie impuse sancțiuni suplimentare împotriva regimului, dar ca impactul lor negativ asupra condițiilor de trai ale populației să fie redus la minimum; invită UE să prezinte o poziție unică în relațiile sale cu autoritățile siriene;

Joi, 15 septembrie 2011

8. salută asistența umanitară oferită refugiaților sirieni de țările vecine ale Siriei, în special de Turcia; încurajează UE și statele membre să coopereze în continuare cu membrii Consiliului de Securitate al ONU, cu țările vecine ale Siriei, cu Liga Arabă, cu ceilalți actori internaționali și cu ONG-urile pentru a preveni extinderea actualei crize din Siria, inclusiv sub aspectul situației umanitare, la alte zone din regiune, precum și pentru a împiedica deteriorarea în continuare a crizei umanitare din țară;
9. salută condamnarea regimului sirian de către Turcia și Arabia Saudită; regretă sprijinul acordat în continuare de Iran regimului președintelui al-Assad;
10. invită Înalțul Reprezentant/Vicepreședintele Comisiei, Consiliul și Comisia să încurajeze și să sprijine în continuare emergența forțelor siriene organizate de opoziție democratică, atât în interiorul Siriei, cât și în afara ei;
11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și parlamentului Federației Ruse, guvernului și parlamentului Republicii Populare Chineze, guvernului și Congresului Statelor Unite ale Americii, Secretarului General al Ligii Arabe, precum și guvernului și parlamentului Republicii Arabe Siriene.

Remediarea decalajului dintre legislația anticorupție și realitate

P7_TA(2011)0388

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției

(2013/C 51 E/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European din 6 iunie 2011 intitulată *Combaterea corupției în UE* (COM(2011)0308) și Decizia Comisiei (C(2011)3673) de instituire a unui mecanism UE de raportare cu privire la combaterea corupției pentru evaluare periodică („Raportul UE privind combaterea corupției”),
- având în vedere articolele 67 alineatul (3) și articolul 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și Programul de la Stockholm – O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora,
- având în vedere Declarația sa din 18 mai 2010 privind eforturile Uniunii de combatere a corupției ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat ⁽²⁾,
- având în vedere Convenția UE elaborată pe baza articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽³⁾ și Protocolul UE elaborat pe baza articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană la Convenția privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene prin care sunt încriminate fraudă și corupția care afectează interesele financiare ale UE ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 62.

⁽²⁾ JO L 192, 31.7.2003, p. 54.

⁽³⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 49.

⁽⁴⁾ JO C 313, 23.10.1996, p. 2.

Joi, 15 septembrie 2011

- având în vedere Convenția UE, elaborată pe baza articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ prin care sunt incriminate fraudă și corupția fără legătură cu interesele financiare ale UE,
- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât corupția se circumscrie domeniului criminalității deosebit de grave, cu o componentă trans-frontalieră și care are, adesea, implicații ce trec de frontierele interne și externe ale UE; întrucât Uniunea Europeană dispune de un drept general de a acționa în sfera politicii de combatere a corupției;
- B. întrucât articolul 67 din TFUE stipulează obligația Uniunii de a asigura un nivel ridicat de siguranță, inclusiv prin prevenirea și combaterea criminalității și apropierea legislației penale și întrucât articolul 83 din TFUE enumeră corupția ca una dintre cele mai grave infracțiuni, cu o dimensiune transfrontalieră;
- C. întrucât programul de la Stockholm (4.1) enumeră corupția printre amenințările transnaționale care continuă să pericliteze siguranța internă a Uniunii și care reclamă un răspuns clar și de ansamblu;
- D. întrucât patru din cinci cetățeni ai UE consideră corupția drept o problemă gravă în statul membru de origine (Eurobarometrul 2009 privind atitudinea europenilor față de corupție) și 88 % dintre respondenții din cadrul consultării publice din 2008 privind Programul de la Stockholm consideră că UE ar trebui să facă mai mult în ceea ce privește corupția;
- E. întrucât se estimează că pierderile provocate de corupție se ridică la 120 miliarde de euro pe an, ceea ce reprezintă 1 % din PIB UE (COM(2011)0308);
- F. întrucât corupția subminează statul de drept, conduce la utilizarea necorespunzătoare a fondurilor publice în general și a fondurilor UE asigurate de contribuabili și provoacă distorsiuni ale pieței, jucând un rol propriu în contextul actualei crize economice;
- G. întrucât redresarea statelor membre lovite de criza economică și financiară este obstaculată de corupție, evaziunea fiscală, fraudele fiscale și alte infracțiuni economice; întrucât, în cazul unei dereglementări pe scară largă și al privatizării, riscul unor practici de corupție este foarte ridicat și trebuie abordat prin toate mijloacele posibile;
- H. întrucât corupția cauzează daune sociale, grupurile de criminalitate organizată utilizând-o pentru a comite alte infracțiuni grave, cum ar fi traficul de droguri și de ființe umane (COM(2011)0308);
- I. întrucât se înregistrează o lipsă de angajare politică din partea liderilor și a factorilor de decizie în ceea ce privește combaterea corupției în toate formele sale și implementarea legislației anticorupție diferă de la un stat membru la altul fiind, în general, nesatisfăcătoare (COM(2011)0308);

⁽¹⁾ JO C 195, 25.6.1997, p. 2.

Joi, 15 septembrie 2011

- J. întrucât trei state membre ale UE nu au ratificat Convenția penală a Consiliului Europei privind corupția, douăsprezece nu au ratificat Protocolul adițional la aceasta și șapte nu au ratificat Convenția civilă privind corupția; întrucât trei state membre nu au ratificat încă UNCAC și cinci state membre ale UE nu au ratificat Convenția OCDE privind combaterea corupției;
- K. întrucât corupția percepută subminează grav încrederea reciprocă dintre statele membre, afectând astfel cooperarea în domeniul justiției și afacerilor interne;
- L. întrucât cooperarea judiciară în cazurile de corupție cu dimensiune transfrontalieră continuă să fie complicată și lentă;
- M. întrucât, dacă nu este soluționată urgent și în mod corespunzător, corupția poate submina încrederea în instituțiile democratice și poate debilita responsabilitatea conducătorilor politici (COM(2011)0308);
- N. întrucât corupția a menținut la putere numeroase regimuri dictatoriale și le-a permis să canalizeze sume semnificative de bani în conturi deschise la bănci din străinătate, inclusiv la bănci europene; întrucât este necesar ca statele membre să-și intensifice eforturile în vederea reperării și înghețării activelor străine furate, astfel încât acestea să poată fi returnate proprietarilor de drept,
1. salută adoptarea de către Comisie, la 6 iunie 2011, a unui pachet anticorupție ⁽¹⁾ care include o comunicare privind combaterea corupției în UE și o decizie privind instituirea unui raport al UE împotriva corupției;
2. cere Comisiei să prioritizeze lupta împotriva corupției în contextul agendei sale pentru anii care urmează, inclusiv în ceea ce privește resursele umane care îi sunt alocate,
3. cere Comisiei să se ocupe, prin mecanismul său de raportare, de aspectele majore care provoacă îngrijorare și anume implementarea efectivă a legislației anticorupție, precum și a unor sancțiuni disuasive, inclusiv a celor impuse de instituțiile de punere în executare a legislației și de sistemul judiciar;
4. cere Comisiei să se ocupe de transpunerea și punerea în executare a legislației UE împotriva corupției, inclusiv a sancțiunilor disuasive și să ia măsuri pentru stimularea transpunerii și a utilizării în practică, de către statele membre, a instrumentelor pertinente, internaționale și regionale, de combatere a corupției;
5. cere Comisiei ca, la implementarea mecanismului de raportare al UE pentru combaterea corupției, să garanteze că din grupul de experți și din rețeaua de cercetători corespondenți fac parte experți independenți, că toți experții au dovedit că dispun de un nivel ridicat de integritate, reputație și cunoștințe și că sunt reprezentate diferite organizații aparținând societății civile;
6. cere Comisiei să analizeze eventualitatea emiterii, înainte de 2013, a unor rapoarte anticorupție intermediare, dată fiind urgența cu care se impune soluționarea acestei probleme în contextul actualei crize economice din numeroase state membre;

⁽¹⁾ Pachetul anticorupție include o comunicare privind combaterea corupției în UE, o decizie de instituire a unui mecanism de raportare pentru combaterea corupției în UE, un raport referitor la aplicarea Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului privind combaterea corupției în sectorul privat, precum și un raport referitor la modalitățile de participare a UE în cadrul Grupului de state împotriva corupției al Consiliului Europei (GRECO).

Joi, 15 septembrie 2011

7. cere Comisiei să acționeze, pe baza articolului 83 alineatul (1) din TFUE, în vederea adoptării unor norme minimale privind definirea și sancțiunile aplicate pentru corupție, dată fiind dimensiunea transfrontalieră a acesteia și consecințele sale în ceea ce privește piața internă;
8. ia act, cu îngrijorare, de lipsa progreselor în ceea ce privește implementarea, de către statele membre, a Deciziei-cadru 2003/568/JHA a Consiliului privind combaterea corupției în sectorul privat; îndeamnă statele membre să transpună și să pună în executare prevederile acestei decizii-cadru;
9. cere Consiliului și statelor membre să aplice integral Convențiile 1995 și 1997 ale UE de incriminare a fraudei și corupției;
10. sugerează ca Comisia să desfășoare și alte acțiuni la nivelul UE în vederea armonizării legislației privind protecția persoanelor care denunță abuzuri (inclusiv a protecției împotriva proceselor intentate pentru calomnie și defăimare și a acuzațiilor în penal) și incriminarea îmbogățirii ilicite;
11. lansează un apel către toate instituțiile UE, inclusiv către agențiile UE și statele membre, în vederea asigurării unei mai mari transparențe, prin elaborarea unor coduri de conduită sau îmbunătățirea celor deja existente, cuprinzând cel puțin norme clare cu privire la conflictul de interese și a desfășurării unor acțiuni de prevenire și combatere a corupției care se infiltrează în mediile politice și în rândul mijloacelor de comunicare în masă, inclusiv prin mărirea transparenței și intensificarea supravegherii finanțărilor și a fondurilor;
12. cere statelor membre să aloce combaterii corupției resurse financiare și umane; pune accentul asupra necesității ca statele membre să coopereze cu agențiile Europol, Eurojust și OLAF atunci când cercetează sau urmăresc infracțiunile legate de corupție;
13. cere Comisiei și Agenției Eurojust să asigure un schimb de documente și informații mai eficient și mai rapid între instanțele naționale care judecă cauze de corupție cu dimensiune transfrontalieră;
14. cere Consiliului să asigure angajarea politică, în prezent inexistentă în unele state membre, necesară pentru combaterea corupției și să implementeze măsurile adoptate de Comisie prin pachetul său anti-corupție și prin pachetul mai cuprinzător privind protejarea economiei licite;
15. solicită Consiliului și Comisiei să eficientizeze actuala rețea de puncte focale naționale anti-corupție și cere Comisiei să informeze Parlamentul European cu privire la activitatea acestei rețele;
16. cere Consiliului și statelor membre să ratifice și să aplice integral Convenția Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind combaterea mituirii funcționarilor publici străini în tranzacțiile comerciale internaționale; subliniază impactul negativ al mituirii funcționarilor străini asupra drepturilor fundamentale ale Uniunii și asupra politicilor legate de mediu și de dezvoltare;
17. îndeamnă Comisia să își accelereze activitățile pentru a-și îndeplini obligațiile de raportare ce îi revin în temeiul Convenției ONU împotriva corupției;

Joi, 15 septembrie 2011

18. opinează că lupta împotriva corupției presupune o mai mare transparență în ceea ce privește tranzacțiile financiare, în special cele care implică așa-numitele jurisdicții off-shore din interiorul UE și din alte părți ale lumii;
19. cere Consiliului să acționeze, împreună cu Comisia, în vederea încheierii unor acorduri cu țările terțe (în special cu așa-numitele jurisdicții off-shore) care să facă posibile schimburile de informații cu privire la conturile bancare și tranzacțiile financiare din respectivele țări ale cetățenilor și societăților din UE;
20. cere Comisiei să facă din lupta împotriva **societăților** fictive anonime din jurisdicții opace, care permit fluxurile financiare ilicite, un element central al viitoarei reforme a Directivei de combatere a spălării de bani (AML);
21. îndeamnă Comisia să asigure o coordonare politică strictă a mecanismului de raportare anticorupție cu noua strategie antifraudă și cu inițiativa pentru recuperarea activelor dobândite ilicit, incluse în pachetul mai cuprinzător pentru protejarea economiei licite;
22. cere Comisiei să transmită Parlamentului European rapoarte anuale privind implementarea politicii anticorupție a UE și să prezinte, ori de câte ori este relevant și fezabil, rapoarte intermediare privind unele aspecte specifice legate de lupta împotriva corupției în UE;
23. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-

Foamea din Africa de Est

P7_TA(2011)0389

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la foamea din Africa de Est

(2013/C 51 E/19)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind Cornul Africii,
- având în vedere declarația din 24 august 2011 a Înalțului Reprezentant Catherine Ashton cu privire la reacția UE la foamea din Cornul Africii,
- având în vedere rezultatele conferinței donatorilor din Addis Abeba, din 25 august 2011,
- având în vedere Obiectivele de dezvoltare ale mileniului adoptate de către ONU,
- având în vedere Declarația drepturilor omului a ONU,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile copilului,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la creșterea prețurilor la alimente ⁽¹⁾,
- având în vedere raportul lui Jack Lang, consilier special al Secretarului General al ONU pe probleme juridice legate de pirateria din largul coastelor Somaliei,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0071.

Joi, 15 septembrie 2011

- având în vedere Foaia de parcurs pentru încheierea tranziției din Somalia, adoptată de Guvernul federal transnațional al acestei țări, de administrațiile regionale din Puntland și Galmudug și de mișcarea Ahlu Sunna Wal Jama'a la 6 septembrie 2011,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât zeci de mii de persoane au murit, 750 000 se confruntă cu un risc iminent de foamete și 13,3 milioane de persoane din Somalia, Etiopia, Kenya, Eritrea și Djibouti au nevoie urgentă de ajutor alimentar, aceasta fiind foametea cea mai gravă din ultimii 60 de ani;
- B. întrucât, în unele locuri, ratele de subnutriție au depășit de trei ori pragul de urgență și întrucât se prevede o înrăutățire a situației din Cornul Africii înainte de a se întrevadea vreo îmbunătățire, în condițiile în care s-a prognozat că criza alimentară va atinge maximum în octombrie 2011 și nu va fi depășită înainte de începutul anului 2012;
- C. întrucât foametea din regiune este agravată de factori precum conflictele, penuria de resurse, schimbările climatice, creșterea rapidă a populației, lipsa infrastructurii, practicile comerciale denaturate și prețurile ridicate la produsele de bază;
- D. întrucât Somalia a fost cel mai grav afectată, cu peste jumătate din populație depinzând de ajutorul alimentar, cu 1,4 milioane de persoane strămutate și cu 780 000 de copii grav subnutriți în sudul țării;
- E. întrucât situația umanitară în Somalia s-a agravat în urma celor 20 de ani de conflict între facțiunile beligerante din zonă; întrucât gruparea militantă al-Shabab controlează multe dintre zonele în care a fost declarată foamete și a forțat unele dintre agențiile umanitare occidentale să se retragă, afectând astfel grav eforturile de ajutorare;
- F. întrucât guvernul din Eritrea refuză categoric accesul ajutoarelor alimentare și al altor ajutoare umanitare pentru populația sa;
- G. întrucât peste 860 000 de refugiați din Somalia au fugit în țările învecinate, în special în Kenya și Etiopia, căutând siguranță, hrană și apă, astfel încât capacitatea taberei de refugiați de la Dadaab, din Kenya, este depășită cu peste 420 000 de persoane;
- H. întrucât tabăra de refugiați de la Dadaab este în prezent cea mai mare tabără de refugiați din lume; întrucât în această tabără trăiesc 440 000 de persoane, deși a fost concepută să găzduiască doar 90 000 și întrucât situația umanitară din tabără se degradează pe zi ce trece, înregistrându-se apariția mai multor epidemii, cum ar fi epidemiile de holeră sau de rujeolă, precum și a mai multor cazuri de viol;
- I. întrucât 80 % dintre refugiați sunt femei și copii, dintre care mulți au fost supuși violențelor sexuale și intimidării în drum spre sau în taberele de refugiați;
- J. întrucât lipsa legii și ordinii pe țărm a condus la proliferarea actelor de piraterie în Oceanul Indian, ceea ce a dus la întreruperea aprovizionării înspre și dinspre regiune, iar operațiunea navală EUNAVOR a UE a reușit doar să prevină și să stăpânească fenomenul pirateriei, nu și să se ocupe de cauzele de bază ale acesteia;
- K. întrucât UE a alocat, în 2011, ajutoare umanitare în valoare de 158 de milioane de euro, iar statele membre de 440 de milioane de euro, la care se adaugă cele peste 680 de milioane de euro furnizate regiunii sub formă de ajutor pe termen lung pentru agricultură, dezvoltare rurală și securitate alimentară până în 2013;

Joi, 15 septembrie 2011

- L. întrucât liderii Uniunii Africane (UA) s-au angajat să aloce operațiunii umanitare peste 350 de milioane de dolari SUA;
- M. întrucât intensificarea rapidă a reacției de urgență este esențială pentru a răspunde nevoilor umanitare existente și a preveni deteriorarea în continuare a situației; întrucât deficitul operațional total pentru următoarele șase luni al operațiunilor PAM legate de secetă și acoperind Djibouti, Etiopia, Kenya și Somalia se ridică la 190 de milioane de USD;
- N. întrucât intensificarea cumpărării de terenuri în Cornul Africii (în special de către investitori străini) contribuie la fragilizarea sistemului agricol și alimentar, deja precar, fără a aduce beneficiile promise în ceea ce privește crearea de locuri de muncă și dezvoltarea economică și alimentară;
- O. întrucât schimbările climatice au afectat grav productivitatea culturilor din regiune, ceea ce, pe fondul crizei economice mondiale și al creșterii prețurilor la alimente și carburanți, a dus la frânarea procesului de reducere a sărăciei și de realizare a Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;
- P. întrucât, conform raportului Băncii Mondiale din august 2011 privind prețurile la alimente, prețurile ridicate și volatile ale acestora periclitează situația popoarelor celor mai sărace din țările în curs de dezvoltare și contribuie la situația de urgență din Cornul Africii;
- Q. întrucât lichiditatea și accesibilitatea crescută a acestor instrumente speculative este legată de prețurile ridicate și volatilitatea crescută pe piețele la vedere și întrucât este mai dificil pentru autoritățile de reglementare să aibă o imagine clară a ceea ce se întâmplă pe aceste piețe, deoarece cea mai mare parte a acestor tranzacții sunt extrabursiere,
1. își exprimă regretul profund pentru pierderile de vieți omenești și pentru suferința oamenilor din această regiune; solicită o mai mare mobilizare a ajutorului UE în zonele unde foametea este acută, pentru a oferi hrană, îngrijiri medicale, apă potabilă și materiale sanitare persoanelor celor mai vulnerabile;
2. solicită tuturor autorităților și facțiunilor din regiune să le permită organizațiilor umanitare de întra-jutorare accesul nerestricționat la persoanele care au nevoie de ele și să protejeze populația civilă, în special femeile și copiii, în toate circumstanțele, în conformitate cu legislația internațională în domeniul umanitar și al drepturilor omului; solicită deschiderea de coridoare umanitare pentru transportul alimentelor și al ajutoarelor în interiorul regiunilor afectate;
3. solicită încetarea imediată, de către toate părțile implicate, a abuzurilor împotriva civililor, în special a femeilor și copiilor, judecarea celor responsabili, precum și garantarea accesului la ajutor și a liberei circulații a tuturor persoanelor care se refugiază din cauza conflictelor și a secetei; condamnă cu fermitate rolul grupării militante islamiste al-Shabab în obstrucționarea eforturilor agențiilor umanitare și ale PAM de a furniza ajutoare alimentare; reamintește tuturor țărilor din regiune de necesitatea de a asista și proteja refugiații, în conformitate cu dreptul internațional;
4. solicită o mai puternică mobilizare a comunității internaționale, care ar trebui să-și dubleze eforturile ca reacție la această situație de urgență, pentru a răspunde nevoilor umanitare în creștere și a preveni deteriorarea în continuare a situației, ținând seama și de insuficienta finanțare disponibilă;
5. subliniază necesitatea controlării ajutoarelor prin identificarea de parteneri de încredere la fața locului, inclusiv agenții umanitare recunoscute și lideri ai comunităților locale, printr-o mai bună coordonare și o mai bună organizare a distribuției, care să ajute la prevenirea deturnării și a jefuirii convoaielor de ajutoare;

Joi, 15 septembrie 2011

6. solicită Comisiei să îmbunătățească de urgență tranziția de la ajutorul umanitar acordat de UE la ajutorul pentru dezvoltare, întrucât criza secetei din Cornul Africii demonstrează în mod clar că ajutorul de urgență acordat ani la rând regiunilor afectate de secetă nu a fost urmat în mod eficient de politici de dezvoltare pe termen lung, în special în domeniul agricol; solicită Comisiei și statelor membre UE să sprijine proiectele țărilor din Africa de Est în materie de capacități de prevenire și sisteme de avertizare timpurie cu privire la foamete și secetă;
7. salută angajamentele Uniunii Africane față de operațiunea umanitară, inclusiv față de misiunea de menținere a păcii AMISOM; își exprimă însă regretul că, până în prezent, Uniunea Africană a desfășurat în Somalia numai 9 000 de persoane responsabile de menținerea păcii și nu 20 000, cum promisese;
8. subliniază să soluționarea problemei foametei din Cornul Africii și în special din Somalia va fi posibilă numai dacă problemele politice, economice, de mediu și de securitate subiacente sunt rezolvate împreună de actorii locali și de comunitatea internațională; solicită o strategie UE pentru această regiune, care să indice obiectivele politice și cum se pot coordona și susține reciproc măsurile umanitare, de dezvoltare, de securitate și militare;
9. solicită ÎR/VP să facă o evaluare critică a Procesului de pace de la Djibouti; subliniază necesitatea implicării tuturor celor afectați de conflictul din Somalia, inclusiv a societății civile și a grupărilor femeilor, la toate nivelurile; încurajează instituirea unui regim de reconciliere națională, care să permită începerea reconstrucției acestei țări;
10. salută angajamentele UE și ale statelor sale membre; reamintește, cu toate acestea, că mai este încă nevoie de 1 miliard de USD, conform apelului de urgență al ONU; îndeamnă comunitatea internațională să-și onoreze angajamentele, să furnizeze ajutoare alimentare și să ajute la îmbunătățirea condițiilor sanitare la fața locului;
11. solicită alocarea unui procent mai ridicat din ajutorul oficial pentru dezvoltare (AOD) al UE producției agricole și ajutorării păstorilor din țările în curs de dezvoltare, pentru a spori siguranța alimentară; în acest context, îndeamnă comunitatea internațională să facă investiții pe termen lung în agricultură ca sursă principală de alimente și de venituri în regiune, precum și în construirea de infrastructuri durabile, care să le permită micilor fermieri acces la terenuri, susținând în felul acesta piețele locale și ajutând la furnizarea hranei zilnice pentru populația din Cornul Africii;
12. solicită ca informațiile privind rezervele și stocurile de alimente și privind modul în care se formează prețurile internaționale să fie mai transparente, de mai bună calitate și mai actualizate;
13. solicită ca statele membre să se asigure că instituțiile financiare angajate în speculații pe piețele de produse agricole și alimentare își încetează activitatea speculativă care generează prețuri ridicate și volatile la alimente și pun abordarea problemei sărăciei și a suferinței umane în Cornul Africii și în lumea în curs de dezvoltare mai presus de profituri și de câștigurile din speculațiile cu prețurile la alimente;
14. îndeamnă instituțiile respective să ia în serios responsabilitatea socială a întreprinderilor și să creeze norme interne pentru a asigura limitarea activităților lor pe piețele de produse agricole și alimentare la cele utile pentru întreprinderile din economia reală care au cu adevărat nevoie să se protejeze de riscuri;
15. îndeamnă G20 să accelereze măsurile de reglementare la nivel global pentru a împiedica specularea abuzivă și a coordona crearea unor mecanisme de prevenire a fluctuațiilor excesive ale prețurilor internaționale ale alimentelor; subliniază că G20 trebuie să implice țările care nu fac parte din G20 pentru a asigura convergența la nivel global;

Joi, 15 septembrie 2011

16. solicită Comisiei Europene să prezinte propuneri de modificare a Directivei privind piețele instrumentelor financiare (2004/39/CE) și a Directivei privind abuzul de piață (2003/6/CE) pentru a împiedica speculațiile abuzive;
17. subliniază că Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe trebuie să joace un rol-cheie în procesul de supraveghere a piețelor produselor de bază; afirmă că AEVMP ar trebui să dea dovadă de vigilență în aplicarea instrumentelor de reglementare pentru a împiedica manipularea și abuzurile pe piețele de produse agricole și alimentare de bază;
18. solicită Comisiei să își actualizeze orientările referitoare la politica privind terenurile pentru a aborda chestiunea acaparării terenurilor, să asigure armonizarea acestora cu Orientările voluntare privind gestionarea responsabilă a proprietății asupra terenurilor, locurilor de pescuit și pădurilor susținute de Comitetul pentru securitatea alimentară mondială (CFS) și să le acorde mai multă importanță prin programele de cooperare și dezvoltare, politicile comerciale și implicarea în instituțiile de finanțare multilaterale, precum Banca Mondială și FMI;
19. solicită Comisiei și guvernelor din regiune să evalueze impactul actual al achiziționării de terenuri agricole asupra sărăciei rurale și asupra zonelor afectate de foamete; solicită Comisiei să includă problema acaparării terenurilor în dialogul său politic cu țările în curs de dezvoltare, să amelioreze raportarea și monitorizarea achizițiilor de terenuri de mari dimensiuni și să sprijine țările în curs de dezvoltare în procesul de luare a deciziilor privind investițiile;
20. solicită realizarea de eforturi susținute pentru a integra mai eficient adaptarea la schimbările climatice în politicile de dezvoltare ale UE; solicită UE să crească în mod semnificativ finanțarea în acest domeniu, asigurându-se că aceasta vine în completarea asistenței oficiale pentru dezvoltare (AOD), să dea dovadă de spirit de conducere în cadrul viitoarei reuniuni COP 17 în ceea ce privește punerea în aplicare mai eficientă a politicilor de adaptare la schimbările climatice și să consolideze gestionarea internațională a politicilor de dezvoltare;
21. solicită ONU, Comisiei și ÎR/VP să ia măsuri pentru prevenirea deversării ilegale de deșeuri toxice în apele teritoriale ale Somaliei și să adopte politici de contracarare a riscurilor sanitare potențiale pentru populație;
22. își exprimă preocuparea în raport cu relatările recente cu privire la utilizarea abuzivă a AOD în scopul opresiunii politice în Etiopia; solicită UE și statelor membre să se asigure că asistența este utilizată exclusiv pentru reducerea sărăciei, într-o manieră responsabilă și transparentă, și că se ține seama pe deplin de clauzele privind drepturile omului din Acordul de la Cotonou;
23. solicită Comisiei să integreze mai bine păstorii în politica de dezvoltare a UE, întrucât aceștia asigură o parte importantă a activității economice și a producției de proteine din regiune; consideră că este necesar un dialog urgent cu autoritățile locale pentru a garanta protejarea stilului lor de viață, recunoscând faptul că existența lor nomadă este bine adaptată la zonele aride, în care condițiile nu permit așezări permanente;
24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vice-președintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului de securitate și Secretarului General al ONU, instituțiilor Uniunii Africane, guvernelor și parlamentelor țărilor IGAD, Parlamentului Panafrican, Adunării Parlamentare ACP-UE, Președinției G20 și guvernelor statelor membre UE.
-

Joi, 15 septembrie 2011

Poziția și angajamentul UE în vederea reuniunii la nivel înalt a ONU cu privire la prevenirea și controlul bolilor netransmisibile

P7_TA(2011)0390

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la poziția și angajamentul Uniunii Europene în perspectiva reuniunii ONU la nivel înalt privind prevenirea și controlul bolilor netransmisibile

(2013/C 51 E/20)

Parlamentul European,

- având în vedere Planul de acțiune al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) pentru 2008-2013 privind strategia mondială pentru prevenirea și controlul bolilor netransmisibile ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția OMS din 11 septembrie 2006 privind prevenirea și controlul bolilor netransmisibile în Regiunea europeană a OMS ⁽²⁾;
- având în vedere Rezoluția ONU 64/265 din octombrie 2010 privind prevenirea și controlul bolilor netransmisibile ⁽³⁾,
- având în vedere Declarația de la Moscova din aprilie 2011 privind modurile sănătoase de viață și controlul bolilor netransmisibile ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția Adunării Mondiale a Sănătății din mai 2011 privind bolile netransmisibile ⁽⁵⁾,
- având în vedere Raportul Secretarului General al ONU privind prevenirea și controlul bolilor netransmisibile ⁽⁶⁾,
- având în vedere Raportul OMS din 2008 privind supravegherea, prevenirea și controlul bolilor respiratorii cronice la nivel mondial ⁽⁷⁾,
- având în vedere Declarația de la Parma și angajamentul de acțiune adoptate de statele membre ale Regiunii europene a OMS în martie 2011 ⁽⁸⁾,
- având în vedere Declarația OMS din Asturia din 2011 ⁽⁹⁾,
- având în vedere Carta europeană privind combaterea obezității, adoptată în noiembrie 2006 ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere articolele 168 și 179 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

⁽¹⁾ http://whqlibdoc.who.int/publications/2009/9789241597418_eng.pdf

⁽²⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/77575/RC56_eres02.pdf

⁽³⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/265&Lang=E

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/president/65/issues/moscow_declaration_en.pdf

⁽⁵⁾ http://apps.who.int/gb/ebwha/pdf_files/WHA64/A64_R11-en.pdf

⁽⁶⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/66/83&Lang=E

⁽⁷⁾ <http://www.who.int/gard/publications/GARD%20Book%202007.pdf>

⁽⁸⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0011/78608/E93618.pdf

⁽⁹⁾ <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/2011/asturiasdeclaration.php>

⁽¹⁰⁾ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0009/87462/E89567.pdf

Joi, 15 septembrie 2011

- având în vedere articolul 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Rezoluția sa din 1 februarie 2007 privind promovarea unei alimentații sănătoase și a activității fizice: o dimensiune europeană pentru prevenirea excesului de greutate, a obezității și a bolilor cronice ⁽¹⁾, precum și Rezoluția sa din 25 septembrie 2008 privind Cartea albă referitoare la problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 iulie 2007 privind acțiunile de combatere a bolilor cardiovasculare ⁽³⁾, Rezoluția sa din 10 aprilie 2008 privind combaterea cancerului în Uniunea Europeană extinsă ⁽⁴⁾ și Declarația sa din 27 aprilie 2006 privind diabetul ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2008 privind evaluarea intermediară a planului de acțiune european pentru mediu și sănătate 2004-2010 ⁽⁶⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 referitoare la provocările demografice și solidaritatea între generații ⁽⁸⁾ și Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE ⁽⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2010 referitoare la Comunicarea Comisiei privind lupta împotriva cancerului: un parteneriat european ⁽¹⁰⁾ și Rezoluția sa privind Cartea albă a Comisiei: „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european” ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004 privind încheierea Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului ⁽¹²⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind sănătatea cardiacă din 2004 ⁽¹³⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1350/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de instituire a unui Al doilea program de acțiune comunitară în domeniul sănătății (2008-2013) ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) ⁽¹⁵⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului „Abordări inovatoare pentru bolile cronice în sistemele publice de sănătate și asistență medicală” din 7 decembrie 2010 ⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁾ JO C 250 E, 25.10.2007, p. 93.

⁽²⁾ JO C 8E, 14.1.2010, p. 97.

⁽³⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 561.

⁽⁴⁾ JO C 247 E, 15.10.2009, p. 11.

⁽⁵⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 273.

⁽⁶⁾ JO C 295 E, 4.12.2009, p. 83.

⁽⁷⁾ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0400.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0081.

⁽¹⁰⁾ JO C 81E, 15.3.2011, p. 95.

⁽¹¹⁾ JO C 81E, 15.3.2011, p. 115.

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2004:213:0008:0024:EN:PDF>

⁽¹³⁾ www.consilium.europa.eu/uedocs/NewsWord/en/lisa/80729.doc

⁽¹⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:en:PDF>

⁽¹⁵⁾ <http://cordis.europa.eu/documents/documentlibrary/90798681EN6.pdf>

⁽¹⁶⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/118282.pdf

Joi, 15 septembrie 2011

- având în vedere Concluziile Consiliului „Valori și principii comune în sistemele de sănătate din Uniunea Europeană” din 22 iunie 2006 și Concluziile Consiliului „Către sisteme de sănătate moderne, reactive și durabile” din 6 iunie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 10 mai 2010 privind rolul UE în materie de sănătate globală ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 110 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, conform OMS, 86 % din decesele din Europa sunt cauzate de boli netransmisibile;
- B. întrucât cele mai comune patru categorii de boli netransmisibile sunt bolile cardiovasculare, bolile respiratorii, cancerul și diabetul; întrucât nu ar trebui neglijate nici alte boli netransmisibile importante;
- C. întrucât bolile cardiovasculare sunt principala cauză de deces, determinând peste 2 milioane de decese anual; întrucât cele mai comune boli cardiovasculare sunt cardiopatia coronariană și accidentele vasculare cerebrale, care reprezintă peste o treime (741 000) și, respectiv, puțin peste un sfert (508 000) din totalul deceselor provocate de boli cardiovasculare;
- D. întrucât cancerul reprezintă a doua principală cauză de deces și are o rată de incidență în rândul populației de 3-4 %, cu o creștere la 10-15 % în rândul persoanelor în vârstă; întrucât cca 2,45 milioane de persoane din UE sunt diagnosticate anual cu cancer și se înregistrează 1,23 milioane de decese din această cauză; întrucât incidența cancerului la copii crește cu peste 1 % pe an în Europa;
- E. întrucât bolile respiratorii cronice ce pot fi prevenite, cum ar fi astmul și bronhopneumopatia cronică obstructivă (BPCO), afectează milioane de persoane în Europa;
- F. întrucât la nivelul UE nu există o strategie sau o inițiativă care să vizeze în mod cuprinzător diabetul (de tip 1 sau tip 2), care afectează, potrivit estimărilor, peste 32 de milioane de cetățeni ai UE; întrucât un număr similar de persoane suferă de toleranță scăzută la glucoză, cu o foarte mare probabilitate de a progresa către diabet cu manifestări clinice; întrucât se așteaptă ca numărul acestor persoane să crească cu 16 % până în 2030 ca urmare a epidemiei de obezitate, a îmbătrânirii populației europene și a altor factori care nu au fost încă determinați și pentru care sunt necesare cercetări suplimentare;
- G. întrucât există patru factori care cauzează majoritatea bolilor cronice netransmisibile: consumul de tutun, alimentația dezechilibrată, consumul de alcool și lipsa de activitate fizică; întrucât expunerea la agenți contaminanți din mediu este cel de-al cincilea factor ca importanță care trebuie luat în considerare;
- H. întrucât consumul de tutun este principala cauză a bolilor ce pot fi prevenite și ucide până la 50 % dintre consumatorii de tutun pe termen lung;
- I. întrucât consumul de alcool, alimentația dezechilibrată, poluarea mediului și lipsa de activitate fizică pot contribui semnificativ la riscul de a dezvolta anumite tipuri de boli cardiovasculare, cancer și diabet;
- J. întrucât se recunoaște într-o tot mai mare măsură rolul important al exercițiilor fizice pentru prevenirea bolilor netransmisibile;

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/122395.pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/114352.pdf

Joi, 15 septembrie 2011

- K. întrucât șapte factori de risc pentru decesul prematur (hipertensiunea arterială, un nivel ridicat de colesterol, un indice ridicat de masă corporală, consum insuficient de fructe și legume, lipsa de exerciții fizice, consumul excesiv de alcool, fumatul) sunt legați de obiceiurile alimentare și în materie de activități fizice;
- L. întrucât majoritatea bolilor netransmisibile cronice pot fi prevenite, în special prin reducerea sau evitarea principalilor factori de risc, cum ar fi fumatul, alimentația dezechilibrată, lipsa de activitate fizică, consumul de alcool și expunerea la anumite substanțe chimice; întrucât o politică de mediu eficace, care să includă aplicarea legislației și a standardelor existente, oferă mari oportunități în materie de prevenire;
- M. întrucât la elaborarea strategiilor de prevenire și depistare timpurie ar trebui luați în considerare și unii factori suplimentari, precum vârsta, genul, datele genetice, condițiile fiziologice;
- N. întrucât majoritatea bolilor netransmisibile sunt însoțite de simptome comune, cum ar fi durerea cronică și problemele de sănătate mintală, care afectează direct pacienții și calitatea vieții lor, și ar trebui să facă obiectul unei abordări comune orizontale care să permită sistemelor de sănătate să gestioneze mai eficace aceste boli din punctul de vedere al costurilor;
- O. întrucât oportunitățile de prevenire a bolilor nu sunt exploatate la potențial maxim, deși s-a demonstrat că strategiile de prevenire a bolilor netransmisibile care vizează ansamblul populației reduc în mod semnificativ costurile;
- P. întrucât 97 % din cheltuielile de sănătate reprezintă în prezent costuri cu tratamentele și doar 3 % sunt investite în acțiuni de prevenire; întrucât costurile tratamentelor și gestionării bolilor netransmisibile cresc dramatic din cauza disponibilității pe scară mai largă a instrumentelor de diagnosticare și a tratamentelor;
- Q. întrucât OMS consideră creșterea incidenței bolilor netransmisibile o epidemie și estimează că această epidemie va duce la decesul a 52 de milioane de persoane până în 2030;
- R. întrucât datele publicate de Forumul economic mondial și de Harvard School of Public Health preconizează că bolile netransmisibile vor cauza, la nivel mondial, pierderea a 25 de trilioane de euro din producția economică între 2005 și 2030;
- S. întrucât bolile netransmisibile ar putea îngreuna aplicarea Strategiei Europa 2020 și ar putea leza dreptul oamenilor de a duce o viață sănătoasă și productivă;
- T. întrucât UE trebuie să joace un rol esențial în accelerarea progresului în vederea depășirii provocărilor mondiale în materie de sănătate, inclusiv în ceea ce privește bolile netransmisibile și pentru realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului din domeniul sănătății, așa cum se arată în Concluziile Consiliului privind rolul UE în materie de sănătate globală;
- U. întrucât anumiți factori care provoacă boli netransmisibile sunt legați fără îndoială de probleme globale precum poluarea mediului și, prin urmare, ar trebui abordați la nivel mondial; întrucât alte aspecte pot fi soluționate la nivel național sau regional în conformitate cu principiul subsidiarității;
- V. întrucât condițiile prenatale, inclusiv expunerea la poluarea mediului, au efecte de-a lungul întregii vieți asupra multor aspecte legate de sănătate și bunăstare, generând în special riscul de a contracta boli respiratorii, și ar putea contribui la cancer și diabet;

Joi, 15 septembrie 2011

- W. întrucât, în pofida faptului că oamenii trăiesc în medie mai mult și duc o viață mai sănătoasă decât generațiile anterioare, UE se confruntă, în contextul îmbătrânirii populației și a apariției unei grupe de populație foarte în vârstă, cu o epidemie de boli cronice și patologii multiple, precum și cu amenințarea conexă sau cu o presiune sporită asupra caracterului sustenabil al sistemelor naționale de îngrijire medicală;
- X. întrucât factorii socioeconomi sunt, de asemenea, foarte importanți pentru starea de sănătate și există, între statele membre și în interiorul acestora, inegalități în materie de sănătate;
- Y. întrucât se estimează că, până în 2020, în sectorul îngrijirilor medicale din Europa numărul posturilor neacoperite, inclusiv de doctori, asistenți, stomatologi, farmaciști și fizioterapeuți, se va ridica la 1 milion;
- Z. întrucât ar trebui să se recunoască clar efectul factorilor sociali și de mediu asupra sănătății, având în vedere că, de exemplu, poluarea aerului interior provoacă anual moartea a 1,6 milioane de persoane, reprezentând o amenințare majoră asupra sănătății în Europa și conducând la reducerea semnificativă a speranței de viață și a productivității;
- AA. întrucât cetățenii europeni sunt îngrijorați de impactul potențial al mediului asupra sănătății lor, efectele potențiale ale substanțelor chimice periculoase fiind principala preocupare; întrucât, de exemplu, poluarea cu particule fine este asociată anual în cele 27 de state membre ale UE cu peste 455 000 de decese din cauza efectelor cardiorespiratorii,
1. solicită un angajament politic ferm din partea Comisiei și a statelor membre ale UE care să reflecte importanța și gravitatea epidemiei mondiale de boli netransmisibile;
 2. îndeamnă UE să susțină un obiectiv ambițios de reducere a mortalității cauzate de boli netransmisibile ce pot fi prevenite, cum ar fi obiectivul OMS de a obține, până în 2025, o reducere cu 25 % a ratelor mortalității la nivel național față de nivelul din 2010;
 3. solicită UE și statelor sale membre să sprijine următoarele cinci angajamente-cheie și să le includă în declarația politică a Reuniunii ONU la nivel înalt privind bolile netransmisibile ce va avea loc în septembrie 2011:
 - reducerea mortalității cauzate de boli netransmisibile ce pot fi prevenite cu 25 % până în 2025, conform propunerii OMS;
 - realizarea unor intervenții rentabile și generatoare de economii, inclusiv aplicarea accelerată a Convenției-cadru a OMS pentru controlul tutunului, facilitarea accesului la o alimentație sănătoasă și promovarea ei, inclusiv acțiuni de reducere a consumului de sare, zahăr, grăsimi saturate și grăsimi trans, măsuri eficace de combatere a abuzului de alcool, accesul la activități fizice și promovarea acestora, precum și reducerea expunerii întregii populații la poluarea mediului, inclusiv la disruptorii endocrini și la alți agenți contaminanți din mediu;
 - monitorizarea tendințelor mortalității cauzate de boli netransmisibile și a factorilor comuni de risc pentru aceste boli;
 - conceperea unor mecanisme de responsabilizare la nivel mondial și național pentru toți actorii-cheie implicați;

Joi, 15 septembrie 2011

- crearea în 2012 a unui parteneriat la nivel înalt care să ofere asistență la aplicarea recomandărilor și organizarea unei reuniuni la nivel înalt în 2014 pentru a analiza măsura în care au fost respectate angajamentele;
4. solicită UE și statelor sale membre să aplice în mod activ declarația politică elaborată ca urmare a summitului la nivel înalt, implicând toate agențiile și instituțiile relevante ale UE pentru a soluționa provocările legate de bolile netransmisibile;
5. solicită UE și statelor sale membre să intensifice activitățile de prevenire primară, cercetare, diagnosticare timpurie și gestionare a celor patru cele mai comune boli netransmisibile (bolile cardiovasculare și respiratorii, cancerul și diabetul), fără a neglija alte boli netransmisibile importante, cum ar fi bolile mintale și neurologice, inclusiv boala Alzheimer; subliniază importanța activităților de identificare timpurie a persoanelor care sunt supuse unui risc sporit de a contracta aceste boli sau de a muri din cauza lor sau care suferă de afecțiuni preexistente, de boli cronice grave și sunt expuși unor factori de risc ce agravează bolile netransmisibile;
6. subliniază că, pentru bolile de lungă durată, este necesară o abordare integrată și holistică, concentrată pe pacienți, care să cuprindă acțiuni de prevenire a bolii și de promovare a sănătății, de diagnosticare timpurie, de monitorizare și de educare, precum și campanii de sensibilizare a publicului cu privire la factorii de risc, la afecțiunile preexistente și la stilurile de viață nesănătoase (consumul de tutun, alimentația deficitară, lipsa de activitate fizică și consumul de alcool) și coordonarea îngrijirii spitalicești cu îngrijirea în cadrul comunității;
7. solicită aplicarea unor strategii de prevenire a bolilor netransmisibile de la o vârstă fragedă; subliniază necesitatea furnizării în școală a unei mai bune educații cu privire la obiceiurile alimentare și în materie de activități fizice sănătoase; ia act de faptul că, la nivel global, ar trebui puse la dispoziție resurse suficiente pentru astfel de activități educaționale;
8. constată că ar trebui să se aplice rapid și pe deplin politici care să vizeze factorii comportamentali, sociali, economici și de mediu asociați bolilor netransmisibile pentru a asigura cele mai eficace măsuri posibile în legătură cu aceste boli, crescând în același timp calitatea vieții și echitatea în materie de sănătate;
9. recunoaște că modelele de îngrijire pentru bolile cronice avansate trebuie să înceapă să se concentreze pe persoanele care suferă de o boală netransmisibilă într-un stadiu incipient, având ca scop final nu doar gestionarea bolii, ci și îmbunătățirea pronosticului în cazul bolilor cronice; subliniază, în același timp, importanța îngrijirilor paliative;
10. salută faptul că președințiile anterioare ale UE s-au concentrat asupra prevenirii și controlului bolilor cronice netransmisibile, inclusiv faptul că președinția spaniolă a acordat prioritate bolilor cardiovasculare și faptul că președinția poloneză a organizat conferințele „Bolile respiratorii cronice ale copilăriei” și „Solidaritatea în domeniul sănătății – eliminarea decalajului din domeniul sănătății dintre statele membre ale UE”;
11. solicită elaborarea unor protocoale clare și a unor orientări empirice pentru cele mai întâlnite boli netransmisibile pentru a asigura gestionarea și tratarea adecvată a pacienților de către întregul personal medical, inclusiv de către specialiști, medici generaliști și asistente specializate;

Joi, 15 septembrie 2011

12. subliniază că sunt necesare, la toate nivelurile, activități de cercetare și educație cu privire la bolile cronice, în special la cele patru cele mai comune boli netransmisibile, fără a neglija alte boli netransmisibile importante, și cu privire la reducerea factorilor de risc, intervențiile din domeniul sănătății publice în general și interacțiunile dintre sursele de poluare și efectele asupra sănătății, cu asigurarea unei cooperări multidisciplinare asupra bolilor netransmisibile ca prioritate de cercetare în regiunile și țările care dispun de resurse adecvate;

13. îndeamnă cu fermitate statele membre să respecte standardele UE de calitate a aerului și să aplice orientările OMS cu privire la calitatea aerului pentru aerul exterior și interior, precum și Declarația de la Parma și angajamentul de acțiune din 2010, care menționează necesitatea de a aborda efectele schimbărilor climatice asupra sănătății;

14. subliniază necesitatea unei revizuirii imediate și eficace a Directivei privind produsele din tutun;

15. subliniază că, pentru a realiza obiectivele legate de bolile netransmisibile și pentru a depăși provocările sociale, economice și de sănătate publică, este important ca UE și statele sale membre să integreze într-o mai mare măsură prevenirea și reducerea factorilor de risc în toate domeniile legislative și de politică relevante, în special în politicile lor alimentare, de mediu și de protecție a consumatorilor;

16. recunoaște că, în temeiul articolului 168 din TFUE, responsabilitatea pentru acțiunile referitoare la asistența medicală revine în primul rând statelor membre, dar subliniază că este important să se elaboreze, în cooperare cu părțile interesate relevante, inclusiv cu pacienții și specialiștii din domeniul sănătății, o strategie a UE privind bolile netransmisibile cronice, urmată de o recomandare a Consiliului, conținând secțiuni separate pentru cele patru cele mai comune boli netransmisibile și ținând seama de caracteristicile de gen;

17. solicită statelor membre să elaboreze până în 2013 planuri naționale privind bolile netransmisibile, în special în ceea ce privește cele patru cele mai comune astfel de boli, alocând resurse proporționale cu povara pe care acestea o impun, și să înființeze un mecanism global de coordonare la nivel înalt pentru acțiunile legate de aceste boli;

18. remarcă faptul că aplicarea unor planuri naționale privind bolile netransmisibile, asociată cu acțiuni mai eficace de prevenire, diagnosticare și gestionare a acestor boli și a factorilor de risc precum afecțiunile preexistente și bolile cronice grave, ar putea reduce semnificativ povara globală pe care bolile netransmisibile o impun, contribuind astfel la menținerea sustenabilității sistemelor naționale de sănătate;

19. solicită Comisiei să monitorizeze permanent și să prezinte un raport cu privire la progresele obținute în UE în ceea ce privește aplicarea de către statele membre a planurilor lor naționale referitoare la bolile netransmisibile, în special pentru cele patru cele mai comune dintre ele, axându-se pe progresele obținute în materie de prevenire, detectare timpurie, gestionare a bolii și cercetare;

20. solicită statelor membre să ia măsuri pentru a crește efectivul de personal calificat din domeniul medical și efectiv angajat în sistemele sanitare, pentru a face față într-un mod mai eficace poverii impuse de bolile netransmisibile;

21. subliniază că este nevoie de coerență și de o abordare corelată între Declarația politică a ONU și acțiunile desfășurate în prezent de Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană, și anume procesul de reflecție solicitat cu privire la bolile cronice;

Joi, 15 septembrie 2011

22. solicită Comisiei să analizeze și să evalueze posibilitatea de a extinde mandatul Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC), pentru a include și bolile netransmisibile printre responsabilitățile acestuia și a utiliza ECDC ca centru de colectare a datelor și de elaborare a unor recomandări privind bolile netransmisibile, punând astfel la dispoziția factorilor politici, a oamenilor de știință și a medicilor cele mai bune practici și mai multe cunoștințe cu privire la bolile netransmisibile;
23. subliniază că este necesar să se stabilească priorități pentru colectarea centrală a datelor cu scopul de a obține date comparabile care vor permite o mai bună planificare și emiterea de recomandări în întreaga UE;
24. solicită să se realizeze o analiză cuprinzătoare a punerii în aplicare a Declarației politice a ONU până în 2014;
25. solicită statelor membre și Comisiei să se asigure că la reuniunea ONU din 19-20 septembrie 2011 va participa o delegație la nivel înalt care va prezenta o poziție ambițioasă și coordonată a UE;
26. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vice-președintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, ambasadorului UE la ONU, Secretarului General al ONU și directorului general al OMS.
-

Abordarea strategică a UE în vederea Conferinței mondiale pentru radiocomunicații a UIT din 2012

P7_TA(2011)0391

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la Conferința mondială pentru radiocomunicații a UIT din 2012 - abordarea strategică a Uniunii Europene (CMR-12)

(2013/C 51 E/21)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei COM(2011)0180 final din 6 aprilie 2011 referitoare la abordarea politică a Uniunii Europene față de Conferința mondială pentru radiocomunicații a UIT din 2012 (CMR-12),
- având în vedere ordinea de zi a CMR-12 organizată de UIT,
- având în vedere Agenda Digitală din cadrul strategiei Europa 2020,
- având în vedere poziția RSPG în privința obiectivelor politice comune pentru CMR-12,
- având în vedere poziția acestuia în privința RSPP adoptată la 11 mai 2011 ⁽¹⁾;
- având în vedere concluziile Consiliului pentru transport, telecomunicații și energie din 27 mai 2011 referitoare la CMR-12,
- având în vedere articolul 8a alineatul (4) și articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2009/140/CE din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/21/CE din 7 martie 2002 privind cadrul de reglementare comun pentru serviciile și rețelele de comunicații electronice,

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0220.

Joi, 15 septembrie 2011

- având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Conferința din 2012 se va încheia cu adoptarea de modificări la Regulamentul radiocomunicațiilor;
- B. întrucât statele membre ale UE se asigură că acordurile internaționale la care sunt parte în cadrul UIT sunt conforme cu legislația existentă a UE și, în special, cu normele și principiile relevante ale cadrului de reglementare al UE privind comunicațiile electronice;
- C. întrucât spectrul este o resursă publică limitată de o importanță crucială pentru un număr tot mai mare de sectoare;
- D. întrucât, așa cum este subliniat în Agenda Digitală pentru Europa, comunicațiile wireless în bandă largă și mai ales serviciile de comunicații sunt motoare importante ale creșterii și competitivității europene la nivel mondial;
- E. întrucât Europa va fi capabilă să exploateze la maximum potențialul unei economii digitale numai prin crearea unei piețe interne funcționale a produselor și serviciilor digitale în condiții de concurență echitabile la nivel paneuropean;
- F. întrucât eliberarea unei porțiuni suplimentare de spectru de o manieră armonizată la nivel mondial și european este o modalitate importantă de a ușura constrângerile impuse rețelelor mobile și de a încuraja noi servicii și creșterea economică;
- G. întrucât un subiect important la această conferință îl reprezintă disponibilitatea spectrului radio, referindu-se, în special, la dividendul digital în banda de 800 MHz;
- H. întrucât numeroase alte subiecte sunt relevante pentru politicile UE (societatea informațională, transporturi, politica în domeniul spațiului, Galileo, piața internă, mediul, politica în domeniul audiovizualului, cercetare...);
- I. întrucât fiecare CMR fixează agenda pentru următoarea conferință;
1. salută comunicarea Comisiei și aprobă analiza privind importanța impactului CMR-12 asupra politicilor UE;
2. consideră că UE trebuie să vorbească pe o singură voce în negocierile multilaterale pentru a-și promova interesele și a crea sinergii globale și economii de scară în utilizarea spectrului; prin urmare, încurajează în mod ferm statele membre să sprijine întru totul aceste orientări politice și să le promoveze și să le apere în mod activ în cadrul CMR-12; în plus, consideră că atât timp cât Comisia nu deține dreptul în UIT de a vorbi în numele UE, statele membre ar trebui să se coordoneze pentru a promova o poziție comună a Uniunii pe baza RSPP, împreună cu Comisia;
3. atrage atenția asupra celor 25 de puncte individuale de pe ordinea de zi a CMR-12 și asupra impactului potențial al acestora asupra politicilor și obiectivelor UE;
4. solicită statelor membre să apere aceste obiective și să respingă orice modificare a Regulamentelor radiocomunicațiilor care le-ar afecta domeniul de aplicare și conținutul; în acest context, solicită Comisiei să asigure respectarea principiilor Tratatului UE și ale „acquis-ului comunitar”;

Joi, 15 septembrie 2011

5. consideră că Comisia ar trebui să acorde asistență tehnică și politică statelor membre cu prilejul negocierilor bilaterale și multilaterale cu țări terțe și să coopereze cu statele membre cu prilejul negocierii acordurilor internaționale, îndeosebi în cazul acordurilor cu țări terțe învecinate când pot avea loc interferențe din cauza diferitelor planuri de alocare;
 6. reamintește poziția sa din RSPP și, având în vedere îndeosebi propriul studiu al UIT referitor la necesitățile imperative în domeniul gestionării și tehnologiei informației, necesitatea de a aloca un spectru suficient și corespunzător pentru traficul de date mobile, însumând cel puțin 1 200 MHz până în 2015, pentru a susține obiectivele politicii UE și a răspunde cel mai bine la creșterea traficului de date mobile; reamintește că orice măsură nouă ar trebui să fie transparentă și să nu denatureze concurența, nici să nu dezavantajeze pe noii veniți pe piața telecomunicațiilor;
 7. îndeamnă statele membre să susțină Comisia în promovarea introducerii acestui punct important pe agenda următoarei conferințe CMR din 2016; reamintește în acest context importanța întocmirii de către UE a unei situații a utilizării actuale a spectrului și a eficienței acesteia, potrivit propunerii din RSPP;
 8. își reiterează apelul către statele membre și Comisie de a urma o agendă ambițioasă în domeniul armonizării pornind de la concluziile UIT și solicită Comisiei să evalueze și să revizuiască necesarul de bandă de spectru suplimentară care trebuie eliberată, luând în considerare evoluția tehnologiilor în domeniul spectrului, experiența pieței cu noi servicii, necesitățile viitoare posibile în domeniul radiodifuziunii terestre și penuria de spectru în alte bande adecvate pentru transmisia wireless în bandă largă pentru a realiza acest lucru în funcție de adoptarea deciziilor necesare, până în 2012 și 2016;
 9. subliniază faptul că serviciile wireless în bandă largă contribuie substanțial la redresarea și creșterea economică; este nevoie de spectru suficient și bine gestionat pentru a răspunde cererii în creștere a consumatorilor, atât în termeni de capacitate, cât și de acoperire;
 10. consideră că asumarea de către UE a unui rol mai important în politica în domeniul spectrului presupune întărirea poziției formale a UE în UIT și, de aceea, susține cu tărie reexaminarea statutului său la următoarea conferință plenipotențiară a UIT din 2014;
 11. subliniază importanța cooperării și coordonării între statele membre pentru ca UE să beneficieze de întregul potențial de oportunități de inovare în tehnologiile din domeniul spectrului radio;
 12. subliniază importanța UE ca vârf de lance în tehnologia spectrului radio și model la nivel mondial de bune practici și coeziune;
 13. subliniază vulnerabilitatea echipamentelor care utilizează spectrul radio la atacuri informatice și subliniază necesitatea unei abordări mondiale coordonate în domeniul întăririi securității cibernetice;
 14. solicită Comisiei să prezinte un raport pe marginea rezultatelor și realizărilor CMR-12;
 15. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 15 septembrie 2011

Belarus: arestarea lui Ales Bialațki, apărător al drepturilor omului

P7_TA(2011)0392

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la Belarus: arestarea apărătorului drepturilor omului Ales Beliațki

(2013/C 51 E/22)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Belarus, în special cea din 12 mai 2011 ⁽¹⁾, cea din 10 martie 2011 ⁽²⁾, cea din 20 ianuarie 2011 ⁽³⁾ și cea din 17 decembrie 2009 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Concluziile Consiliului referitoare la Belarus adoptate cu ocazia celei de a 3 101-a reuniuni a Consiliului Afaceri Externe din 20 iunie 2011,
 - având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948 și Declarația Organizației Națiunilor Unite privind apărătorii drepturilor omului din decembrie 1988,
 - având în vedere Rezoluția privind libertatea de asociere în Republica Belarus adoptată la 22 iunie 2011 de Conferința organizațiilor neguvernamentale internaționale din cadrul Consiliului Europei,
 - având în vedere Rezoluția Consiliului ONU pentru Drepturile Omului din 17 iunie 2011 în care se condamnă încălcările drepturilor omului comise înaintea și în timpul alegerilor prezidențiale din Belarus, precum și după alegeri și în care se solicită Guvernului din Belarus să înceteze persecutarea liderilor opoziției,
 - având în vedere declarația din 5 august 2011 a Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, cu privire la arestarea lui Ales Beliațki în Belarus,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Republica Belarus este obligată prin angajamente internaționale să respecte principiile dreptului internațional și valorile fundamentale, inclusiv democrația, statul de drept, drepturilor omului și libertățile fundamentale;
- B. întrucât apărătorul drepturilor omului Ales Beliațki, președintele Centrului pentru Drepturile Omului „Viasna” și vicepreședinte al Federației Internaționale pentru Drepturile Omului (FIDO), după ce a fost reținut în centrul de detenție al Ministerului de Interne din Belarus, a fost arestat la Minsk la 4 august 2011, fiind acuzat în mod oficial de evaziune fiscală pe scară largă („ascunderea profiturilor pe scară extrem de largă”) și a fost condamnat la 12 august 2011 în temeiul articolului 243 partea a II-a din Codul Penal din Belarus; întrucât Ales Beliațki riscă să primească fie o pedeapsă de „restricționare a libertății” de până la 5 ani, fie o pedeapsă cu închisoarea de la trei până la șapte ani, precum și să i se confişte activele, printre care și sediul Centrului „Viasna”;
- C. întrucât proprietățile private ale lui Ales Beliațki din Minsk, casa sa din Rakov, precum și sediul Centrului „Viasna” din Minsk au fost percheziționate de agenți ai Comitetului pentru Securitatea Statului (KGB) și ai Departamentului de investigații financiare din cadrul Comitetului de Control al Statului, care i-au confiscat un calculator și alte materiale;

⁽¹⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0244.

⁽²⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0099.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0022.

⁽⁴⁾ JO C 286 E, 22.10.2010, p. 16.

Joi, 15 septembrie 2011

- D. întrucât, la 16 august 2011, un judecător de primă instanță din Minsk a respins cererea depusă de avocatul lui Ales Beliațki ca apărătorul drepturilor omului să fie eliberat pe proprie răspundere, iar perioada sa de detenție dinaintea procesului a fost extinsă la două luni mai devreme în cursul aceleiași săptămâni;
- E. întrucât arestarea este legată de comunicarea către autoritățile belaruse, de către unele state membre ale UE, a unor informații privind conturile bancare ale lui Ales Beliațki; întrucât, pentru a obține aceste informații, autoritățile belaruse au profitat de cooperarea internațională prevăzută de un acord bilateral privind asistența juridică, utilizând sistemul de proceduri și acorduri internaționale referitoare la transferurile financiare – destinat să fie folosit pentru a depista teroriștii și infractorii – pentru a obține controlul total asupra organizațiilor neguvernamentale ale societății civile și asupra opoziției democratice din Belarus, precum și pentru a discredita asistența acordată de UE societății civile din Belarus;
- F. întrucât autoritățile fiscale din Belarus au considerat că sumele aflate în conturile lui Ales Beliațki constituie venitul lui personal și l-au acuzat de ascunderea acestora;
- G. întrucât autoritățile belaruse au refuzat sistematic să înregistreze la nivel național aproape toate organizațiile de apărare a drepturilor omului din țară (Centrului „Viasna” i s-a refuzat înregistrarea de trei ori în ultimii ani); întrucât, ca urmare a acestui fapt și deoarece ajutoarele străine acordate organizațiilor neguvernamentale din Belarus (în cazul Centrului „Viasna”, fonduri pentru a-i permite să ajute victimele represiunilor în masă comise de regimul din Belarus după alegerile prezidențiale din decembrie 2010) trebuie să fie autorizate de autoritățile belaruse, apărătorii drepturilor omului sunt obligați să își deschidă conturi în țările învecinate pentru a ajuta efectiv reprezentanții societății civile independente;
- H. întrucât hărțuirea apărătorilor și activiștilor din domeniul drepturilor omului are un caracter sistematic și extins; întrucât recent au apărut informații privind persecutarea apărătorilor drepturilor omului, a jurnaliștilor și a activiștilor care susțin eliberarea lui Ales Beliațki, persecuții sub formă de arestări, detenții, interogatorii, impunerea de amenzi sau confiscarea de materiale tipărite; întrucât una dintre persoanele vizate, Viktor Sazonau, așteaptă în prezent să fie judecată;
- I. întrucât cazul lui Ales Beliațki face parte dintr-o practică mai extinsă de hărțuire îndelungată și permanentă a reprezentanților societății civile și a apărătorilor drepturilor omului în urma alegerilor prezidențiale din decembrie 2010, practică ce a dus la o înrăutățire dramatică a situației drepturilor omului și a libertăților civile și politice din Belarus;
- J. întrucât un număr mare de activiști ai opoziției, printre care foști candidați la președinție, jurnaliști și apărători ai drepturilor omului, au fost reținuți pe motivul participării lor la demonstrația pașnică care a avut loc după alegeri la 19 decembrie 2010 la Minsk, fiind acuzați de „organizare de dezordine în masă” și în cazul cărora s-au pronunțat sentințe nejustificate de dure de închisoare pe perioade de până la șapte ani în închisori cu securitate ridicată sau medie; întrucât unii dintre ei au declarat că au fost torturați fizic și psihic, că nu li s-a acordat asistență juridică și medicală corespunzătoare sau că au fost trimiși înapoi în închisoare după ce au suferit o operație importantă fără să beneficieze de recuperare medicală adecvată,
1. își exprimă profunda îngrijorare față de deteriorarea situației apărătorilor drepturilor omului din Belarus; condamnă ferm arestarea recentă și acuzațiile formulate la adresa lui Ales Beliațki, președintele Centrului pentru Drepturile Omului „Viasna”, și nerespectarea de către autoritățile belaruse a libertății de întrunire și de exprimare, care sunt drepturi fundamentale;

Joi, 15 septembrie 2011

2. regretă că autoritățile belaruse refuză sistematic să acorde statut juridic organizațiilor independente de apărare a drepturilor omului din țară, cărora nu le permit să funcționeze deoarece adoptă legi represive menite să interzică activitățile societății civile și apoi amenință cu aplicarea unor sancțiuni penale pentru a-i intimida pe apărătorii drepturilor omului;
3. consideră, în acest context, și având în vedere represiunea fără precedent asupra societății civile din Belarus după alegerile prezidențiale din decembrie 2010, că procesul penal împotriva lui Ales Beliațki are motivații politice și este menit să îi împiedice activitatea legitimă de apărător al drepturilor omului;
4. solicită ca Ales Beliațki să fie eliberat imediat și necondiționat și să se renunțe la ancheta deschisă și la toate acuzațiile formulate împotriva sa;
5. condamnă măsurile luate împotriva Centrului pentru Drepturile Omului „Viasna” și solicită insistent autorităților belaruse să înceteze orice formă de hărțuire la adresa lui Ales Beliațki, a Centrului „Viasna” și a personalului acestuia, precum și la adresa tuturor celorlalți apărători ai drepturilor omului și a celorlalte organizații ale societății civile din țară și să respecte statul de drept;
6. solicită autorităților belaruse să abroge articolul 193-1 din Codul Penal belarus, prin care se interzice organizarea sau participarea la activități ale asociațiilor publice neînregistrate, întrucât această dispoziție contravine normelor internaționale privind libertatea de asociere și reprezintă o încălcare de către Belarus a obligațiilor pe care și le-a asumat în cadrul OSCE și al ONU;
7. subliniază că asistența juridică reciprocă dintre statele membre ale UE și Belarus nu ar trebui să devină un instrument de persecuție și represiune politică;
8. regretă faptul că legislația belarusă și mecanismele bilaterale și internaționale au fost aplicate abuziv în mod intenționat și exploatare de autoritățile belaruse;
9. invită autoritățile belaruse să aplice toate dispozițiile din Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului și să asigure respectarea în orice circumstanțe a principiilor democratice, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu Declarația Universală a Drepturilor Omului și cu instrumentele internaționale și regionale din domeniul drepturilor omului ratificate de Belarus;
10. îndeamnă autoritățile din Belarus să revizuiască legislația națională, în special în ceea ce privește libertatea de asociere și libertatea de exprimare, pentru a o alinia la standardele internaționale și, între timp, să nu mai aplice legea în mod abuziv;
11. solicită Consiliului, Comisiei și Înalțului Reprezentant să intensifice presiunea pe care o exercită asupra autorităților belaruse, lărgind în continuare lista persoanelor care sunt supuse interdicției de acordare a vizelor și ale căror active sunt înghețate pentru a include persoanele implicate în arestarea și persecutarea lui Ales Beliațki;
12. subliniază că, având în vedere reprimarea constantă și fără precedent a opoziției și societății civile din Belarus, UE trebuie să sprijine construirea democrației în această țară și să găsească noi modalități de a oferi asistență societății civile și mass-mediei independente pentru sensibilizarea publicului;
13. solicită Summitului privind Parteneriatul Estic care va avea loc la Varșovia în 28-29 septembrie 2011 să sporească asistența oferită opoziției democratice și organizațiilor societății civile din Belarus și să coopereze în mod eficace cu acestea cu scopul de a le încuraja și de a le consolida eforturile depuse pentru asigurarea democrației;

Joi, 15 septembrie 2011

14. invită autoritățile belaruse să garanteze o asistență juridică și medicală adecvată tuturor deținuților politici și să îi elibereze imediat și necondiționat, anulând toate acuzațiile împotriva lor și repunându-i în toate drepturile lor civile;

15. subliniază că o eventuală cooperare a UE cu Belarus ar trebui să aibă loc numai sub rezerva unor condiții stricte și să depindă de angajamentul Belarusului de a respecta standardele democratice, drepturile omului și statul de drept, în conformitate cu Declarația comună a Summitului privind Parteneriatul Estic de la Praga din 7 mai 2009, care a fost semnată și de Guvernul belarus;

16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Adunării Parlamentare a OSCE, Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, precum și Parlamentului și Guvernului Republicii Belarus.

Sudan: situația din Kordofanul de Sud și Nilul Albastru

P7_TA(2011)0393

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la Sudan: situația din Kordofanul de Sud și izbucnirea luptelor în statul Nilul Albastru

(2013/C 51 E/23)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind situația din Sudan,
- având în vedere Acordul cuprinzător de pace (ACP) semnat la 9 ianuarie 2005,
- având în vedere Declarația Uniunii Africane din 31 ianuarie 2011,
- având în vedere Declarația UE și a statelor sale membre din 9 iulie 2011 privind independența Republicii Sudanului de Sud,
- având în vedere Declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Catherine Ashton, din 6 septembrie 2011 privind izbucnirea luptelor în statul Nilul Albastru și Declarația din 26 august 2011 privind situația din Kordofanul de Sud,
- având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe din 20 iunie 2011,
- având în vedere Declarația Comisarului Georgieva din 26 august 2011 privind accesul umanitar la Kordofanul de Sud,
- având în vedere Declarația Președintelui Parlamentului European Jerzy Buzek din 21 iunie 2011 privind situația din Abyei și Kordofanul de Sud,
- având în vedere Declarația Uniunii Africane din 20 august 2011 privind Acordul dintre Guvernul Sudanului și Guvernul Sudanului de Sud cu privire la misiunea de sprijinire a supravegherii graniței,
- având în vedere Raportul preliminar al Biroului Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului din august 2011 privind încălcările drepturilor internaționale ale omului și ale dreptului umanitar în Kordofanul de Sud în perioada 5-30 iunie 2011,
- având în vedere Acordul-cadru privind măsurile politice și de securitate în statele Nilul Albastru și Kordofan semnat la 28 iunie 2011,

Joi, 15 septembrie 2011

- având în vedere Declarația Secretarului General al ONU, Ban Ki-moon, din 2 septembrie 2011, prin care se cere încetarea luptelor din statele Kordofanul de Sud și Nilul Albastru,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât situația din Kordofanul de Sud rămâne tensionată, ducându-se în continuare lupte între Forțele armate sudaneze (SAF) și Mișcarea populară sudaneză de eliberare-Nord (SPLMN North), în timp ce în statul Nilul Albastru au re izbucnit, de asemenea, luptele;
- B. întrucât conflictul armat dintre Forțele armate sudaneze și Mișcarea populară sudaneză de eliberare din Kordofanul de Sud a dus la pierderi de vieți omenești și la strămutarea a mii de persoane în țările vecine;
- C. întrucât, la 23 august 2011, președintele Bashir a anunțat o încetare unilaterală a focului de două săptămâni în Kordofanul de Sud, anunțând, în același timp, că nu se va permite accesul în regiune niciunei organizații străine;
- D. întrucât, la 2 septembrie 2011, președintele Bashir a anunțat suspendarea Constituției provizorii în statul Nilul Albastru și instituirea stării de urgență în urma ciocnirilor sângeroase dintre armata sudaneză și forțele Sudanului de Sud din zonă, lucru care a intensificat exodul a mii de locuitori;
- E. întrucât atacurile comise împotriva populației civile din Kordofanul de Sud includ ucideri sumare și extrajudiciare selective, cele mai multe în rândul susținătorilor Mișcării populare sudaneze de eliberare (SPLM), arestări și detenții arbitrare (în legătură cu acest lucru există îngrijorări cu privire la faptul că deținuții ar putea fi supuși torturii și altor tratamente inumane și umilitoare), căutări din casă în casă în urmărire, se pretinde, a unor membri ai grupului etnic Nuba, dispariții forțate, distrugeri de biserici și jafuri;
- F. întrucât se estimează că peste 200 000 de persoane au fost strămutate sau grav afectate de recente lupte, iar 5 000 de persoane au intrat în Sudanul de Sud (statul Unitatea), fugind din calea conflictului; întrucât aceste cifre pot crește în mod semnificativ în următoarele luni, în contextul continuării luptelor în regiune;
- G. întrucât, în ciuda încetării focului, Forțele armate sudaneze (SAF) bombardează la întâmplare zonele în care locuiește populația civilă din regiunea munților Nuba din Kordofanul de Sud, împiedicând ajutoarele să ajungă la persoanele strămutate;
- H. întrucât, de la izbucnirea conflictului în iunie, agențiile umanitare nu au reușit să obțină autorizația de a-și desfășura activitatea în Kordofanul de Sud, iar evaluările privind necesitățile nu au fost efectuate; întrucât Guvernul sudanez a respins solicitarea ca forțele ONU de menținere a păcii să rămână în Kordofanul de Sud, Nilul Albastru și Abyei după independența Sudului;
- I. întrucât, conform relatărilor, forțele de securitate din Sudanul de Sud s-au amestecat în activitatea organizațiilor umanitare, inclusiv prin rechiziționarea de vehicule, comiterea de abuzuri fizice asupra personalului umanitar și organizarea de raiduri asupra complexurilor organizațiilor internaționale, inclusiv ONU, ai căror funcționari nu au primit acces la mai multe zone din Kordofanul de Sud, fiind împiedicați să efectueze anchete și să desfășoare misiuni de evaluare independente pe teren;

Joi, 15 septembrie 2011

- J. întrucât o mare parte a populației din regiune continuă să ducă lipsă de alimente, situație agravată de conflict, prețurile în creștere ale materiilor prime și foametea din Cornul Africii;
- K. întrucât Comisia a alocat 100 de milioane de euro în 2011, inclusiv 11 milioane de euro pentru zonele de tranziție, însă Apelul umanitar internațional pentru Sudanul de Sud dispune de finanțare doar în proporție de 37 %;
- L. întrucât s-au înregistrat progrese nesemnificative în aspecte ale ACP care vizau ajungerea la un acord privind negocierile de după referendum în chestiuni cum ar fi distribuirea veniturilor provenite din exploatarea petrolului, demarcarea granițelor, cetățenia, împărțirea pasivelor și activelor, precum și referendumurile din Kordofanul de Sud, Nilul Albastru și Abyei;
- M. întrucât situația din Darfur rămâne o sursă de serioasă îngrijorare, misiunea ONU din Darfur semnalând acte de hărțuire, răpiri și amenințări generale la adresa siguranței din partea poliției centrale de rezervă în taberele de persoane strămutate intern (PSI),
1. deplânge pierderile de vieți omenești, violența, încălcările drepturilor omului și lipsa de acces umanitar în statele Kordofanul de Sud și Nilul Albastru; condamnă în mod ferm invazia SAF în statele Kordofanul de Sud și Nilul Albastru; îndeamnă toate părțile să înceteze focul imediat și să caute o soluție politică bazată pe acordul din 28 iunie 2011; mai mult, solicită ridicarea stării de urgență din statul Nilul Albastru;
 2. reamintește tuturor părților obligația de a respecta drepturile omului și legislația umanitară internațională; solicită, în special, să se pună capăt uciderilor sumare și extrajudiciare selective, arestărilor și detențiilor arbitrare, actelor de tortură, disparițiilor forțate și jafurilor; solicită, în plus, încetarea bombardamentelor aeriene la întâmplare ale Sudanului și subliniază că cei bănuți a fi responsabili de orice încălcări trebuie să fie trași la răspundere în cadrul unei anchete independente realizate de Organizația Națiunilor Unite;
 3. salută acordul din 8 septembrie 2011, mediat de Uniunea Africană, prin care ambele părți au convenit să-și retragă trupele din zona Abyei aflată în dispută; solicită Sudanului și Sudanului de Sud să respecte toate prevederile Acordului cuprinzător de pace din 2005 în scopul promovării unei păci durabile, menținerii dreptului poporului la autodeterminare, respectării granițelor stabilite și găsirii, în cele din urmă, a unei căi spre reconcilierea dintre cele două țări; reiterează angajamentul UE de a întreține relații cu Sudanul și cu Sudanul de Sud în scopul promovării guvernării democratice și respectării drepturilor omului pentru întregul popor sudanez;
 4. solicită tuturor părților să permită accesul imediat și fără obstacole al agențiilor umanitare la persoanele în nevoie, fără intimidări și violență; subliniază în mod ferm obligația de a proteja persoanele civile și personalul umanitar; este îngrijorat de faptul că numai organismele aflate în subordinea guvernului și asistenții umanitari locali pot distribui ajutoarele umanitare, în timp ce stocurile și proviziile de produse de bază se epuizează treptat;
 5. este îngrijorat de semnalarea unor încercări ale guvernului de a forța unele persoane strămutate să se întoarcă în zone în care viața și siguranța le-ar putea fi amenințate; solicită respectarea drepturilor persoanelor strămutate intern;
 6. solicită Comisiei, statelor membre ale UE și comunității internaționale să-și onoreze angajamentele privind finanțarea regiunii și, în special, să abordeze lipsurile acute în ce privește ajutoarele alimentare, adăposturile și protecția de urgență; solicită să se acorde o atenție specială situației legate de siguranța alimentară și măsurilor ce trebuie adoptate în cazul înrăutățirii situației; consideră că ar putea fi nevoie de asistență suplimentară pentru a face față amenințării unei noi crize umanitare de mari proporții ce se prefigurează în regiune;

Joi, 15 septembrie 2011

7. solicită comunității internaționale, subliniind sprijinul acesteia pentru eforturile depuse de Grupul la nivel înalt al Uniunii Africane pentru Sudan, sub conducerea lui Thabo Mbeki și cu participarea Ligii Arabe, să faciliteze negocierile dintre părțile la ACP, precum și eforturile depuse de Reprezentantul special al Secretarului General al ONU pentru Sudanul de Sud;
8. este profund îngrijorat de utilizarea crescândă a minelor antipersonal semnalată în regiune; reamintește opoziția sa fermă față de activitatea de minare și solicită încetarea imediată a acesteia;
9. solicită Uniunii Africane să-și întărească cooperarea cu CPI pentru a promova sensibilizarea și a sprijini respectarea drepturilor omului în toată Africa; solicită să se pună capăt impunității pentru toate crimele comise în timpul războiului din Sudan și speră că președintele Omar al-Bashir va fi judecat în curând la Haga, eveniment care este necesar pentru reînstituirea justiției, statului de drept și dreptății pentru victime;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vice-președintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului de Securitate și Secretarului General al ONU, Reprezentantului special al UE pentru Sudanul de Sud, Guvernului Sudanului, Guvernului Sudanului de Sud, instituțiilor Uniunii Africane și Președintelui Grupului la nivel înalt al Uniunii Africane pentru Sudan, Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și guvernelor statelor membre ale UE.

Eritreea: cazul lui Isaak Dawit

P7_TA(2011)0394

Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la Eritreea: cazul lui Dawit Isaak

(2013/C 51 E/24)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
- având în vedere articolele 2 și 3 și articolul 6 alineatul (3), precum și articolul 21 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor, la care Eritreea este parte, în special articolele 6, 7 și 9,
- având în vedere articolul 9 din Acordul de parteneriat ACP-UE astfel cum a fost revizuit în 2005 (Acordul de la Cotonou), la care Eritreea este parte,
- având în vedere Declarația Președinției Consiliului cu privire la prizonierii politici din Eritreea din 22 septembrie 2008, precum și declarațiile ulterioare ale Consiliului și Comisiei referitoare la Eritreea și la situația drepturilor omului adoptate de la acea dată,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Eritreea și în special cele referitoare la drepturile omului și la cazul dlui Dawit Isaak,
- având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,

Joi, 15 septembrie 2011

- A. întrucât este profund îngrijorat în legătură cu deteriorarea situației drepturilor omului în Eritreea și cu lipsa manifestă de cooperare a autorităților din Eritreea, în ciuda apelurilor repetate lansate de Uniunea Europeană și de organizațiile internaționale pentru apărarea drepturilor omului;
- B. întrucât angajamentul UE în ceea ce privește apărarea drepturilor omului ca valoare fundamentală este ferm și a fost afirmat cu claritate, iar libertatea presei și libertatea de exprimare se numără printre drepturile universale și fundamentale;
- C. întrucât statul de drept este un principiu a cărui integritate nu trebuie să fie niciodată compromisă;
- D. întrucât mii de cetățeni ai Eritreei, printre care foști membri influenți ai partidului de guvernământ, au fost încarcerați fără a primi o condamnare, fără a avea acces la un proces echitabil, la un avocat sau la familiile lor, ca urmare a faptului că l-au criticat public pe președintele Isaias Afewerki în 2001;
- E. întrucât, începând din septembrie 2001, 10 jurnaliști independenți au fost deținuți la Asmara, iar unul dintre aceștia – Dawit Isaak – este cetățean suedez și nu a fost supus niciunui proces pentru săvârșirea unei infracțiuni, autoritățile din Eritreea refuzând să facă orice comentariu cu privire la soarta acestuia;
- F. întrucât la 23 septembrie 2011 dl Isaak, fost reporter pentru un ziar independent din Eritreea, va fi petrecut 10 ani în detenție, în absența unei condamnări, a unui proces și fără să fi fost audiat de către o instanță, opinia publică internațională considerându-l un prizonier de conștiință;
- G. întrucât un aviz juridic prezentat Președintelui Parlamentului European în septembrie 2010 subliniază faptul că UE are obligația juridică și morală să își protejeze cetățenii, în conformitate cu Convenția europeană a drepturilor omului și astfel cum s-a statuat în jurisprudența Curții Europene de Justiție;
- H. întrucât este șocat de refuzul continuu al guvernului Eritreei de a furniza informații referitoare la situația prizonierilor, inclusiv la locul de detenție a acestora și de a confirma dacă aceștia mai sunt în viață sau nu;
- I. întrucât, potrivit relatărilor unor foști gardieni din penitenciar, peste jumătate dintre funcționarii și jurnaliștii arestați în 2001 au încetat din viață;
- J. întrucât UE este un partener important pentru Eritreea în materie de ajutor pentru dezvoltare și asistență,
1. constată cu preocupare faptul că situația drepturilor omului continuă să fie deplorabilă în Eritreea, în special în ceea ce privește suprimarea libertății de exprimare și problema recurentă a prizonierilor politici, a căror detenție constituie o încălcare a principiilor statului de drept și a constituției Eritreei;
2. regretă faptul că Dawit Isaak nu și-a redobândit încă libertatea și a trebuit să petreacă 10 ani în detenție ca prizonier de conștiință; își exprimă temerile cu privire la faptul că dl Isaak riscă să își piardă viața datorită condițiilor de detenție din Eritreea, cunoscute a fi extrem de precare, precum și datorită lipsei accesului la îngrijirile medicale necesare;

Joi, 15 septembrie 2011

3. invită autoritățile din Eritreea să îi elibereze imediat pe Dawit Isaak, precum și pe foștii înalți funcționari aflați în detenție, în conformitate cu Declarația universală a drepturilor omului;
 4. invită autoritățile din Eritreea să elimine cenzura aplicată presei naționale independente și să elibereze de urgență toți jurnaliștii independenți, precum și toate persoanele care au fost închise pentru simplul fapt de a-și fi exercitat libertatea de exprimare;
 5. își reia solicitările adresate Statului Eritreei de a elibera imediat toți prizonierii politici, inclusiv pe Dawit Isaak; solicită ca, dacă aceștia nu pot fi eliberați imediat, Statul Eritreea să ofere servicii de asistență medicală și juridică acestor prizonieri, precum și altora; solicită, în plus, să se permită accesul UE și al reprezentanților statelor membre ale UE la dl Isaak, pentru a putea stabili care sunt nevoile acestuia în ceea ce privește îngrijirile medicale și alte forme de asistență;
 6. invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să asigure un efort mai susținut din partea UE și a statelor sale membre pentru a face posibilă eliberarea lui Dawit Isaak;
 7. invită Consiliul să utilizeze într-un mod mai activ mecanismele de dialog asociate programului de asistență pentru dezvoltare al UE dedicat Eritreei, cu scopul de a identifica de urgență soluții care vor conduce la eliberarea prizonierilor politici și la îmbunătățirea guvernancei democratice în țară; invită, în acest context, Consiliul să garanteze că asistența pentru dezvoltare a UE nu este orientată spre guvernul Eritreei, ci este direcționată strict spre nevoile populației din Eritreea;
 8. solicită Uniunii Africane, în calitate de partener al UE care și-a asumat un angajament explicit de a proteja valorile universale ale democrației și drepturilor omului, să își intensifice activitatea în legătură cu situația regretabilă din Eritreea și să colaboreze cu UE pentru a asigura eliberarea lui Dawit Isaak și a altor prizonieri politici;
 9. urmărește cu interes desfășurarea în instanță a recursului „habeas corpus” în cazul dlui Isaak, introdus la Curtea Supremă a Eritreei în iulie 2011 de către avocați europeni;
 10. își reia solicitarea referitoare la organizarea unei conferințe la nivel național în Eritreea, care să reunească diferiții lideri de partide politice și reprezentanții societății civile, cu scopul de a găsi o soluție la criza actuală și de a orienta evoluția țării în direcția democrației, a pluralismului politic și a dezvoltării durabile;
 11. subliniază, în modul cel mai ferm, că problemele prezentate mai sus sunt de o gravitate și o urgență maximă;
 12. își exprimă sprijinul și simpatia profundă pentru familiile acestor prizonieri politici;
 13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, parlamentelor și guvernelor statelor membre, parlamentului și guvernului Eritreei, Parlamentului Panafrican, COMESA, IGAD, copreședinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE și Uniunii Africane.
-

Joi, 15 septembrie 2011

Epilepsia

P7_TA(2011)0395

Declarația Parlamentului European din 15 septembrie 2011 privind epilepsia

(2013/C 51 E/25)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 123 din Regulamentul său de procedură,

- A. întrucât epilepsia este cea mai întâlnită afecțiune cerebrală gravă;
 - B. întrucât 6 000 000 de europeni suferă de epilepsie, anual fiind diagnosticate 300 000 de cazuri noi;
 - C. întrucât până la 70 % dintre persoanele afectate ar putea evita crizele epileptice printr-un tratament adecvat, în condițiile în care 40 % dintre persoanele cu epilepsie din Europa nu beneficiază de un astfel de tratament;
 - D. întrucât 40 % dintre copiii cu epilepsie au dificultăți la școală;
 - E. întrucât nivelul șomajului este ridicat în rândul persoanelor cu epilepsie din Europa;
 - F. întrucât persoanele cu epilepsie sunt expuse stigmatizării și prejudecăților;
 - G. întrucât epilepsia distruge sănătatea și afectează, totodată, toate aspectele vieții, putând impune poveri de natură fizică, psihologică și socială asupra persoanelor afectate și a familiilor lor,
1. invită Comisia și Consiliul:
 - să încurajeze cercetarea și inovarea în domeniul prevenției, al diagnosticării precoce și al tratamentului epilepsiei;
 - să acorde prioritate epilepsiei, ca o boală importantă care impune o povară considerabilă în întreaga Europă;
 - să întreprindă inițiative prin care să încurajeze statele membre să garanteze egalitatea calității vieții pentru persoanele cu epilepsie, inclusiv în materie de educație, încadrare în muncă, transport și servicii medicale publice, de exemplu prin stimularea schimbului de bune practici;
 - să încurajeze realizarea unor evaluări eficiente ale impactului asupra sănătății în ceea ce privește toate politicile importante de la nivel național și de la nivelul UE;
 2. i invită statele membre să introducă o legislație corespunzătoare destinată să protejeze drepturile tuturor persoanelor cu epilepsie;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta declarație, însoțită de numele semnatarilor ⁽¹⁾, Comisiei și parlamentelor statelor membre.

⁽¹⁾ Lista semnatarilor este publicată în anexa 1 la procesul-verbal din 15 septembrie 2011 (P7_PV(2011)09-15(ANN1)).

Marți, 13 septembrie 2011

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Cererea de ridicare a imunității lui Hans-Peter Martin

P7_TA(2011)0343

**Decizia Parlamentului European din 13 septembrie 2011 privind cererea de ridicare a imunității lui
Hans-Peter Martin (2011/2104(IMM))**

(2013/C 51 E/26)

Parlamentul European,

- având în vedere cererea de ridicare a imunității lui Hans-Peter Martin, transmisă de parchetul Viena la 29 aprilie 2011 și comunicată în ședința plenară din 12 mai 2011,
 - în urma audierii lui Hans-Peter Martin la 21 mai 2011, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere articolul 9 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, din 8 aprilie 1965, precum și articolul 6 alineatul (2) din Actul din 20 septembrie 1976 privind alegerea deputaților în Parlamentul European prin vot universal direct,
 - având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 mai 1964, 10 iulie 1986, 15 și 21 octombrie 2008 și 19 martie 2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere dispozițiile articolului 57 din Constituția Austriei,
 - având în vedere articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0267/2011),
- A. întrucât Parchetul Viena a cerut ridicarea imunității lui Hans-Peter Martin, deputat în Parlamentul European, pentru a permite autorităților austriece să efectueze cercetările necesare, să deschidă o acțiune în justiție împotriva lui Hans-Peter Martin, să solicite percheziționarea domiciliului și a birourilor acestuia, să ridice documente și să verifice computere sau să efectueze alte verificări electronice considerate necesare și să înceapă urmărirea penală împotriva dlui Martin pentru însușirea necuvenită a fondurilor partidului sau pe baza oricărei încadrări juridice pe care tribunalul penal competent le-ar putea da infracțiunii/infracțiunilor prezumate;

⁽¹⁾ Cauza 101/63, *Wagner/Fohrmann și Krier*, Culegere 1964, p. 195; cauza 149/85, *Wybot/Faure și alții*, Culegere 1986, p. 2391; cauza T-345/05, *Mote/Parlament*, [2008] Culegere II-2849; cauzele conexate C-200/07 și C-201/07 *Marra De Gregorio și Clemente* [2008] Culegere I-7929, cauza T-42/06. *Gollnisch/Parlament*.

Marți, 13 septembrie 2011

- B. întrucât ridicarea imunității lui Hans-Peter Martin se referă la presupuse infracțiuni legate de însușirea necuvenită a fondurilor partidului, prevăzute în Secțiunea 2b din Legea partidelor politice;
- C. întrucât este, prin urmare, oportun să se recomande ridicarea imunității parlamentare în cazul de față,
1. hotărăște să ridice imunitatea lui Hans-Peter Martin;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite imediat prezenta decizie, precum și raportul comisiei competente, autorităților competente din Austria și lui Hans-Peter Martin.

Procedurile reuniunilor comune ale comisiilor, reuniunilor coordonatorilor și informarea deputaților neafiliați (interpretarea articolelor 51 și 192 din Regulamentul de procedură)

P7_TA(2011)0368

Decizia Parlamentului European din 13 septembrie 2011 privind procedurile reuniunilor comune ale comisiilor, reuniunilor coordonatorilor și informarea deputaților neafiliați (interpretarea articolelor 51 și 192 din Regulamentul de procedură)

(2013/C 51 E/27)

Parlamentul European,

- având în vedere scrisorile din 12 iulie 2011 ale președintelui Comisiei pentru afaceri constituționale,
- având în vedere articolul 211 din Regulamentul său de procedură,

1. decide să introducă următoarea interpretare la articolul 51 din Regulamentul său de procedură:

„Prezentul articol poate fi aplicat în cazul procedurii care conduce la prezentarea unei recomandări de a aproba sau respinge încheierea unui acord internațional în conformitate cu articolul 90 alineatul (5) și cu articolul 81 alineatul (1), atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul articol.”

2. decide să introducă următoarea interpretare la articolul 192 din Regulamentul său de procedură:

„Deputații neafiliați nu constituie un grup politic în sensul articolului 30 și, prin urmare, nu pot desemna coordonatori, care sunt singurii deputați care pot participa de drept la reuniunile coordonatorilor.

Reuniunile coordonatorilor au sarcina de a pregăti deciziile unei comisii și nu se pot substitui reuniunilor comisiei, cu excepția unei delegări explicite. Din acest motiv, deciziile luate în cadrul reuniunii coordonatorilor trebuie să facă obiectul unei delegări ex-ante. În absența unei asemenea delegări, coordonatorii nu pot adopta decât recomandări, care necesită o aprobare formală ex-post a comisiei.

În toate cazurile, trebuie garantat dreptul de acces la informații al deputaților neafiliați, în conformitate cu principiul nediscriminării, prin transmiterea de informații și prin prezența unui membru al secretariatului deputaților neafiliați în cadrul reuniunilor coordonatorilor.”

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.
-

Miercuri, 14 septembrie 2011

Modificarea Regulamentului de procedură privind audierile comisarilor desemnați

P7_TA(2011)0379

Decizia Parlamentului European din 14 septembrie 2011 privind modificarea articolelor 106 și 192, precum și a anexei XVII din Regulamentul de procedură al Parlamentului (2010/2231(REG))

(2013/C 51 E/28)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerile de modificare a Regulamentului său de procedură (B7-0480/2010, B7-0481/2010 și B7-0482/2010),
 - având în vedere Acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 211 și 212 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A7-0240/2011),
- A. întrucât aprobarea Comisiei de către Parlament în februarie 2010 s-a bazat pe un proces optimizat de audieri, care a garantat faptul că toți membrii desemnați ai Comisiei au fost evaluați de o manieră deschisă, echitabilă și consecventă;
- B. întrucât, cu toate acestea, din procesul de aprobare se pot desprinde concluzii care sugerează că sunt necesare și de dorit alte modificări ale acestuia, în colaborare cu Comisia;
1. ia act de recenta revizuire de către Comisie a Codului de conduită al comisarilor și, mai ales, a dispozițiilor acestuia referitoare la declarațiile financiare ale comisarilor; decide să urmărească cu atenție aplicarea noului Cod de conduită, pentru a permite Uniunii Europene să realizeze cele mai înalte standarde de guvernanță;
 2. decide să aducă Regulamentului său de procedură modificările de mai jos;
 3. reamintește că aceste modificări vor intra în vigoare în prima zi a următoarei perioade de sesiune;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

Regulamentul de procedură al Parlamentului European Articolul 106 – alineatul 1a (nou)

(1a) Președintele poate invita Președintele ales al Comisiei să informeze Parlamentul cu privire la alocarea portofoliilor în cadrul colegiului comisarilor propus în conformitate cu orientările sale politice.

⁽¹⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

Miercuri, 14 septembrie 2011

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 2**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 106 – alineatul 3**

(3) Președintele ales prezintă colegiul comisarilor și programul acestuia în cursul unei ședințe a Parlamentului la care sunt invitați **toți membrii Consiliului**. Această prezentare este urmată de o dezbatere.

(3) Președintele ales prezintă colegiul comisarilor și programul acestuia în cursul unei ședințe a Parlamentului la care sunt invitați **Președintele Consiliului European și Președintele Consiliului**. Această prezentare este urmată de o dezbatere.

Amendamentul 3**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Articolul 192 – alineatul 2a (nou)**

(2a) Coordonatorii din cadrul unei comisii sunt convocați de către președintele comisiei pentru a pregăti organizarea audierilor comisarilor desemnați. După audieri, coordonatorii se reunesc pentru a evalua candidații în conformitate cu procedura stabilită în anexa XVII.

Amendamentul 4**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa XVII – punctul 1 – litera a – paragraful 3**

Parlamentul poate solicita toate informațiile relevante pentru luarea unei decizii cu privire la aptitudinile comisarilor desemnați. Parlamentul se așteaptă la divulgarea în întregime a informațiilor privind interesele financiare ale acestora.

Parlamentul poate solicita toate informațiile relevante pentru luarea unei decizii cu privire la aptitudinile comisarilor desemnați. Parlamentul se așteaptă la divulgarea în întregime a informațiilor privind interesele financiare ale acestora. **Declarațiile de interes ale comisarilor desemnați se trimit spre examinare comisiei competente pentru chestiuni juridice.**

Amendamentul 5**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa XVII – punctul 1 – litera b – paragraful 2**

Audierile sunt organizate, **în comun**, de către Conferința președinților și Conferința președinților de comisie. În cazul portofoliilor mixte, se iau măsurile necesare pentru asocierea comisiilor competente. Există trei situații:

Audierile sunt organizate de către Conferința președinților, **la recomandarea Conferinței** președinților de comisie. **Președintele comisiei și coordonatorii din cadrul fiecărei comisii sunt responsabili de stabilirea procedurilor detaliate. Pot fi desemnați raportori.**

În cazul portofoliilor mixte, se iau măsurile necesare pentru asocierea comisiilor competente. Există trei situații:

(i) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează în domeniul de competență al unei singure comisii, comisarul desemnat este audiat doar de această comisie;

(i) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează în domeniul de competență al unei singure comisii, comisarul desemnat este audiat doar de această comisie **(comisia competentă)**;

Miercuri, 14 septembrie 2011

TEXTUL ÎN VIGOARE

- (ii) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează, în proporții relativ egale, în domeniul de competență al mai multor comisii, comisarul desemnat este audiat în comun de comisiile respective, precum și
- (iii) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează cu precădere în domeniul de competență al unei comisii și doar într-o mică măsură în domeniul de competență al cel puțin uneia dintre celelalte comisii, comisarul desemnat este audiat de comisia competentă în principal, *care invită cealaltă comisie sau celelalte comisii să participe la audiere.*

AMENDAMENTUL

- (ii) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează, în proporții relativ egale, în domeniul de competență al mai multor comisii, comisarul desemnat este audiat în comun de comisiile respective (*comisii comune*), precum și
- (iii) în cazul în care portofoliul comisarului desemnat se încadrează cu precădere în domeniul de competență al unei comisii și doar într-o mică măsură în domeniul de competență al cel puțin uneia dintre celelalte comisii, comisarul desemnat este audiat de comisia competentă în principal, *cu asocierea celeilalte sau celorlalte comisii (comisii asociate).*

Amendamentul 6

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa XVII – punctul 1 – litera b – paragraful 4

Comisiile prezintă comisarilor desemnați întrebări scrise, în timp util înainte de audieri. *Numărul întrebărilor scrise pe fond este limitat la cinci pentru fiecare comisie competentă.*

Comisiile prezintă comisarilor desemnați întrebări scrise, în timp util înainte de audieri. *Fiecărui comisar desemnat i se adresează două întrebări comune formulate de Conferința președinților de comisii, prima întrebare în legătură cu aspecte legate de competența generală, angajamentul european și independența personală, iar a doua întrebare în legătură cu gestionarea portofoliului și cooperarea cu Parlamentul. Comisia competentă formulează alte trei întrebări. În cazul comisiilor comune, fiecare dintre acestea are dreptul de a formula două întrebări.*

Amendamentul 7

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa XVII – punctul 1 – litera b – paragraful 5

Audierile se desfășoară în circumstanțe și în condiții care le oferă comisarilor desemnați posibilități egale și echitabile de a se prezenta și de a-și exprima opiniile.

Fiecare audiere este programată să dureze trei ore. Audierile se desfășoară în circumstanțe și în condiții care le oferă comisarilor desemnați posibilități egale și echitabile de a se prezenta și de a-și exprima opiniile.

Amendamentul 8

Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa XVII – punctul 1 – litera b – paragraful 6

Comisarii desemnați sunt invitați să facă o expunere orală introductivă, de cel mult *douăzeci de minute*. Desfășurarea audierilor vizează dezvoltarea unui dialog politic pluralist între comisarii desemnați și deputați. Înainte de încheierea audierii, comisarilor desemnați li se acordă posibilitatea de a face o scurtă declarație finală.

Comisarii desemnați sunt invitați să facă o expunere orală introductivă, de cel mult *cincisprezece minute*. *În măsura posibilului, întrebările adresate în timpul audierii se grupează pe teme. Cea mai mare parte a timpului afectat luărilor de cuvânt le revine grupurilor politice, aplicându-se mutatis mutandis articolul 149.* Desfășurarea audierilor vizează dezvoltarea unui dialog politic pluralist între comisarii desemnați și deputați. Înainte de încheierea audierii, comisarilor desemnați li se acordă posibilitatea de a face o scurtă declarație finală.

Miercuri, 14 septembrie 2011

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 9**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa XVII – punctul 1 – litera c – paragraful 1**

O înregistrare **video** numerotată a audierilor este pusă la dispoziția publicului în termen de 24 de ore.

Audierile sunt transmise audio/video în direct. O înregistrare numerotată a audierilor este pusă la dispoziția publicului în termen de 24 de ore.

[Textul se mută la sfârșitul punctului 1 litera (b)].

Amendamentul 10**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa XVII – punctul 1 – litera c – paragraful 2**

Comisiile se reunesc imediat după audiere pentru a proceda la evaluarea fiecărui comisar desemnat. Aceste reuniuni se desfășoară cu ușile închise. **Comisiile** sunt **invitate** să se pronunțe dacă, în opinia lor, comisarii desemnați au competențele necesare pentru a fi membri ai colegiului și pentru a îndeplini sarcinile specifice care le-au fost atribuite. În cazul în care **comisia** nu **poate** să ajungă la un consens cu privire la **aceste două aspecte, președintele acesteia** supune, în ultimă instanță, cele două decizii la vot secret. **Declarațiile de evaluare ale comisiilor sunt făcute publice și prezentate în cadrul unei reuniuni comune a Conferinței președinților și a Conferinței președinților de comisie, care se desfășoară cu ușile închise. În urma unui schimb de opinii, Conferința președinților și Conferința președinților de comisie declară audierile încheiate, cu excepția cazului în care acestea decid să solicite informații suplimentare.**

Președintele comisiei și coordonatorii se reunesc imediat după audiere pentru a proceda la evaluarea fiecărui comisar desemnat. Aceste reuniuni se desfășoară cu ușile închise. **Coordonatorii** sunt **invitați** să se pronunțe dacă, în opinia lor, comisarii desemnați au competențele necesare atât pentru a fi membri ai colegiului, cât și pentru a îndeplini sarcinile specifice care le-au fost atribuite. **Conferința președinților de comisie elaborează un șablon pro forma care să faciliteze evaluarea.**

În cazul comisiilor comune, președinții și coordonatorii din cadrul comisiilor implicate acționează în comun pe parcursul procedurii.

Pentru fiecare comisar desemnat, se realizează o singură declarație de evaluare. Se includ avizele tuturor comisiilor asociate audierii.

În cazul în care comisiile au nevoie de mai multe informații pentru a-și finaliza evaluarea, Președintele adresează, în numele comisiilor respective, o scrisoare Președintelui ales al Comisiei. Coordonatorii iau în considerare răspunsul primit de la Președintele ales.

În cazul în care coordonatorii nu pot să ajungă la un consens cu privire la evaluare, ori la solicitarea unui grup politic, președintele comisiei convoacă o reuniune plenară a comisiei. În ultimă instanță, președintele comisiei supune cele două decizii la vot secret.

Declarațiile de evaluare ale comisiilor sunt adoptate și făcute publice în termen de 24 de ore de la audiere. Declarațiile sunt examinate de Conferința președinților de comisie și sunt transmise apoi Conferinței președinților. În cazul în care nu mai dorește să solicite informații suplimentare, Conferința președinților, în urma unui schimb de opinii, declară audierile încheiate.

Miercuri, 14 septembrie 2011

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 11

**Regulamentul de procedură al Parlamentului European
Anexa XVII – punctul 1 – litera c – paragraful 3**

Președintele ales al Comisiei prezintă întregul colegiu al comisarilor desemnați și programul acestuia în cadrul unei ședințe a Parlamentului la care **este invitat întregul Consiliu**. Prezentarea este urmată de o dezbatere. La încheierea dezbaterii, orice grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 110 alineatele (3), (4) și (5). După votul asupra propunerii de rezoluție, Parlamentul decide prin vot dacă aprobă sau nu numirea, în calitate de organ, a Președintelui ales și a comisarilor desemnați. Parlamentul decide cu majoritatea voturilor exprimate, prin apel nominal. Acesta poate amâna votul pentru următoarea ședință.

Președintele ales al Comisiei prezintă întregul colegiu al comisarilor desemnați și programul acestuia în cadrul unei ședințe a Parlamentului la care **sunt invitați Președintele Consiliului European și Președintele Consiliului**. Prezentarea este urmată de o dezbatere. La încheierea dezbaterii, orice grup politic sau un număr de cel puțin 40 de deputați pot depune o propunere de rezoluție. Se aplică articolul 110 alineatele (3), (4) și (5).

După votul asupra propunerii de rezoluție, Parlamentul decide prin vot dacă aprobă sau nu numirea, în calitate de organ, a Președintelui ales și a comisarilor desemnați. Parlamentul decide cu majoritatea voturilor exprimate, prin apel nominal. Acesta poate amâna votul pentru următoarea ședință.

Marți, 13 septembrie 2011

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX) *I**

P7_TA(2011)0344

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX) (COM(2010)0061 – C7-0045/2010 – 2010/0039(COD))

(2013/C 51 E/29)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0061),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 74 și articolul 77 alineatul (1) literele (b) și (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0045/2010),
- având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul motivat prezentat, în cadrul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, de către Senatul polonez, care susține că proiectul de act legislativ nu respectă principiul subsidiarității,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 15 iulie 2010 ⁽¹⁾,
- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat prin scrisoarea din 7 iulie 2011, de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0278/2011),

1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
2. aprobă declarația anexată la prezenta rezoluție;

⁽¹⁾ JO C 44, 11.2.2011, p. 162.

Marți, 13 septembrie 2011

3. ia act de declarațiile Comisiei anexate la prezenta rezoluție;
4. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0039

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1168/2011.)

ANEXĂ

Declarația Parlamentului European

Parlamentul European subliniază faptul că instituțiile UE ar trebui să utilizeze în textele legislative o terminologie adecvată și neutră atunci când abordează problema resortisanților din țări terțe a căror prezență pe teritoriul statelor membre nu a fost autorizată sau nu mai este autorizată de autoritățile acestor state membre. În astfel de cazuri, instituțiile UE nu ar trebui să se refere la „imigrația ilegală” sau la „imigranți ilegali”, ci la „imigrația/imigranții în situație neregulamentară”.

Declarația Comisiei privind monitorizarea operațiunilor de returnare

Comisia va prezenta anual Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a monitorizării operațiunilor de returnare, astfel cum prevede articolul 9 alineatul ([1b]).

Raportul se va întemeia pe toate informațiile relevante puse la dispoziție de agenție, de Consiliul de administrație și de forumul consultativ instituit de proiectul de regulament. În acest context, trebuie constatat că forumul consultativ are acces deplin la toate informațiile referitoare la respectarea drepturilor fundamentale, în conformitate cu articolul 26a.

Raportul va acorda o atenție deosebită aplicării unor „criterii obiective și transparente” care trebuie respectate în cadrul operațiunilor de returnare desfășurate de Agenția Frontex.

Primul raport anual ar trebui prezentat până la sfârșitul anului 2012.

Declarația Comisiei privind crearea unui sistem european de supraveghere a frontierelor

Comisia se angajează să lanseze un studiu de fezabilitate privind crearea unui sistem european de supraveghere a frontierelor, astfel cum prevede Programul de la Stockholm, în termen de un an de la adoptarea prezentului regulament. Rezultatele studiului vor fi integrate în evaluarea prevăzută la articolul 33 alineatul (2a) din prezentul regulament.

De asemenea, Comisia se angajează să analizeze necesitatea unei modificări tehnice a Regulamentului (CE) nr. 863/2007 (de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră) cu privire la utilizarea denumirii „echipe europene de polițiști de frontieră”.

Marți, 13 septembrie 2011

Regimul comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare *I**

P7_TA(2011)0345

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare (COM(2010)0509 – C7-0289/2010 – 2010/0262(COD))

(2013/C 51 E/30)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0509),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0289/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere contribuția prezentată de Parlamentul Portugaliei cu privire la proiectul de act legislativ,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0256/2011),
1. adoptă poziția sa în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0262

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2011.

Marți, 13 septembrie 2011

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare ⁽¹⁾ prevede ca produsele cu dublă utilizare (inclusiv programele informatice și tehnologia) să fie supuse unui control eficace atunci când sunt exportate din Uniune, când tranzitează teritoriul Uniunii sau când sunt livrate către o țară terță, ca rezultat al serviciilor de intermediere prestate de un intermediar rezident sau stabilit în Uniune.
- (2) Pentru a permite statelor membre și Uniunii Europene să își respecte angajamentele internaționale, anexa I la Regulamentul (CE) nr. 428/2009 stabilește lista comună a produselor și tehnologiilor cu dublă utilizare menționată la articolul 3 din regulamentul respectiv, care pune în aplicare acordurile internaționale asupra controlului produselor cu dublă utilizare. Aceste angajamente au fost asumate în contextul participării la Grupul Australia, Regimul de control al tehnologiilor pentru rachete (MTCR), Grupul furnizorilor nucleari (NSG), Aranjamentul de la Wassenaar și Convenția privind interzicerea armelor chimice (CWC).
- (3) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 prevede ca anexa I să fie actualizată în conformitate cu obligațiile și angajamentele relevante și cu orice modificare a acestora din urmă, pe care statele membre le-au acceptat în calitate de membre ale regimurilor internaționale de neproliferare și de control al exporturilor sau prin ratificarea tratatelor internaționale în domeniu.
- (4) Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 428/2009 ar trebui modificată pentru a se ține seama de modificările convenite în cadrul Grupului Australia, al Grupului furnizorilor nucleari, al Regimului de control al tehnologiilor pentru rachete și al Aranjamentului de la Wassenaar, ulterior adoptării regulamentulului respectiv.
- (5) În scopul facilitării consultării de către autoritățile de control al exporturilor și de către operatori, ar trebui publicată o versiune actualizată și consolidată a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 428/2009.
- (6) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 428/2009 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 428/2009 se înlocuiește cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treizecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

⁽¹⁾ JO L 134, 29.5.2009, p. 1.

Marți, 13 septembrie 2011

ANEXĂ

„ANEXA I

Lista menționată la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului

LISTA PRODUSELOR CU DUBLĂ UTILIZARE

Prezenta listă pune în aplicare acordurile internaționale asupra controlului produselor cu dublă utilizare, cuprinzând Aranjamentul de la Wassenaar (WA), Regimul de control al tehnologiilor pentru rachete (MTCR), Grupul furnizorilor nucleari (NSG), Grupul Australia (AG) și Convenția privind interzicerea armelor chimice (CWC).

CUPRINS

Note

Definiții

Acronime și abrevieri

Categorie 0 Substanțe, instalații și echipamente nucleare

Categorie 1 Materiale speciale și echipamente conexe

Categorie 2 Prelucrarea materialelor

Categorie 3 Electronică

Categorie 4 Calculatoare

Categorie 5 Telecomunicații și „securitatea informațiilor”

Categorie 6 Senzori și lasere

Categorie 7 Navigație și avionică

Categorie 8 Marina

Categorie 9 Aerospațiale și propulsie

(Textul anexei nu este reprodus aici din motive tehnice. Pentru textul respectiv, a se vedea propunerea Comisiei COM(2010)0509)."

Abrogarea unor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune
*****I**

P7_TA(2011)0346

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a unor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune (COM(2010)0764 – C7-0006/2011 – 2010/0368(COD))

(2013/C 51 E/31)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

— având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0764),

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere articolul 294 alineatul (2), articolul 42 primul paragraf și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0006/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 februarie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 30 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0252/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 107, 6.4.2011, p. 72.

P7_TC1-COD(2010)0368

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a unor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1229/2011.)

Abrogarea anumitor acte caduce ale Consiliului *I**

P7_TA(2011)0347

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a anumitor acte caduce ale Consiliului (COM(2010)0765 – C7-0009/2011 – 2010/0369(COD))

(2013/C 51 E/32)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0765),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0009/2011),

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 30 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0257/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0369

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a anumitor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii comerciale comune

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1230/2011.)

Abrogarea Regulamentului (CEE) nr. 429/73 și a Regulamentului (CE) nr. 215/2000 *I**

P7_TA(2011)0348

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 429/73 de stabilire a dispozițiilor speciale aplicate importului în Comunitate a anumitor mărfuri originare din Turcia care intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 1059/69 și a Regulamentului (CE) nr. 215/2000 de reînnoire pentru anul 2000 a măsurilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1416/95 de instituire a anumitor concesiuni sub formă de contingente tarifare comunitare în anul 1995 pentru anumite produse agricole prelucrate (COM(2010)0756 – C7-0004/2011 – 2010/0367(COD))

(2013/C 51 E/33)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0756),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0004/2011),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 30 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A7-0250/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

P7_TC1-COD(2010)0367

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 429/73 al Consiliului de stabilire a dispozițiilor speciale aplicate importului în Comunitate a anumitor mărfuri originare din Turcia care intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 1059/69

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1228/2011.)

Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului *I**

P7_TA(2011)0349

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (Text codificat) (COM(2011)0189 – C7-0095/2011 – 2011/0080(COD))

(2013/C 51 E/34)

(Procedura legislativă ordinară – codificare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0189),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 192 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0095/2011),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 15 iunie 2011 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 248, 25.8.2011, p. 154.

Marți, 13 septembrie 2011

- după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind o metodă de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 86 și 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A7-0272/2011),
- A. întrucât grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză se limitează la o simplă codificare a textelor existente, fără modificări de fond ale acestora,
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

P7_TC1-COD(2011)0080

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (Text codificat)

(Ontrucet s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Directiva 2011/92/UE.)

Serviciul public reglementat oferit de sistemul global de radionavigație prin satelit constituit în cadrul programului Galileo *I**

P7_TA(2011)0350

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind modalitățile de acces la serviciul public reglementat oferit de sistemul global de radionavigație prin satelit constituit în cadrul programului Galileo (COM(2010)0550 – C7-0318/2010 – 2010/0282(COD))

(2013/C 51 E/35)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2010)0550),
- având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 172 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0318/2010),
- având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 8 decembrie 2010 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 15 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizul Comisiei pentru afaceri externe (A7-0260/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 36.

P7_TC1-COD(2010)0282

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind modalitățile de acces la serviciul public reglementat oferit de sistemul global de radionavigație prin satelit constituit în cadrul programului Galileo

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Decizia nr. 1104/2011/UE.)

Acordul internațional privind esențele de lemn tropical ***

P7_TA(2011)0351

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 (05812/2011 – C7-0061/2011 – 2006/0263(NLE))

(2013/C 51 E/36)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (05812/2011),
- având în vedere proiectul de acord internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 (11964/2007),
- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 192, articolul 207 și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0061/2011),

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0280/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. solicită Comisiei să furnizeze, la cererea Parlamentului, toate informațiile relevante referitoare la punerea în aplicare a acordului, și anume la planurile de acțiune și la programe, precum și la deciziile adoptate de organismele instituite prin acord;
 3. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului și Consiliului, în perioada ultimului an de aplicare a acordului și înainte de deschiderea negocierilor în vederea reînnoirii sale, un raport privind punerea în aplicare a acestuia îndeosebi în relație cu instrumentele Uniunii de aplicare a legislației, de guvernare și în materie de schimburi comerciale în domeniul forestier;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Organizației Internaționale pentru Esențele de Lemn Tropical.

Acordul UE/Elveția privind protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare ***

P7_TA(2011)0352

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare, de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole (16198/2010 – C7– 0126/2011 – 2010/0317(NLE))

(2013/C 51 E/37)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (16198/2010),
 - având în vedere proiectul de Acord între Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare, de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole (16199/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0126/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0247/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Confederației Elvețiene.

Marți, 13 septembrie 2011

Acordul dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei cu privire la acordarea de preferințe comerciale suplimentare pentru produsele agricole ***

P7_TA(2011)0353

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei cu privire la acordarea de preferințe comerciale suplimentare pentru produsele agricole, în temeiul articolului 19 din Acordul privind Spațiul Economic European (14206/2010– C7-0101/2011 – 2010/0243(NLE))

(2013/C 51 E/38)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (14206/2010),
 - având în vedere proiectul de acord sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei privind acordarea de preferințe comerciale suplimentare pentru produsele agricole, în temeiul articolului 19 din Acordul privind Spațiul Economic European (14372/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0101/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0276/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Regatului Norvegiei.

Extinderea asupra Principatului Liechtenstein a aplicării Acordului CE/Elveția privind comerțul cu produse agricole***

P7_TA(2011)0354

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein de modificare a Acordului adițional încheiat între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein de extindere asupra Principatului Liechtenstein a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole (16209/2010 – C7- 0125/2011 – 2010/0313(NLE))

(2013/C 51 E/39)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (16209/2010),

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere proiectul de Acord între Uniunea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein de modificare a Acordului adițional încheiat între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein de extindere asupra Principatului Liechtenstein a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole (16210/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 207 alineatul (4) primul paragraf și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0125/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru comerț internațional (A7-0248/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre, ale Confederației Elvețiene și Principatului Liechtenstein.

Convenția privind conservarea și gestionarea resurselor piscicole în marea liberă a Pacificului de Sud ***

P7_TA(2011)0355

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției privind conservarea și gestionarea resurselor piscicole în marea liberă a Pacificului de Sud (08135/2011 – C7-0098/2011 – 2011/0047(NLE))

(2013/C 51 E/40)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (08135/2011),
 - având în vedere Convenția privind conservarea și gestionarea resurselor piscicole în marea liberă a Pacificului de Sud (08135/2011),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0098/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru pescuit (A7-0274/2011),
1. aprobă încheierea Convenției;
 2. îndeamnă Comisia să acționeze în cadrul tuturor forurilor, atât internaționale, cât și bilaterale, la care participă țări ce dețin flote de pescuit în regiunea care face obiectul Convenției, în vederea promovării semnării, ratificării și punerii în aplicare a Convenției pentru accelerarea intrării în vigoare a acesteia;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și Guvernului Noii Zeelande, ca depozitar al Convenției.

Marți, 13 septembrie 2011

Acordul UE-Brazilia privind siguranța aviației civile ***

P7_TA(2011)0356

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord între Uniunea Europeană și guvernul Republicii Federative a Braziliei privind siguranța aviației civile (13989/1/2010 – C7-0336/2010 – 2010/0143(NLE))

(2013/C 51 E/41)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (13989/1/2010),
 - având în vedere proiectul de acord între Uniunea Europeană și guvernul Republicii Federative a Braziliei privind siguranța aviației civile (11282/2010),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 100 alineatul (2), articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, articolul 218 alineatul (8) primul paragraf, articolul 218 alineatul (7) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0336/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru transport și turism (A7-0259/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Republicii Federative a Braziliei.

Acordul dintre UE, Islanda și Norvegia privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia***

P7_TA(2011)0357

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia (05307/2010 – C7-0032/2010 – 2009/0192(NLE))

(2013/C 51 E/42)

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (05307/2010),
- având în vedere proiectul de acord dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia (09644/2006),

Marți, 13 septembrie 2011

- având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în temeiul articolului 82 alineatul (1) litera (d) și al articolului 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0032/2010),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (8) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0268/2011),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre, ale Republicii Islanda și ale Regatului Norvegiei, poziția Parlamentului.

Întreprinderea comună „Pile de combustie și hidrogen” *

P7_TA(2011)0358

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 521/2008 de înființare a întreprinderii comune „Pile de combustie și hidrogen” (COM(2011)0224 – C7-0120/2011 – 2011/0091(NLE))

(2013/C 51 E/43)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului (COM(2011)0224),
 - având în vedere articolele 187 și 188 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C7-0120/2011),
 - având în vedere articolul 55 și articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A7-0261/2011),
1. Aprobă propunerea Comisiei;
 2. invită Consiliul să informeze Parlamentul în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 3. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial textul aprobat de Parlament;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Marți, 13 septembrie 2011

Modularea voluntară a plăților directe în cadrul politicii agricole comune *I**

P7_TA(2011)0362

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 al Consiliului în ceea ce privește normele de aplicare a modulării voluntare a plăților directe în cadrul politicii agricole comune (COM(2010)0772 – C7-0013/2011 – 2010/0372(COD))

(2013/C 51 E/44)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0772),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 43 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul căreia propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0013/2011),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 15 martie 2011 ⁽¹⁾,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 30 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală (A7-0203/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 132, 3.5.2011, p. 87.

P7_TC1-COD(2010)0372

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 al Consiliului în ceea ce privește normele de punere în aplicare a modulării voluntare a plăților directe în cadrul politicii agricole comune

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1231/2011.)

Marți, 13 septembrie 2011

Creditele la export care beneficiază de sprijin public *I**

P7_TA(2011)0363

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de sprijin public (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2013/C 51 E/45)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2006)0456),
 - având în vedere articolul 133 din Tratatul CE,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 207 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0050/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere angajamentul reprezentantului Consiliului, exprimat în scrisoarea din 29 iunie 2011, de a aproba poziția Parlamentului European în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional, avizul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A7-0364/2010),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare ⁽¹⁾;
 2. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale, poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ Prezenta poziție înlocuiește amendamentele adoptate la 5 aprilie 2011 (Texte adoptate P7_TA(2011)0126).

P7_TC1-COD(2006)0167

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1233/2011.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: AT/AT&S din Austria

P7_TA(2011)0369

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/008 AT/AT&S din Austria) (COM(2011)0339 – C7-0160/2011 – 2011/2125(BUD))

(2013/C 51 E/46)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0339 – C7-0160/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0279/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor care sunt afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Austria a solicitat asistență în legătură cu 167 de cazuri de concedieri (dintre care 74 de persoane sunt vizate de măsurile de asistență) din întreprinderea AT&S specializată în fabricarea de circuite imprimate din districtul Leoben, situat în regiunea Styria Superioară de Est;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie, ca urmare a solicitării Parlamentului European de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a fondului; speră ca în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea fondului;
2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; subliniază în continuare că FEG, măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;
4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politici;
6. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
7. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/008 AT/AT&S din Austria)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/653/UE.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: AT/Steiermark și Niederösterreich din Austria

P7_TA(2011)0370

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/007 AT/Steiermark și Niederösterreich din Austria) (COM(2011)0340 – C7-0159/2011 – 2011/2124(BUD))

(2013/C 51 E/47)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0340 – C7-0159/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0277/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a instituit instrumentele legislative și bugetare necesare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările majore intervenite în structura comerțului mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața forței de muncă;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Austria a solicitat asistență pentru 1 180 de cazuri de concedieri (dintre care 356 de persoane sunt vizate de măsurile de asistență) din 54 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul diviziunii 24 a NACE Rev. 2 („produse ale industriei metalurgice”) în regiunile NUTS II Steiermark (Styria, AT 22) și Niederösterreich (Austria Inferioară, AT 12) din Austria;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie, ca urmare a solicitării Parlamentului de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a fondului; speră ca în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;

2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;

3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; subliniază în continuare că măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor;

4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate prin fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei privind prezentarea unei evaluări comparative a respectivelor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;

5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 040501; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politici;

6. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;

7. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

referitoare la mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/007 AT/Steiermark și Niederösterreich din Austria)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/652/UE.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: asistență tehnică la inițiativa Comisiei

P7_TA(2011)0371

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2011/000 TA 2011 - asistență tehnică la inițiativa Comisiei) (COM(2011)0358 – C7-0167/2011 – 2011/2130(BUD))

(2013/C 51 E/48)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0358 – C7-0167/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr.1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere procedura trilogului prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0270/2011),
- A. întrucât Uniunea Europeană a creat instrumentele legislative și bugetare corespunzătoare pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor afectați de schimbările structurale majore intervenite în modelele comerciale la nivel mondial și pentru a le acorda asistență în procesul de reintegrare pe piața muncii;
- B. întrucât Comisia a implementat FEG în conformitate cu normele generale prevăzute în Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽³⁾ și cu normele de punere în aplicare corespunzătoare acestui mod de execuție bugetară;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniune lucrătorilor disponibilizați ar trebui să fie dinamică și ar trebui pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziei de mobilizare a FEG;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

⁽³⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

- D. întrucât o proporție de până la 0,35 % din suma anuală disponibilă în cadrul FEG poate fi alocată anual pentru asistență tehnică la inițiativa Comisiei, în vederea finanțării unor acțiuni de monitorizare, informare, sprijin administrativ și tehnic, audit, control și evaluare necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului FEG, în conformitate cu dispozițiile articolului 8 alineatul (1) din respectivul regulament, inclusiv a unor acțiuni de furnizare a informațiilor către statele membre și de orientare a acestora în ceea ce privește utilizarea, monitorizarea și evaluarea FEG, precum și de furnizare a informațiilor privind utilizarea FEG către partenerii sociali de la nivel european și național [articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul FEG];
- E. întrucât, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), „Informare și publicitate”, din Regulamentul FEG, Comisia urmează să creeze un site internet disponibil în toate limbile, pentru a oferi informații privind cererile, evidențiind în același timp rolul autorității bugetare;
- F. întrucât, în temeiul acestor articole, Comisia a cerut ca fondul să fie mobilizat pentru a-și acoperi nevoile administrative de monitorizare și informare în procesul de implementare a FEG și de creare a unei baze de cunoștințe, care ar permite accelerarea depunerii și procesării cererilor, ar oferi sprijin administrativ și tehnic și ar permite un schimb de practici de succes între statele membre și o evaluare la jumătatea perioadei a FEG;
- G. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,
1. solicită instituțiilor implicate să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a cererii Parlamentului de a accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență din partea FEG, împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca, în cadrul viitoarelor revizui ale FEG, să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii și să se sporească eficacitatea, transparența și vizibilitatea FEG;
 2. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate din partea Parlamentului, bugetul 2011 include pentru prima dată credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare, care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective politice;
 3. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a semna decizia, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
 5. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (EGF/2011/000 TA 2011 - asistență tehnică la inițiativa Comisiei)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/658/UE.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland și Utrecht diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos

P7_TA(2011)0372

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland și Utrecht diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos) (COM(2011)0388 – C7-0172/2011 – 2011/2136(BUD))

(2013/C 51 E/49)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0388 – C7-0172/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0303/2011),
- A. întrucât Fondul european de ajustare la globalizare (denumit în continuare „FEG”) a fost creat pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața muncii;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Țările de Jos au solicitat asistență pentru 800 de cazuri de concedieri, toate vizate de cererea de asistență, din 52 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 18 a NACE Rev. 2 (Tipărirea și reproducerea de suporturi imprimate) în regiunile NUTS II Zuid-Holland (NL33) și Utrecht (NL31) din Țările de Jos;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a solicitării Parlamentului de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență din partea FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;
2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor; subliniază, de altfel, că măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă;
4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate din fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politică;
6. invită Comisia să realizeze o evaluare calitativă aprofundată a FEG;
7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie, împreună cu Președintele Consiliului, și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland și Utrecht diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/656/UE.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos

P7_TA(2011)0373

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos) (COM(2011)0386 – C7-0173/2011 – 2011/2137(BUD))

(2013/C 51 E/50)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0386 – C7-0173/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0304/2011),
- A. întrucât Fondul european de ajustare la globalizare (denumit în continuare „FEG”) a fost creat pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor disponibilizați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața muncii;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Țările de Jos au solicitat asistență pentru 199 de cazuri de concedieri, toate vizate de cererea de asistență, din 14 întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 18 a NACE Rev. 2 (Tipărirea și reproducerea de suporturi imprimate) în regiunea NUTS II Noord-Brabant (NL41) din Țările de Jos;

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a solicitării Parlamentului de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență din partea FEG împreună cu propunerea de mobilizare a fondului; speră ca în cadrul viitoarelor revizuri ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;

2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;

3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor; subliniază, de altfel, că măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă;

4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate din fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a respectivelor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;

5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politică;

6. invită Comisia să realizeze o evaluare calitativă aprofundată a FEG;

7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;

8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/654/UE.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/028 NL/Overijssel diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos

P7_TA(2011)0374

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/028 NL/Overijssel diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos) (COM(2011)0387 – C7-0174/2011 – 2011/2138(BUD))

(2013/C 51 E/51)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2011)0387 – C7-0174/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0305/2011),
- A. întrucât Fondul european de ajustare la globalizare (denumit în continuare „FEG”) a fost creat pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața muncii;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Țările de Jos au solicitat asistență pentru 214 cazuri de concedieri, toate vizate de cererea de asistență, din nouă întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 18 a NACE Rev. 2 (Tipărirea și reproducerea de suporturi imprimate) în regiunea NUTS II Overijssel (NL21) din Țările de Jos;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a solicitării Parlamentului de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență în cadrul FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;
2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor; subliniază, de altfel, că măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă;
4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate din fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politică;
6. invită Comisia să realizeze o evaluare calitativă aprofundată a FEG;
7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/028 NL/Overijssel diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/655/UE.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/030 NL/Noord-Holland și Flevoland diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos

P7_TA(2011)0375

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/030 NL/Noord-Holland și Flevoland diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos) (COM(2011)0389 – C7-0175/2011 – 2011/2139(BUD))

(2013/C 51 E/52)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2011)0389 – C7-0175/2011),
 - având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾ (AII din 17 mai 2006), în special punctul 28,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽²⁾ (Regulamentul FEG),
 - având în vedere procedura discuțiilor trilaterale prevăzută la punctul 28 din AII din 17 mai 2006,
 - având în vedere scrisoarea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A7-0306/2011),
- A. întrucât Fondul european de ajustare la globalizare (denumit în continuare „FEG”) a fost creat pentru a oferi un sprijin suplimentar lucrătorilor concediați ca urmare a schimbărilor majore din structura comerțului mondial generate de globalizare și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața muncii;
- B. întrucât domeniul de aplicare al FEG a fost extins pentru cererile depuse începând cu 1 mai 2009 pentru a include acordarea de sprijin lucrătorilor concediați ca urmare directă a crizei financiare și economice mondiale;
- C. întrucât asistența financiară oferită de Uniunea Europeană lucrătorilor concediați ar trebui să fie dinamică și pusă la dispoziție cât mai rapid și mai eficient posibil, în conformitate cu Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei adoptată cu ocazia reuniunii de conciliere din 17 iulie 2008, precum și pentru a respecta AII din 17 mai 2006 în ceea ce privește adoptarea deciziilor de mobilizare a FEG;
- D. întrucât Țările de Jos au solicitat asistență pentru 551 de cazuri de concedieri, toate vizate de cererea de asistență, din 26 de întreprinderi care își desfășoară activitatea în cadrul unui sector din diviziunea 18 a NACE Rev. 2 (Tipărirea și reproducerea de suporturi imprimate) în regiunile NUTS II Noord-Holland (NL 32) și Flevoland (NL 23) din Țările de Jos;
- E. întrucât cererea îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite prin Regulamentul FEG,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

Miercuri, 14 septembrie 2011

1. solicită instituțiilor competente să depună eforturile necesare pentru a ameliora mecanismele procedurale și bugetare în vederea accelerării mobilizării FEG; salută, în acest sens, procedura îmbunătățită instituită de Comisie ca urmare a solicitării Parlamentului de a se accelera eliberarea subvențiilor, în cadrul căreia Comisia prezintă autorității bugetare evaluarea referitoare la eligibilitatea unei cereri de asistență din partea FEG împreună cu propunerea de mobilizare a FEG; speră ca în cadrul viitoarelor revizuii ale FEG să se realizeze și alte îmbunătățiri ale procedurii, sporindu-se eficiența, transparența și vizibilitatea FEG;
2. reamintește angajamentul instituțiilor de a asigura o derulare rapidă și fără probleme a procedurii de adoptare a deciziilor de mobilizare a FEG, oferind un sprijin individual punctual, limitat în timp, având ca obiectiv ajutarea lucrătorilor concediați ca urmare a globalizării și a crizei financiare și economice; subliniază rolul pe care FEG îl poate juca în reintegrarea pe piața muncii a lucrătorilor concediați;
3. subliniază că, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul FEG, ar trebui să se garanteze sprijinirea prin FEG a reintegrării în muncă a fiecărui lucrător concediat; reiterează faptul că asistența din partea FEG nu trebuie să înlocuiască acțiunile care țin de responsabilitatea întreprinderilor în temeiul legislației naționale sau al contractelor colective de muncă și nici măsurile de restructurare a întreprinderilor sau a sectoarelor; subliniază, de altfel, că măsurile finanțate prin FEG ar trebui să conducă la ocuparea pe termen lung a forței de muncă;
4. constată că informațiile prezentate cu privire la pachetul coordonat de servicii personalizate ce urmează să fie finanțate de FEG includ informații privind complementaritatea acestora cu acțiunile finanțate din fondurile structurale; își reiterează apelul adresat Comisiei de a prezenta o evaluare comparativă a acestor date și în cadrul rapoartelor sale anuale;
5. salută faptul că, în urma unor solicitări repetate ale Parlamentului, bugetul 2011 include, pentru prima dată, credite de plată în valoare de 47 608 950 EUR la linia bugetară aferentă FEG – 04 05 01; reamintește că FEG a fost creat ca instrument specific și separat, având obiective și termene proprii, și, prin urmare, este oportun să dispună de fonduri specifice, evitându-se astfel transferurile de la alte linii bugetare care se realizau în trecut și care pot împiedica realizarea diverselor obiective de politică;
6. invită Comisia să realizeze o evaluare calitativă aprofundată a FEG;
7. aprobă decizia anexată la prezenta rezoluție;
8. încredințează Președintelui sarcina de a semna această decizie împreună cu Președintele Consiliului și de a asigura publicarea sa în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție, împreună cu anexa, Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/030 NL/Noord-Holland și Flevoland diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos)

(Textul prezentei anexe nu este reprodus aici, întrucât corespunde cu actul final, Decizia 2011/657/UE.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

Integritatea și transparența pieței energiei *I**

P7_TA(2011)0376

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind integritatea și transparența pieței energiei (COM(2010)0726 – C7-0407/2010 – 2010/0363(COD))

(2013/C 51 E/53)

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului și Consiliului (COM(2010)0726),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (2) și articolul 194 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată de către Comisie (C7-0407/2010),
 - având în vedere articolul 294 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 16 martie 2011 ⁽¹⁾,
 - după consultarea Comitetului Regiunilor,
 - având în vedere angajamentul asumat de reprezentantul Consiliului prin scrisoarea sa din 29 iunie 2011 de a aproba poziția Parlamentului, în conformitate cu articolul 294 alineatul (4) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
 - având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare și Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor (A7-0273/2011),
1. adoptă poziția în primă lectură prezentată în continuare;
 2. aprobă declarația comună a Parlamentului, a Consiliului și a Comisiei anexată la prezenta rezoluție;
 3. solicită Comisiei să îl sesizeze din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sau să o înlocuiască cu un alt text;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, precum și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

⁽¹⁾ JO C 132, 3.5.2011, p. 108.

P7_TC1-COD(2010)0363

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind integritatea și transparența pieței angro de energie

(Întrucât s-a ajuns la un acord între Parlament și Consiliu, poziția Parlamentului corespunde cu actul legislativ final, Regulamentul (UE) nr. 1227/2011.)

Miercuri, 14 septembrie 2011

ANEXĂ**Parlamentul European/Consiliul/Comisia****Declarație comună privind sancțiunile**

Comisia își va continua activitatea depusă pentru consolidarea regimurilor de sancționare din sectorul financiar și intenționează să facă propuneri cu privire la modalitatea de consolidare, de o manieră coerentă, a regimurilor naționale de sancțiuni, în contextul viitoarelor inițiative legislative din sectorul serviciilor financiare. Sancțiunile care urmează să fie adoptate în cadrul prezentului regulament vor reflecta deciziile finale luate de legiuitor cu privire la propunerile Comisiei menționate mai sus.

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2013/C 51 E/17	Situația din Siria Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la situația din Siria	118
2013/C 51 E/18	Remediarea decalajului dintre legislația anticorupție și realitate Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la eforturile UE de combatere a corupției	121
2013/C 51 E/19	Foamea din Africa de Est Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la foamea din Africa de Est	125
2013/C 51 E/20	Poziția și angajamentul UE în vederea reuniunii la nivel înalt a ONU cu privire la prevenirea și controlul bolilor netransmisibile Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la poziția și angajamentul Uniunii Europene în perspectiva reuniunii ONU la nivel înalt privind prevenirea și controlul bolilor netransmisibile	130
2013/C 51 E/21	Abordarea strategică a UE în vederea Conferinței mondiale pentru radiocomunicații a UIT din 2012 Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la Conferința mondială pentru radiocomunicații a UIT din 2012 - abordarea strategică a Uniunii Europene (CMR-12)	137
2013/C 51 E/22	Belarus: arestarea lui Ales Bialațki, apărător al drepturilor omului Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la Belarus: arestarea apărătorului drepturilor omului Ales Bialațki	140
2013/C 51 E/23	Sudan: situația din Kordofanul de Sud și Nilul Albastru Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la Sudan: situația din Kordofanul de Sud și izbucnirea luptelor în statul Nilul Albastru	143
2013/C 51 E/24	Eritreea: cazul lui Isaak Dawit Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2011 referitoare la Eritreea: cazul lui Dawit Isaak	146
2013/C 51 E/25	Epilepsia Declarația Parlamentului European din 15 septembrie 2011 privind epilepsia	149

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Parlamentul European

Marți, 13 septembrie 2011

2013/C 51 E/26	Cererea de ridicare a imunității lui Hans-Peter Martin Decizia Parlamentului European din 13 septembrie 2011 privind cererea de ridicare a imunității lui Hans-Peter Martin (2011/2104(IMM))	150
----------------	---	-----

(continuare în pagina următoare)

2013/C 51 E/27	Procedurile reuniunilor comune ale comisiilor, reuniunilor coordonatorilor și informarea deputaților neafiliați (interpretarea articolelor 51 și 192 din Regulamentul de procedură)	
	Decizia Parlamentului European din 13 septembrie 2011 privind procedurile reuniunilor comune ale comisiilor, reuniunilor coordonatorilor și informarea deputaților neafiliați (interpretarea articolelor 51 și 192 din Regulamentul de procedură)	151

Miercuri, 14 septembrie 2011

2013/C 51 E/28	Modificarea Regulamentului de procedură privind audierile comisarilor desemnați	
	Decizia Parlamentului European din 14 septembrie 2011 privind modificarea articolelor 106 și 192, precum și a anexei XVII din Regulamentul de procedură al Parlamentului (2010/2231(REG))	152

III Acte pregătitoare

PARLAMENTUL EUROPEAN

Marți, 13 septembrie 2011

2013/C 51 E/29	Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX) ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (FRONTEX) (COM(2010)0061 – C7-0045/2010 – 2010/0039(COD))	157

P7_TC1-COD(2010)0039

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene	158
---	-----

ANEXĂ	158
-------------	-----

2013/C 51 E/30	Regimul comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare (COM(2010)0509 – C7-0289/2010 – 2010/0262(COD))	159

P7_TC1-COD(2010)0262

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare	159
--	-----

ANEXĂ	161
-------------	-----

2013/C 51 E/31	Abrogarea unor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a unor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune (COM(2010)0764 – C7-0006/2011 – 2010/0368(COD))	161
	P7_TC1-COD(2010)0368	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a unor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii agricole comune	162
2013/C 51 E/32	Abrogarea anumitor acte caduce ale Consiliului ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a anumitor acte caduce ale Consiliului (COM(2010)0765 – C7-0009/2011 – 2010/0369(COD))	162
	P7_TC1-COD(2010)0369	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a anumitor acte caduce ale Consiliului în domeniul politicii comerciale comune	163
2013/C 51 E/33	Abrogarea Regulamentului (CEE) nr. 429/73 și a Regulamentului (CE) nr. 215/2000 ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 429/73 de stabilire a dispozițiilor speciale aplicate importului în Comunitate a anumitor mărfuri originare din Turcia care intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 1059/69 și a Regulamentului (CE) nr. 215/2000 de reinnoire pentru anul 2000 a măsurilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1416/95 de instituire a anumitor concesi sub formă de contingente tarifare comunitare în anul 1995 pentru anumite produse agricole prelucrate (COM(2010)0756 – C7-0004/2011 – 2010/0367(COD))	163
	P7_TC1-COD(2010)0367	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 429/73 al Consiliului de stabilire a dispozițiilor speciale aplicate importului în Comunitate a anumitor mărfuri originare din Turcia care intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 1059/69	164
2013/C 51 E/34	Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (Text codificat) (COM(2011)0189 – C7-0095/2011 – 2011/0080(COD))	164
	P7_TC1-COD(2011)0080	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Directivei 2011/.../UE a Parlamentului European și a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (Text codificat)	165
2013/C 51 E/35	Serviciul public reglementat oferit de sistemul global de radionavigație prin satelit constituit în cadrul programului Galileo ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind modalitățile de acces la serviciul public reglementat oferit de sistemul global de radionavigație prin satelit constituit în cadrul programului Galileo (COM(2010)0550 – C7-0318/2010 – 2010/0282(COD))	165
	P7_TC1-COD(2010)0282	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Deciziei nr. .../2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind modalitățile de acces la serviciul public reglementat oferit de sistemul global de radionavigație prin satelit constituit în cadrul programului Galileo	166

2013/C 51 E/36	Acordul internațional privind esențele de lemn tropical *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului internațional privind esențele de lemn tropical din 2006 (05812/2011 – C7-0061/2011 – 2006/0263(NLE)) 166
2013/C 51 E/37	Acordul UE/Elveția privind protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Confederația Elvețiană privind protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare, de modificare a Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind schimburile comerciale cu produse agricole (16198/2010 – C7– 0126/2011 – 2010/0317(NLE)) 167
2013/C 51 E/38	Acordul dintre Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei cu privire la acordarea de preferințe comerciale suplimentare pentru produsele agricole *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Norvegiei cu privire la acordarea de preferințe comerciale suplimentare pentru produsele agricole, în temeiul articolului 19 din Acordul privind Spațiul Economic European (14206/2010– C7-0101/2011 – 2010/0243(NLE)) 168
2013/C 51 E/39	Extinderea asupra Principatului Liechtenstein a aplicării Acordului CE/Elveția privind comerțul cu produse agricole*** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein de modificare a Acordului adițional încheiat între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein de extindere asupra Principatului Liechtenstein a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind comerțul cu produse agricole (16209/2010 – C7– 0125/2011 – 2010/0313(NLE)) 168
2013/C 51 E/40	Convenția privind conservarea și gestionarea resurselor piscicole în marea liberă a Pacificului de Sud *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției privind conservarea și gestionarea resurselor piscicole în marea liberă a Pacificului de Sud (08135/2011 – C7-0098/2011 – 2011/0047(NLE)) 169
2013/C 51 E/41	Acordul UE-Brazilia privind siguranța aviației civile *** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord între Uniunea Europeană și guvernul Republicii Federative a Braziliei privind siguranța aviației civile (13989/1/2010 – C7-0336/2010 – 2010/0143(NLE)) 170
2013/C 51 E/42	Acordul dintre UE, Islanda și Norvegia privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia*** Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia (05307/2010 – C7-0032/2010 – 2009/0192(NLE)) 170
2013/C 51 E/43	Întreprinderea comună „Pile de combustie și hidrogen” * Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 521/2008 de înființare a întreprinderii comune „Pile de combustie și hidrogen” (COM(2011)0224 – C7-0120/2011 – 2011/0091(NLE)) 171

2013/C 51 E/44

Modularea voluntară a plăților directe în cadrul politicii agricole comune ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 al Consiliului în ceea ce privește normele de aplicare a modulării voluntare a plăților directe în cadrul politicii agricole comune (COM(2010)0772 – C7-0013/2011 – 2010/0372(COD)) 172

P7_TC1-COD(2010)0372

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 378/2007 al Consiliului în ceea ce privește normele de punere în aplicare a modulării voluntare a plăților directe în cadrul politicii agricole comune 172

2013/C 51 E/45

Creditele la export care beneficiază de sprijin public ***I

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 13 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de sprijin public (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD)) 173

P7_TC1-COD(2006)0167

Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 13 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE 173

Miercuri, 14 septembrie 2011

2013/C 51 E/46

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: AT/AT&S din Austria

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/008 AT/AT&S din Austria) (COM(2011)0339 – C7-0160/2011 – 2011/2125(BUD)) 174

ANEXĂ 175

2013/C 51 E/47

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: AT/Steiermark și Niederösterreich din Austria

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/007 AT/Steiermark și Niederösterreich din Austria) (COM(2011)0340 – C7-0159/2011 – 2011/2124(BUD)) 176

ANEXĂ 177

2013/C 51 E/48

Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: asistență tehnică la inițiativa Comisiei

Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2011/000 TA 2011 - asistență tehnică la inițiativa Comisiei) (COM(2011)0358 – C7-0167/2011 – 2011/2130(BUD)) 178

ANEXĂ 179

2013/C 51 E/49	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland și Utrecht diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos	
	Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/029 NL/Zuid-Holland și Utrecht diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos) (COM(2011)0388 – C7-0172/2011 – 2011/2136(BUD))	180
	ANEXĂ	181
2013/C 51 E/50	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos	
	Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/027 NL/Noord-Brabant diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos) (COM(2011)0386 – C7-0173/2011 – 2011/2137(BUD))	182
	ANEXĂ	183
2013/C 51 E/51	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/028 NL/Overijssel diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos	
	Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/028 NL/Overijssel diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos) (COM(2011)0387 – C7-0174/2011 – 2011/2138(BUD))	184
	ANEXĂ	185
2013/C 51 E/52	Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: cererea EGF/2010/030 NL/Noord-Holland și Flevoland diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos	
	Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare în conformitate cu punctul 28 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (cererea EGF/2010/030 NL/Noord-Holland și Flevoland diviziunea 18 prezentată de Țările de Jos) (COM(2011)0389 – C7-0175/2011 – 2011/2139(BUD))	186
	ANEXĂ	187
2013/C 51 E/53	Integritatea și transparența pieței energiei ***I	
	Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind integritatea și transparența pieței energiei (COM(2010)0726 – C7-0407/2010 – 2010/0363(COD))	188
	P7_TC1-COD(2010)0363	
	Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 14 septembrie 2011 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind integritatea și transparența pieței angro de energie	188
	ANEXĂ	189

Legenda simbolurilor utilizate

*	procedura de consultare
**I	procedura de cooperare, prima lectură
**II	procedura de cooperare, a doua lectură
***	procedura de aviz conform
***I	procedura de codecizie, prima lectură
***II	procedura de codecizie, a doua lectură
***III	procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ▮.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ||.

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO